

การอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535



นางสาววรินทร์ พันธนียะ

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญานิติศาสตรมหาบัณฑิต
วิชาเอกกฎหมายมหาชน สาขาวิชานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

พ.ศ. 2564

The Appeal of Administrative Acts under the Public Health Act, B.E. 2535 (1992)

Miss Warinporn Pantaneeya



An Independent Study Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for

the Degree of Master of Laws in Public Law

School of Law

Sukhothai Thammathirat Open University

2021

หัวข้อการศึกษาค้นคว้าอิสระ การอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535
ชื่อและนามสกุล นางสาววรินพร พันชนิยะ
วิชาเอก กฎหมายมหาชน
สาขาวิชา นิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
อาจารย์ที่ปรึกษา ศาสตราจารย์พิเศษ ดร.กมลชัย รัตนสกาวงศ์

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้ ได้รับความเห็นชอบให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา ตามหลักสูตรระดับปริญญาโท เมื่อวันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2561

คณะกรรมการสอบการศึกษาค้นคว้าอิสระ



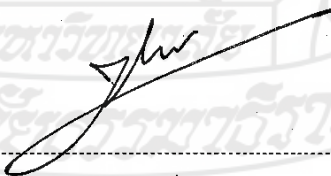
ประธานกรรมการ

(ศาสตราจารย์ ดร.กมลชัย รัตนสกาวงศ์)



กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ภาณี กิจพ่อคำ)



(รองศาสตราจารย์วรวิมล เทพทอง)

ประธานกรรมการประจำสาขาวิชานิติศาสตร์

ชื่อการศึกษา คั่นคว้ออิสระ การอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535
ผู้ศึกษา นางสาววรินพร พันธนิยะ รหัสนักศึกษา 2584003111 ปริญญา นิติศาสตรมหาบัณฑิต
อาจารย์ที่ปรึกษา ศาสตราจารย์พิเศษ ดร.กมลชัย รัตนสกลวงศ์
ปีการศึกษา 2564

บทคัดย่อ

การศึกษาคั่นคว้ออิสระนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาแนวคิดทฤษฎีและหลักกฎหมายเกี่ยวกับคำสั่งทางปกครองและการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองตามกฎหมายของประเทศฝรั่งเศสและเยอรมนีและของไทย (2) ศึกษาแนวคิดและหลักเกณฑ์ของพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 โดยเฉพาะการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองและคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ (3) ศึกษาวิเคราะห์ปัญหาเกี่ยวกับการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 (4) เสนอแนะแนวทาง การแก้ไขปัญหเกี่ยวกับการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 ให้เหมาะสมสอดคล้องกับสภาพปัญหาในปัจจุบัน

การศึกษาคั่นคว้ออิสระนี้ เป็นการศึกษาเชิงคุณภาพ ด้วยวิธีการวิจัยเอกสาร โดยรวบรวมข้อมูลจากเอกสารต่าง ๆ ได้แก่ ตำราทฤษฎีหมาย ตำรา เอกสารวิชาการ บทความ วิทยานิพนธ์ งานวิจัย และเอกสารอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำเสนอแนวทางการปรับปรุงและพัฒนากฎหมายต่อไป

ผลการศึกษาพบปัญหาว่า (1) ตามแนวคิดเรื่องคำสั่งทางปกครองเป็นเครื่องมือของฝ่ายปกครองที่ใช้ในการกำกับดูแลกิจการของเอกชนซึ่งต้องกระทำโดยชอบด้วยกฎหมายและสามารถตรวจสอบได้ เช่น โดยการอุทธรณ์ไปยังองค์กรพิจารณาอุทธรณ์ หลักการนี้สอดคล้องกันทั้งของไทยและต่างประเทศ เช่น ฝรั่งเศส และเยอรมนี (2) แนวคิดและหลักการของพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 เป็นกฎหมายของราชการส่วนกลางเพื่อกำกับดูแลด้านสาธารณสุข สุขอนามัยและสิ่งแวดล้อม และมอบให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้บังคับใช้กฎหมาย โดยเจ้าพนักงานท้องถิ่นสามารถออกคำสั่งทางปกครองเพื่ออนุญาต พักใช้ หรือเพิกถอนใบอนุญาตการดำเนินกิจการของเอกชนได้ หากผู้รับคำสั่งไม่พอใจก็สามารถอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้ (3) จากการศึกษาวิเคราะห์ปัญหาเกี่ยวกับการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 พบว่ามีคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์เพียงชุดเดียวอยู่ในส่วนกลางเนื่องจากเป็นกฎหมายของราชการส่วนกลาง มีเจตนารมณ์ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์เป็นองค์กรที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านสาธารณสุขและเป็นการสร้างมาตรฐานในการบังคับใช้กฎหมาย แต่อย่างไรก็ดีปัจจุบันมีเรื่องอุทธรณ์เพิ่มมากขึ้น จึงจำเป็นต้องมีกลไกช่วยเหลือในการพิจารณาอุทธรณ์ ของคณะกรรมการดังกล่าว (4) ผู้ศึกษาขอเสนอแนะให้มีการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อช่วยเหลือในการพิจารณาของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ในลักษณะที่คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์จะกำหนดให้คณะอนุกรรมการคณะใดปฏิบัติตามที่มอบหมาย แล้วเสนอคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์เพื่อพิจารณาหรือเพื่อทราบ แล้วแต่กรณีก็ได้ เพื่อเป็นการแบ่งเบาภาระเรื่องที่ไม่ซับซ้อนให้อาจารย์ติลงได้ในชั้นคณะอนุกรรมการซึ่งจะทำให้การพิจารณารวดเร็วยิ่งขึ้น

คำสำคัญ พระราชบัญญัติการสาธารณสุข การอุทธรณ์คำสั่ง คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์

Independent Study title: Appeal of Administrative Orders under the Public Health Act, B.E. 2535 (1992)

Author: Miss Warinporn Pantaneeeya; **ID:** 2584003111; **Degree:** Master of Laws ;

Independent Study advisor: Dr. Kamonchai Rattanasakawwong; Adjunct Professor;

Academic year: 2021

Abstract

This independent study aimed to (1) study concept theories and legal principles concerning administrative orders and appeal of administrative orders under French, German and Thai laws, (2) study concepts and principles of the Public Health Act, B.E. 2535 (1992) focusing on the appeals of administrative orders and the appeal consideration committee, (3) analyze problems concerning appeal of administrative orders under the Public Health Act, B.E. 2535 (1992), and (4) suggest appropriate ways according to the current situations to solve problems concerning appeal of the Public Health Act, B.E. 2535 (1992)

This study is a qualitative one which employed document analysis collected from laws, textbooks, academic documents, articles, theses, researches, and other documents concerned. It was aimed to find ways to improve and develop the law

The study revealed that (1) theologically, administrative orders served as equipment for administrators to control and take care of private business, should be lawful and accountable such as being able to be appealed to the appeal consideration organization. This principle conformed to those of France and Germany. (2) concepts and principles of the Public Health Act, B.E. 2535 (1992) were central governing laws to control and take care of public health and environment which the local governing organizations were allowed to use the law and the local officers could issue administrative orders to allow, suspend, or revoke private business' operating licenses. If anyone affected by the orders were dissatisfied, they could appeal to the appeal consideration committee. (3) appeals on the administrative orders under the Public Health Act, B.E. 2535 (1992) were considered by only one committee in the central part. This served the principle of having a central governing law which aimed to have an appeal consideration committee to serve as an expertise organization on public health as well as having one standard on using legitimate forces. At present, however, there were increasing numbers of cases to be considered, it needed to have a helping mechanism for the appeal consideration committee. (4) As problem solution, it was advisable that sub-committees should be established to help consider the cases for the appeal consideration committee. The appeal consideration committee could assign a sub-committee for each case and then had the result submitted to them for consideration or acknowledgement. This would ease the burdens of the appeal consideration committee on uncomplicated cases and it could also help speed up the consideration process.

Keywords: Public Health Act, appeal of order, appeal consideration committee

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ ด้วยความกรุณาเป็นอย่างยิ่งจาก ศาสตราจารย์พิเศษ ดร.กมลชัย รัตนสกววงศ์ ที่ได้ให้ความกรุณาให้คำแนะนำและติดตามการ ทำการศึกษาค้นคว้าอิสระครั้งนี้อย่างใกล้ชิดตลอดมา นับตั้งแต่เริ่มต้นจนกระทั่งสำเร็จเรียบร้อย สมบูรณ์ ผู้ศึกษารู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาของท่านเป็นอย่างยิ่ง

ขอขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ภาณีณี กิจพ้อคำ ที่สละเวลามาเป็นกรรมการสอบ การศึกษาค้นคว้าอิสระ รวมทั้งให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ เพื่อนำไปแก้ไขการศึกษาค้นคว้าอิสระ ฉบับนี้ให้ถูกต้องสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

นอกจากนี้ ผู้ศึกษาขอขอบพระคุณคณาจารย์ประจำสาขาวิชานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัย สุโขทัยธรรมมาธิราช เพื่อนักศึกษา ศูนย์บริการกฎหมายสาธารณสุข กรมอนามัย กระทรวง สาธารณสุข และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการศึกษาค้นคว้าอิสระครั้งนี้ทุกท่าน ที่ได้กรุณาให้การ สนับสนุน ช่วยเหลือ และให้กำลังใจตลอดมา

วรินพร พันชนียะ

มกราคม 2561

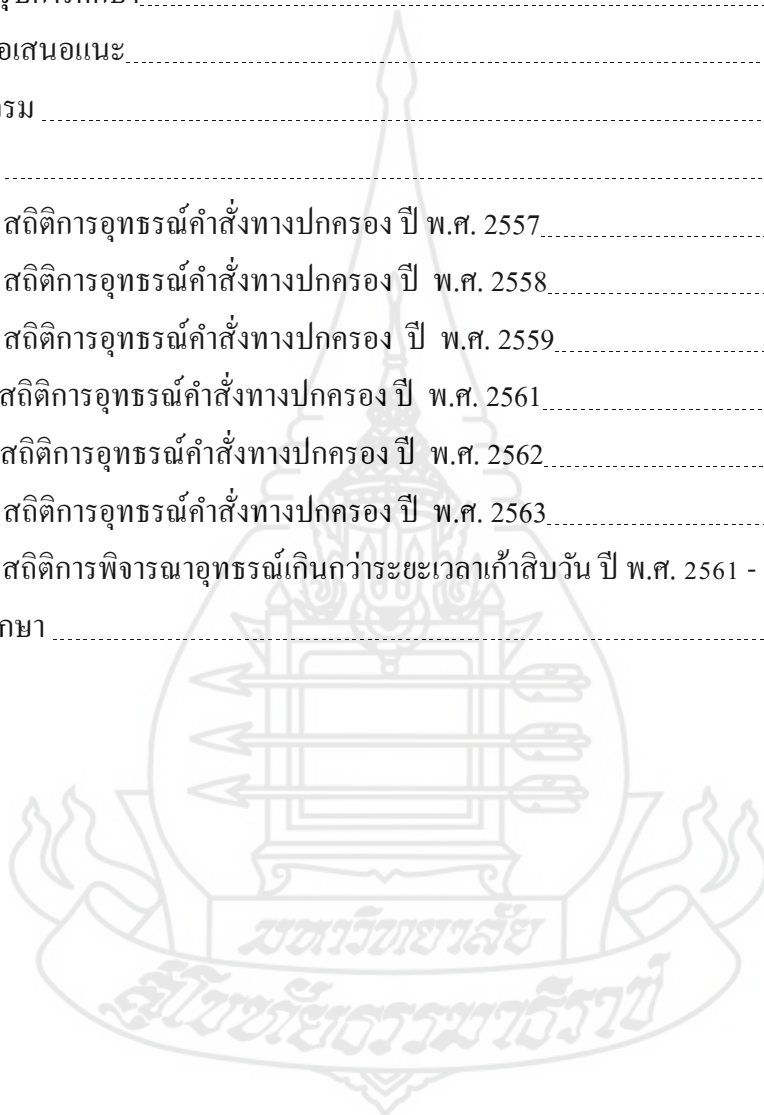


สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ในการศึกษา	8
ขอบเขตของการวิจัย	8
ระเบียบวิธีวิจัยที่ใช้ในการศึกษา	8
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	9
บทที่ 2 แนวคิดทฤษฎี และหลักกฎหมายเกี่ยวกับการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองของต่างประเทศ และของไทย	10
แนวคิดทฤษฎี และหลักกฎหมายเกี่ยวกับการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองของต่างประเทศ ...	10
แนวคิดทฤษฎี และหลักกฎหมายเกี่ยวกับการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองของไทย	17
แนวคิดและความหมายเกี่ยวกับเหตุเดือดร้อนรำคาญและกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ	29
บทที่ 3 การออกคำสั่งและการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 ...	33
หลักการเกี่ยวกับพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535	33
สถิติเกี่ยวกับการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 ...	60
บทที่ 4 บทวิเคราะห์ปัญหาการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตาม พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535	63
ปัญหาความเหมาะสมขององค์การพิจารณาอุทธรณ์ตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขซึ่ง เป็นกฎหมายของราชการส่วนกลาง	64
ปัญหาเกี่ยวกับขั้นตอนและระยะเวลาการพิจารณาอุทธรณ์	70

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 5 บทสรุปและข้อเสนอแนะ.....	78
สรุปการศึกษา.....	78
ข้อเสนอแนะ.....	90
บรรณานุกรม.....	91
ภาคผนวก.....	95
ก สถิติการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครอง ปี พ.ศ. 2557.....	96
ข สถิติการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครอง ปี พ.ศ. 2558.....	101
ค สถิติการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครอง ปี พ.ศ. 2559.....	108
ง สถิติการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครอง ปี พ.ศ. 2561.....	118
จ สถิติการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครอง ปี พ.ศ. 2562.....	140
ฉ สถิติการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครอง ปี พ.ศ. 2563.....	165
ช สถิติการพิจารณาอุทธรณ์เกินกว่าระยะเวลาเก้าสิบวัน ปี พ.ศ. 2561 - 2563.....	188
ประวัติผู้ศึกษา.....	191



บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบันหลายพื้นที่ในประเทศไทยเกิดปัญหาเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมและสุขอนามัยมากยิ่งขึ้นสืบเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงในระบบเศรษฐกิจโลกและจากการที่ประเทศไทยในอดีตมีการประกอบอาชีพเกษตรกรรมมาโดยตลอด แต่หลังจากปี พ.ศ. 2530¹ มีการนำเทคโนโลยีที่ทันสมัย มาช่วยเหลือในการประกอบอาชีพต่าง ๆ ประกอบกับจำนวนประชากรเพิ่มมากขึ้น จึงมีการแก่งแย่งแข่งขันกันในการประกอบอาชีพเพื่อให้สามารถผลิตอาหารหรือส่วนประกอบอื่นได้ทันต่อการอุปโภค บริโภค จึงเกิดการประกอบกิจการในรูปแบบใหม่ขึ้นเป็นจำนวนมากและเพิ่มขึ้นจนกระทั่งเกิดผลกระทบต่อสุขอนามัยของประชาชนทำให้สิ่งแวดล้อมเป็นพิษ ธรรมชาติเกิดการเปลี่ยนแปลงเกิดปัญหากับการดำรงชีพของประชาชนในระยะยาวและทำให้เกิดการสะสมเป็นมลพิษที่เป็นอันตรายต่อประชาชนในพื้นที่และบริเวณใกล้เคียง รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 มาตรา 57 รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 และมาตรา 58 รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 จึงกำหนดให้หน่วยงานภาครัฐต้องเข้ามาดูแลส่งเสริมสิ่งแวดล้อม สุขภาพของประชาชนในการจัดระบบการประกอบกิจการต่าง ๆ ให้ถูกสุขลักษณะ ปลอดภัย ไม่เกิดผลกระทบต่อประชาชนในพื้นที่และพื้นที่ใกล้เคียง โดยมีการตรากฎหมายต่าง ๆ เพื่อวางหลักเกณฑ์และการกำกับดูแลกิจการที่อาจกระทบสุขอนามัยหรือก่อเหตุเดือดร้อนรำคาญให้แก่ประชาชน โดยมีหลักการให้หน่วยงานราชการส่วนกลางเป็นผู้กำหนดนโยบายและมาตรฐานการดำเนินงานและมอบอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่เป็นผู้บังคับใช้กฎหมาย ดูแล ควบคุม สั่งการให้การดำเนินกิจการต่าง ๆ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และมาตรฐานที่กฎหมายกำหนดประกอบกับข้อบัญญัติกฎหมายที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบัญญัติไว้ ซึ่งอาจเปลี่ยนแปลงไปตามสภาพแวดล้อมพื้นที่หรือความต้องการของประชาชนในพื้นที่นั้น ๆ ในการนี้ได้มีการบัญญัติกฎหมายขึ้นเพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการตามที่ได้รับ

¹ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 6. (พ.ศ. 2530-2534). 1 ตุลาคม 2564 จาก https://www.nesdc.go.th/ewt_w3c/more_news.php?cid=230&filename=index

มอบหมาย ได้แก่ พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเมื่อวันที่ 5 เมษายน 2535 และให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

หลักการสำคัญตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 เป็นการบัญญัติเกี่ยวกับ (1) การควบคุมและการกำจัดสิ่งปฏิกูล (อุจจาระ ปัสสาวะ สิ่งโสโครก) และมูลฝอย (ขยะ) ที่เกิดจากครัวเรือน หรือชุมชน (2) การดูแลอาคารให้ถูกสุขลักษณะ สะอาด ไม่สกปรก รกรุงรัง โครงสร้างไม่แตกร้าวหรือปล่อยให้คนอยู่มากเกินไป คือ มีคนอาศัยอยู่เกินกว่าหนึ่งคนต่อพื้นที่สามตารางเมตร (3) การควบคุมดูแลกิจการที่เกี่ยวกับอาหาร ได้แก่ ตลาดสด กิจการร้านอาหาร การขายของชำ หาบเร่ แผงลอยให้ถูกสุขลักษณะ คือ อาหาร ภาชนะ อุปกรณ์ สะอาดปลอดภัย ปรุง ประกอบจำหน่าย ถูกสุขลักษณะ สถานที่สะอาดเป็นระเบียบ (4) การควบคุมดูแลกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ หมายถึง กิจการที่มีกระบวนการผลิตหรือให้บริการที่อาจก่อให้เกิดมลพิษ หรืออาจเป็นอันตราย ต่อสุขภาพของประชาชนที่อยู่บริเวณข้างเคียง หรือผู้ที่ใช้บริการกิจการนั้น ซึ่งมีทั้งหมด 141 ประเภท กิจการ โดยให้มีระบบ หรือเครื่องมือ หรือวิธีการจัดหรือป้องกัน มลพิษหรืออันตรายต่อสุขภาพ และไม่ก่อเหตุเดือดร้อนรำคาญ (5) การกำหนดเป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ เช่น ช้าง ม้า โค กระบือ ฯลฯ หรือห้ามเลี้ยงสัตว์เกินกว่าจำนวนที่กำหนด หรือให้เลี้ยงได้โดยต้องปฏิบัติอย่างใดอย่างหนึ่ง เพื่อการป้องกันปัญหาด้านสุขลักษณะและไม่ก่อเหตุเดือดร้อนรำคาญ (6) ตลาด สถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่เสวยอาหาร (7) การกำหนดเขตจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ เพื่อให้มีความเป็นระเบียบไม่เป็นปัญหาต่อชุมชน ซึ่งกฎหมายฉบับนี้บัญญัติให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และมีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อใช้บังคับในท้องถิ่น ทั้งบัญญัติให้หน่วยงานภายในกระทรวงสาธารณสุข เช่น กรมอนามัย ศูนย์อนามัยส่วนภูมิภาค สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด สำนักงานสาธารณสุขกรุงเทพมหานคร องค์การพิจารณาอุทธรณ์ มีอำนาจหน้าที่ตามที่พระราชบัญญัตินี้กำหนดไว้อย่างเคร่งครัดเพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดความเป็นธรรมทุกภาคส่วน

ในการบังคับใช้พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 บัญญัติให้หน่วยงานส่วนกลาง ส่วนภูมิภาคข้างต้นมีอำนาจหน้าที่ตามที่กฎหมายบัญญัติไว้เพื่อวางนโยบาย ให้คำแนะนำ ออกระเบียบข้อกฎหมาย หลักเกณฑ์ ให้กับหน่วยงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ถูกต้อง เหมาะสมกับสภาพท้องถิ่นนั้น ๆ โดยในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ บัญญัติให้มีคณะกรรมการ สาธารณสุขจำนวนหนึ่งคณะ ประกอบด้วย บุคคลที่มาจากหลายหน่วยงานภายในกระทรวงสาธารณสุข และกระทรวงอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น กระทรวงแรงงาน กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงเกษตร เป็นต้น โดยสังกัดราชการส่วนกลาง(กรมอนามัย) มีอำนาจหน้าที่เสนอแนะนโยบาย แผนงาน มาตรการด้านสาธารณสุขต่อรัฐมนตรีให้คำปรึกษาแนะนำแก่

เจ้าพนักงานท้องถิ่น ควบคุมดูแลการปฏิบัติราชการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้เป็นไปโดยถูกต้องตามระยะเวลาที่กำหนดตามพระราชบัญญัตินี้ ในส่วนภูมิภาคพระราชบัญญัตินี้ได้บัญญัติให้มีคณะกรรมการสาธารณสุขจังหวัดและคณะกรรมการสาธารณสุขกรุงเทพมหานคร ทำหน้าที่ดำเนินตามนโยบาย แผน และเสนอความเห็นเกี่ยวกับการแก้ไขปรับปรุงกฎหมาย ให้ความเห็นแก่ราชการส่วนท้องถิ่นในการออกข้อบัญญัติท้องถิ่นให้คำปรึกษาหรือสนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและเจ้าพนักงานท้องถิ่นในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 และประสานงาน สนับสนุน และพัฒนาศักยภาพในการดำเนินการของส่วนราชการและราชการส่วนท้องถิ่นส่งเสริมสนับสนุนการรณรงค์และสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับการสาธารณสุขและอนามัยสิ่งแวดล้อม ตรวจสอบข้อเท็จจริงหรือให้ความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาของอธิบดีกรมอนามัย ออกคำสั่งเป็นหนังสือเรียกให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดมาให้ถ้อยคำ หรือให้ส่งเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องหรือวัตถุใด ๆ มาเพื่อประกอบการพิจารณา และปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ได้รับมอบหมาย โดยในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการสาธารณสุขจังหวัดให้ปฏิบัติหน้าที่อยู่ในสำนักงานสาธารณสุขจังหวัด และคณะกรรมการสาธารณสุขกรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นหน่วยงาน ที่ใกล้ชิดกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทำให้สามารถส่งเสริมสนับสนุนสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับการสาธารณสุขและการอนามัยสิ่งแวดล้อม ทำให้สามารถตรวจสอบข้อเท็จจริงในพื้นที่ได้อย่างรวดเร็ว และมีความน่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้น

ในการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 บัญญัติให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการหรือควบคุมดูแลด้านการสาธารณสุขภายในพื้นที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวกับการกำหนดอำนาจหน้าที่ในการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย การควบคุมดูแลสุขลักษณะของอาคาร การแก้ไขปัญหาคาความเดือดร้อนแก่ผู้อยู่อาศัยหรือเหตุรำคาญ การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ การควบคุมดูแลกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ การควบคุมดูแลตลาด สถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร และ การควบคุมดูแลการจำหน่ายสินค้าในที่สาธารณะ ซึ่งในการควบคุมดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกฎหมายให้อำนาจในการออกข้อกำหนดท้องถิ่นหรือข้อบัญญัติเฉพาะ และให้ใช้บังคับในท้องถิ่นนั้นแต่ต้องปฏิบัติตามคำแนะนำของรัฐส่วนกลางที่มีหน้าที่ในการช่วยเหลือและให้คำแนะนำในการตราข้อกำหนดท้องถิ่นหรือข้อบัญญัติท้องถิ่น ซึ่งหากมีการตราข้อกำหนดท้องถิ่นเรื่องใดแล้วผู้ประกอบการเอกชนและประชาชนจะต้องปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด หากองค์กรบริหารส่วนตำบลใดจำเป็นต้องตราข้อบัญญัติหรือข้อกำหนดเรื่องใดก็จะต้องดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อจัดทำร่างข้อบัญญัติหรือข้อกำหนดเรื่องนั้น และให้ประชาชนในท้องถิ่นนั้นรับทราบ หรือมีโอกาสนในการแสดงความคิดเห็น โดยอาจจัดทำประชาคมในหมู่บ้าน

เพื่อให้ประชาชนได้แสดงความเห็นได้ถูกต้อง และให้นำร่างข้อบัญญัติหรือข้อกำหนดเสนอต่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อขอความเห็นชอบต่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบล เมื่อผ่านสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเห็นชอบก็เสนอนายอำเภอเพื่อให้ความเห็นชอบ และเสนอผู้บริหารท้องถิ่นเพื่อลงนามทำข้อบัญญัติหรือข้อกำหนด และประกาศให้ประชาชนทราบ ณ สำนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลหรือประชาสัมพันธ์โดยการประกาศหรือติดประกาศในหมู่บ้านและนำส่งประกาศในราชกิจจานุเบกษาจึงจะถือว่าข้อบัญญัติท้องถิ่นหรือข้อกำหนดเรื่องนั้นประชาชนได้ทราบโดยทั่วกันแล้ว ซึ่งในการออกหลักเกณฑ์ทั้งตามที่กฎหมายแม่บทบัญญัติไว้และการออกข้อบัญญัติท้องถิ่นดังกล่าวบางกิจการอาจจำเป็นต้องได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นและเมื่อประกอบกิจการแล้วไม่ดำเนินการตามที่กฎหมายกำหนดหรือก่อเหตุเดือดร้อนรำคาญให้แก่ประชาชนก็อาจถูกพักใช้เพิกถอนใบอนุญาตได้

โดยการบังคับใช้พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 เป็นหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งหมายความถึง องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่กฎหมายกำหนดให้เป็นราชการส่วนท้องถิ่นได้มีการกำหนดให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น ซึ่งได้แก่ นายกององค์การบริหารส่วนจังหวัด นายเทศมนตรี นายกององค์การบริหารส่วนตำบล ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร และนายกเทศมนตรีเมืองพัทยา เป็นบุคคลที่ใช้อำนาจตามพระราชบัญญัตินี้เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์และเพื่อความสงบเรียบร้อยภายในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยแต่ละองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะมีเขตพื้นที่แตกต่างกันตามลักษณะพื้นที่ ภูมิประเทศ สภาพอากาศ จำนวนประชากร และการประกอบอาชีพ จึงทำให้แต่ละพื้นที่เกิดปัญหาแตกต่างกัน เช่น กรุงเทพมหานคร และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตเทศบาลจะมีประชากรหนาแน่นมีการประกอบอาชีพที่แตกต่างกันทำให้เกิดการกระทบกระทั่ง เป็นเหตุให้เกิดการร้องเรียนหรือร้องทุกข์และกระทบต่อสุขภาพด้านสุขอนามัยและสิ่งแวดล้อม ซึ่งพระราชบัญญัตินี้ได้บัญญัติให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่หลายอย่าง เพื่อให้ความคุ้มครองด้านสุขอนามัยและสิ่งแวดล้อมแก่ประชาชนอย่างเคร่งครัด โดยได้บัญญัติขึ้นตอนหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการออกข้อบัญญัติให้ถือปฏิบัติและการใช้อำนาจของเจ้าพนักงานท้องถิ่นเพื่อเกิดความเป็นธรรมและลดข้อขัดแย้งในชุมชน ซึ่งในกระบวนการรับเรื่องร้องเรียนหรือร้องทุกข์เจ้าหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องดำเนินการเสนอปัญหาให้ผู้บริหารท้องถิ่นทราบและผู้บริหารท้องถิ่นในฐานะเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะต้องมีการเตรียมการให้มีการออกคำสั่งทางปกครองอย่างใด ๆ เพื่อแก้ไขปัญหาให้กับผู้ได้รับผลกระทบอย่างเร่งด่วน เช่น การออกคำสั่งให้หยุดการประกอบกิจการ ซึ่งเมื่อออกคำสั่งดังกล่าวแล้วเอกชนหรือผู้ประกอบการได้รับความเดือดร้อนไม่สามารถดำเนินการหรือประกอบกิจการ

ต่อไปได้ หรือหากการไม่ออกคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นทำให้ผู้ได้รับผลกระทบไม่ได้รับการแก้ไข ผู้ถูกกระทบสิทธิก็สามารถใช้สิทธิอุทธรณ์คำสั่งของ เจ้าพนักงานท้องถิ่นต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ซึ่งอยู่ในส่วนกลาง (กรมอนามัย) ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่ง

ตามแนวคิดเกี่ยวกับการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองนั้นเป็นกลไกการตรวจสอบความชอบด้วยกฎหมายของคำสั่งทางปกครองที่ออกโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 กฎหมายได้ให้อำนาจเจ้าหน้าที่ของรัฐมีอำนาจในการออกคำสั่งทางปกครองไว้ ดังนี้ คือ 1) เจ้าพนักงานท้องถิ่น และ 2) เจ้าพนักงานสาธารณสุข เพื่อสั่งการอนุญาต อนุมัติ หรือให้แก้ไขปรับปรุงในเรื่องใด ซึ่งในการออกคำสั่งใด ๆ ที่อาจกระทบกับเอกชน ผู้ประกอบกิจการหรือประชาชนก็จะต้องปฏิบัติตามระเบียบกฎหมายในเรื่องนั้นตามขั้นตอนและภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องตราข้อบัญญัติหรือข้อกำหนดในการที่จะให้บุคคลใดปฏิบัติตามในเรื่องใดก็ต้องพิจารณาให้เป็นไปตามขั้นตอนนั้นก่อนซึ่งหากไม่มีการปฏิบัติตามคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นก็ต้องใช้มาตรการที่สูงขึ้นตามลำดับในการสั่งให้หยุดดำเนินกิจการหรือห้ามกระทำการนั้น โดยเด็ดขาด แต่ถ้าผู้รับคำสั่งไม่เห็นด้วยกับคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุข ก็มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งนั้นได้ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้ เช่น กรณีเหตุเดือดร้อนรำคาญ ซึ่งได้กล่าวมาแล้วข้างต้น

ในการอุทธรณ์คำสั่งนั้นจากการที่กฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขเป็นกฎหมายของราชการส่วนกลางซึ่งมีภารกิจสำคัญส่วนหนึ่งคือการสร้างมาตรฐานและการกำกับดูแลการบังคับใช้กฎหมายดังนั้นเดิมกฎหมายจึงให้อุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ซึ่งเป็นผู้รักษาการตามกฎหมายและต่อมาตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2560 ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเมื่อวันที่ 22 มิถุนายน 2560 ใช้บังคับเมื่อวันที่ 19 ธันวาคม 2560 ได้ปรับเปลี่ยนองค์กรพิจารณาอุทธรณ์จากบุคคลคนเดียวเป็นคณะบุคคลโดยกำหนดให้อุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ โดยคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ซึ่งประกอบด้วย อธิบดีกรมอนามัย เป็นประธานกรรมการ ผู้แทนกรมควบคุมมลพิษ ผู้แทนกรมปศุสัตว์ ผู้แทนกรมโยธาธิการและผังเมือง ผู้แทนกรมโรงงานอุตสาหกรรม ผู้แทนกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุดเป็นกรรมการ และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งแต่งตั้งโดยรัฐมนตรีเป็นกรรมการ และรองอธิบดีกรมอนามัยเป็นกรรมการและเลขานุการ เพื่อให้ตรวจสอบการออกคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นว่าชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ซึ่งการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์กฎหมายได้บัญญัติให้ผู้มีสิทธิอุทธรณ์ยื่นอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่งและบัญญัติให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์พิจารณาให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์ เมื่อคณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์เสร็จ

แล้วให้แจ้งคำวินิจฉัยไปยังผู้อุทธรณ์ทราบ แต่หากเห็นว่าคำสั่งขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ถูกต้องแล้วก็ให้ดำเนินการตามท้องที่องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นได้ออกคำสั่งแต่เมื่อผู้อุทธรณ์ไม่เห็น ด้วยกับคำวินิจฉัยอุทธรณ์ก็สามารถ นำเรื่องเข้าสู่กระบวนการยุติธรรม โดยการยื่นฟ้องคดีต่อศาล ปกครองภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รู้หรือควรรู้เพื่อให้ศาลปกครองพิจารณาตามกระบวนการของ ศาลปกครองต่อไป

โดยในขั้นตอนการพิจารณาอุทธรณ์กฎหมายพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันได้รับอุทธรณ์ แต่ในกระบวนการพิจารณาอุทธรณ์มีหลักการที่คณะกรรมการพิจารณา อุทธรณ์ต้องปฏิบัติเพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงมาประกอบการพิจารณาว่าการออกคำสั่งของเจ้าพนักงาน ท้องถิ่นชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ อย่างไร เช่น การเรียกบุคคลมาให้ถ้อยคำ การขอเอกสารหลักฐาน เกี่ยวกับการออกคำสั่งทางปกครอง การตรวจสอบข้อเท็จจริงในพื้นที่เกิดเหตุหรือสถานประกอบ กิจการ ซึ่งในกระบวนการนี้จะต้องอาศัยหน่วยงานในพื้นที่ คือ ศูนย์อนามัยในส่วนภูมิภาค ดำเนินการเข้าตรวจสอบและรายงานให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ทราบเพื่อประกอบการ พิจารณาอุทธรณ์จึงทำให้การพิจารณาอุทธรณ์บางกรณีอาจล่าช้าเกินกว่าระยะเวลาเก้าสิบวัน แต่ อย่างไรก็ตามก็คณะกรรมการ พิจารณาอุทธรณ์จะต้องพิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จตามกระบวนการ และแจ้งผลคำวินิจฉัยอุทธรณ์พร้อมเหตุผลเป็นหนังสือให้ผู้อุทธรณ์และเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้า พนักงานสาธารณสุขทราบต่อไป

จากข้อเท็จจริงดังกล่าวประกอบกับ โครงสร้างของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ตาม พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 พบว่าคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ตามกฎหมายฉบับ นี้มีอยู่คณะเดียวในส่วนกลางซึ่งต่างจากกฎหมายอื่นๆ ที่มีการมอบหมายให้องค์การปกครองส่วน ท้องถิ่นเป็นผู้บังคับใช้ เช่น พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 และพระราชบัญญัติชุดดินถม ดิน พ.ศ. 2543 โดยกฎหมายดังกล่าวมีองค์กรผู้พิจารณาในระดับจังหวัดด้วยแต่การอุทธรณ์คำสั่ง ทางปกครองตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 ได้กำหนดให้ผู้อุทธรณ์คำสั่งต่อ คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ซึ่งมีอยู่ชุดเดียวในส่วนกลางภายในระยะเวลาสามสิบวันนับตั้งแต่นั้นวันรับคำสั่ง โดยกำหนดให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ให้เสร็จสิ้นภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ ได้รับคำอุทธรณ์ เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบกันแล้วพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 และ พระราชบัญญัติชุดดินถมดิน พ.ศ. 2543 มีการบัญญัติให้การอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองต่อผู้ว่า ราชการจังหวัด หรือคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์แล้วแต่กรณี จึงเป็นการมอบหมายอำนาจหน้าที่ ให้แก่ผู้กำกับดูแลเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองหรือแก่องค์กรพิจารณาอุทธรณ์ ในระดับจังหวัด ซึ่งทำให้การพิจารณาหรือการตรวจสอบข้อเท็จจริงมีความสะดวก รวดเร็ว และ ผู้รับคำสั่งทางปกครองสามารถอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองและแจ้งข้อเท็จจริงได้ด้วยตนเอง ทำให้มี

การปฏิสัมพันธ์กันระหว่างหน่วยงานรัฐและเอกชนหรือผู้ประกอบการลดปัญหาการโต้แย้งในชุมชนได้รวดเร็วและสามารถชี้แจงข้อกฎหมายและข้อเท็จจริงให้ชุมชนทราบได้โดยตรง

สำหรับประเด็นที่เป็นปัญหาซึ่งผู้ศึกษามีความสนใจในการศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้ คือ การบังคับใช้กฎหมายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งองค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีขนาดเล็กและมีจำนวนมาก และมักเกิดปัญหาที่หลากหลายอาจเป็นเหตุเดือดร้อนรำคาญทั่วไปหรืออาจกระทบต่อสุขอนามัยของประชาชน ซึ่งจากสถานการณ์ที่ผ่านมาตัวอย่าง เช่น มีการจัดตั้งตลาดขึ้นโดยไม่ได้รับอนุญาตจากหน่วยงานของรัฐ และมีการจอดรถวางทางประตูเข้าออกทางเข้าบ้านที่อยู่อาศัยของประชาชนทำให้ได้รับความเดือดร้อน หรือสถานประกอบการส่งปล่อยน้ำเสียกลิ่นเหม็นรบกวนประชาชน มีการนำเสนอลำโพงผ่านทางโทรทัศน์และเครื่องมือสื่อสารและนำไปสู่การฟ้องร้องต่อศาลปกครอง จากเหตุการณ์ดังกล่าวทำให้มีการตื่นตัวในการปฏิบัติตามระเบียบกฎหมายให้ถูกต้องมากยิ่งขึ้น เนื่องจากหากมีการปฏิบัติไปโดยไม่ยึดถือระเบียบกฎหมายและประชาชน เอกชนหรือผู้ประกอบการจะอ้างว่าไม่ทราบข้อกฎหมายไม่ได้ หน่วยงานรัฐผู้บังคับใช้กฎหมายอาจจะไม่รับฟังเพื่อไม่ต้องปฏิบัติตามระเบียบกฎหมาย และเจ้าหน้าที่รัฐจะต้องออกคำสั่งให้มีการแก้ไข ปรับปรุงให้ถูกต้องก่อน ซึ่งหากมีการปฏิบัติตามคำสั่งภายในระยะเวลาที่กำหนดก็สามารถดำเนินการหรือประกอบการต่อไปได้ แต่หากไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าหน้าที่รัฐก็จะออกคำสั่งให้หยุดการดำเนินกิจการทันที หรือออกคำสั่งให้หยุดดำเนินกิจการในช่วงเวลาที่กำหนดได้ ซึ่งกฎหมายได้ให้อำนาจหน้าที่เจ้าหน้าที่ของรัฐในการออกคำสั่งเพื่อเป็นการควบคุม ดูแลไม่ให้กระทำการใดที่อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพของประชาชนในท้องถิ่น เมื่อเจ้าหน้าที่รัฐออกคำสั่งทางปกครองให้กับบุคคลใด บุคคลนั้นเมื่อรับทราบคำสั่งแล้วจะต้องปฏิบัติตามคำสั่งนั้นภายในระยะเวลาที่กำหนด แต่หากเห็นว่ากรณีที่เจ้าหน้าที่รัฐออกคำสั่งดังกล่าวเป็นการกระทำการไม่ถูกต้อง หรือเห็นว่าเจ้าหน้าที่รัฐได้รับทราบข้อเท็จจริงไม่เพียงพอ บุคคลนั้นก็สามารถใช้สิทธิอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวได้ตามที่กฎหมายบัญญัติไว้

ผู้ศึกษาจึงเห็นว่าเป็นประเด็นที่น่าสนใจในการศึกษาการอุทธรณ์คำสั่งในชั้นอุทธรณ์ดังกล่าวสามารถดำเนินการได้โดยเป็นไปตามเจตนารมณ์ของกฎหมายและแก้ไขปัญหาคำสั่งในด้านการบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ทันทั่วถึง เนื่องจากคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์มีชุดเดียวประจำอยู่ในราชการส่วนกลางและมีอำนาจพิจารณาคำอุทธรณ์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั่วประเทศ และในขั้นตอนการพิจารณาอุทธรณ์อาจเกิดปัญหาในการเรียกบุคคลมาให้ถ้อยคำหรือการจัดส่งเอกสารหรือการตรวจสอบข้อเท็จจริงในพื้นที่ที่จะต้องดำเนินการ โดยคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ที่มีเพียงชุดเดียวและมีอำนาจหน้าที่พิจารณาคำสั่งทางปกครองของเจ้าพนักงาน ท้องถิ่นทั่วประเทศ ซึ่งอาจก่อให้เกิดภาระมากเกินไปกับคณะกรรมการ

พิจารณาอุทธรณ์และกับผู้ประกอบกิจการหรือประชาชนที่ได้รับผลกระทบตามพระราชบัญญัตินี้ อย่างไรก็ตามการมีคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์เพียงชุดเดียวทำหน้าที่พิจารณาอุทธรณ์ก็มีข้อดีในการสร้างมาตรฐานในการพิจารณาอุทธรณ์ โดยเฉพาะคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ต้องมีความรู้ความเชี่ยวชาญด้านสุขอนามัยและสิ่งแวดล้อม หากสามารถกระทำได้อาจจะทำให้มีมาตรฐานในการแก้ไขปัญหา ดังนั้น ผู้ศึกษาจะได้ศึกษาวิเคราะห์เพื่อเสนอแนะแนวทางแก้ไขปัญหาให้เกิดความเหมาะสมและมีประสิทธิภาพต่อไป

2. วัตถุประสงค์ในการศึกษา

2.1 เพื่อศึกษาแนวคิดทฤษฎีและหลักกฎหมายเกี่ยวกับคำสั่งทางปกครองและการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองตามกฎหมายของต่างประเทศและของไทย

2.2 เพื่อศึกษาแนวคิดและหลักเกณฑ์ของพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 โดยเฉพาะหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองและคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์

2.3 เพื่อศึกษาวิเคราะห์ปัญหาเกี่ยวกับการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

2.4 เพื่อเสนอแนะแนวทางการแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 ให้เหมาะสมสอดคล้องกับสภาพปัญหาในปัจจุบัน

3. ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้มุ่งศึกษาถึงการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองและการพิจารณาอุทธรณ์ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

4. ระเบียบวิธีวิจัยที่ใช้ในการศึกษา

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้ เป็นการศึกษาเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ด้วยวิธีการวิจัยเอกสาร (Documentary Research) โดยรวบรวมข้อมูลจากเอกสารต่าง ๆ ได้แก่ ตำบทยกเทศมนตรี คำสั่ง เอกสารวิชาการ บทความ วิจัย และเอกสารอื่นที่เกี่ยวข้องเพื่อนำเสนอแนวทางการปรับปรุงและพัฒนากฎหมายต่อไป

5. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

5.1 ทราบถึงแนวคิดทฤษฎีและกฎหมายเกี่ยวกับคำสั่งทางปกครองและการอุทธรณ์คำสั่งปกครองตามกฎหมายของต่างประเทศและของไทย

5.2 ทราบถึงแนวคิดและหลักเกณฑ์ของพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 โดยเฉพาะหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองและคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์

5.3 ทราบถึงปัญหาเกี่ยวกับการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

5.4 เพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 ให้เหมาะสมสอดคล้องกับสภาพปัญหาในปัจจุบัน



บทที่ 2

แนวคิดทฤษฎี และหลักกฎหมายเกี่ยวกับการอุทธรณ์คำสั่ง ทางปกครองของต่างประเทศและของไทย

ในการบริหารงานของรัฐนั้น มีหน้าที่สำคัญในการดำเนินการบริการสาธารณะและกำกับดูแลการกระทำของเอกชนให้เป็นไปด้วยความสงบเรียบร้อยไม่ให้เป็นอันตรายต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน จึงได้มีการจัดระเบียบการปกครองรัฐในทางปกครอง หรือการจัดระเบียบราชการบริหารและการวางระเบียบเกี่ยวกับกิจกรรมของฝ่ายปกครอง หน่วยงานทางปกครองจึงได้จัดให้มีหลักเกณฑ์การออกคำสั่งทางปกครองซึ่งเป็นวิธีการที่ให้อำนาจฝ่ายปกครองมีคำสั่งหรือสั่งการให้หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติตามคำสั่งภายใต้ข้อบังคับตามกฎหมายและสามารถบังคับใช้กับประชาชนได้ ซึ่งคำสั่งทางปกครองมีองค์ประกอบที่สำคัญหลายประการ เช่นเดียวกับการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองที่ให้สิทธิผู้ที่ได้รับคำสั่งทางปกครองสามารถโต้แย้งสิทธิของตนเองได้โดยการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนดไว้ ซึ่งหลักการดังกล่าวมีการพัฒนามาในหลายประเทศที่สำคัญ เช่น ประเทศสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี และประเทศฝรั่งเศส ซึ่งประเทศไทยได้รับอิทธิพลจากแนวคิดและหลักกฎหมายของประเทศดังกล่าวและมีการนำหลักการมาบัญญัติไว้ในกฎหมาย ซึ่งในบทนี้จะได้ศึกษาเกี่ยวกับคำสั่งทางปกครองและการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองที่หน่วยงานทางปกครองและเจ้าหน้าที่ของรัฐใช้บังคับ โดยมีสาระสำคัญดังต่อไปนี้

1. แนวคิดทฤษฎี และหลักกฎหมายเกี่ยวกับการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองของต่างประเทศ

การอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองเป็นส่วนหนึ่งของกฎหมายปกครองและถือกำเนิดเกิดขึ้นในต่างประเทศ โดยประเทศต่าง ๆ นำมาบัญญัติเป็นกฎหมายเพื่อใช้บังคับภายในประเทศ ซึ่งจะได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองของต่างประเทศ 2 ประเทศ คือ ประเทศ ฝรั่งเศสและประเทศสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี ดังต่อไปนี้

1.1 แนวคิดทฤษฎี และหลักกฎหมายเกี่ยวกับการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองของ ประเทศฝรั่งเศส

1.1.1 แนวคิดทฤษฎี และหลักกฎหมายเกี่ยวกับคำสั่งทางปกครองของประเทศ ฝรั่งเศส

ความหมายและลักษณะสำคัญของคำสั่งทางปกครองของประเทศ
สาธารณรัฐฝรั่งเศส ความหมายของคำสั่งทางปกครองเป็นการกระทำในทางปกครอง (acte
administratif) ของฝ่ายปกครอง อาจกระทำได้ในสองวิธี โดยพิจารณาจากลักษณะของการ
กระทำในทางปกครอง ได้แก่

วิธีที่หนึ่ง พิจารณาว่าการกระทำนั้นมาจากองค์กรฝ่ายปกครองใดวิธีนี้เป็น
การนิยามตามรูปลักษณะของการกระทำการกระทำในทางปกครอง หมายความว่า การกระทำที่
ก่อให้เกิดสถานะตามกฎหมายแก่เอกชนไม่ว่าจะเป็นประโยชน์หรือจะทำให้เกิดภาระหน้าที่แก่
เอกชนผู้อยู่ในการปกครอง

วิธีที่สอง การกระทำในทางปกครอง หมายความว่า การกระทำต่าง ๆ ที่มา
จากเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองซึ่งมีอำนาจตามกฎหมายให้จัดทำบริการสาธารณะ เพื่อปฏิบัติการให้
เป็นไปตามอำนาจหน้าที่ของตน

ลักษณะสำคัญของคำสั่งทางปกครองมีลักษณะดังต่อไปนี้ดังนี้

1. คำสั่งทางปกครองต้องออกโดยองค์กรเจ้าหน้าที่ของรัฐฝ่ายปกครอง ผู้มี
อำนาจกระทำในนามของนิติบุคคลมหาชน ถ้าเป็นการกระทำของเจ้าหน้าที่มหาชนหรือเจ้าหน้าที่
ของรัฐ ซึ่งมีหน้าที่ทางอื่น เช่น หน้าที่ทางนิติบัญญัติหรือหน้าที่ทางตุลาการ การกระทำนั้นไม่ใช่
คำสั่งทางปกครอง แต่ในบางกรณีคำสั่งทางปกครองอาจออกโดยองค์กรเอกชนก็ได้แต่ต้องเป็น
องค์กรที่ได้รับมอบหมายหน้าที่บริการสาธารณะเท่านั้น

2. คำสั่งทางปกครองต้องก่อให้เกิดผลทางกฎหมาย กล่าวคือ ต้องเป็นการ
กระทำที่เปลี่ยนแปลงสภาพการณ์ทางกฎหมาย ส่วนการกระทำที่จะแสดงว่าเกิดผลทางกฎหมาย
หรือไม่นั้น จะต้องพิจารณาส่วนที่เป็นข้อกำหนดหรือคำสั่งบังคับ ซึ่งการก่อให้เกิดผลทางกฎหมาย
ของคำสั่งทางปกครองต้องเกิดจากตัวคำสั่งทางปกครองนั้น

3. คำสั่งทางปกครองต้องเป็นการกระทำอย่างหนึ่งของฝ่ายปกครองที่สมัคร
ใจก่อให้เกิดผลทางกฎหมายขึ้นอย่างใดอย่างหนึ่งโดยใช้อำนาจมหาชน ดังนั้น การกระทำของฝ่าย
ปกครองที่ขาดเจตนา หรือการกระทำ ในขอบเขตกฎหมายแพ่ง จึงไม่เป็นคำสั่งทางปกครอง

4. คำสั่งทางปกครองต้องเป็นการกระทำฝ่ายเดียวของฝ่ายปกครองที่
ก่อให้เกิดการเคลื่อนไหวในสิทธิหรือนิติฐานะของบุคคล หากไม่มีผลเป็นการก่อให้เกิดการ

เคลื่อนไหวสิทธิหรือนิติฐานะของบุคคล ไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสถานภาพของสิทธิหรือหน้าที่ของผู้รับคำสั่ง และเป็นคำสั่งของผู้บังคับบัญชาที่มีข้อความกำหนดให้ผู้รับคำสั่งกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งหรืออนุญาตให้กระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งในการปฏิบัติหน้าที่ คำสั่งนั้นย่อมขาดลักษณะที่จะเป็นคำสั่งทางปกครอง แต่เป็นเพียง “มาตรการภายในของฝ่ายปกครอง” ซึ่งเป็นมาตรการที่มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้บังคับภายในและการดำเนินงานขององค์กร แต่อย่างไรก็ตาม มาตรการภายในของฝ่ายปกครองใด ที่มีผลกระทบต่อสถานะทางกฎหมายของผู้ที่เกี่ยวข้องแล้วจะสิ้นสภาพของการเป็น “มาตรการภายในของฝ่ายปกครอง” และศาลถือว่าเป็นคำสั่งทางปกครอง

5. คำสั่งทางปกครองต้องเป็นกฎเกณฑ์อันมีผลเฉพาะรายอย่างเจาะจงตัวบุคคลและมีลักษณะเป็นรูปธรรมชัดเจน เป็นการนำกฎเกณฑ์ที่วางไว้แล้วนำมาใช้กับข้อเท็จจริงอันใดโดยเฉพาะ²

ตามหลักการตรวจสอบความชอบด้วยกฎหมายของการกระทำทางปกครองมิได้ทั้งในชั้นฝ่ายปกครองและการฟ้องคดีต่อศาล โดยในชั้นการพิจารณาของฝ่ายปกครองคือการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองไปยังองค์กรพิจารณาอุทธรณ์ ซึ่งมีหลักการตามข้อ 1.1.2 จะกล่าวต่อไป

1.1.2 แนวคิดทฤษฎี และหลักกฎหมายเกี่ยวกับการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองของประเทศฝรั่งเศส

ประเทศฝรั่งเศสได้บังคับใช้ขั้นตอนการอุทธรณ์ภายในฝ่ายปกครองก่อนฟ้องคดีมากขึ้น โดยศาลจะพิจารณาคำที่ใช้ในบทบัญญัติกฎหมายเฉพาะเรื่อง ศาลจะพิจารณาจากการจัดระบบการอุทธรณ์ที่กฎหมายกำหนดขึ้นว่ามีลักษณะที่เป็นหลักประกันในการควบคุมการส่งออกคำสั่งทางปกครองนั้น กล่าวคือ พิจารณาองค์กรที่มีอำนาจวินิจฉัยอุทธรณ์ประกอบไปด้วยคณะผู้แทนของกลุ่มผลประโยชน์และจะต้องพิจารณาอุทธรณ์ภายในกำหนดเวลาและให้เหตุผลประกอบคำวินิจฉัยอุทธรณ์หรือไม่ ซึ่งประเทศฝรั่งเศสได้มีนโยบายในการใช้ขั้นตอนการอุทธรณ์ภายในฝ่ายปกครองที่มีลักษณะบังคับมากขึ้นเพื่อที่จะลดคดีที่จะขึ้นสู่ศาลปกครองโดยได้ออกรัฐธรรมนูญ (Loi) ลงวันที่ 31 ธันวาคม ค.ศ.1987 เกี่ยวกับการปรับปรุงการดำเนินคดีในศาลปกครองโดยให้อำนาจออกกฎหมาย (Decret) กำหนดเงื่อนไขในการฟ้องร้องคดีหรือการเสนอเรื่องต่ออนุญาตตุลาการว่าต้องการ

²ชาญชัย แสวงศักดิ์, ข้อพิจารณาบางประการเกี่ยวกับนิติกรรมทางปกครองและสัญญาทางปกครองตามแนวความคิดของฝรั่งเศส, เอกสารประกอบการฝึกอบรมของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง สัญญาทางปกครอง (28 กันยายน), 2531, หน้า 62-63, อ้างถึงใน สุรชัย รัตนกรกุล อำนาจดุลพินิจในการสั่งย้ายข้าราชการ วิทยานิพนธ์ ปริญญานิติศาสตรมหาบัณฑิต คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2553 หน้า 8-10

อุทธรณ์ภายในฝ่ายปกครองหรือผ่านกระบวนการไกล่เกลี่ยก่อน³ โดยการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองของประเทศไทยมีหลักการสำคัญดังนี้

1. หลักการควบคุมตรวจสอบภายในฝ่ายปกครอง (autocontrôle de l'administration)

การออกคำสั่งทางปกครองในแต่ละเรื่องมีความยุ่งยากซับซ้อน อีกทั้งเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองอาจมีภาระหน้าที่งานจำนวนมากและต้องปฏิบัติงานให้แล้วเสร็จโดยเร็ววบางกรณี จึงอาจมีการออกคำสั่งทางปกครองที่ผิดพลาดได้ไม่ว่าจะในข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย หรือเรื่องความเหมาะสม ดังนั้น การอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองจึงเป็น โอกาสที่ฝ่ายปกครองจะได้ตรวจสอบการใช้อำนาจของตนซึ่งหากเห็นว่าคำสั่งทางปกครองไม่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่เหมาะสมอย่างไรก็อาจเปลี่ยนแปลงแก้ไขหรือเพิกถอนคำสั่งได้ ซึ่งการทบทวนคำสั่งทางปกครองอาจกระทำโดยเจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งทางปกครองนั่นเอง หรือโดยเจ้าหน้าที่ชั้นเหนือขึ้นไปที่ควบคุมการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ ผู้ทำคำสั่งก็ได้

2. การแบ่งเบาภาระในการพิจารณาพิพากษาคดีของศาล (Désencombrement des juridictions)

การอุทธรณ์ภายในฝ่ายปกครองช่วยคลี่คลายข้อพิพาทและลดจำนวนคดีพิพาทที่จะขึ้นสู่ศาล เนื่องจากข้อพิพาทอาจจะจบลงในชั้นอุทธรณ์ โดยฝ่ายปกครองพิจารณาแล้วเห็นด้วยกับคำอุทธรณ์และเปลี่ยนแปลงคำสั่งตามคำขอของคู่กรณี หรือคู่กรณีอาจพิจารณาเหตุผลของคำวินิจฉัยอุทธรณ์แล้วยอมรับว่าคำสั่งที่ฝ่ายปกครองทำขึ้นชอบด้วยกฎหมายและเหมาะสมแล้วจึง ไม่คิดใจที่จะโต้แย้งคำสั่งต่อไปในชั้นศาลอีก⁴

การอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองของประเทศไทยจะใช้ระบบอุทธรณ์แบบเพื่อเลือก (ไม่บังคับ) เว้นแต่จะมีกฎหมายกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น⁵ และในปัจจุบันประเทศไทยได้มีแนวโน้มที่จะใช้ระบบอุทธรณ์แบบบังคับมากขึ้น ทั้งนี้ เพื่อเป็นการลดจำนวนคดีที่จะขึ้นสู่ศาลปกครอง โดยได้มีการออกรัฐบัญญัติ (Loi) ลงวันที่ 3 ธันวาคม 1987 เกี่ยวกับการปรับปรุงการดำเนิน คดีในศาลปกครอง โดยให้อำนาจออกรัฐกฤษฎีกา (Decret) เพื่อกำหนดเงื่อนไขในการฟ้องคดีหรือการเสนอเรื่องต่ออนุญาโตตุลาการว่าจะต้องอุทธรณ์ภายในฝ่ายปกครองหรือผ่านกระบวนการ

³ อมร จันทน์สมบูรณ์. บันทึกข้อสังเกตของเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง หลัก Exhaustion of Administrative remedies (มาตรา 20(4) แห่งพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. 2522). วารสารกฎหมายปกครอง, เล่ม 7 ตอน 3, (ธันวาคม 2531), หน้า 920. อ้างถึงใน วสันต์ กสิวิกรณ์. วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง : ศึกษากรณีการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครอง. งานนิพนธ์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพา 2557. หน้า 67-70.

⁴ สุภวัฒน์ สิงห์สุวรรณ. การอุทธรณ์คำสั่งทางปกครอง. 5 พฤศจิกายน 2562 จาก <http://www.public-law.net/publaw/view.aspx?id=1866>

⁵ เรื่องเดียวกัน

ใกล้เคียง ก่อนการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองของประเทศฝรั่งเศสจะเป็นการพิจารณาอุทธรณ์แบบชั้นเดียว โดยเจ้าหน้าที่ผู้ออกคำสั่งทางปกครองหรือผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่ผู้ออกคำสั่งทางปกครองในระดับเหนือขึ้นไปการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองจะมีอยู่ 2 ลักษณะ ได้แก่ การอุทธรณ์ตามปกติซึ่งจะเป็นไปตามหลักทั่วไปของการจัดระเบียบการปกครองภายในหน่วยงานและการอุทธรณ์ที่กำหนดไว้ในกฎหมายเฉพาะ (การอุทธรณ์ระบบพิเศษ) ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. การอุทธรณ์ตามปกติ

หรือที่นักกฎหมายบางท่านเรียกการอุทธรณ์ในลักษณะนี้ว่า การอุทธรณ์ระบบปกติ (recours administratif ordinaire) หรือบางท่านก็เรียกว่าการอุทธรณ์คำสั่งภายในทางปกครองอันมีลักษณะเป็นการภายในของฝ่ายปกครอง (Le recours administratif) หรือเรียกว่าการอุทธรณ์ตามปกติ ทั้งนี้ เพื่อมิให้เกิดความสับสนกับในเรื่องของระบบการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครอง ระบบนี้เป็นระบบการอุทธรณ์ภายในฝ่ายปกครองที่เป็นหลักทั่วไปในการปกครองโดยอุทธรณ์ต่อเจ้าหน้าที่ผู้ออกคำสั่งหรืออุทธรณ์ต่อผู้บังคับบัญชาชั้นเหนือขึ้นไปของเจ้าหน้าที่ผู้ออกคำสั่ง การอุทธรณ์ประเภทนี้จึงไม่มีรูปแบบกระบวนการพิจารณาไม่ต้องมีส่วนได้เสียก็อุทธรณ์ได้และไม่มีอายุความ โดยจะอุทธรณ์เมื่อใดก็ได้ ส่วนการจะรับพิจารณาหรือไม่ก็อยู่ในดุลยพินิจของเจ้าหน้าที่การอุทธรณ์ในระบบนี้โดยหลักจะเป็นระบบการอุทธรณ์ไม่บังคับหรือระบบการอุทธรณ์เพื่อเลือกคู่กรณีจะอุทธรณ์ภายในฝ่ายปกครองก่อนหรือไม่ก็ได้ เว้นแต่จะมีกฎหมายเฉพาะกำหนดว่า เป็นกรณีบังคับโดยตรง แม้ในทางทฤษฎีการอุทธรณ์ในระบบนี้จะไม่ถือว่ามีความอายุความก็ตาม แต่ในทางปฏิบัติเนื่องจากการเสนอคดีต่อองค์กรวินิจัยคดีปกครองจะมีอายุความกำหนดให้ต้องกระทำภายในสองเดือนนับแต่ได้รับแจ้งคำสั่งทางปกครอง

2. การอุทธรณ์ระบบพิเศษ (recours spéciaux)

ระบบนี้เป็นระบบการอุทธรณ์ภายในฝ่ายปกครองที่กฎหมายหรือกฎหมายปกครองจะกำหนดให้มีการอุทธรณ์นิติกรรมทางปกครองที่เกี่ยวข้องได้โดยตรงและกำหนดวิธีการเฉพาะไว้ เช่น การกำหนดให้อุทธรณ์ต่อผู้มีอำนาจกำกับดูแลเจ้าหน้าที่ผู้ออกคำสั่งได้ (recours de tutelle) หรือการให้อุทธรณ์ต่อองค์กรเฉพาะในฝ่ายปกครองที่มีอำนาจแก้ไขเปลี่ยนแปลงคำสั่งนั้นได้ซึ่งบางครั้งอาจเป็นเจ้าหน้าที่ผู้ออกคำสั่งนั่นเองหรือผู้บังคับบัญชาของผู้ออกคำสั่งนั้นหรือเป็นคณะกรรมการก็ได้ แต่โดยที่เป็นระบบพิเศษกฎหมายหรือกฎหมายปกครองจะกำหนดรายละเอียดของวิธีการอุทธรณ์ กระบวนการพิจารณาและระยะเวลาอุทธรณ์ไว้โดยเฉพาะ ซึ่งระบบพิเศษนี้จะเป็นการบังคับให้ต้องอุทธรณ์ภายในฝ่ายปกครองก่อนหรือไม่ หรืออีกปัญหาหนึ่งโดยหลักจะถือว่าเป็นระบบอุทธรณ์ไม่บังคับ คู่กรณีจะใช้ระบบพิเศษนี้ก่อนจะนำคดีไปสู่การพิจารณา

ขององค์กร วิทยาลัยศิลปกรรมหรือศาลโดยเป็นเงื่อนไขอย่างหนึ่งหากไม่ดำเนินการตามขั้นตอนบังคับนี้ก่อน องค์กรวิทยาลัยศิลปกรรมหรือศาลจะไม่รับพิจารณาให้⁶

1.2 แนวคิดทฤษฎี และหลักกฎหมายเกี่ยวกับการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองของประเทศ สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี

1.2.1 แนวคิดทฤษฎี และหลักกฎหมายเกี่ยวกับคำสั่งทางปกครองของประเทศ สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี

โดยประเทศสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนีได้บัญญัติประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาในชั้นเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง ค.ศ. 1976 มาตรา 35 ซึ่งได้ให้นิยามคำสั่งทางปกครองไว้ดังนี้

คำสั่งทางปกครอง หมายถึง คำสั่ง คำวินิจฉัย หรือมาตรการฝ่ายปกครองใด ๆ ที่ออกโดยเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองในการกำหนดกฎเกณฑ์เรื่องเฉพาะรายในขอบเขตกฎหมายมหาชน ซึ่งมีผลโดยตรงไปสู่ภายนอก โดยสามารถแยกคำสั่งทางปกครองไว้ 6 ประเภท ดังนี้⁷

1. คำสั่ง คำวินิจฉัย หรือมาตรการ การกระทำทุกอย่างซึ่งเป็นการกระทำของเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองฝ่ายเดียวไม่ได้เกิดจากการเจรจาร่วมตกลงกับประชาชนหรือไม่จำเป็นต้องขอความยินยอมจากประชาชน เช่น การกระทำทุกอย่างที่มีวัตถุประสงค์ซึ่งแสดงออกทางวาจา ลายลักษณ์อักษร หรือเคลื่อนไหวร่างกาย

2. การออกคำสั่ง โดยเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง ส่วนราชการที่รับผิดชอบและปฏิบัติงานทางปกครองขององค์กรที่ใช้อำนาจบริหารตามกฎหมายแบ่งส่วนราชการต่าง ๆ รวมถึงการใช้อำนาจทางปกครองขององค์กรที่ใช้อำนาจนิติบัญญัติและอำนาจตุลาการด้วย นอกจากนี้เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองอาจมอบอำนาจเกี่ยวกับงานปฏิบัติการทางปกครองแก่บุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลตามกฎหมายแพ่งให้กระทำการแทนในนามของตนเองได้ เช่น รัฐมอบหมายงานให้สมาคมตรวจสภาพรถให้แก่เจ้าของรถ

3. การออกกฎเกณฑ์ เป็นการแสดงเจตนาของเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองที่มุ่งต่อผลทางกฎหมายหรือก่อให้เกิดสิทธิหน้าที่แก่ประชาชน ส่งผลให้ความสัมพันธ์ระหว่างรัฐกับประชาชนที่อยู่ในรูปของกฎหมายอันมีลักษณะเป็นกฎเกณฑ์ทั่วไปและนามธรรม กลายเป็นนิติกรรมทางปกครองที่มีลักษณะเป็นกฎเกณฑ์เฉพาะรายเจาะจงบุคคลและเป็นรูปธรรม เช่น การจัดป้ายจราจรให้เรียบร้อย

⁶เรื่องเดียวกัน

⁷กมลชัย รัตนสกววงศ์. “คำสั่งทางปกครอง,” ใน เอกสารแนวการศึกษาวิชากฎหมายปกครองชั้นสูง. (พิมพ์ครั้งที่ 3). หน่วยที่ 6, นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราชา. 2557, หน้า 6 - 12

4. อำนาจปกครอง จะต้องเป็นกฎหมายในทางปกครอง โดยค้ำนึ่ง ถึงเนื้อหาของกฎหมายที่ใช้เป็นหลักในการพิจารณาว่าเป็นกฎหมายทางปกครองหรือไม่ ถ้ามีลักษณะการใช้อำนาจตามกฎหมายอื่นที่ไม่ใช่กฎหมายทางปกครองก็จะไม่ใช่นิติกรรมทางปกครอง เช่น การปลดข้าราชการรัฐสภาของประธานรัฐสภาเป็นการใช้อำนาจตามกฎหมายปกครอง จึงเป็นนิติกรรมทางปกครอง ไม่ใช่การกระทำทางนิติบัญญัติ

5. ความมีผลทางกฎหมายโดยตรงไปสู่ภายนอก เป็นการกำหนดถึงการกระทำของฝ่ายปกครองที่ก้าว ไปสู่ขอบเขตสิทธิหน้าที่ของประชาชน และหากเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายเอกชนย่อมฟ้องร้องต่อศาลได้แย้งการกระทำดังกล่าวได้ แต่ถ้าเป็นการกระทำที่ยังไม่มีผลโดยตรงสู่ภายนอก เช่น กฎเกณฑ์ภายในที่ฝ่ายปกครองกำหนดขึ้นเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานหรือแนวทางการใช้ดุลพินิจก็ตามยอมเป็นเรื่องภายในของฝ่ายปกครอง ประชาชนยังไม่มีสิทธิฟ้องร้องต่อศาลเพื่อโต้แย้งกฎหมายดังกล่าวได้

6. กรณีเฉพาะเรื่อง เป็นการออกคำสั่งให้แก่เอกชนคนใดคนหนึ่งหรือกลุ่มบุคคลใดบุคคลหนึ่ง และเฉพาะข้อเท็จจริงเรื่องใดเรื่องหนึ่งเท่านั้น มิใช่เป็นเรื่องที่ใช้เป็นการทั่วไป เช่น เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองออกคำสั่งให้นาย ค. ได้รับใบอนุญาตประกอบการค้าร้านอาหาร

1.2.2 แนวคิดทฤษฎี และหลักกฎหมายเกี่ยวกับการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองของประเทศสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี

การอุทธรณ์คำสั่งทางปกครอง หมายความว่า การโต้แย้งเพื่อตรวจสอบเกี่ยวกับความชอบด้วยกฎหมาย (Gesetzmäßigkeit) และความชอบด้วยวัตถุประสงค์ (Zweckmassigkeit) ภายในฝ่ายปกครองภายในระยะเวลาหนึ่งเดือน นับแต่ทราบคำสั่งทางปกครอง⁸

ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาของศาลปกครอง ค.ศ. 1960 (VwGo) มาตรา 68 แห่งการเสนอคำฟ้องเกี่ยวกับคำสั่งทางปกครองในคดีฟ้องให้เพิกถอนคำสั่งทางปกครอง (Anfechtungsklage) และคดีฟ้องบังคับให้ออกคำสั่งทางปกครอง คู่กรณีจะต้องอุทธรณ์ภายในฝ่ายปกครองโดยให้ยื่นต่อเจ้าหน้าที่ผู้ออกคำสั่งนั้นภายในหนึ่งเดือนนับแต่ได้รับแจ้งคำสั่งทางปกครอง ถ้าเห็นด้วยกับคำอุทธรณ์ก็จะแก้ไขคำสั่งทางปกครอง แต่ถ้าไม่เห็นด้วยกับคำอุทธรณ์ก็ต้องส่งคำอุทธรณ์ต่อไปให้เจ้าหน้าที่ระดับผู้บังคับบัญชาพิจารณาและผู้อุทธรณ์จะมีระยะเวลาอีกหนึ่งเดือนนับแต่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์ในการนำคดีไปสู่ศาลปกครอง แต่ในกรณีที่ฝ่ายปกครองนิ่งเฉยไม่วินิจฉัยอุทธรณ์หรือไม่พิจารณาคำอุทธรณ์เมื่อเวลาล่วงผ่านไปไม่น้อยกว่าสามเดือนนับแต่ได้ยื่นคำอุทธรณ์ผู้อุทธรณ์สามารถนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองได้ โดยถือว่าการที่ฝ่ายปกครองนิ่งเฉยเกินสามเดือนเป็นการล่าช้าเกิน

⁸ เรื่องเดียวกัน

สมควรบทบัญญัติเกี่ยวกับการอุทธรณ์ภายในฝ่ายปกครอง (Vorverfahren Order *Widerspruchsverfahren*) ถูกกำหนดไว้ในมาตรา 68 ถึงมาตรา 73 (VwGo)

นอกจากนี้ในประเทศสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนียังมีระบบการเยียวยาภายในฝ่ายปกครองซึ่งไม่ใช่เป็นการอุทธรณ์ภายในฝ่ายปกครอง โดยจะเรียกว่า ระบบปกติ

ระบบปกติ ระบบนี้เป็นไปตามแนวคิดที่ว่าโดยหลักทั่วไปฝ่ายปกครองต้องรับผิดชอบตรวจสอบการกระทำของตน ในกรณีมีคำสั่งทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายฝ่ายปกครองจะมีหน้าที่ที่จะต้องเพิกถอน เว้นแต่คำสั่งทางปกครองนั้นจะกระทบประโยชน์ของบุคคลผู้สุจริต ซึ่งการเพิกถอนนี้จะกระทำโดยเจ้าหน้าที่ผู้ออกคำสั่งทางปกครองนั่นเอง และผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่ผู้นั้นก็ย่อมดูแลตรวจสอบให้มีการเพิกถอนได้ตามระบบปกติของสายการบังคับบัญชา เพียงแต่ไม่ถือเป็นหน้าที่ที่จะต้องกระทำ แต่เป็นดุลพินิจว่าการกระทำหรือไม่ก็ได้ตามหลักกฎหมายในเรื่องการเพิกถอนคำสั่งทางปกครองซึ่งไม่มีระยะเวลาชัดเจนแต่อย่างใด หรือแม้แต่การพิจารณาใหม่ไปในทางเพิ่มภาระก็สามารถกระทำได้ตามหลักเกณฑ์ในเรื่องการเพิกถอนคำสั่งทางปกครอง⁹

2. แนวคิดทฤษฎี และหลักกฎหมายเกี่ยวกับการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองของไทย

2.1 แนวคิดทฤษฎี และหลักกฎหมายเกี่ยวกับการออกคำสั่งทางปกครองของไทย

กฎหมายวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 เกิดจากการที่ส่วนราชการและหน่วยงานอื่นของรัฐซึ่งมีหน้าที่ในการจัดทำบริการสาธารณะเพื่ออำนวยความสะดวกในการดำรงชีวิตและการประกอบอาชีพของประชาชน โดยมีข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นผู้ดำเนินการภายใต้กฎหมาย กระบวนการ (Procedure) ในการพิจารณาคำวินิจฉัยการสั่งการเพื่อยุติหรืออนุญาตเกี่ยวกับการดำเนินการใด ๆ ในทางปกครอง ประเทศไทยเริ่มที่จะมีแนวความคิดที่จะให้มีการวางหลักเกณฑ์ทั่วไปในการพิจารณาคำวินิจฉัยเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการทางปกครองตั้งแต่ พ.ศ. 2522 โดยมีการกำหนดไว้ในมาตรา 51 แห่งพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. 2522 ให้คณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์มีอำนาจเสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีในการวางระเบียบปฏิบัติราชการเกี่ยวกับการกำหนดวิธีการ และวิธีพิจารณาของเจ้าหน้าที่ของรัฐก่อนออกคำสั่ง คำอนุญาต คำวินิจฉัย หรือคำสั่งขาดตามอำนาจหน้าที่ที่กฎหมายบัญญัติ และกำหนดให้ต้องมีข้อความและเหตุผลตามสมควรในการสนับสนุนการออกคำสั่ง คำอนุญาต คำวินิจฉัย หรือคำสั่งขาดที่เกี่ยวกับสิทธิ หรือหน้าที่ของบุคคล หรือที่มีความสำคัญในการปฏิบัติราชการ ต่อมาได้เริ่มมีการจัดทำร่างกฎหมายเกี่ยวกับวิธี

⁹เรื่องเดียวกัน

พิจารณาปกครองในปี พ.ศ. 2534 และได้มีการปรับปรุงแก้ไขให้ชัดเจนยิ่งขึ้นแล้วได้มีการประกาศใช้เป็น “พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 มีผลบังคับตั้งแต่วันที่ 14 พฤษภาคม 2540 ก่อนมีการประกาศใช้พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 สำหรับประเทศไทยในอดีตที่ผ่านมาไม่ได้มีการนิยามคำสั่งทางปกครองไว้ในกฎหมายใดทำให้แนวปฏิบัติของฝ่ายปกครองไม่เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ในปี พ.ศ. 2534 นายกรัฐมนตรีโดยการเสนอของคณะกรรมการกฤษฎีกาได้นำกฎหมายวิธีพิจารณาเรื่องในชั้นเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองของสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี (Verwaltungsverfahrensgesetz Vom 24 Mai 1976) ที่มีความสมบูรณ์ทางทฤษฎีกฎหมาย จึงได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 โดยประกาศราชกิจจานุเบกษาเมื่อวันที่ 27 กันยายน 2539 กฎหมายดังกล่าวมีเนื้อหาสำคัญเกี่ยวกับการออกคำสั่งทางปกครองและการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครอง ดังนี้

มาตรา 5 ในพระราชบัญญัตินี้

“วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง” หมายความว่า การเตรียมการและการดำเนินการ ของเจ้าหน้าที่เพื่อจัดให้มีคำสั่งทางปกครองหรือกฎ และรวมถึงการดำเนินการใด ๆ ในทางปกครอง ตามพระราชบัญญัตินี้

“การพิจารณาทางปกครอง” หมายความว่า การเตรียมการและการดำเนินการของเจ้าหน้าที่เพื่อจัดให้มีคำสั่งทางปกครอง

“คำสั่งทางปกครอง” หมายความว่า

1. การใช้อำนาจตามกฎหมายของเจ้าหน้าที่ที่มีผลเป็นการสร้างนิติสัมพันธ์ขึ้นระหว่างบุคคลในอันที่จะก่อ เปลี่ยนแปลง โอน สงวน ระงับ หรือมีผลกระทบต่อสถานภาพของสิทธิหรือหน้าที่ของบุคคล ไม่ว่าจะเป็นการถาวรหรือชั่วคราว เช่น การสั่งการ การอนุญาต การอนุมัติ การวินิจฉัยอุทธรณ์การรับรอง และการรับจดทะเบียน แต่ไม่หมายความรวมถึงการออกกฎ

2. การอื่นที่กำหนดในกฎกระทรวง

โดยจะเห็นได้ว่าความหมายของคำสั่งทางปกครองของไทยตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 มาตรา 5 วรรคสาม มีลักษณะเดียวกันกับนิติกรรมทางปกครอง ในประเทศสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี อันเนื่องจากประเทศไทยได้ยึดกฎหมายวิธีพิจารณาเรื่องในชั้นเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองของประเทศสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนีเป็นแนวทางในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 และพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 14 พฤศจิกายน 2539 เป็นกฎหมายปกครองในประเทศไทยและตามกฎกระทรวงฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2543) ออกตามความในพระราชบัญญัตินี้ กำหนดให้การดำเนินการของเจ้าหน้าที่ในเรื่องการสั่งรับหรือไม่รับคำเสนอขาย

รับจ้าง แลกเปลี่ยน ให้เช่า ซื้อ เช่า ให้สิทธิประโยชน์ การอนุมัติสั่งซื้อ จ้าง แลกเปลี่ยน เช่า ขาย ให้เช่า หรือให้สิทธิประโยชน์ การสั่งยกเลิกกระบวนการพิจารณาข้อเสนอหรือการดำเนินการอื่นใดในลักษณะเดียวกัน การสั่งให้เป็นผู้ทำงาน และการให้หรือไม่ให้ทุนการศึกษา เป็นคำสั่งทางปกครอง

โดยคำสั่งทางปกครองตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 สามารถแยกประเภทได้หลายรูปแบบ ขึ้นอยู่กับว่าจะแบ่งแยกเพื่อประโยชน์ในการพิจารณาเรื่องใดหรือยึดถือปัจจัยด้านใดเป็นหลักในการพิจารณา โดยสามารถกำหนดรูปแบบที่สำคัญได้ 6 รูปแบบ ดังนี้

1. คำสั่งทางปกครองโดยคำนึงถึงเนื้อหา เช่น คำสั่งทางปกครองที่เป็นการสร้างภาระกำหนดหน้าที่ให้ปฏิบัติหรือคำสั่งทางปกครองที่เป็นการอนุญาตหรืออนุมัติ หรือให้ประโยชน์แก่ประชาชน คำสั่งทางปกครองที่เป็นการรับรองสิทธิ คำสั่งทางปกครองที่เป็นการรับรองสิทธิ คำสั่งทางปกครองที่อยู่ในลักษณะการรับรู้สิทธิของประชาชน คำสั่งทางปกครองที่เป็นการวินิจฉัยอุทธรณ์ และมาตรการบังคับทางปกครอง เป็นต้น

2. คำสั่งทางปกครองโดยคำนึงถึงความชอบด้วยกฎหมาย เช่น คำสั่งทางปกครองที่ชอบด้วยกฎหมาย และคำสั่งทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

3. คำสั่งทางปกครองโดยคำนึงถึงสิทธิขั้นพื้นฐาน เช่น คำสั่งทางปกครองที่กระทบต่อเสรีภาพและกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินของเอกชน และคำสั่งทางปกครองที่เป็นการบริการให้คืนแก่ประชาชน

4. คำสั่งทางปกครองโดยคำนึงถึงดุลพินิจ เช่น คำสั่งทางปกครองที่ออกโดยเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองไม่มีดุลพินิจ คำสั่งทางปกครองที่ออกโดยเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองมีดุลพินิจ และคำสั่งทางปกครองที่ปราศจากตัวบท

5. คำสั่งทางปกครองโดยคำนึงถึงการบอกล้างคำสั่งทางปกครอง เช่น คำสั่งทางปกครองที่เป็นคุณประโยชน์แก่ผู้รับคำสั่งทางปกครอง คำสั่งทางปกครองทางปกครองที่เป็นการแก่ผู้รับคำสั่งทางปกครอง และคำสั่งทางปกครองที่เป็นคุณประโยชน์และเป็นภาระแก่ผู้รับคำสั่งทางปกครอง

6. คำสั่งทางปกครองโดยคำนึงถึงผลกระทบต่อบุคคลที่สาม เช่น คำสั่งทางปกครองที่ไม่มีผลกระทบต่อบุคคลที่สาม และคำสั่งทางปกครองที่กระทบต่อบุคคลที่สาม¹⁰

¹⁰กมลชัย รัตนสากวางส์. เอกสารแนวการศึกษาชุดวิชากฎหมายปกครองชั้นสูง. 2557. หน้า 15 - 29

2.2 หลักกฎหมายเกี่ยวกับการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองของไทย

การอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองเป็นกระบวนการควบคุมตรวจสอบ คำสั่งทางปกครองภายในองค์กรฝ่ายปกครอง ซึ่งองค์กรผู้มีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์มีอำนาจในการตรวจสอบทั้งความชอบด้วยกฎหมายและความเหมาะสมของเจ้าหน้าที่ผู้ออกคำสั่งทางปกครอง ซึ่งจะได้ศึกษาการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 ต่อไป

2.2.1 การอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539

หลักการพิจารณาอุทธรณ์ตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 บัญญัติไว้ในหลักการสำคัญตามมาตรา 44 ถึง มาตรา 47 สรุปได้ดังนี้

1. การอุทธรณ์ต่อเจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งทางปกครอง

ตามมาตรา 44 บัญญัติว่าภายใต้บังคับมาตรา 48 ในกรณี que คำสั่งทางปกครองใดไม่ได้ออกโดยรัฐมนตรี และไม่มีกฎหมายกำหนดชั้นตอนอุทธรณ์ภายในฝ่ายปกครองไว้เป็นการเฉพาะให้คู่กรณีอุทธรณ์ คำสั่งทางปกครองนั้นโดยยื่นต่อเจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งทางปกครองภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ตนได้รับแจ้งคำสั่งดังกล่าว สำหรับคำอุทธรณ์ต้องทำเป็นหนังสือโดยระบุข้อโต้แย้งและข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายที่อ้างอิง ซึ่งการอุทธรณ์ดังกล่าวไม่เป็นเหตุให้ทุเลาการบังคับตามคำสั่งทางปกครอง เว้นแต่จะมีการสั่งให้ทุเลาการบังคับตามมาตรา 56 วรรคหนึ่ง

สำหรับหลักเกณฑ์ในการพิจารณาอุทธรณ์ตามมาตรา 44 วรรคหนึ่งซึ่งบัญญัติไว้ในมาตรา 45 มีหลักการว่าให้เจ้าหน้าที่ดังกล่าวพิจารณาคำอุทธรณ์และแจ้งผู้อุทธรณ์ โดยไม่ชักช้า แต่ต้องไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์ ในกรณีที่เห็นด้วยกับคำอุทธรณ์ ไม่ว่าจะทั้งหมดหรือบางส่วนก็ให้ดำเนินการเปลี่ยนแปลงคำสั่งทางปกครองตามความเห็นของตนภายในกำหนดเวลาดังกล่าวด้วย

ถ้าเจ้าหน้าที่ตามมาตรา 44 วรรคหนึ่ง ไม่เห็นด้วยกับคำอุทธรณ์ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน ก็ให้เร่งรายงานความเห็นพร้อมเหตุผลไปยังผู้มีอำนาจพิจารณาคำอุทธรณ์ภายในกำหนดเวลา ตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้มีอำนาจพิจารณาคำอุทธรณ์พิจารณาให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ตนได้รับรายงาน ถ้ามีเหตุจำเป็นไม่อาจพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาดังกล่าว ให้ผู้มีอำนาจพิจารณาคำอุทธรณ์มีหนังสือแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบก่อนครบกำหนดเวลาดังกล่าว ในการนี้ให้ขยายระยะเวลาพิจารณาอุทธรณ์ออกไปได้ไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ครบกำหนดเวลาดังกล่าว ส่วนเจ้าหน้าที่ผู้ใดจะเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาคำอุทธรณ์ข้างต้นให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ทั้งนี้ ไม่ใช้กับกรณีที่มีกฎหมายเฉพาะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

อนึ่งในการพิจารณาอุทธรณ์ข้างต้นเจ้าหน้าที่สามารถพิจารณาทบทวนคำสั่งทางปกครองได้ ไม่ว่าจะเป็นปัญหาข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย หรือความเหมาะสมของการทำคำสั่งทางปกครอง และอาจมีคำสั่งเพิกถอนคำสั่งทางปกครองเดิมหรือเปลี่ยนแปลงคำสั่งนั้นไปในทางใด ทั้งนี้ไม่ว่า จะเป็นการเพิ่มภาระหรือลดภาระหรือใช้ดุลพินิจแทนในเรื่องความเหมาะสมของการทำคำสั่งทางปกครองหรือมีข้อกำหนดเป็นเงื่อนไขอย่างไรก็ได้ (มาตรา 46)

2. การอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการ

นอกจากการอุทธรณ์ต่อเจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งทางปกครองแล้ว พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 ยังมีการบัญญัติให้อุทธรณ์ต่อคณะกรรมการตามมาตรา 47 ซึ่งบัญญัติว่าการใดที่กฎหมายกำหนดให้อุทธรณ์ต่อเจ้าหน้าที่ซึ่งเป็นคณะกรรมการ ขอบเขตการพิจารณาอุทธรณ์ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยกรณนั้น สำหรับกระบวนการพิจารณาให้ปฏิบัติตามบทบัญญัติหมวด 2 นี้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับกฎหมายดังกล่าว

2.2.2 การอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองตามกฎหมายที่มอบอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบังคับใช้

การอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองได้บัญญัติไว้ในกฎหมายฉบับอื่นที่เกี่ยวข้องกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เช่น พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 และพระราชบัญญัติที่ดิน พ.ศ. 2543 ซึ่งจะได้ศึกษาดังต่อไปนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับการกระจายอำนาจและกฎหมายเกี่ยวกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของไทย

แนวคิดเกี่ยวกับการกระจายอำนาจทางปกครองและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของไทย

การบริหารราชการแบบรวมอำนาจ การบริหารราชการแบบแบ่งอำนาจ และการบริหารราชการแบบกระจายอำนาจ มีรายละเอียดดังนี้¹¹

1) การบริหารราชการแบบรวมอำนาจ (Centralization) เป็นการรวมอำนาจทั้งหมดไว้ที่รัฐส่วนกลาง สามารถจำแนกได้ 2 แบบ คือ การรวมศูนย์อำนาจการปกครอง (Concentration) และการกระจายการรวมศูนย์อำนาจการปกครอง (Deconcentration) การรวมศูนย์อำนาจการปกครอง (Concentration) คือ อำนาจในการปกครองทั้งหลายจะอยู่ที่ส่วนกลางทั้งสิ้นไม่มีการ

¹¹สำนักงานคณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น. *สรุปสำหรับผู้บริหารเรื่อง การกระจายอำนาจการปกครองท้องถิ่นไทย*. 2 มกราคม 2561 สืบค้นจาก <http://www.local.moi.go.th/webst/decon.htm>

มอบอำนาจการตัดสินใจบางระดับ บางเรื่องให้แก่เจ้าหน้าที่ของรัฐส่วนกลางที่ส่งออกไปประจำอยู่ในภูมิภาค ส่วนการกระจายการรวมศูนย์อำนาจการปกครอง (Deconcentration) คือส่วนกลางมอบอำนาจการตัดสินใจในบางเรื่อง บางระดับให้ตัวแทนหรือเจ้าหน้าที่ส่วนกลางส่งไปประจำในภูมิภาค ตัวแทนหรือเจ้าหน้าที่ดังกล่าวจะอยู่ภายใต้อำนาจบังคับบัญชาของส่วนกลาง ซึ่งหลักการนี้เรียกอีกอย่างหนึ่งว่า หลักการแบ่งอำนาจทางปกครองซึ่งจะศึกษาต่อไปตามข้อ ข.

2) การบริหารราชการแบบแบ่งอำนาจ (Deconcentration) เป็นหลักการบริหารราชการที่ราชการส่วนกลางได้จัดแบ่งอำนาจวินิจฉัยและสั่งการบางส่วนไปให้ข้าราชการในส่วนภูมิภาค โดยให้มีอำนาจในการใช้ดุลพินิจตัดสินใจแก้ไขปัญหาในเรื่องนั้น ๆ ได้

3) การบริหารราชการแบบกระจายอำนาจ (Decentralization) เป็นหลักการที่รัฐมอบอำนาจการปกครองบางส่วนให้แก่องค์กรอื่นที่ไม่ใช่ราชการส่วนกลางให้ไปจัดทำบริการสาธารณะบางอย่างโดยมีอิสระตามสมควร เป็นการมอบอำนาจให้ในทั้งด้านการเมืองและการบริหาร เป็นเรื่องที่ท้องถิ่นมีอำนาจที่จะกำหนดนโยบายและควบคุมการปฏิบัติให้เป็นไปตามนโยบายท้องถิ่นของตนเอง¹²

เมื่อได้แบ่งอำนาจหรือมอบอำนาจไปแล้วราชการส่วนกลางมีอำนาจหน้าที่ เช่น การส่งเสริมสนับสนุนทางวิชาการเป็นการดำเนินการส่งเสริมสนับสนุนทางวิชาการโดยการหาความรู้ เทคนิค และวิธีการพัฒนา และดำเนินการใหม่ ๆ และถ่ายทอดให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น งานพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เป็นการให้ความรู้กับเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติในท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่น และประชาชนในท้องถิ่น งานกำกับ ตรวจสอบการใช้อำนาจของท้องถิ่นในการกำกับ ดูแล ตรวจสอบเป็นการตรวจสอบในเชิงมาตรฐาน ซึ่งจะต้องมีมาตรฐานกลาง อันเป็นมาตรฐานพื้นฐานที่มีความจำเป็นเพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นปฏิบัติให้ได้อย่างน้อยให้ถึงมาตรฐานขั้นต่ำการสร้างระบบสนับสนุน (Back up) ให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และด้านการสนับสนุนซึ่งเป็นการสนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นการสร้างระบบประกันให้กับผู้รับ บริการหรือประชาชนว่าประชาชนจะได้รับบริการที่ดี

ซึ่งเมื่อมีการแบ่งอำนาจหรือมอบอำนาจให้ราชการส่วนกลางมีอำนาจหน้าที่ดังกล่าวข้างต้นแล้วองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงมีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งกำหนดไว้ เช่น ด้านโครงสร้างพื้นฐาน การคมนาคมและการขนส่ง (การก่อสร้างและบำรุงรักษาถนนและสะพาน การดูแล จัดตั้งสถานีขนส่งและทางน้ำ เช่น การบำรุงรักษาทางน้ำ) การสาธารณสุขโรค (การดูแล

¹²เรื่องเดียวกัน

รักษา พัฒนา ซ่อมบำรุงแหล่งน้ำ) การสาธารณสุข (การจัดให้มีตลาด อาทิ การจัดให้มีและการควบคุมตลาด) การส่งเสริมคุณภาพชีวิต (การส่งเสริมอาชีพ อาทิ การฝึกอบรม ส่งเสริม พัฒนากลุ่มอาชีพต่าง ๆ) การศึกษา (การจัดการศึกษาในระบบ อาทิ การจัดการศึกษาก่อนวัยเรียน) การสาธารณสุข (การรักษา พยาบาล การอนามัยสิ่งแวดล้อม) การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม งานด้านศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่นและงานด้านการจัดระเบียบ ชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย¹³

สำหรับประเทศไทยเกี่ยวกับการบริหารราชการแผ่นดินเป็นการจัดระเบียบการปกครองประเทศโดยมีการจัดโครงสร้างหน่วยงานราชการและองค์กรของรัฐ รวมถึงการกำหนดขอบเขตอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบเพื่อให้หน่วยงานสามารถบริหารงานให้เป็นไปตามนโยบายของรัฐซึ่งมีจุดมุ่งหมายในการให้บริการหรือสนองความต้องการของประชาชนได้ตามระเบียบกฎหมาย โดยแบ่งเป็นราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น¹⁴

โดยปัจจุบันมีจำนวน 20 กระทรวง บัญญัติให้มีกระทรวง และส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกระทรวง จำนวน 20 กระทรวง และกำหนดอำนาจหน้าที่ในการบริหารราชการภายในกระทรวง และกำหนดส่วนราชการระดับกรมที่อยู่ภายในการบังคับบัญชาของกระทรวงนั้น ซึ่งตามมาตรา 30 แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุง กระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. 2545 บัญญัติให้กระทรวงมหาดไทย มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการบำบัดทุกข์บำรุงสุข การรักษาความสะอาดเรียบร้อยของประชาชน การอำนวยความสะดวกเป็นธรรมของสังคม การส่งเสริมและพัฒนาการเมือง การปกครอง การพัฒนาและบริหารราชการส่วนภูมิภาค การปกครองท้องถิ่น การส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นและพัฒนาชุมชน การทะเบียนราษฎร ความมั่นคงภายใน กิจการสาธารณสุข และการพัฒนาการเมือง¹⁵ และมาตรา 42 แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. 2545 บัญญัติให้กระทรวงสาธารณสุข มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการเสริมสร้างสุขภาพอนามัย การป้องกันควบคุม และการรักษาโรคภัย การฟื้นฟูสมรรถภาพของประชาชนและราชการอื่นตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกระทรวงสาธารณสุข¹⁶

2. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของไทยมี 5 รูปแบบ คือ กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา เทศบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.) และองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.)

¹³วุฒิสาร ตันไชย, การกระจายภารกิจหน้าที่ไปสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยุคใหม่ 4 พฤษภาคม 2565 จาก

<http://www.local.moi.go.th/webst/botfam1.htm>

¹⁴ศุภสวัสดิ์ ชัชวาล, โครงสร้างการบริหารราชการแผ่นดินกับการปกครองท้องถิ่น. 2 ตุลาคม 2562 จาก

<https://kpi.ac.th/uploads/files/RmtFcnbjhvMMDkS6xiKUgQ4XsVRFPmwoX4IIYHRj.pdf>

¹⁵พระราชบัญญัติ ปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. 2545 มาตรา 30

¹⁶พระราชบัญญัติ ปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. 2545 มาตรา 42

ซึ่งผู้ศึกษาขอยกกรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) ซึ่งเป็นหน่วยงานที่มีจำนวนมากที่สุด และได้รับมอบหมายให้เป็นเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535

องค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาตำบล และ องค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 เป็นกฎหมายที่บัญญัติให้มีการจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งมีฐานะเป็นนิติบุคคลและเป็นราชการบริหารส่วนท้องถิ่นรูปแบบหนึ่งโดยยกฐานะจากสภาตำบลที่มีรายได้โดยไม่รวมเงินอุดหนุนในปีงบประมาณที่ล่วงมาติดต่อกันสามปีเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าปีละหนึ่งแสนห้าหมื่นบาท และปัจจุบันองค์การบริหารส่วนตำบลมี จำนวน 5,300 แห่ง (ข้อมูล ณ วันที่ 9 กันยายน 2563 จัดรวบรวมโดยกองกฎหมายและระเบียบท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น) โดยตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 องค์การบริหารส่วนตำบล มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

1) องค์การบริหารส่วนตำบลมีหน้าที่ต้องทำ พัฒนาดำบลทั้งในด้าน เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม ดังนี้

- (1) จัดให้มีและบำรุงทางน้ำและทางบก
- (2) การรักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดินและที่สาธารณะ รวมทั้งการกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล
- (3) ป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ
- (4) ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
- (5) ส่งเสริมการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม
- (6) ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็กและเยาวชน ผู้สูงอายุและพิการ
- (7) คุ้มครอง ดูแลและบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- (8) บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น
- (9) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ทางราชการมอบหมาย

2) องค์การบริหารส่วนตำบลมีหน้าที่ ที่อาจทำกิจกรรมในเขต องค์การบริหารส่วนตำบล ดังนี้

- (1) ให้มีน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภคและการเกษตร
- (2) ให้มีและบำรุงไฟฟ้าหรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น
- (3) ให้มีและบำรุงรักษาทางระบายน้ำ

(4) ให้มีและบำรุงสถานที่ประชุม การกีฬา การพักผ่อนหย่อนใจ และสวนสาธารณะ

(5) ให้มีและส่งเสริมกลุ่มเกษตรกร และกิจการสหกรณ์

(6) ส่งเสริมให้มีอุตสาหกรรมในครอบครัว

(7) บำรุงและส่งเสริมการประกอบอาชีพ

(8) การคุ้มครองดูแลและรักษาทรัพย์สินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน

สมบัติของแผ่นดิน

(9) หาผลประโยชน์จากทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบล

(10) ให้มีตลาด ท่าเทียบเรือ และท่าข้าม

(11) กิจการเกี่ยวกับการพาณิชย์

(12) การท่องเที่ยว

(13) การผังเมือง

2. กฎหมายที่มอบอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบังคับใช้กฎหมาย

แทนราชการส่วนกลาง

นอกจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะมีอำนาจตามกฎหมายจัดตั้งตามองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นข้างต้นแล้วยังมีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายที่ราชการส่วนกลางมอบอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบังคับใช้กฎหมายแทนที่สำคัญ เช่น พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 และพระราชบัญญัติชุดดินถมดิน พ.ศ. 2543 ซึ่งตามกฎหมายดังกล่าวเจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งทางปกครองเพื่ออนุญาตพักใช้ใบอนุญาต เพิกถอนใบอนุญาตการดำเนินงานของเอกชนได้แล้วแต่กรณี และหากบุคคลผู้รับคำสั่งทางปกครองไม่พอใจสามารถอุทธรณ์ไปยังองค์กรพิจารณาอุทธรณ์ตามกฎหมายดังกล่าวได้ ซึ่งผู้ศึกษาขอยกตัวอย่างขั้นตอนการออกคำสั่งทางปกครองและการอุทธรณ์ทางปกครอง ตามกฎหมายในกลุ่มนี้บางฉบับพอสังเขปเพื่อประกอบการศึกษาวิเคราะห์ ดังนี้

1) พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522

กฎหมายควบคุมอาคารเป็นกฎหมายมหาชนที่มุ่งรักษาประโยชน์ความสงบสุข และความเป็นระเบียบเรียบร้อยของประชาชนส่วนใหญ่และสังคม โดยให้ความสำคัญเกี่ยวกับการปลูกสร้างอาคาร ข้อปฏิบัติของเจ้าของอาคาร อำนาจหน้าที่การออกคำสั่งทางปกครอง การกำหนดโทษบทลงโทษ ซึ่งมีการออกคำสั่งทางปกครองของเจ้าพนักงานท้องถิ่น เช่น การออกใบอนุญาตให้ก่อสร้างอาคาร หรือคำสั่งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร ผู้ควบคุมงาน

ผู้ดำเนินการ ลูกจ้าง หรือบริวารระงับการก่อสร้าง คัดแปลง รื้อถอนอาคาร หรือเคลื่อนย้ายอาคารที่ ผิดกฎระเบียบ หากผู้รับคำสั่งไม่พอใจกับคำสั่งดังกล่าวก็ให้อุทธรณ์ได้ ดังนี้

(1) การใช้สิทธิอุทธรณ์คำสั่งทางปกครอง

ผู้ขอรับใบอนุญาต ผู้ได้รับใบอนุญาต ผู้แจ้งตามมาตรา 39 ทวิ และ ผู้ได้รับคำสั่งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น หากไม่พอใจคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้มีสิทธิอุทธรณ์ คำสั่งดังกล่าวต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่ง

(2) คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์

ในเขตกรุงเทพมหานครหรือในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัด
ประกอบด้วย

- ก. ปลัดกระทรวงมหาดไทย เป็นประธานกรรมการ
- ข. อธิบดีกรมโยธาธิการและผังเมือง เป็นกรรมการผู้แทน

สำนักงานอัยการสูงสุดเป็นกรรมการ

- ค. ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เป็นกรรมการ
- ง. ผู้แทนคณะกรรมการควบคุมการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมเป็น

กรรมการ

- จ. ผู้แทนคณะกรรมการควบคุมการประกอบวิชาชีพ

สถาปัตยกรรม เป็นกรรมการ

- ฉ. กรรมการอื่น ไม่เกินหกคนซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจาก

ผู้ทรงคุณวุฒิ โดยมีผู้ทรงคุณวุฒิจากภาคเอกชน ไม่น้อยกว่าสองคน เป็นกรรมการ

- ช. ให้หัวหน้าสำนักงานคณะกรรมการควบคุมอาคาร เป็น

กรรมการและเลขานุการ

ในเขตเทศบาล เขตเมืองพัทยา หรือเขตราชการส่วนท้องถิ่นอื่น

- ก. ผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นประธานกรรมการ
- ข. อัยการจังหวัดซึ่งเป็นหัวหน้าทำการอัยการจังหวัด เป็น

กรรมการ

- ค. บุคคลอื่นอีก ไม่เกินหกคนซึ่งปลัดกระทรวงมหาดไทยเป็น

ผู้แต่งตั้งและให้มีผู้ทรงคุณวุฒิจากภาคเอกชน ไม่น้อยกว่าสองคนเป็นกรรมการ โยธาธิการและผังเมือง จังหวัด เป็นกรรมการและเลขานุการ¹⁷

¹⁷พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 มาตรา 50 (2)

(3) อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์

ก. พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข. มีหนังสือเรียกบุคคลที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำหรือสั่งให้บุคคล

ดังกล่าวส่งเอกสารหรือหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์

ค. สอบถามข้อเท็จจริงหรือกระทำการใด ๆ เท่าที่จำเป็นเพื่อประกอบการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์

ง. ในการปฏิบัติหน้าที่ให้เข้าไปในอาคารหรือบริเวณที่ตั้งอาคารอันเป็นมูลกรณีแห่งการอุทธรณ์ในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก¹⁸

(4) ระยะเวลาในการพิจารณาอุทธรณ์

คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์วินิจฉัยอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์ แล้วแจ้งคำวินิจฉัยพร้อมด้วยเหตุผลเป็นหนังสือไปยังผู้อุทธรณ์และเจ้าพนักงานท้องถิ่น มาตรา 52

2) พระราชบัญญัติขุดดินถมดิน พ.ศ. 2543

ในช่วงประมาณปี พ.ศ. 2535 – พ.ศ. 2540 มีการก่อสร้างเป็นจำนวนมากและมีความต้องการดินเพื่อใช้ในการปรับถมพื้นที่ก่อสร้างอาคารในปริมาณมากเกิดปัญหาการพังทลายของบ่อดินที่เกิดจากการขุดดินลึกและปัญหาการท่วมขังของน้ำในที่ดินข้างเคียงจากการถมดินซึ่งเจตนาของกฎหมายตามพระราชบัญญัตินี้เพื่อควบคุมการขุดดินหรือถมดินที่เกี่ยวข้องกับการก่อสร้างหรือกิจการอื่นให้เป็นไปโดยถูกต้องมิให้เกิดอันตรายแก่ทรัพย์สินและกระทบกระเทือนต่อความปลอดภัยของประชาชน วัตถุประสงค์ของการขุดดิน ถมดิน โดยทั่วไปเพื่อขายเพื่องานก่อสร้าง เพื่อขุดบ่อเลี้ยงสัตว์น้ำ เพื่อขุดบ่อเก็บน้ำ เพื่อขุดบ่อทิ้งขยะ เพื่อปรับพื้นที่เพื่อทำคันกั้นน้ำ ซึ่งสามารถแยกลักษณะการออกคำสั่งทางปกครองและการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองได้ ดังนี้

(1) การใช้สิทธิอุทธรณ์

ผู้ขุดดิน ผู้ถมดิน หรือเจ้าของที่ดินที่ไม่พอใจคำสั่งทางปกครองของเจ้าพนักงานท้องถิ่นที่สั่งให้หยุดการขุดดินหรือถมดิน ตามมาตรา 29 วรรคสอง และมาตรา 31 วรรคหนึ่ง หรือสองให้มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งต่อผู้ว่าราชการจังหวัด แต่ในกรณีที่ผู้ว่ากรุงเทพมหานครเป็นผู้ออกคำสั่งให้อุทธรณ์คำสั่งต่อคณะกรรมการขุดดินและถมดิน มาตรา 34

¹⁸พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2552 มาตรา 51.

(2) คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์

ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือคณะกรรมการมีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์แล้วแต่กรณี มาตรา 34 วรรค 4

(3) ระยะเวลาในการพิจารณาอุทธรณ์

ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือคณะกรรมการมีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์และคำวินิจฉัยของผู้ว่าราชการจังหวัดหรือคณะกรรมการให้เป็นที่สิ้นสุด มาตรา 34 วรรคสี่และวรรคห้า

3. การเปรียบเทียบ โครงสร้างอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์

จากตัวอย่างของกฎหมายราชการส่วนกลางที่มีการมอบอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบังคับใช้ซึ่งกล่าวมาข้างต้นเมื่อพิจารณาประกอบกับกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขตามตารางเปรียบเทียบที่อ้างถึงด้านล่างสามารถสรุปการพิจารณาอุทธรณ์แล้วพบว่าคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์มีการกำหนดไว้ในกฎหมายสาธารณสุขและกำหนดให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์อยู่ในส่วนกลาง ซึ่งเนื่องจากคณะกรรมการชุดนี้เกิดจากกฎหมายส่วนกลางและให้อำนาจองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้บังคับใช้รวมถึงการพิจารณาอุทธรณ์ซึ่งเป็นอำนาจของส่วนกลางประกอบด้วย อธิบดีกรมอนามัย เป็นประธานกรรมการ ผู้แทนกรมควบคุมมลพิษ ผู้แทนกรมปศุสัตว์ ผู้แทนกรมโยธาธิการและผังเมือง ผู้แทนกรมโรงงานอุตสาหกรรม ผู้แทนกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุดเป็นกรรมการ และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งแต่งตั้ง โดยรัฐมนตรีเป็นกรรมการ และรองอธิบดีกรมอนามัยเป็นกรรมการและเลขานุการมีหน้าที่หลักในการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น มีหนังสือเรียกบุคคลที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำ หรือสั่งให้บุคคลส่งเอกสารเพื่อประกอบการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ และสอบถามข้อเท็จจริงประกอบการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ โดยให้พิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์ซึ่งหากผลการพิจารณาอุทธรณ์ให้ยกอุทธรณ์ก็ให้แจ้งผู้อุทธรณ์ทราบและหากผลการพิจารณาอุทธรณ์ให้เพิกถอนคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นก็ต้องแจ้งให้หน่วยงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทราบเพื่อดำเนินการจัดทำคำสั่งใหม่ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 และคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์มีมติเห็นเป็นประการอื่นก็ได้

โดยตามการเปรียบเทียบบทบัญญัติเกี่ยวกับการกำหนดโครงสร้างอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ตามกฎหมายอื่น ๆ ที่ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบังคับใช้ ได้แก่ พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 และพระราชบัญญัติชุดดินและถมดิน พ.ศ. 2543 ได้กำหนดให้มีคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์จำนวน 2 คณะ คือ 1) คณะกรรมการใน

ส่วนกลาง (ในเขตกรุงเทพมหานคร) และ 2) ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด ทำหน้าที่พิจารณา วินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นและหน้าที่อื่นตามที่กฎหมายบัญญัติไว้โดย พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 พิจารณาให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาหกสิบวัน และ พระราชบัญญัติชุดดินและถมดิน พ.ศ. 2543 พิจารณาให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์

จากลักษณะที่แตกต่างดังกล่าวของรูปแบบคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ต่าง ๆ ข้างต้น ผู้ศึกษาจะได้กล่าวถึงรายละเอียดเกี่ยวกับการอุทธรณ์ อำนาจหน้าที่ ขั้นตอนการพิจารณาอุทธรณ์ในบทที่ 3 และศึกษาวิเคราะห์ปัญหาการอุทธรณ์ของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ตามกฎหมายการสาธารณสุข โดยเฉพาะต่อไปในบทที่ 4

3. แนวคิดและความหมายเกี่ยวกับเหตุเดือดร้อนรำคาญและกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

ในการอยู่อาศัยและการประกอบกิจการของประชาชนในชุมชนบางครั้งอาจก่อให้เกิดเหตุรำคาญหรือเกิดอันตรายต่อเพื่อนบ้านหรือชุมชนที่อยู่ใกล้เคียงได้ในหลายลักษณะ เช่น กลิ่นเหม็น เสียงดัง ฝุ่นละอองรบกวนทางเดินหายใจจึงมีความจำเป็นที่จะต้องมีกฎหมายเพื่อป้องกันและแก้ไข ปัญหาเหตุเดือดร้อนรำคาญดังกล่าว สำหรับประเทศไทยมีกฎหมายที่สำคัญเกี่ยวกับการควบคุมดูแลเหตุเดือดร้อนรำคาญ คือ กฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขซึ่งตามความหมายที่เกี่ยวข้องแล้ว โดยในเรื่องเหตุเดือดร้อนรำคาญหรือกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพมีหลักการตามหลักวิชาการให้ความหมายไว้ดังนี้

“เหตุรำคาญ” หมายความว่า การกระทำใด ๆ ที่ก่อให้เกิดกลิ่น (เหม็น) แสง เสียง รังสี ความร้อน สิ่งมีพิษ ความสั่นสะเทือน ฝุ่นละออง เหม่า เถ้า หรือกรณีอื่นใดจนเป็นเหตุให้เสื่อมหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ ถือว่าเป็นเหตุรำคาญ

“กิจการที่เป็นอันตราย” หมายความว่า กิจการที่มีกระบวนการผลิตหรือกรรมวิธีการผลิตที่ก่อให้เกิดมลพิษหรือสิ่งทำให้เกิดโรค ซึ่งจะมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชนที่อยู่ในบริเวณข้างเคียงนั้นไม่ว่าจะเป็นเรื่องมลพิษทางอากาศ ทางน้ำ ทางเสียง แสง ความร้อน ความสั่นสะเทือน รังสีฝุ่นละอองเหม่า เถ้า ฯลฯ¹⁹

¹⁹กรมอนามัย (สำนักอนามัยสิ่งแวดล้อม). คู่มือระบบการจัดการเหตุรำคาญและกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ. พิมพ์ครั้งที่ 4. นครปฐม : สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ. 2557. หน้า 1.

“กลิ่น (Odor)” หมายความว่า สิ่งเจือปนในอากาศที่รบกวนของคนหรือเครื่องมือวิเคราะห์ ซึ่งความรู้สึกต่อกลิ่นการรับรู้กลิ่นและการตอบสนองต่อกลิ่นขึ้นอยู่กับความไวต่อการรับรู้กลิ่นซึ่งจะแตกต่างกันไปในแต่ละบุคคล ถ้าบุคคลมีความรู้สึกไวต่อกลิ่นก็จะมีปัญหาหรือเรียนเรื่องกลิ่นอยู่เสมอ ในทางตรงข้ามถ้าบุคคลมีความรู้สึกชินต่อกลิ่นก็จะสูดดมกลิ่น โดยไม่รู้สึกรู้ว่าเดือดร้อนรำคาญแต่อย่างใด และไม่ได้มีการร้องเรียนเพื่อให้มีการแก้ปัญหาเรื่องกลิ่น ซึ่งอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ ความซับซ้อนในเรื่องการตอบสนองของคนที่มีต่อกลิ่นที่จะเห็นได้จากในกรณีที่คนบางคนได้รับกลิ่นบางชนิดเป็นระยะเวลาสั้นก็จะกลายเป็นคนที่มีความรู้สึกช้ำต่อกลิ่นนั้นเมื่อเทียบกับคนอื่นที่ไม่เคยได้กลิ่นนั้นมาก่อน หรือบางคนเมื่อได้รับการกระตุ้นโดยการให้ดมกลิ่นจัด เป็นระยะเวลาสั้น ๆ และบ่อย ๆ ครั้งก็จะกลายเป็นคนที่แสดงความรู้สึกไวต่อกลิ่นชนิดนั้นก็ได้ และคนบางคนอาจจะมี ความรู้สึกไวต่อกลิ่นบางชนิดเป็นพิเศษปกติแล้ว การตอบสนองของกลิ่นต่อความเข้มข้นของกลิ่นที่เกิดจากสารชนิดเดียวจะแตกต่างไปจากการตอบสนองที่เกิดขึ้นเมื่อนำกลิ่นนั้นมาผสมกัน โดยทั่วไปมักจะพบว่าถ้านำกลิ่น 2 ชนิดมารวมกันความเข้มข้นที่ทำให้เกิดการตอบสนองกับกลิ่นในสารผสม จะลดลงความรู้สึกในการยอมรับกลิ่นว่าเป็นกลิ่นที่ชอบหรือไม่ชอบนั้นขึ้นกับปัจจัยในทางสังคม สภาพแวดล้อมและภูมิประเทศ ในบางกรณีกลิ่นที่คนบางกลุ่มตัดสินว่าเป็นกลิ่นที่ชอบ และยอมรับ อาจเป็นกลิ่นที่สังคมในคนอีกกลุ่มไม่ยอมรับก็ได้ เนื่องจากไม่คุ้นเคยกับกลิ่นชนิดนั้น ในบางกรณี กลิ่นน้ำหอมหรือกลิ่นกาแฟคั่ว หากเกิดขึ้นเป็นเวลานาน ๆ และบ่อย ๆ ก็กลายเป็นกลิ่นที่ไม่ต้องการของสังคมบางกลุ่มได้²⁰

“กลิ่นรบกวน” หมายความว่า กลิ่นจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการ ที่ได้ทำการตรวจวัดความเข้มข้นกลิ่นในบริเวณหรือสถานที่ที่ประชาชนร้องเรียนหรือคาดว่าจะได้รับผลกระทบซึ่งมีค่าความเข้มข้นกลิ่นตั้งแต่ค่าที่กำหนดไว้ในคำแนะนำของคณะกรรมการสาธารณสุข²¹

“เสียง” หมายความว่า เป็นคลื่นเชิงกลที่เกิดจากการสั่นสะเทือนของวัตถุ เมื่อวัตถุ สั่นสะเทือนก็จะทำให้เกิดการอัดตัวและขยายตัวของคลื่นเสียง และถูกส่งผ่านตัวกลาง เช่น อากาศ ไปยังหูแต่เสียงสามารถเดินทางผ่านสสารในสถานะก๊าซของเหลวและของแข็งก็ได้แต่ไม่

²⁰ กรมอนามัย (สำนักงานยั้งสิ่งแวดล้อม). คู่มือวิชาการเรื่องแนวทางการตรวจสอบกลิ่นรบกวน สำหรับเจ้าพนักงานตาม กฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข. 10 ตุลาคม 2562 จาก https://env.anamai.moph.go.th/th/disturbing-smell/download?id=76991&mid=35770&mkey=m_document&lang=th&did=24843

²¹ กรมอนามัย (สำนักงานยั้งสิ่งแวดล้อม). หลักเกณฑ์และวิธีการตรวจสอบกลิ่นรบกวนที่เกิดจากการประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. 2560. 5 ตุลาคม 2562 จาก https://env.anamai.moph.go.th/th/disturbing-smell/download?id=76991&mid=35770&mkey=m_document&lang=th&did=24843

สามารถเดินทางผ่านสุญญากาศได้เมื่อการสั่นสะเทือนนั้นมาถึงหูมันจะถูกแปลงเป็นพัลส์ประสาท ซึ่งจะถูกส่ง ไปยังสมองทำให้เรารับรู้และจำแนกเสียงต่าง ๆ ได้

“เสียงดัง” หมายความว่า เสียงที่มีความดังจนอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อระบบการได้ยิน เมื่อความสั่นสะเทือนนั้นมาถึงหูของเราจะถูกแปลงเป็นกระแสประสาท (Impulse Nerve) และจะถูกส่งต่อไปยังสมองเพื่อทำการแปลผลทำให้เรารับรู้และจำแนกเสียงประเภทต่าง ๆ ได้ ปกติมนุษย์สามารถรับรู้เสียงได้ในย่านความถี่ระหว่าง 20-20,000 Hz โดยมีความไวต่อการตอบสนอง ของเสียงอยู่ในช่วง 1,000-5,000 Hz ความสามารถในการรับเสียงสามารถผันแปรได้ตามอายุ สุขภาพ และประวัติการสัมผัสเสียงของแต่ละบุคคล เสียงที่เรารับรู้โดยปกติอาจกลายเป็นเสียงรบกวน หรือเสียงที่ไม่ต้องการ (Noise) ขึ้นได้ ซึ่งเสียงรบกวนสามารถเกิดขึ้นได้ทุกที่ เช่น เสียงโทรทัศน์ เสียงวิทยุ เสียงเครื่องจักร เสียงรถยนต์ หรือเสียงสนทนา

“เสียงรบกวน” หมายความว่า ระดับเสียงจากแหล่งกำเนิดในขณะมีระดับการรบกวนที่มีระดับเสียงสูงกว่าระดับเสียงพื้นฐาน โดยมีระดับการรบกวนเกินกว่าระดับเสียงที่กำหนด เช่น มีระดับการรบกวนเกิน 10 เดซิเบล เอ²²

แสง หมายถึง เป็นคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้าในสุญญากาศ เคลื่อนที่ด้วยอัตราเร็ว 299,792, 458 เมตร/วินาที หรือประมาณ 3.00*10⁸ เมตร/วินาที คลื่นแสงมีความยาวแตกต่างกันหลายช่วงแต่แสงที่ประสาทตาของมนุษย์สามารถรับรู้ได้ คือ คลื่นแสงที่มีความยาวคลื่นระหว่าง 400 – 700 นาโนเมตร เรียกว่า ช่วงแสงที่มองเห็นได้ (visiblelight)²³

“รังสี” หมายความว่า พลังงานที่แผ่จากต้นกำเนิดรังสีผ่านอากาศหรือสสาร คลื่นแม่เหล็กไฟฟ้า เช่น ความร้อน แสงสว่าง คลื่นวิทยุ รังสีเอกซ์ รังสีแกมมา กระแสของอนุภาคที่เคลื่อนตัวเร็ว เช่น รังสีคอสมิก รังสีแอลฟา รังสีบีตา นิวตรอน โปรตอน พลังงานที่ถูกถ่ายทอดออกมาในรูปของคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้า หรืออนุภาค²⁴

“ความร้อน” หมายความว่า เป็นพลังงานรูปหนึ่งที่มีมนุษย์นำมาใช้ประโยชน์ทั้งในชีวิตประจำวัน และในการทำงานมนุษย์รับรู้ได้โดยการสัมผัสพลังความร้อนที่อยู่ใกล้ตัวจะอยู่ในรูปของ

²²ตัชชัช หิรัญเรือ. เทคนิคการตรวจวัดระดับเสียงรบกวน. สำนักอนามัยสิ่งแวดล้อม กรมอนามัย. หน้า 4. 5 ตุลาคม 2562 จาก http://203.157.109.15/nont/file_upload/subforms/2019_465a1ca129fb97edbecccd2adf68034/%E0%B8%81%E0%B8%B2%E0%B8%A3%E0%B8%95%E0%B8%A3%E0%B8%A7%E0%B8%88%E0%B8%A7%E0%B8%B1%E0%B8%94%E0%B9%80%E0%B8%AA%E0%B8%B5%E0%B8%A2%E0%B8%87_201902200808.pdf

²³สถาบันวิจัยสภาวะแวดล้อมจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. “มลพิษทางแสง,” วารสารสิ่งแวดล้อม.

2 ตุลาคม 2562 จาก <http://www.ej.eric.chula.ac.th/content/6119/133>

²⁴สำนักงานปรมาณูเพื่อสันติ. ความรู้เบื้องต้นนิวเคลียร์และรังสี. 5 ตุลาคม 2562 จาก https://www.oap.go.th/images/documents/offices/baea/proap/training/basic_for_radiation.pdf

พลังงานจลน์ของโมเลกุลของวัตถุนั้น เมื่อวัตถุได้รับความร้อนเพิ่มขึ้น โมเลกุลของมันจะเคลื่อนไหวยิ่งเร็วขึ้น พลังงานความร้อนสามารถเปลี่ยนกลับเป็นพลังงานรูปอื่นได้และความร้อนสามารถถ่ายเทระหว่างคนและสิ่งแวดล้อมในรูปของการนำความร้อน การพาความร้อน การแผ่รังสีความร้อน การระเหยและการเผาผลาญความร้อนจากกระบวนการเมตาบอลิซึม (Metabolism) เมื่อร่างกายได้รับความร้อน หรือสร้างความร้อนขึ้น จึงต้องถ่ายเทความร้อนออกไปเพื่อรักษาสมดุลของอุณหภูมิร่างกาย ซึ่งปกติอยู่ที่ 98.6 องศาฟาเรนไฮต์ หรือ 37 องศาเซลเซียส ถ้าร่างกายไม่สามารถรักษาสมดุลของระบบควบคุมความร้อนได้จะเกิดความผิดปกติและเจ็บป่วย²⁵

ความสั่นสะเทือน (Vibration) หมายความว่า การที่วัตถุถูกกระทำด้วยแรงที่มีลักษณะเป็นคาบ (Period) โดยมีการส่งผ่านพลังงานผ่านวัตถุโดยไม่ทำให้เกิดการเคลื่อนตำแหน่งอย่างถาวร แต่มีลักษณะของการแกว่งกวัดไป-กลับของวัตถุนั้น²⁶

“ฝุ่นละออง” (Particle Matter) หมายถึง อนุภาคของแข็ง หรือหยดละอองของเหลวที่แขวนลอยในบรรยากาศซึ่งมีขนาดแตกต่างกันตั้งแต่ 100 ไมครอนลงมา เกิดขึ้นได้เองตามธรรมชาติ และเกิดจากกิจกรรมต่าง ๆ ของมนุษย์ บางชนิดมีขนาดใหญ่จนมองเห็นด้วยตาเปล่า เช่น ฝุ่นจากโรงโม่หิน ฝุ่นจากโรงไม้ แต่บางชนิดมีขนาดเล็กมากจนมองไม่เห็น ซึ่งฝุ่นละอองขนาดเล็กมีผลกระทบต่อสุขภาพประชาชน²⁷

“เขม่า” หมายถึง (Soot) หมายถึง ก้อนหรือเศษของวัสดุที่ยังเผาไหม้ไม่หมดจะมีลักษณะเป็นผงหรือละออง ผลของเขม่าทำให้ผู้สูดดม สำลัก ทำให้ระบบทางเดินหายใจโดยเฉพาะปอดเสื่อมประสิทธิภาพในการทำงานลง หลดคลมจะเกิดการอักเสบ และหมายความว่า อนุภาคผงถ่านชนิดละเอียด ซึ่งเกิดขึ้นจากการเผาไหม้ไม่สมบูรณ์ของเชื้อเพลิงประเภทฟอสซิล เป็นเศษเหลือ

²⁵สถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน (องค์การมหาชน). ความร้อนกับการทำงาน . 10 ตุลาคม 2562 <https://www.tosh.or.th/index.php/blog/item/901-2021-06-02-06-54-17#:~:text=%E0%B8%84%E0%B8%A7%E0%B8%B2%E0%B8%A1%E0%B8%A3%E0%B9%89%E0%B8%AD%E0%B8%99%E0%B9%80%E0%B8%9B%E0%B9%87%E0%B8%99%E0%B8%9E%E0%B8%A5%E0%B8%B1%E0%B8%87%E0%B8%87%E0%B8%B2%E0%B8%99%E0%B8%A3%E0%B8%B9%E0%B8%9B,%E0%B8%AD%E0%B8%B7%E0%B9%88%E0%B8%99%E0%B9%84%E0%B8%94%E0%B9%89%20%E0%B9%81%E0%B8%A5%E0%B8%B0%E0%B8%84%E0%B8%A7%E0%B8%B2%E0%B8%A1%E0%B8%A3%E0%B9%89%E0%B8%AD%E0%B8%99>

²⁶กรมควบคุมมลพิษ. คู่มือการตรวจวัดความสั่นสะเทือนเพื่อป้องกันผลกระทบต่ออาคาร. 10 ตุลาคม 2562 จาก <https://www.pcd.go.th/publication/13881>

²⁷กรมอนามัย. ฝุ่นละออง PM2.5 คืออะไร มีสาเหตุมาจากอะไร?. 10 ตุลาคม 2562 จาก <https://www.pollutionclinic.com/home/faq/faq1-1.html>

บทที่ 3

การออกคำสั่งและการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองตามพระราชบัญญัติ

การสาธารณสุข พ.ศ. 2535

1. หลักการเกี่ยวกับพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

กฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขเป็นกฎหมายราชการส่วนกลางโดยมีหลักการให้หน่วยงานราชการส่วนกลางเป็นผู้กำหนดนโยบายและมาตรฐานการดำเนินงานและมอบอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่เป็นผู้บังคับใช้กฎหมาย ดูแล ควบคุม สั่งการให้การดำเนินกิจการต่างๆ เป็นไปตามหลักเกณฑ์และมาตรฐานที่กฎหมายกำหนดประกอบกับข้อบัญญัติกฎหมายที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบัญญัติไว้ ซึ่งกฎหมายฉบับนี้มีให้หลักการกระจายอำนาจที่แท้จริงแต่เป็นกรณีที่ราชการส่วนกลางแบ่งอำนาจให้ราชการส่วนท้องถิ่นช่วยบังคับใช้กฎหมาย ดังนั้น ภารกิจหลักของราชการส่วนกลางในการกำหนดนโยบาย การสร้างมาตรฐานทางเทคนิคหรือการฝึกอบรมต่างๆ ยังคงเป็นอำนาจของราชการส่วนกลางรวมถึงการตรวจสอบความชอบด้วยกฎหมายของการกระทำทางปกครอง เช่น การตั้งคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และขั้นตอนการพิจารณาอุทธรณ์ ซึ่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 มีหลักการสำคัญ องค์การ มาตรฐานพิจารณาตามกฎหมาย ดังนี้

1.1 หลักการของกฎหมายที่เป็นการคุ้มครองสุขอนามัยของประชาชน

ในปัจจุบันมีการบัญญัติหลักเกณฑ์การปฏิบัติเพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจควบคุมผู้ประกอบการและประชาชนให้ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติฉบับนี้เพื่อให้การคุ้มครองสุขอนามัยของประชาชนซึ่งสามารถแยกได้ 7 ลักษณะ คือ 1) การจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย 2) การดูแลสุขลักษณะของอาคาร 3) การควบคุมเหตุรำคาญ 4) การควบคุมการเลี้ยงสัตว์ 5) การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ 6) การควบคุมตลาด สถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่เสวยอาหาร และ 7) การจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ

1.1.1 การจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย

หน่วยงานราชการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยและเห็นว่าสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยเป็นสิ่งโสโครกหรือเศษวัสดุที่เหลือทิ้งจำเป็นต้องมีการควบคุมให้มีการเก็บรวบรวมและกำจัดให้ถูกสุขลักษณะ เพื่อมิให้เป็นแหล่งแพร่ระบาดของโรคติดต่อ หรือแหล่งเพาะพันธุ์ของสัตว์พาหะนำโรค รวมทั้งไม่ก่อให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญแก่ประชาชน

โดยทั่วไป²⁸ และกำหนดให้ราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่โดยตรงในการควบคุมดูแลเกี่ยวกับการกำจัดสิ่งปฏิกูลมูลฝอย จึงอาจดำเนินการเองหรือในกรณีที่เหตุอันสมควรราชการส่วนท้องถิ่นอาจมอบอำนาจให้บุคคลใดดำเนินการแทนภายใต้การควบคุมดูแลขององค์ปกครองส่วนท้องถิ่น โดยการจ้างหรือมอบให้เอกชนดำเนินการเองหรือการอนุญาตให้เอกชนดำเนินการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูล มูลฝอย โดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยรับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการจากประชาชน ทั้งนี้การดำเนินการดังกล่าวจะต้องอยู่ภายใต้การควบคุม ดูแลด้านสุขลักษณะของราชการส่วนท้องถิ่นในเขตท้องถิ่นนั้น ๆ และโดยเฉพาะผู้ที่ได้รับอนุญาตจะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ราชการส่วนท้องถิ่นกำหนดและเอกชนที่รับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลมูลฝอย โดยทำเป็นธุรกิจเป็นการประกอบกิจการที่แสวงหาผลกำไรและอาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อทางด้านสาธารณสุขชุมชนได้ กฎหมายจึงกำหนดให้เอกชนผู้ประกอบกิจการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลมูลฝอยต้องดำเนินการขออนุญาตต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นก่อนเพื่อให้มีการตรวจสอบจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น ๆ ก่อนให้มีการประกอบกิจการจึงต้องกำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องกำหนดไว้ในข้อบัญญัติท้องถิ่นไว้เป็นแนวปฏิบัติเป็นการเฉพาะ

1.1.2 การดูแลสุขลักษณะของอาคาร

หน่วยงานราชการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่ควบคุมดูแลอาคารที่ได้ก่อสร้างในเขตท้องที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น กฎหมายฉบับนี้ให้นิยามคำว่า อาคาร คือ ตึก บ้าน เรือน โรง ร้าน แพ คลังสินค้า สำนักงาน หรือสิ่งที่สร้างขึ้นอย่างอื่น ซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้²⁹ และให้ราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจในการควบคุมเกี่ยวกับการใช้อาคารให้ถูกสุขลักษณะ แต่ไม่รวมถึงการก่อสร้างอาคารและการเข้าใช้อาคารซึ่งต้องขออนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามกฎหมายควบคุมอาคาร ซึ่งการควบคุมดูแลสุขลักษณะของอาคารกฎหมายได้กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องดำเนินการ ดังนี้

1. เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นพบว่าอาคารใดมีสภาพชำรุดทรุดโทรมหรือปล่อยให้ มีสภาพทรุดทรนงอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพของผู้อยู่อาศัยหรือมีลักษณะไม่ถูกต้องด้วยสุขลักษณะของการใช้เป็นที่อยู่อาศัย ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารจัดการแก้ไข เปลี่ยนแปลง รื้อถอนอาคารให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนด

2. เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นพบว่าอาคารใดมีสินค้า เครื่องเรือน สัมภาระสะสมไว้มากเกินไปเกินสมควร หรือจัดสิ่งของนั้นซับซ้อนเกินไปจนอาจเป็นเหตุให้เป็นที่อยู่อาศัยของสัตว์ที่ให้

²⁸ ศูนย์บริการกฎหมายสาธารณสุข. แนวทางการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพมหานคร : ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด. 2558. หน้า 35-36.

²⁹ พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 มาตรา 4

โทษใด ๆ หรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพของผู้อยู่อาศัยให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารย้ายสินค้า เครื่องเรือนหรือสัมภาระออกจากอาคารนั้น หรือจัดสิ่งของเสียใหม่หรือกำจัดสัตว์ซึ่งเป็นพาหะของโรคภายในเวลาที่กำหนด

3. หากกรณีเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นภายในระยะเวลาที่กำหนด เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจดำเนินการแทนได้แต่เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายในการดำเนินการ

4. เพื่อให้การควบคุมมิให้อาคารใดมีคนอยู่มากเกินไปจนอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพของผู้อยู่ในอาคารให้รัฐมนตรีกำหนดจำนวนคนต่อจำนวนพื้นที่ของอาคาร

1.1.3 การควบคุมเหตุรำคาญ

ในกรณีที่มีเหตุอันอาจก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ผู้อยู่อาศัยในบริเวณใกล้เคียง หรือผู้ที่ต้องประสบเหตุให้ถือว่าเป็นเหตุรำคาญโดยเหตุรำคาญดังกล่าวต้องมีลักษณะดังต่อไปนี้

1. แหล่งน้ำ ทางระบายน้ำ ที่อาบน้ำ ส้วม หรือที่ใส่มูลหรือเถ้า หรือสถานที่อื่นใดซึ่งอยู่ในทำเลไม่เหมาะสม สกปรก มีการสะสมหรือหมักหมกสิ่งของมีการเททิ้งสิ่งใดเป็นเหตุให้มีกลิ่นเหม็นหรือละอองสารเป็นพิษหรือน่าจะเป็นที่เพาะพันธุ์พาหะนำโรค หรือก่อให้เกิดความเสื่อมหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ

2. การเลี้ยงสัตว์ในที่หรือโดยวิธีใดหรือมีจำนวนเกินสมควรจนเป็นเหตุให้เสื่อมหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ

3. อาคารอันเป็นที่อยู่ของคนหรือสัตว์ โรงงานหรือสถานที่ประกอบการใดไม่มีการระบายอากาศ การระบายน้ำ การกำจัดสิ่งปฏิกูล หรือการควบคุมสารเป็นพิษหรือมีแต่ไม่มีการควบคุมให้ปราศจากกลิ่นเหม็นหรือละอองสารเป็นพิษอย่างพอเพียงจนเป็นเหตุให้เสื่อมหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ

4. การกระทำใด ๆ อันเป็นเหตุให้เกิดกลิ่น แสง รังสี เสียง ความร้อน สิ่งมีพิษ ความสั่นสะเทือน ฝุ่น ละออง เหม่า เถ้า หรือกรณีอื่นใด จนเป็นเหตุให้เสื่อมหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ

5. เหตุอื่นใดที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา³⁰

กฎหมายบัญญัติให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ในการระงับเหตุรำคาญ และควบคุมดูแลปรับปรุง บำรุงรักษา บรรดาถนน ทางบก ทางน้ำ รางระบายน้ำ คู คลอง และสถานที่ต่าง ๆ ในเขตของตนและมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือเพื่อระงับ กำจัดและควบคุมเหตุรำคาญต่าง ๆ ได้ และ

³⁰ พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 มาตรา 25.

หากเหตุรำคาญเกิดขึ้นในที่ทางสาธารณะให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้บุคคลซึ่งเป็นเหตุให้เกิดเหตุรำคาญภายในเวลาอันควร และหากเจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นว่าเหตุรำคาญที่เกิดขึ้นอาจเกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นระงับเหตุรำคาญนั้น และในกรณีเหตุรำคาญเกิดขึ้นในสถานที่เอกชนให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองระงับเหตุรำคาญภายในเวลาอันสมควรและหากปรากฏว่าเหตุรำคาญเกิดขึ้นในสถานที่เอกชนอาจเป็นอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพ หรือมีผลกระทบต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะออกคำสั่งเป็นหนังสือห้ามมิให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองใช้หรือยินยอมให้บุคคลใดใช้สถานที่นั้นทั้งหมด หรือบางส่วนก็ได้³¹

1.1.4 การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

เจตนารมณ์ของกฎหมายในการที่จะรักษาสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนและป้องกันอันตรายจากโรคที่เกิดจากสัตว์ที่นำมาเลี้ยงในสถานที่หรือแบบปล่อยซึ่งอาจมีปัญหาต่อผู้เลี้ยง ชุมชนและสิ่งแวดล้อมได้ เช่น เป็นแหล่งเพาะพันธุ์สัตว์นำโรคได้ เป็นแหล่งการแพร่เชื้อโรคจากสัตว์ไปสู่คนรวมทั้งกรณีอันตรายที่เกิดจากถูกสัตว์กัดทำร้ายและอาจก่อให้เกิดเหตุรำคาญ เช่น กลิ่นเหม็นของมูลสัตว์ เสียงรบกวนจากการร้องของสัตว์ น้ำเสียจากการล้างคอกสัตว์ ตัวสัตว์ กฎหมายจึงบัญญัติให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจออกข้อกำหนดหรือข้อบัญญัติให้มีการควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์กำหนดสถานที่ห้ามเลี้ยงสัตว์ ธรรมเนียมการเลี้ยงสัตว์ การป้องกันเหตุรำคาญและการปล่อยสัตว์ในที่ทางสาธารณะซึ่งอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจกำหนดให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งใด ๆ ที่เป็นเหตุอันตรายที่เกิดจากสัตว์ แต่ต้องอยู่ภายใต้กฎหมายฉบับนี้³²

1.1.5 การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

มีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการคุ้มครองประชาชนด้านการสาธารณสุขสิ่งแวดล้อมที่ต้องการให้ชุมชน (Public) กลุ่มผู้ประกอบการ (Business Operators) หรือกลุ่มคนงาน/ผู้ปฏิบัติงาน (Workers) ให้ได้อยู่ในภาวะที่เหมาะสมกับการดำรงชีพและสภาวะที่สมดุล ประกอบด้วย

1. สิ่งแวดล้อม (Environmental)
2. มลพิษหรือสิ่งที่ทำให้เกิดโรค (Pollutant Agent)
3. พฤติกรรมการปฏิบัติของมนุษย์ (Human Behaviour)

ซึ่งทำให้การบังคับใช้กฎหมายในการประกอบกิจการต่าง ๆ ต้องปฏิบัติให้ต้องด้วยสุขลักษณะหรือเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานเพื่อคุ้มครองสิ่งแวดล้อมมิให้ก่อให้เกิดผลกระทบ

³¹ พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 มาตรา 26.

³² ศูนย์บริการกฎหมายสาธารณสุข. แนวทางการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข

ต่อสุขภาพอนามัยของมนุษย์จึงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับสังคมที่จะต้องควบคุมพฤติกรรมกรรมการปฏิบัติของมนุษย์ (Human Behaviour) ที่เกี่ยวข้องกับผู้ประกอบการ คนงาน และประชาชนในการนำเอาทรัพยากรธรรมชาติมาใช้อย่างเหมาะสมและการใช้เทคโนโลยีในกระบวนการการผลิตกันนั้น ๆ ที่ถูกต้อง ได้มาตรฐานและพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดให้กิจการใดเป็นกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ โดยพิจารณาว่ากิจการนั้นอาจก่อให้เกิดมลพิษหรือสิ่งที่ทำให้เกิดโรคอันอาจมีผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนได้และในปัจจุบันนี้ได้มีการประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. 2558 (ฉบับที่ 7) ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 132 ตอนพิเศษ 165 ง หน้า 16 ลงวันที่ 17 กรกฎาคม 2558³³ จำนวน 141 ประเภทกิจการ ซึ่งแบ่งออกเป็น 13 กลุ่มประเภทกิจการ คือ

1) กิจการที่เกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์ มี 2 กิจการ ดังนี้

(1) การเพาะพันธุ์ เลี้ยง และการอนุบาลสัตว์ทุกชนิด

(2) การประกอบกิจการเลี้ยง รวบรวมสัตว์ หรือธุรกิจอื่นมีลักษณะทำนองเดียวกันเพื่อให้ประชาชนเข้าชมหรือเพื่อประโยชน์ของกิจการนั้น ทั้งนี้ ไม่ว่าจะมีการเรียกเก็บค่าดูหรือค่าบริการในทางตรง หรือทางอ้อม หรือไม่ก็ตาม

2) กิจการที่เกี่ยวกับสัตว์และผลิตภัณฑ์ มี 7 กิจการ ดังนี้

(1) การฆ่า หรือชำแหละสัตว์ ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร เร่ขาย

หรือขายในตลาด

(2) การหมัก ฟอก ตาก หรือสะสมหนังสัตว์ ขนสัตว์

(3) การสะสมเขา กระดุก หรือชิ้นส่วนที่ยังมีได้แปรรูป

(4) การเคี้ยวหนัง เอ็น หรือไขสัตว์

(5) การผลิตสิ่งของเครื่องใช้หรือผลิตภัณฑ์อื่น ๆ จากเปลือก กระดอง กระดุก เขา หนัง ขนสัตว์หรือส่วนอื่นๆ ของสัตว์ด้วยการดัด นึ่ง ตาก เผาหรือกรรมวิธีใด ๆ ซึ่งมีใช้เพื่อเป็นอาหาร

(6) การผลิต โม่ ปั่น บด ผสม บรรจุ สะสม หรือกระทำอื่นใดต่อสัตว์ หรือพืชหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของสัตว์หรือพืชเพื่อเป็นอาหารสัตว์หรือส่วนประกอบของสัตว์

(7) การผลิต แปรรูป สะสม หรือล้างครั้ง

3) กิจการที่เกี่ยวกับอาหาร มี 24 กิจการ

³³ กระทรวงสาธารณสุข. ประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. 2558.

- (1) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ น้ำพริกแกง น้ำพริกปรุงสำเร็จ
เต้าเจี้ยว ซีอิ้ว น้ำจิ้ม หรือขอสปูรชนิดต่างๆ
- (2) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุอาหารหมัก ดอง จากสัตว์ ได้แก่
ปลาร้า ปลาเจ่า ปลาสาม ปลาจ่อม แหนม หม่า ไส้กรอก กะปิ น้ำปลา หอยดอง น้ำเค็ม น้ำบูดู
ไตปลา หรือผลิตภัณฑ์อื่น ๆ ที่คล้ายคลึงกัน
- (3) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ อาหารหมัก ดอง เชื่อม จากผัก
ผลไม้ หรือพืชอย่างอื่น
- (4) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ อาหารจากพืชหรือสัตว์โดยการตาก
บด นึ่ง ต้ม ตุ่น เคี้ยว กวน ฉาบ ทอด อบ ร่มควัน ปิ้ง ย่าง เผา หรือวิธีอื่นใด
- (5) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ ลูกชิ้น
- (6) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ เส้นหมี่ ขนมหุ้น ก๋วยเตี๋ยว เต้าฮวย
เต้าหู้ วั่นเส้น เกี่ยมอี เนื้อสัตว์เทียม หรือผลิตภัณฑ์อื่น ๆ ที่คล้ายคลึงกัน
- (7) การผลิตบะหมี่ มักกะโรนี สปาเก็ตตี้ พาสตา หรือผลิตภัณฑ์อื่น ๆ
ที่คล้ายคลึงกัน
- (8) การผลิต ขนมหุ้งสด ขนมหุ้งแห้ง จันอับ ขนมหั้วะ ขนมอบอื่น ๆ
- (9) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ น้ำมัน หรือผลิตภัณฑ์จากน้ำมันสัตว์
- (10) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ เนย เนยเทียม เนยผสม ผลิตภัณฑ์เนย
ผลิตภัณฑ์เนยเทียม และผลิตภัณฑ์เนยผสม
- (11) การผลิต ไอศกรีม
- (12) การคั่ว สะสม หรือแบ่งบรรจุ กาแฟ
- (13) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ ใบชาแห้ง ชาผง หรือเครื่องดื่ม
ชนิดผงอื่น ๆ
- (14) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ เอทิลแอลกอฮอล์ สุรา เบียร์ ไวน์
น้ำส้มสายชู ข้าวหมาก น้ำตาลเมา
- (15) การผลิต น้ำกลั่น น้ำบริโภคน้ำดื่มจากเครื่องจำหน่ายอัตโนมัติ
- (16) การผลิต สะสม แบ่งบรรจุ หรือขนส่งน้ำแข็ง
- (17) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ น้ำอัดลม น้ำหวาน น้ำโซดา
น้ำจากพืช ผัก ผลไม้ เครื่องดื่มชนิดต่าง ๆ บรรจุกระป๋อง ขวดหรือภาชนะอื่นใด
- (18) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ อาหารบรรจุกระป๋อง ขวด หรือ
ภาชนะอื่นใด

(19) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ ผงชูรส หรือสารปรุงแต่งอาหาร

(20) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ น้ำตาล น้ำเชื่อม

(21) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุเบะแซ

(22) การแกะ ตัดแต่ง ล้างสัตว์น้ำที่ไม่ใช่เป็นส่วนหนึ่งของกิจการห้องเย็น

(23) การประกอบกิจการห้องเย็นแช่แข็งอาหาร

(24) การเก็บ การถนอมอาหารด้วยเครื่องจักร

4) กิจการที่เกี่ยวกับยา เวชภัณฑ์ อุปกรณ์การแพทย์ เครื่องสำอาง

ผลิตภัณฑ์ทำความสะอาด มี 5 กิจการ

(1) การผลิต โม่ บด ผสม หรือบรรจุยา

(2) การผลิต บรรจุยาสีฟัน แชมพู ผ้าเย็บ กระดาษเย็บ ผลิตภัณฑ์

รวมทั้งสบู่ที่ใช้กับร่างกาย

(3) การผลิต บรรจุยาสี ผลิตภัณฑ์จากยาสี

(4) การผลิตผ้าพันแผล ผ้าปิดแผล ผ้าอนามัย ผ้าอ้อมสำเร็จรูป

(5) การผลิตผงซักฟอก สบู่ น้ำยาทำความสะอาด หรือผลิตภัณฑ์

ทำความสะอาดต่าง ๆ

5) กิจการที่เกี่ยวกับการเกษตร มี 9 กิจการ

(1) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุน้ำมันจากพืช

(2) การล้าง อบ ร่ม หรือสะสมยางดิบ

(3) การผลิต หรือแบ่งบรรจุแป้งมันสำปะหลัง แป้งสาเก แป้งจากพืช

หรือแป้งอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน

(4) การสีข้าว นวดข้าวด้วยเครื่องจักร หรือแบ่งบรรจุข้าวด้วยวิธีใด ๆ ก็ตาม

(5) การผลิตยาสูบ

(6) การขัด กะเทาะ หรือบดเมล็ดพืช

(7) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุปุ๋ยหรือวัสดุที่นำไปผลิตปุ๋ย

(8) การผลิตเส้นใยจากพืช

(9) การตาก สะสม ขนถ่าย ผลิตผลของมันสำปะหลัง ข้าวเปลือก

อ้อย ข้าวโพด

6) กิจการที่เกี่ยวกับโลหะหรือแร่ มี 6 กิจการ

(1) การผลิตภาชนะ เครื่องประดับ เครื่องมือ อุปกรณ์ หรือเครื่องใช้

ต่างๆ ด้วยโลหะหรือแร่

(2) การถลุงแร่ การหลอม หรือหล่อโลหะ หรือหล่อโลหะทุกชนิด
ยกเว้นกิจการที่ได้รับใบอนุญาตใน 6 (1)

(3) การกลึง เจาะ เชื่อม ตี ตัด ประสาน ริด หรืออัดโลหะด้วย
เครื่องจักรหรือก๊าซ หรือไฟฟ้า ยกเว้นกิจการที่ได้รับใบอนุญาตใน 6 (1)

(4) การเคลือบ ชุบโลหะด้วยตะกั่ว สังกะสี ดีบุก โครเมียม นิกเกิล
หรือโลหะอื่นใด ยกเว้นกิจการที่ได้รับใบอนุญาตใน 6 (1)

(5) การขัด ล้างโลหะด้วยเครื่องจักร หรือสารเคมี ยกเว้นกิจการที่
ได้รับใบอนุญาตใน 6 (1)

(6) การทำเหมืองแร่ สะสม แยก คัดเลือก หรือล้างแร่

7) กิจการที่เกี่ยวกับยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกล มี 9 กิจการ

(1) การต่อ ประกอบ เคาะ ปะผุ พ่นสี หรือพ่นสารกันสนิมยานยนต์

(2) การผลิตยานยนต์ เครื่องจักร หรือเครื่องกล

(3) การซ่อม การปรับแต่งเครื่องยนต์ เครื่องจักร เครื่องกล ซึ่งมีไว้
บริการหรือจำหน่ายและในการประกอบธุรกิจนั้นมีการซ่อมหรือปรับปรุงยานยนต์ เครื่องจักรหรือ
เครื่องกล

(4) การประกอบธุรกิจเกี่ยวกับยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกล ซึ่งมี
ไว้บริการหรือจำหน่าย และในการประกอบธุรกิจนั้นมีการซ่อมหรือปรับปรุงยานยนต์ เครื่องจักร
หรือเครื่องกล

(5) การล้าง ขัดสี เคลือบสี หรืออัดฉีดยานยนต์

(6) การผลิต สะสม จำหน่าย ซ่อม หรืออัดแบตเตอรี่

(7) การจำหน่าย ซ่อม ปะ เชื่อมยางยนต์ หรือตั้งศูนย์ถ่วงล้อ

(8) การผลิต ซ่อม ประกอบ หรืออัดผ้าเบรก ผ้าคลัตช์

(9) การสะสม การซ่อมเครื่องกล เครื่องจักรเก่าหรืออุปกรณ์ที่เป็น
ส่วนประกอบของยานยนต์ เครื่องจักร หรือเครื่องกลเก่า

8) กิจการที่เกี่ยวกับไม้หรือกระดาษ มี 8 กิจการ

(1) การผลิตไม้ขีดไฟ

(2) การเลื่อย ขอยัด ไซ เจาะ ขุดร่อง ทำคิ้ว หรือตัดไม้ด้วยเครื่องจักร

(3) การผลิต ฟัน ทาสารเคลือบเงา หรือสี แต่งสำเร็จรูปสิ่งของ
เครื่องใช้ หรือผลิตภัณฑ์จากไม้ หวาย धानอ้อย

(4) การอบไม้

(5) การผลิต สะสม แบ่งบรรจุรูป

(6) การผลิตสิ่งของ เครื่องใช้ เครื่องเขียน หรือผลิตภัณฑ์อื่นใด ด้วย

กระดาษ

(7) การผลิตกระดาษชนิดต่าง ๆ

(8) การเผาถ่าน หรือสะสมถ่าน

9) กิจการที่เกี่ยวกับการบริการ มี 21 กิจการ

(1) การประกอบกิจการสปา เว้นแต่เป็นการให้บริการในสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล หรือในสถานประกอบการเพื่อสุขภาพตามกฎหมายว่าด้วยสถานประกอบการเพื่อสุขภาพ

(2) การประกอบกิจการอาบ อบ นวด

(3) การประกอบกิจการนวดเพื่อสุขภาพ เว้นแต่เป็นการให้บริการในสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล หรือในสถานประกอบการเพื่อสุขภาพตามกฎหมายว่าด้วยสถานประกอบการเพื่อสุขภาพ

(4) การประกอบกิจการสถานที่อาบน้ำ อบไอน้ำ อบสมุนไพร เว้นแต่เป็นการให้บริการในสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล หรือในสถานประกอบการเพื่อสุขภาพตามกฎหมายว่าด้วยสถานประกอบการเพื่อสุขภาพ

(5) การประกอบกิจการโรงแรม สถานที่พักที่มีใช้โรงแรมที่จัดไว้เพื่อให้ บริการพักรีสอร์ทสำหรับคนเดินทางหรือบุคคลอื่นใดโดยมีค่าตอบแทน หรือกิจการอื่นในทำนองเดียวกัน

(6) การประกอบกิจการหอพัก อาคารชุดให้เช่า ห้องเช่า หรือห้องแบ่งเช่า หรือกิจการอื่นในทำนองเดียวกัน

(7) การประกอบกิจการโรงแรมหรู

(8) การจัดให้มีมหรสพ การแสดงดนตรี เต็มรับ รำวง ร้องเง็ง ดิสโก้ เทก คาราโอเกะ หรือตู้เพลง หรือการแสดงอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน

(9) การประกอบกิจการสรวายน้ำ หรือกิจการอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน เว้นแต่เป็นการให้บริการที่ได้รับใบอนุญาตใน 9 (1)

(10) การประกอบกิจการเล่นสเก็ต หรือโรลเลอร์เบรด หรือการเล่นอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน

(11) การประกอบกิจการเสริมสวย หรือแต่งผม เว้นแต่กิจการที่อยู่ในบังคับ ตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบวิชาชีพเวชกรรม หรือตามกฎหมายว่าด้วยสถานประกอบการเพื่อสุขภาพ

(12) การประกอบกิจการสถานที่ออกกำลังกาย

(13) การประกอบกิจการให้บริการควบคุมน้ำหนัก

(14) การประกอบกิจการสวนสนุก โบว์ลิ่ง หรือตู้เกม

(15) การประกอบกิจการให้บริการคอมพิวเตอร์

(16) การประกอบกิจการสนามกอล์ฟ หรือสนามฝึกซ้อมกอล์ฟ

(17) การประกอบกิจการห้องปฏิบัติการทางการแพทย์ การสาธารณสุข วิทยาศาสตร์ หรือสิ่งแวดลอม

(18) การประกอบกิจการสักผิวหนัง หรือเจาะส่วนหนึ่งส่วนใดของร่างกาย

(19) การประกอบกิจการให้บริการเลี้ยงและดูแลเด็กที่บ้านของผู้รับบริการ

(20) การประกอบกิจการให้บริการดูแลผู้สูงอายุที่บ้านของผู้รับบริการ

(21) การประกอบกิจการให้บริการสปา อาบน้ำ ตัดขน รับเลี้ยงหรือ

รับฝาก

10) กิจการที่เกี่ยวกับสิ่งทอ มี 8 กิจการ

(1) การปั่นด้าย กรอด้าย ทอผ้าด้วยเครื่องจักร หรือทอผ้าด้วยกระตุก

(2) การสะสมปอ น่าน ฝ้าย นุ่น หรือใยสังเคราะห์

(3) การปั่นฝ้าย นุ่น ใยสังเคราะห์ด้วยจักร

(4) การทอเสื่อ กระสอบ พรม หรือสิ่งทออื่นๆ ด้วยเครื่องจักร

(5) การเย็บ ปักผ้า หรือสิ่งทออื่นๆ ด้วยเครื่องจักร

(6) การพิมพ์ผ้า หรือสิ่งทออื่นๆ

(7) การซัก อบ รีด หรืออัดกลับผ้าด้วยเครื่องจักร

(8) การย้อม ฟอก กัดสีผ้าหรือสิ่งทออื่นๆ

11) กิจการที่เกี่ยวกับหิน ดิน ทราช ซีเมนต์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง มี 12 กิจการ

(1) การผลิตภาชนะดินเผาหรือผลิตภัณฑ์ดินเผา

(2) การระเบิด โม่ บด หรือย่อยหิน ด้วยเครื่องจักร

(3) การผลิตสิ่งของเครื่องใช้หรือผลิตภัณฑ์อื่น ๆ ด้วยซีเมนต์หรือวัตถุ

ที่คล้ายคลึง

- (4) การสะสม ผสมซีเมนต์ หิน ดิน ทราย วัสดุก่อสร้าง รวมทั้งการขุด ตัก คูค โม่ บด หรือย่อย ด้วยเครื่องจักร ยกเว้นกิจการที่ได้รับใบอนุญาตใน 11 (2)
- (5) การเจียรระไนเพชร พลอย หิน หรือกระจก หรือวัตถุที่คล้ายคลึง
- (6) การเลื่อย ตัด หรือประดิษฐ์หินเป็นสิ่งของ เครื่องใช้ หรือผลิตภัณฑ์ต่างๆ
- (7) การผลิตชอล์ก ปูนปลาสเตอร์ ปูนขาว ดินสอพอง หรือเผาหินปูน
- (8) การผลิตภัณฑ์ต่างๆ ที่มีแร่ใยหินเป็นส่วนประกอบหรือส่วนผสม
- (9) การผลิต ตัด บดกระจกหรือผลิตภัณฑ์แก้ว
- (10) การผลิตกระดาษทราย หรือผ้าทราย
- (11) การผลิตใยแก้ว หรือผลิตภัณฑ์จากใยแก้ว
- (12) การล้าง การขัดด้วยการพ่นทรายลงบนพื้นผิวกระจก แก้ว หิน หรือวัตถุอื่นใด ยกเว้นกิจการที่ได้รับใบอนุญาตใน 6 (5)
- 12) กิจการที่เกี่ยวกับปิโตรเลียม ปิโตรเคมี ถ่านหิน ถ่านโค้ก และสารเคมี ต่าง ๆ มี 17 กิจการ
- (1) การผลิต สะสม บรรจุ หรือขนส่งกรด ค่าง สารออกซิไดซ์ หรือ เอกสารตัวทำลาย
- (2) การผลิต สะสม บรรจุ หรือขนส่งก๊าซ
- (3) การผลิต สะสม กลั่น หรือขนส่งปิโตรเลียมหรือผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม
- (4) การผลิต สะสม หรือขนส่งถ่านหิน หรือถ่านโค้ก
- (5) การพ่นสี ยกเว้นกิจการที่ได้รับใบอนุญาตใน 7 (1)
- (6) การผลิตสิ่งของเครื่องใช้หรือผลิตภัณฑ์ด้วยยางเทียม พลาสติก เซลลูลอยด์ เบเกอร์ไลท์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง
- (7) การโม่ สะสม หรือบดขัณฑ์
- (8) การผลิตสีหรือน้ำมันผสมสี
- (9) การผลิต ล้างฟิล์มรูปถ่ายหรือฟิล์มภาพยนตร์
- (10) การเคลือบ ชุบวัตถุด้วยพลาสติก เซลลูลอยด์ เบเกอร์ไลท์ หรือ วัตถุที่คล้ายคลึง
- (11) การผลิตพลาสติก เซลลูลอยด์ เบเกอร์ไลท์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง
- (12) การผลิต หรือบรรจุสารเคมีดับเพลิง
- (13) การผลิตน้ำแข็งแห้ง

(14) การผลิต สะสม ขนส่งดอกไม้เพลิง หรือสารเคมีอันเป็นส่วนประกอบในการผลิตดอกไม้เพลิง

(15) การผลิตเชลล์เล็ก หรือสารเคลือบเงา

(16) การผลิต สะสม บรรจุ ขนส่งสารกำจัดศัตรูพืชหรือพาหะนำโรค

(17) การผลิต สะสม หรือบรรจุภาว

13) กิจการอื่น ๆ มี 13 กิจการ

(1) การพิมพ์หนังสือหรือสิ่งพิมพ์อื่นที่มีลักษณะเดียวกันด้วยเครื่องจักร

(2) การผลิต ซ่อมเครื่องอิเล็กทรอนิกส์ เครื่องไฟฟ้า อุปกรณ์

อิเล็กทรอนิกส์หรืออุปกรณ์ไฟฟ้า

(3) การผลิตเทียน หรือเทียนไข หรือวัตถุที่คล้ายคลึง

(4) การพิมพ์แบบ พิมพ์เขียว หรือถ่ายเอกสาร

(5) การสะสมวัตถุหรือสิ่งของที่ชำรุด ใช้นแล้วหรือเหลือใช้

(6) การประกอบกิจการ โกดังสินค้า

(7) การล้างขวด ภาชนะหรือบรรจุภัณฑ์ที่ใช้นแล้วเพื่อนำไปใช้ใหม่หรือ

แปรสภาพเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่

(8) การพิมพ์ เขียน ฟันสี หรือวิธีอื่นใดลงบนวัตถุที่มีใช้สิ่งทอ

(9) การประกอบกิจการทำเทียบเรือประมง สะพานปลา หรือแพปลา

(10) การบรรจุหีบห่อสินค้าโดยใช้เครื่องจักร

(11) การให้บริการควบคุมป้องกันและกำจัดแมลง หรือสัตว์พาหะนำโรค

(12) การผลิตสิ่งของ เครื่องใช้ หรือผลิตภัณฑ์จากยาง

(13) การผลิต สะสม หรือขนส่งไป โอดีเซลและเอทานอล

1.1.6 การควบคุมตลาด สถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร

1. ตลาดซึ่งเป็นที่ชุมนุมของผู้ค้าขายเพื่อจำหน่ายสินค้าประเภทสัตว์เนื้อสัตว์ ผัก ผลไม้ หรืออาหารที่มีสภาพเป็นของสด ประกอบหรือปรุงแล้วหรือของเสีง่าย จึงจำเป็นต้องมีการควบคุมดูแลไม่ให้เกิดการปนเปื้อนในอาหารเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ของสัตว์พาหะนำโรคและไม่ให้เป็นแหล่งแพร่ระบาดของโรคติดต่อ หรือก่อให้เกิดเหตุรำคาญและกำหนดให้การจัดตั้งตลาดโดยเอกชนจะต้องได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นเพื่อมีอำนาจในการควบคุมดูแลตลาดได้

2. สถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหารเป็นแหล่งที่อาจส่งผลกระทบต่อการระบาดของโรค และสุขภาพของประชาชนผู้บริโภคจึงต้องได้รับการตรวจสอบ

เกี่ยวกับความเหมาะสมของสถานที่ตั้ง โครงสร้าง อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ รวมทั้งระบบการกำจัดของเสีย และการกำจัดสิ่งปฏิกูลมูลฝอย โดยแยกเป็น 2 ลักษณะ

- 1) สถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่เสวยอาหารที่มีพื้นที่เกิน 200 ตารางเมตร และมีใช้เป็นการขายของในตลาดจะต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น
- 2) สถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่เสวยอาหารที่มีพื้นที่ไม่เกิน 200 ตารางเมตร และมีใช้เป็นการขายของในตลาดจะต้องแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นก่อนก็สามารถดำเนินกิจการได้³⁴

1.1.7 การควบคุมการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ

“ที่หรือทางสาธารณะ” ต้องไม่ใช่สถานที่หรือทางที่เป็นของเอกชนและต้องเป็นที่หรือทางสาธารณะที่ประชาชนสามารถใช้ประโยชน์ หรือสัญจร ไปมาได้ และกำหนดให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีหน้าที่ควบคุมดูแลที่หรือทางสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนทั่วไป ในการที่จะจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะจะต้องได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น และเพื่อป้องกันเหตุรำคาญ หรือป้องกันอันตรายต่อสุขภาพและป้องกันโรคติดต่อ³⁵

1.2 อำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานและคณะกรรมการที่เกี่ยวข้องในการบังคับใช้กฎหมาย

1.2.1 อำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ในการควบคุม ดูแลการดำเนินกิจการใด ๆ ของประชาชนในท้องถิ่นให้มีการปฏิบัติที่ถูกต้องตามระเบียบกฎหมาย ทั้งนี้ เพื่อคุ้มครองประชาชนในท้องถิ่นและบริเวณใกล้เคียงให้อยู่ร่วมกันอย่างสงบสุข จึงกำหนดให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจดังต่อไปนี้

1) การออกข้อบัญญัติของท้องถิ่น

ข้อบัญญัติของท้องถิ่น หมายถึง ข้อบังคับหรือกฎหมายที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือราชการส่วนท้องถิ่นเป็นผู้ตราขึ้น โดยอาศัยอำนาจแห่งกฎหมายที่มีลำดับชั้นที่สูงกว่า เช่น พระราชบัญญัติ พระราชกำหนด กฎกระทรวง ประกาศกระทรวง แต่ทั้งนี้ต้องตราขึ้นตามกระบวนการที่กฎหมายกำหนดไว้ด้วย และในการพิจารณาร่างข้อบัญญัติสภาท้องถิ่นจะทำหน้าที่ในการพิจารณา เนื่องจากเป็นองค์กรที่มาจาก การเลือกตั้งของประชาชน และผู้บริหารท้องถิ่นมีหน้าที่ตราข้อบัญญัติที่ผ่านการพิจารณาและที่ได้รับอนุมัติจากผู้มีอำนาจเพื่อให้มีผลบังคับใช้ในเขตองค์กรปกครองท้องถิ่นนั้น³⁶

³⁴ พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 มาตรา 34.

³⁵ พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 มาตรา 38.

³⁶ พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 มาตรา 43.

ขั้นตอนในการออกข้อบัญญัติท้องถิ่นอาจมีหลายขั้นตอนดังนี้

ก. ต้องดำเนินการสำรวจสภาพปัญหาของท้องถิ่นก่อน เพื่อให้รับทราบปัญหาที่เป็นจริงของท้องถิ่นนั้น แล้วลำดับความสำคัญของปัญหา เพื่อเลือกปัญหาที่ต้องการแก้ไขก่อน

ข. พิจารณาการแก้ไขปัญหาที่เหมาะสมกับปัญหานั้น ๆ

ค. พิจารณาร่างข้อบัญญัติท้องถิ่นเรื่องที่จะแก้ปัญหา

ง. สำรวจความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับความต้องการในการแก้ปัญหานั้น

จ. เปิดประชาพิจารณ์เกี่ยวกับข้อกำหนดของท้องถิ่นที่ออกมาบังคับใช้ เพื่อให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการเสนอความคิดเห็น

ฉ. เมื่อข้อบัญญัติท้องถิ่นเข้าสู่กระบวนการพิจารณาของสภาท้องถิ่น ควรเสนอข้อคิดเห็นของประชาชนเพื่อประกอบการพิจารณาของสภาท้องถิ่น เพื่อให้เกิดความชัดเจนและประโยชน์สูงสุดในการตราข้อบัญญัติของท้องถิ่น

ช. เมื่อร่างข้อบัญญัติท้องถิ่นได้ผ่านการพิจารณาของสภาท้องถิ่น และได้มีการประกาศใช้บังคับแล้วให้มีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ข้อบัญญัติท้องถิ่นเพื่อชี้แจงให้ประชาชนเกิดความเข้าใจถึงเหตุผลความจำเป็นในการบังคับใช้ข้อบัญญัติของท้องถิ่นในเรื่องนั้นอย่างทั่วถึง³⁷

2) การออกใบอนุญาต

การขออนุญาตใบอนุญาตต้องขออนุญาตต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นก่อนดำเนินการเพื่อป้องกันผลกระทบต่อสาธารณสุขและเพื่อป้องกันมิให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญหรือเป็นอันตรายต่อสุขภาพของประชาชน ซึ่งกิจกรรมที่จะต้องได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นมีดังนี้

ก. กิจกรรมรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลตามมาตรา 19 โดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ

ข. กิจกรรมที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพตามมาตรา 33 ในลักษณะที่เป็นการค้า ตัวอย่าง เช่น กิจกรรมที่ก่อให้เกิด เสียง เขม่าควัน หรือสารพิษที่เป็นอันตรายต่อชุมชนข้างเคียงหรือผู้ปฏิบัติงาน

ค. กิจกรรมตลาด ร้านอาหาร หาบเร่แผงลอยจำหน่ายอาหารตามมาตรา 34

ง. กิจกรรมสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหารที่มีพื้นที่เกินสองร้อยตารางเมตร ตามมาตรา 38

จ. กิจกรรมจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะตามมาตรา 41

³⁷ ศูนย์บริการกฎหมายสาธารณสุข. แนวทางการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535. หน้า 14-17.

3) หนังสือรับรองการแจ้ง

สำหรับสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหารที่มีพื้นที่ไม่เกิน สองร้อยตารางเมตรต้องแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นเพื่อขอรับหนังสือรับรองการแจ้งก่อนการจัดตั้ง โดยไม่ต้องขออนุญาต และในใบรับแจ้งหรือหนังสือรับรองการแจ้งเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะกำหนด เงื่อนไขให้ผู้แจ้งหรือผู้ได้รับหนังสือรับรองการแจ้งปฏิบัติเป็นการเฉพาะรายก็ได้³⁸

4) เรียกบุคคลมาให้ถ้อยคำ ตรวจสอบและดูแล กิจการต่าง ๆ

อำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่น มาตรา 44³⁹ ให้มีอำนาจดังต่อไปนี้

ก. มีหนังสือเรียกบุคคลใดๆ มาให้ถ้อยคำหรือแจ้งข้อเท็จจริง หรือทำคำชี้แจงเป็นหนังสือหรือให้ส่งเอกสารหลักฐานใดเพื่อตรวจสอบหรือเพื่อประกอบการพิจารณา

ข. เข้าไปในอาคารหรือสถานที่ใด ๆ ในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตกหรือในเวลาทำการเพื่อตรวจสอบหรือควบคุมให้เป็นไปตามข้อกำหนดของท้องถิ่น และให้มีอำนาจสอบถามข้อเท็จจริงหรือเรียกหนังสือรับรองการแจ้งหรือหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องจากเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร

ค. แนะนำให้ผู้ได้รับใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้งปฏิบัติให้ถูกต้องตามเงื่อนไขในใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้งหรือตามข้อกำหนดท้องถิ่น

ง. ยึดหรืออายัดสิ่งของใด ๆ ที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพของประชาชนเพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดีหรือเพื่อนำไปทำลายในกรณีจำเป็น

จ. เก็บหรือนำสินค้าหรือสิ่งของใด ๆ ที่ไม่ถูกสุขลักษณะหรือจะก่อให้เกิดเหตุรำคาญจากอาคารหรือสถานที่ใด ๆ เป็นปริมาณตามสมควรเพื่อเป็นตัวอย่างในการตรวจสอบตามความจำเป็น

5) การออกคำสั่งให้ผู้ประกอบกิจการ บุคคล แก่ไขปรับปรุง หรือสั่งให้หยุดประกอบกิจการ ได้

มาตรา 45 เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้ประกอบกิจการหรือบุคคลใดดำเนินการแก้ไขหรือปรับปรุงกิจการนั้นให้ถูกต้องได้ แต่หากผู้ดำเนินการไม่แก้ไขหรือถ้าการดำเนินกิจการนั้นจะก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชนให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นหยุดดำเนินกิจการนั้นไว้ทันทีเป็นการชั่วคราว หรือจะกำหนดระยะเวลาที่จะต้องปฏิบัติตามคำสั่งไว้ก็ได้⁴⁰

³⁸ เรื่องเดียวกัน.

³⁹ พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 มาตรา 44.

⁴⁰ พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 มาตรา 45.

6) การออกคำสั่งพักใช้ใบอนุญาต

เมื่อผู้ประกอบการได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้ประกอบกิจการใด ๆ ในเขตท้องถิ่นนั้น แต่ในกรณีที่ผู้ได้รับใบอนุญาตไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 กฎกระทรวงหรือข้อบัญญัติท้องถิ่นหรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดเกี่ยวกับการประกอบกิจการที่ได้รับใบอนุญาตนั้น เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตนั้นได้ภายในเวลาที่เห็นสมควร แต่ต้องไม่เกินสิบห้าวัน⁴¹

7) การเพิกถอนใบอนุญาต

เมื่อผู้ประกอบการได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้ประกอบกิจการใดๆ ในเขตท้องถิ่นนั้น แต่หากปรากฏว่าผู้ประกอบการถูกพักใช้ใบอนุญาตตั้งแต่สองครั้งขึ้นไปและมีเหตุที่จะต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต หรือต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 หรือกรณีที่ผู้ประกอบการไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวง ข้อบัญญัติท้องถิ่น หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดเกี่ยวกับการประกอบกิจการที่ได้รับใบอนุญาต และทำให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชนหรือมีผลกระทบต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตได้⁴²

1.2.2 การแต่งตั้งเจ้าพนักงานสาธารณสุขและอำนาจหน้าที่เจ้าพนักงาน

สาธารณสุข

ตามมาตรา 44 วรรคสอง บัญญัติให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นแต่งตั้งข้าราชการหรือพนักงานของราชการส่วนท้องถิ่นเพื่อปฏิบัติหน้าที่และมีอำนาจปฏิบัติตรวจตรา กำกับดูแลตามพระราชบัญญัตินี้ ภายในเขตอำนาจของราชการส่วนท้องถิ่นที่รับผิดชอบ และให้ผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติราชการตามพระราชบัญญัตินี้ โดยมีเจ้าพนักงานสาธารณสุข ทั้งในส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งปัจจุบันรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขได้ประกาศแต่งตั้งเจ้าพนักงานสาธารณสุขตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 ตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง แต่งตั้งเจ้าพนักงานสาธารณสุขตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 ลงวันที่ 30 พฤศจิกายน 2553 (ฉบับที่ 5) บัญญัติให้เจ้าพนักงานสาธารณสุขสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ตรวจตรา ดูแล ให้ข้อเสนอแนะ และรับผิดชอบให้

⁴¹พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 มาตรา 61.

⁴²พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 มาตรา 60.

เป็นไปตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 ในเขตท้องที่ที่รับผิดชอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น⁴³ ดังต่อไปนี้

1) ในกรณีพบเหตุที่ไม่ถูกต้องหรือการกระทำใด ๆ ที่ฝ่าฝืนต่อบทบัญญัติให้แจ้งเจ้าพนักงานท้องถิ่นเพื่อออกคำสั่งในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานสาธารณสุขเพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 มาตรา 46 วรรคหนึ่ง หากเจ้าพนักงานสาธารณสุขตรวจพบเหตุที่ไม่ถูกต้องหรือมีการกระทำใดที่ฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวง ประกาศ ข้อบัญญัติท้องถิ่นนั้น ให้แจ้งเจ้าพนักงานท้องถิ่นเพื่อดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ โดยไม่ชักช้า และให้เจ้าพนักงานสาธารณสุขซึ่งตรวจพบเหตุนั้นแจ้งต่อคณะกรรมการสาธารณสุขจังหวัดหรือคณะกรรมการสาธารณสุขกรุงเทพมหานคร

2) ออกคำสั่งให้แก้ไขหรือระงับเหตุ การออกคำสั่งของเจ้าพนักงานสาธารณสุขเพื่อให้แก้ไขหรือระงับเหตุตาม มาตรา 46 วรรคสอง ต้องเป็นกรณีที่พบว่า การกระทำใดจะมีผลกระทบต่อสภาพความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนหรือจะเป็นอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชนเป็นส่วนรวมและสมควรจะดำเนินการแก้ไขโดยเร่งด่วน ให้เจ้าพนักงานสาธารณสุขมีอำนาจออกคำสั่งให้ผู้กระทำการไม่ถูกต้องหรือฝ่าฝืนแก้ไขหรือระงับเหตุนั้นได้

3) การเรียกบุคคลมาให้ถ้อยคำ ตรวจตรา และดูแลกิจการต่าง ๆ

ก. มีหนังสือเรียกบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำหรือแจ้งข้อเท็จจริง หรือทำคำชี้แจงเป็นหนังสือหรือให้ส่งเอกสารหลักฐานใดเพื่อตรวจสอบหรือเพื่อประกอบการพิจารณา

ข. เข้าไปในอาคารหรือสถานที่ใด ๆ ในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้น และพระอาทิตย์ตกหรือในเวลาทำการเพื่อตรวจสอบหรือควบคุมให้เป็นไปตามข้อกำหนดของท้องถิ่น และให้มีอำนาจสอบถามข้อเท็จจริงหรือเรียกหนังสือรับรองการแจ้งหรือหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องจากเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร

ค. แนะนำให้ผู้ได้รับใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้งปฏิบัติให้ถูกต้องตามเงื่อนไขในใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้งหรือตามข้อกำหนดท้องถิ่น

ง. ยึดหรืออายัดสิ่งของใด ๆ ที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพของประชาชนเพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดีหรือเพื่อนำไปทำลายในกรณีจำเป็น

⁴³ กระทรวงสาธารณสุข. ประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง แต่งตั้งเจ้าพนักงานสาธารณสุข ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535" ลงวันที่ 30 พฤศจิกายน 2553 (ฉบับที่ 5).

จ. เก็บหรือนำสินค้าหรือสิ่งของใดๆที่ไม่ถูกสุขลักษณะหรือจะก่อให้เกิดเหตุรำคาญจากอาคารหรือสถานที่ใด ๆ เป็นปริมาณตามสมควรเพื่อเป็นตัวอย่างในการตรวจสอบตามความจำเป็น⁴⁴

1.2.3 ลักษณะของคำสั่งทางปกครองที่ออกโดยเจ้าพนักงานท้องถิ่น เจ้าพนักงาน

สาธารณสุข

1) การออกคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้แก้ไข เปลี่ยนแปลง รื้อถอนอาคารทั้งหมดหรือบางส่วน เพื่อมิให้เป็นอันตรายต่อสุขภาพ หรือไม่ถูกต้องด้วยสุขลักษณะภายในเวลาที่กำหนด ตามมาตรา 21 และการออกคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร ย้ายสินค้า เครื่องเรือนหรือสัมภาระออกจากอาคารเพื่อมิให้เป็นอันตรายต่อสุขภาพหรือให้กำจัดสัตว์ซึ่งเป็นพาหนะของโรคภายในเวลาที่กำหนด มาตรา 22

2) การออกคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้ระงับเหตุรำคาญหรือป้องกันเหตุรำคาญที่อาจเกิดขึ้นในที่หรือทางสาธารณะให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองระงับเหตุรำคาญภายในเวลาอันสมควรตามมาตรา 27 วรรคหนึ่ง และการออกคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองระงับเหตุรำคาญที่เกิดขึ้นในสถานที่เอกชนภายในเวลาอันสมควรตามมาตรา 28 วรรคหนึ่งหรือในกรณีที่น่าเชื่อว่าเหตุรำคาญที่เกิดขึ้นในสถานที่เอกชนอาจเกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชนเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะออกคำสั่งห้ามมิให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองใช้หรือยินยอมให้บุคคลใดใช้สถานที่นั้นทั้งหมดหรือบางส่วน มาตรา 28 วรรคสาม

3) การออกคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้ผู้ดำเนินกิจการใด ๆ ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 แก้ไขหรือปรับปรุงให้ถูกต้อง และถ้าผู้นั้นไม่แก้ไขให้ถูกต้องก็อาจมีคำสั่งหยุดดำเนินกิจการไว้ทันทีเป็นการชั่วคราว มาตรา 45

4) การออกคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้การแจ้งของผู้แจ้งตามใบแจ้งหรือหนังสือรับรองการแจ้งสิ้นสุดผลตามมาตรา 48 และการออกคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้หยุดการดำเนินกิจการไว้จนกว่าจะได้มีการแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น มาตรา 52

5) การออกคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นที่ปฏิบัติไม่ถูกต้องในการออกใบอนุญาตหรือต่ออายุใบอนุญาตหรือการแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตให้ผู้ขออนุญาตทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับคำขอมาตรา 56 วรรคสอง

6) การออกคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นในการเพิกถอนใบอนุญาต มาตรา 60

⁴⁴พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 มาตรา 44.

7) การออกคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้หยุดดำเนินกิจการไว้จนกว่าจะได้ เสียค่าธรรมเนียมและค่าปรับจนครบจำนวน มาตรา 65 วรรคสอง

8) การออกคำสั่งของเจ้าพนักงานสาธารณสุขให้ผู้กระทำการไม่ถูกต้องหรือ ผู้ที่กระทำการใด ๆ ที่มีผลกระทบต่อความเป็นอยู่ที่เหมาะสมของประชาชนหรือจะเป็นอันตราย อย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชนเป็นส่วนรวม แก้ไขหรือระงับเหตุนั้นได้ มาตรา 46 วรรคสอง

1.2.4 การใช้สิทธิอุทธรณ์คำสั่งทางปกครอง

เมื่อบุคคล คณะบุคคล หรือนิติบุคคลที่ได้รับคำสั่งทางปกครองใด ๆ ที่ออก โดยเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุข บุคคลนั้นจะต้องดำเนินการจัดทำหนังสือและ เอกสารอื่นที่เป็นข้อเท็จจริงเพื่อโต้แย้งคำสั่งดังกล่าว ซึ่งในการดำเนินการตามที่กำหนดไว้ต้องจัดส่ง หนังสืออุทธรณ์ให้กับคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และต้องดำเนินการภายในสามสิบวันนับ ตั้งแต่ได้รับหนังสือหรือคำสั่งและปฏิบัติตามคำสั่งอย่างเคร่งครัดหากการส่งหนังสืออุทธรณ์คำสั่ง ล่าช้าก็จะถือว่าไม่มีการอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าว

1.2.5 คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์

1) ผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์

คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์มีอำนาจหน้าที่พิจารณาอุทธรณ์คำสั่งมี อำนาจเรียกบุคคลที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำ หรือให้ส่งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการ พิจารณาวินิจฉัย มาตรา 67 ประกอบด้วย

(1) อธิบดีกรมอนามัย เป็นประธาน

(2) ผู้แทนกรมควบคุมมลพิษ ผู้แทนกรมปศุสัตว์ ผู้แทนกรมโยธาธิการ และผังเมือง ผู้แทนกรมโรงงานอุตสาหกรรม ผู้แทนกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น และผู้แทน สำนักงานอัยการสูงสุด เป็นกรรมการ

(3) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ จากผู้มีความรู้ความสามารถหรือประสบการณ์ในการสาธารณสุขและการอนามัยสิ่งแวดล้อมอีก ไม่เกินสามคน ในจำนวนนี้ให้มีผู้ทรงคุณวุฒิจากภาคเอกชนอย่างน้อยหนึ่งคน เป็นกรรมการ

(4) รองอธิบดีกรมอนามัยซึ่งอธิบดีกรมอนามัยมอบหมาย เป็นกรรมการ และเลขานุการ

(5) ให้อธิบดีกรมอนามัยแต่งตั้งข้าราชการในสังกัดกรมอนามัย จำนวน สองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

การแต่งตั้ง วาระการดำรงตำแหน่งและการพ้นจากตำแหน่งของ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดโดย ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

2) อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์

- (1) พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่ง มาตรา 66
- (2) มีหนังสือเรียกบุคคลที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำ หรือสั่งให้บุคคลดังกล่าว ส่งเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้อง เพื่อประกอบการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์
- (3) สอบถามข้อเท็จจริงหรือกระทำการใด ๆ เท่าที่จำเป็น เพื่อประกอบการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์
- (4) ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จ ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์ แล้วแจ้งคำวินิจฉัยพร้อมด้วยเหตุผลเป็นหนังสือไปยังผู้อุทธรณ์และเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุข ตามมาตรา 67 คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของ คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ให้เป็นที่สุด

1.2.6 ระยะเวลาการพิจารณาอุทธรณ์

คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ต้องพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์ และให้แจ้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์พร้อมด้วยเหตุผลเป็นหนังสือไปยังผู้อุทธรณ์ และเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุข มาตรา 67⁴⁵

1.2.7 ขั้นตอนการพิจารณาอุทธรณ์

หลักเกณฑ์และขั้นตอนการพิจารณาอุทธรณ์ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 มาตรา 66 บัญญัติให้รองอธิบดีกรมอนามัยซึ่งอธิบดีกรมอนามัยมอบหมาย เป็นกรรมการ และเลขานุการ ขั้นตอนการพิจารณาอุทธรณ์เมื่อเลขานุการคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้ พิจารณาน้ำดื่มหรืออาหารและดำเนินการจัดประชุมคณะอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ในสัปดาห์ ที่สองของทุกเดือนจะมีหนังสือสั่งการ ไปยังศูนย์อนามัยที่รับผิดชอบพื้นที่ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่น ออกคำสั่งออกตรวจสอบข้อเท็จจริงในพื้นที่ (เหตุแห่งการออกคำสั่ง ผลกระทบที่เกิดขึ้น กรณีจำเป็น อาจต้องตรวจวัดด้วยเครื่องมือทางวิทยาศาสตร์ด้วย) และจัดทำรายงานสรุปข้อเท็จจริงที่พบตาม ประเด็นที่เจ้าของสำนวนกำหนดส่งให้กรมอนามัยทราบภายในระยะเวลา

ขั้นตอนการเสนอข้อมูลการอุทธรณ์ในที่ประชุมคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ เมื่อเจ้าหน้าที่ตรวจสอบนำเสนอข้อมูลและตอบข้อซักถามในที่ประชุมคณะอนุกรรมการพิจารณา

⁴⁵พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 มาตรา 67.

อุทธรณ์ โดยการจัดประชุมประจำทุกเดือน ๆ ละหนึ่งครั้ง หากคณะกรรมการเห็นว่าข้อมูลไม่ชัดเจนจะมอบหมายให้ศูนย์อนามัยแต่ละพื้นที่รับผิดชอบออกตรวจสอบข้อเท็จจริงอีกครั้ง รวมถึงประสานกับผู้อุทธรณ์และเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้ส่งข้อมูลเพิ่มเติมโดยกำหนดประเด็นการประชุม ดังนี้

- 1) เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งหรือไม่ อย่างไร
- 2) รูปแบบของคำสั่งถูกต้องตามที่กฎหมายกำหนดไว้หรือไม่ อย่างไร
- 3) มาตรการที่กำหนดในคำสั่งมีความชัดเจน ถูกต้อง เหมาะสม (หลักความเป็นธรรม หลักความจำเป็น หลักความได้สัดส่วน) หรือไม่ อย่างไร

เป็นธรรม หลักความจำเป็น หลักความได้สัดส่วน) หรือไม่ อย่างไร

ขั้นตอนการติดต่อประสานผู้อุทธรณ์เพื่อชี้แจงข้อกฎหมายกรณีปรากฏว่าหนังสืออุทธรณ์ที่ผู้อุทธรณ์ยื่นมีความคลาดเคลื่อนในข้อกฎหมายจะมีการติดต่อประสานเพื่อเจรจาพูดคุยกับผู้อุทธรณ์ในหลักการที่เกี่ยวข้องกับระเบียบกฎหมายหรืออำนาจหน้าที่ของผู้อุทธรณ์ซึ่งทำให้ผู้อุทธรณ์เข้าใจข้อกฎหมายได้ถูกต้องและหากผู้อุทธรณ์ยื่นอุทธรณ์ไม่ถูกต้องก็ทำให้มีการถอนอุทธรณ์ไปก่อนมีการพิจารณาของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ซึ่งทำให้ผู้อุทธรณ์มีความเข้าใจในกระบวนการออกคำสั่งทางปกครองและการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองมากยิ่งขึ้น

ขั้นตอนการตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีศูนย์อนามัยในพื้นที่เกิดเหตุได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงและได้มีการสอบถามข้อเท็จจริงกับผู้อุทธรณ์แล้ว หากปรากฏว่าผู้อุทธรณ์ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามระเบียบกฎหมาย กฎกระทรวง หรือข้อบัญญัติท้องถิ่นจะดำเนินการชี้แจงให้ผู้อุทธรณ์ทราบ ซึ่งทำให้ผู้อุทธรณ์มีความเข้าใจและอาจขอถอนอุทธรณ์ก่อนหรือในระหว่างที่คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์จะมีมติการประชุมคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ โดยในการประชุมคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์จะประชุมในสัปดาห์ที่สี่ของทุกเดือน หลังจากประชุมเสร็จประมาณหนึ่งสัปดาห์จะแจ้งคำวินิจฉัยให้ผู้อุทธรณ์และเจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบ

1.2.8 คณะอนุกรรมการ

คณะอนุกรรมการเป็นองค์กรที่แต่งตั้งขึ้นเพื่อช่วยเหลือคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์มีจำนวนหนึ่งคณะตั้งอยู่ในส่วนกลาง ประกอบด้วยบุคคลดังต่อไปนี้

องค์ประกอบคณะอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์

- (1) รองอธิบดีกรมอนามัย (เลขาธิการคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์)

ประธานอนุกรรมการ

- (2) ผู้อำนวยการศูนย์บริหารกฎหมายสาธารณสุข กรมอนามัย อนุกรรมการ
- (3) ผู้แทนกรมควบคุมมลพิษ อนุกรรมการ
- (4) ผู้แทนกรมโยธาธิการและผังเมือง อนุกรรมการ
- (5) ผู้แทนกรมโรงงานอุตสาหกรรม อนุกรรมการ

(6) ผู้แทนสำนักอนามัยสิ่งแวดล้อม กรมอนามัย อนุกรรมการ

(7) หัวหน้ากลุ่มคุ้มครองสิทธิ ศูนย์บริการกฎหมายสาธารณสุข กรม

อนามัย อนุกรรมการและเลขานุการ

(8) ข้าราชการหรือพนักงานราชการ ศูนย์บริหารกฎหมายสาธารณสุข กรม

อนามัย อนุกรรมการ

ซึ่งผู้อำนวยการศูนย์บริหารและผู้ช่วยเลขานุการ กฎหมายสาธารณสุข มอบหมาย จำนวนสองคนให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(1) กลั่นกรองประเด็นข้อกฎหมายและข้อเท็จจริงในการอุทธรณ์ เพื่อทำข้อเสนอความเห็นต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์

(2) ปฏิบัติงานอื่นใดตามที่คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์มอบหมาย⁴⁶

พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 มาตรา 15 มาตรา 16 และ มาตรา 66/3 บัญญัติให้การแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์เพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติตามที่คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์มอบหมายซึ่งได้แต่งตั้งคณะกรรมการจากหน่วยงานเดียวกันกับคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์โดยให้มีหน้าที่กลั่นกรองประเด็นข้อกฎหมาย และข้อเท็จจริงนำเสนอ ในการประชุมคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์เพื่อพิจารณา มีมติในคำวินิจฉัยอุทธรณ์และแจ้งให้

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและผู้อุทธรณ์ทราบพร้อมทั้งแจ้งให้ทราบเกี่ยวกับระยะเวลาการฟ้องคดีด้วย⁴⁷

1.2.9 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการบังคับใช้กฎหมาย

เนื่องจากพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 เป็นกฎหมายของ ราชการส่วนกลางที่มอบหมายให้ราชการส่วนท้องถิ่นบังคับใช้กฎหมายในพื้นที่แต่ละจังหวัดหรือ แต่ละองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแล้วแต่กรณีจึงมีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น ดังนี้

1) หน่วยงานภายในกรมอนามัย

เป็นหน่วยงานราชการส่วนกลาง สังกัดกระทรวงสาธารณสุข ตาม พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 4 พ.ศ. 2534 มีภารกิจ ส่งเสริมให้ประชาชนมีสุขภาพดี จัดการปัจจัยเสี่ยงต่อสุขภาพ และจัดการอนามัยสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อ การมีสุขภาพดี ตลอดถึงการสนับสนุนให้หน่วยงานส่วนภูมิภาค องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีส่วน

⁴⁶ เรื่องเดียวกัน.

⁴⁷ กรมอนามัย. ข้อมูลภายในหน่วยงาน. คำสั่งคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ที่ 1/2561 เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์. ลงวันที่ 13 มีนาคม 2561.

ร่วมในการสร้างเสริมสุขภาพและจัดการอนามัยสิ่งแวดล้อม โดยมีอำนาจหน้าที่ที่สำคัญเกี่ยวกับการ
 อุตสาหกรรมคำสั่งทางปกครองของเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข และ
 กฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมสุขภาพและอนามัยสิ่งแวดล้อม

โดยมีศูนย์อนามัยเป็นหน่วยงานส่วนภูมิภาคสังกัดกรมอนามัย
 กระทรวงสาธารณสุข จำนวน 13 แห่ง ดังนี้

- (1) ศูนย์อนามัยที่ 1 จังหวัดเชียงใหม่
- (2) ศูนย์อนามัยที่ 2 จังหวัดพิษณุโลก
- (3) ศูนย์อนามัยที่ 3 จังหวัดนครสวรรค์
- (4) ศูนย์อนามัยที่ 4 จังหวัดสระบุรี
- (5) ศูนย์อนามัยที่ 5 จังหวัดราชบุรี
- (6) ศูนย์อนามัยที่ 6 จังหวัดชลบุรี
- (7) ศูนย์อนามัยที่ 7 จังหวัดขอนแก่น
- (8) ศูนย์อนามัยที่ 8 จังหวัดอุดรธานี
- (9) ศูนย์อนามัยที่ 9 จังหวัดนครราชสีมา
- (10) ศูนย์อนามัยที่ 10 จังหวัดอุบลราชธานี
- (11) ศูนย์อนามัยที่ 11 จังหวัดนครศรีธรรมราช
- (12) ศูนย์อนามัยที่ 12 จังหวัดยะลา
- (13) ศูนย์อนามัยที่ 13 กรุงเทพมหานคร⁴⁸

ศูนย์อนามัยทั้ง 13 แห่ง มีภารกิจพัฒนาอนามัยสิ่งแวดล้อมตามที่
 ได้รับมอบหมายจากกรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข และเป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่ตรวจสอบ
 ข้อเท็จจริงตามความเห็นของคณะกรรมการพิจารณาอุตสาหกรรม ซึ่งทำให้การพิจารณาอุตสาหกรรมรวดเร็วและ
 ได้ข้อเท็จจริงถูกต้องครบถ้วน

2) สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด

เป็นหน่วยงานส่วนภูมิภาคปฏิบัติงานของหน่วยงานสาธารณสุขในเขต
 พื้นที่จังหวัด เพื่อให้การปฏิบัติงานเป็นไปตามกฎหมาย ส่งเสริม สนับสนุน และประสานงาน
 เกี่ยวกับงานสาธารณสุขในเขตพื้นที่จังหวัดให้เป็นไปตามนโยบายของกระทรวงสาธารณสุข
 และตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 โดยเมื่อคณะกรรมการสาธารณสุขจังหวัดได้รับเรื่อง
 ร้องเรียนหรือร้องทุกข์จากศูนย์ดำรงธรรมจังหวัด และดำเนินการเข้าตรวจสอบสถานประกอบการตาม

⁴⁸ กรมอนามัย. โครงสร้างและระบบการกำกับดูแลของกรมอนามัย. 10 ตุลาคม 2562 จาก
<https://www.anamai.moph.go.th/structure2>

เหตุร้องเรียนร่วมกับศูนย์ดำรงธรรมจังหวัดและดำเนินการตรวจสอบร่วมกับหน่วยงานอื่น เช่น สำนักงานเจ้าท่าส่วนภูมิภาค สำนักงานควบคุมมลพิษ และนำข้อมูลที่ได้จากการตรวจสอบเสนอต่อคณะกรรมการสาธารณสุขจังหวัด เจ้าพนักงานท้องถิ่นในพื้นที่เกิดเหตุและผู้ประกอบกิจการที่ก่อเหตุ ซึ่งในการประชุมได้มีการชี้แจงข้อเท็จจริงข้อกฎหมาย และข้อเสนอแนะให้ผู้ประกอบกิจการนำไปแก้ไขปรับปรุง ซึ่งในการจัดให้มีคณะกรรมการสาธารณสุขจังหวัดทำให้การตรวจสอบข้อจริงมีความน่าเชื่อถือเป็นที่ยอมรับของผู้ประกอบกิจการมากยิ่งขึ้นและทำให้เกิดความเข้าใจระหว่างผู้ประกอบกิจการหน่วยงานราชการและประชาชนในพื้นที่ โดยการแต่งตั้งคณะกรรมการสาธารณสุขจังหวัดประกอบด้วยบุคคล ดังนี้

(1) คณะกรรมการสาธารณสุขจังหวัด ประกอบด้วย

ก. ผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นประธานกรรมการ

ข. อัยการจังหวัด ปลัดจังหวัด เกษตรจังหวัด ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัด ผู้อำนวยการสำนักงานทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมจังหวัด ท้องถิ่นจังหวัด ปศุสัตว์จังหวัด โยธาธิการและผังเมืองจังหวัด สวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัด อุตสาหกรรมจังหวัด และนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด เป็นกรรมการ

ค. นายกเทศมนตรี จำนวนหนึ่งคน นายองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวนหนึ่งคน เป็นกรรมการ และผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษให้ผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งเป็นกรรมการ

ง. กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ด้านการสาธารณสุข และการอนามัยสิ่งแวดล้อม จำนวนไม่เกินสี่คน และผู้แทนภาคประชาชน จำนวนไม่เกินสองคน เป็นกรรมการ

จ. นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด เป็นกรรมการและเลขานุการ

พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 มาตรา 17/3 บัญญัติอำนาจหน้าที่คณะกรรมการสาธารณสุขจังหวัด มีหน้าที่ให้ความเห็นแก่ราชการส่วนท้องถิ่นในการออกข้อบัญญัติท้องถิ่นและให้คำปรึกษาหรือสนับสนุนราชการส่วนท้องถิ่นและเจ้าพนักงานท้องถิ่นในการปฏิบัติการ และสอดคล้องกับแนวทางที่คณะกรรมการกำหนดสอดคล้องหรือกำกับดูแลการปฏิบัติหน้าที่ของส่วนราชการที่มีอำนาจหน้าที่ในการปฏิบัติการตามกฎหมายเกี่ยวกับการสาธารณสุข เพื่อรายงานต่อคณะกรรมการส่งเสริมและสนับสนุนการรณรงค์ และสร้างความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับ การสาธารณสุขและการอนามัยสิ่งแวดล้อม ตรวจสอบข้อเท็จจริงหรือให้ความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาของอธิบดีกรมอนามัยออกคำสั่งเป็นหนังสือเรียกให้บุคคลหนึ่งบุคคลใด

มาให้ถ้อยคำ หรือให้ส่งเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องหรือวัตถุใด ๆ มาเพื่อใช้ประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการ

การแต่งตั้งคณะกรรมการสาธารณสุขจังหวัดทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ได้ถูกต้องและลดปัญหาการร้องเรียนหรือร้องทุกข์ ลดการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองของเจ้าพนักงานท้องถิ่น และทำให้การเจรจาไกล่เกลี่ยระหว่างผู้ประกอบการกับประชาชนในพื้นที่ได้รับความเป็นธรรมมาก

(2) คณะกรรมการสาธารณสุขกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย

ก. ปลัดกรุงเทพมหานคร เป็นประธาน

ข. รองปลัดกระทรวงสาธารณสุขซึ่งปลัดกระทรวงสาธารณสุขมอบหมาย รองปลัดกรุงเทพมหานครซึ่งปลัดกรุงเทพมหานครมอบหมาย ผู้อำนวยการสำนักเทศกิจ กรุงเทพมหานคร ผู้อำนวยการสำนักสิ่งแวดล้อม กรุงเทพมหานคร ผู้แทนกรมควบคุมมลพิษ ผู้แทนกรมควบคุมโรค ผู้แทนกรมปศุสัตว์ ผู้แทนกรมโยธาธิการและผังเมือง ผู้แทนกรมโรงงานอุตสาหกรรม ผู้แทนกรมวิชาการเกษตร ผู้แทนกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ผู้แทนกรมสนับสนุนบริการสุขภาพ ผู้แทนกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ผู้แทนกรมอนามัย ผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุดเป็นกรรมการ

ง. กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ แต่งตั้งจากผู้มีความรู้ความสามารถหรือประสบการณ์ในด้านการสาธารณสุขและการอนามัยสิ่งแวดล้อมจำนวนไม่เกินสี่คน และผู้แทนภาคประชาชนไม่เกินสองคนเป็นกรรมการ

จ. ผู้อำนวยการสำนักอนามัยกรุงเทพมหานคร เป็นกรรมการและเลขานุการ⁴⁹

การกำหนดอำนาจหน้าที่ให้กับหน่วยงานภายในกรมอนามัยเพื่อปฏิบัติ หน้าที่ที่ตรวจสอบข้อเท็จจริงตามความเห็นของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ เช่น ศูนย์อนามัย คณะกรรมการสาธารณสุขจังหวัด และคณะกรรมการสาธารณสุขกรุงเทพมหานครเพื่อจะได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงได้อย่างรวดเร็วและให้ความเป็นธรรมกับคู่กรณี โดยศูนย์อนามัยเป็นหน่วยงานส่วนภูมิภาคที่ดูแลรับผิดชอบงานสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมหลายพื้นที่ทำให้การตรวจสอบข้อเท็จจริงต้องใช้ระยะเวลาประมาณสี่สิบวันเป็นอย่างมาก กรณีคณะกรรมการสาธารณสุขจังหวัดเป็นหน่วยงานสังกัดส่วนภูมิภาคตั้งอยู่ใน สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดและสำนักอนามัย กรุงเทพมหานครและคณะกรรมการ สาธารณสุขกรุงเทพมหานครมีหน้าที่ตรวจสอบข้อเท็จจริงเพื่อ

⁴⁹พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 มาตรา 17/1

ช่วยเหลือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 ซึ่งทำให้การปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นในการออกคำสั่งทางปกครองมีความถูกต้องและเป็นธรรม ทำให้ลดข้อขัดแย้งและข้อพิพาทในพื้นที่คู่กรณีมีความเข้าใจในระเบียบกฎหมายได้ดียิ่งขึ้น

(3) เจ้าพนักงานท้องถิ่น

เป็นเจ้าหน้าที่รัฐตามมาตรา 4 พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 และมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นเพื่อปฏิบัติหน้าที่ในเขตอำนาจของราชการส่วนท้องถิ่นในเรื่องใดหรือทุกเรื่องประกอบด้วยบุคคลดังต่อไปนี้

- ก. ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร
- ข. นายกเมืองพัทยา
- ค. นายกองค้การบริหารส่วนจังหวัด
- ง. นายกเทศมนตรี
- จ. นายกองค้การบริหารส่วนตำบล

หัวหน้าผู้บริหารท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- ก. ออกข้อบัญญัติท้องถิ่นในเขตอำนาจของท้องถิ่นนั้น
- ข. แจ่งเป็นหนังสือเรียกบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำหรือแจ่งข้อเท็จจริง หรือทำคำชี้แจ่งเป็นหนังสือหรือให้ส่งเอกสารหลักฐานใดเพื่อตรวจสอบหรือเพื่อประกอบการพิจารณา

- ค. เข้าไปในอาคารหรือสถานที่ใด ๆ ในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตกหรือในเวลาทำการ เพื่อตรวจสอบหรือควบคุมให้เป็นไปตามข้อบัญญัติท้องถิ่น หรือตามพระราชบัญญัตินี้ ในการนี้ให้มีอำนาจสอบถามข้อเท็จจริงหรือเรียกหนังสือรับรองการแจ่งหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องจากเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร หรือสถานที่นั้น

- ง. แนะนำให้ผู้ได้รับใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ่งปฏิบัติให้ถูกต้องตามเงื่อนไขในใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ่งหรือตามข้อบัญญัติท้องถิ่น หรือ ตามพระราชบัญญัตินี้

- จ. ยึดหรืออายัดสิ่งของใด ๆ ที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพของประชาชนเพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดีหรือเพื่อนำไปทำลายในกรณีจำเป็น⁵⁰

⁵⁰พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 มาตรา 44.

จ. เก็บหรือนำสินค้าหรือสิ่งของใด ๆ ที่สงสัยว่าจะไม่ถูก
 สัญลักษณ์หรือจะก่อให้เกิดเหตุรำคาญ จากอาคารหรือสถานที่ใด ๆ เป็นปริมาณตามสมควรเพื่อ
 เป็นตัวอย่างในการตรวจสอบตามความจำเป็นได้โดยไม่ต้องใช้ราคา

ข. ออกคำสั่งให้แก้ไขหรือปรับปรุงให้ถูกต้องได้ และถ้าผู้
 ดำเนินกิจการไม่แก้ไข หรือถ้าการดำเนินกิจการนั้นจะก่อให้เกิด หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าจะเกิด
 อันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งให้ผู้นั้น หยุดดำเนิน
 กิจการนั้นไว้ทันทีเป็นการชั่วคราวจนกว่าจะเป็นที่พอใจแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นว่าปราศจากอันตราย
 แล้วก็ได้⁵¹

ค. ออกคำสั่งให้หยุดดำเนินกิจการนั้นไว้ทันทีเป็นการชั่วคราว
 จนกว่าจะเป็นที่พอใจแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นว่าปราศจากอันตรายแล้วก็ได้

ด. เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญาและเพื่อ
 ประโยชน์ในการจับกุมหรือปราบปรามผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงาน
 ท้องถิ่น และผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นเป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตาม
 ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา⁵²

ด. ออกหนังสือรับรองการแจ้งแก่ผู้แจ้งเพื่อใช้เป็นหลักฐาน
 ในการประกอบกิจการ⁵³

จ. ออกใบอนุญาตหรือมีหนังสือแจ้งคำสั่งไม่อนุญาต พร้อมด้วย
 เหตุผลให้ผู้ขออนุญาตทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับคำขอซึ่งมีรายละเอียดถูกต้องหรือ
 ครบถ้วนตามที่กำหนดในข้อบัญญัติท้องถิ่น⁵⁴

ฉ. ออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต⁵⁵

⁵¹พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 มาตรา 45.

⁵²พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 มาตรา 47.

⁵³พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 มาตรา 48.

⁵⁴พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 มาตรา 56.

⁵⁵พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 มาตรา 60.

2. สถิติเกี่ยวกับการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

2.1 สถิติการอุทธรณ์คำสั่งระหว่างปี พ.ศ. 2557 - พ.ศ. 2559

พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 ก่อนการแก้ไข ฉบับที่ 3 พ.ศ. 2560 บัญญัติให้อุทธรณ์คำสั่งทางปกครองต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ซึ่งผู้ศึกษาได้รวบรวมข้อมูลการอุทธรณ์ไว้ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2557 - พ.ศ. 2559 รายละเอียดดังนี้

1) ข้อมูลการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 ปี พ.ศ. 2557

ซึ่งเป็นไปตามข้อมูลในภาคผนวก 1 สรุปได้ว่าจำนวนเรื่องอุทธรณ์มี จำนวน 10 เรื่อง ดังนี้ โดย (1) เป็นเหตุรำคาญ จำนวน 4 เรื่อง (2) คำสั่งไม่ออกใบอนุญาต จำนวน 2 เรื่อง (3) คำสั่งให้แก้ไขปรับปรุง จำนวน 2 เรื่อง (4) คำสั่งให้หยุดดำเนินการ จำนวน 1 เรื่อง (5) คำสั่งห้ามมิให้จำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ จำนวน 1 เรื่อง

โดยผลการพิจารณาอุทธรณ์ของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ จำนวน 10 เรื่อง ดังนี้ (1) คำสั่งชอบด้วยกฎหมาย จำนวน 5 เรื่อง (ยกอุทธรณ์) (2) คำสั่งไม่ชอบด้วยกฎหมาย จำนวน 1 เรื่อง (เพิกถอนคำสั่ง) (3) คำสั่งชอบด้วยกฎหมายบางส่วนและคำสั่งไม่ชอบด้วยกฎหมาย จำนวน 3 เรื่อง (เพิกถอนคำสั่ง) (4) ให้จำหน่ายอุทธรณ์ จำนวน 1 เรื่อง

2) ข้อมูลการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 ปี พ.ศ. 2558

ซึ่งเป็นไปตามข้อมูลในภาคผนวก 2 สรุปได้ว่าจำนวนเรื่องอุทธรณ์มีจำนวน 26 เรื่อง ดังนี้ โดย (1) เป็นเหตุรำคาญ จำนวน 10 เรื่อง (2) คำสั่งไม่ออกใบอนุญาต จำนวน 11 เรื่อง (3) คำสั่งให้แก้ไขปรับปรุง จำนวน 4 เรื่อง (4) คำสั่งให้ระงับการดำเนินการ จำนวน 1 เรื่อง

โดยผลการพิจารณาอุทธรณ์ของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์จำนวน 26 เรื่อง ดังนี้ (1) คำสั่งชอบด้วยกฎหมาย จำนวน 12 เรื่อง (ยกอุทธรณ์) (2) คำสั่งไม่ชอบด้วยกฎหมาย จำนวน 9 เรื่อง (เพิกถอนคำสั่ง) (3) ให้จำหน่ายอุทธรณ์ จำนวน 1 เรื่อง (เพิกถอนคำสั่ง) (4) ขอลถอนอุทธรณ์ จำนวน 3 เรื่อง

3) ข้อมูลการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 ปี พ.ศ. 2559

ซึ่งเป็นไปตามข้อมูลในภาคผนวก 3 สรุปได้ว่า จำนวนเรื่องอุทธรณ์มี จำนวน 32 เรื่อง ดังนี้ โดย (1) เป็นเหตุรำคาญ จำนวน 10 เรื่อง (2) คำสั่งไปออกใบอนุญาต จำนวน 11 เรื่อง (3) คำสั่งให้แก้ไขปรับปรุง จำนวน 4 เรื่อง (4) คำสั่งให้ระงับการดำเนินการ จำนวน 1 เรื่อง

โดยผลการพิจารณาอุทธรณ์ของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์จำนวน 32 เรื่อง ดังนี้ (1) คำสั่งชอบด้วยกฎหมาย จำนวน 9 เรื่อง (ยกอุทธรณ์) (2) คำสั่งไม่ชอบด้วยกฎหมาย จำนวน 5 เรื่อง (เพิกถอนคำสั่ง) (3) คำสั่งชอบด้วยกฎหมายและคำสั่งไม่ชอบด้วยกฎหมาย จำนวน 1 เรื่อง (ยกอุทธรณ์และเพิกถอนคำสั่ง) (4) จำหน่ายอุทธรณ์ จำนวน 4 เรื่อง (5) ขอลถอนอุทธรณ์ จำนวน 11 เรื่อง (6) ไม่รับอุทธรณ์ จำนวน 2 เรื่อง

พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 (แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 3 พ.ศ. 2560) ประกาศราชกิจจานุเบกษาเมื่อวันที่ 22 มิถุนายน 2560 และให้มีผลใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา กฎหมายฉบับนี้จึงมีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ 19 ธันวาคม 2560 โดยกำหนดให้มีคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์จำนวนหนึ่งคณะ ซึ่งได้มีการพิจารณาอุทธรณ์ รายละเอียดดังนี้

2.2 สถิติการอุทธรณ์คำสั่งระหว่างปี พ.ศ. 2561 - พ.ศ. 2563

1) ข้อมูลการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครอง ปี พ.ศ. 2561

ซึ่งเป็นไปตามข้อมูลในภาคผนวก 4 สรุปได้ว่า จำนวนเรื่องอุทธรณ์มีจำนวน 81 เรื่อง ดังนี้ โดย (1) เป็นเหตุรำคาญ จำนวน 30 เรื่อง (2) คำสั่งไม่ออกใบอนุญาต จำนวน 21 เรื่อง (3) คำสั่งให้แก้ไขปรับปรุง จำนวน 29 เรื่อง (4) คำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต จำนวน 1 เรื่อง

โดยผลการพิจารณาอุทธรณ์ของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ จำนวน 81 เรื่อง ดังนี้ (1) คำสั่งชอบด้วยกฎหมาย จำนวน 40 เรื่อง (ยกอุทธรณ์) (2) คำสั่งไม่ชอบด้วยกฎหมาย จำนวน 25 เรื่อง (เพิกถอนคำสั่ง) (3) ขอลถอนอุทธรณ์ จำนวน 8 เรื่อง (4) ไม่ใช้การออกคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น จำนวน 8 เรื่อง

2) ข้อมูลการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครอง ปี พ.ศ. 2562

ซึ่งเป็นไปตามข้อมูลในภาคผนวก 5 สรุปได้ว่า จำนวนเรื่องอุทธรณ์มีจำนวน 89 เรื่อง ดังนี้ โดย (1) เป็นเหตุรำคาญ จำนวน 31 เรื่อง (2) คำสั่งไม่ออกใบอนุญาต จำนวน 28 เรื่อง (3) คำสั่งให้แก้ไขปรับปรุง จำนวน 25 เรื่อง (4) คำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต จำนวน 5 เรื่อง

โดยผลการพิจารณาอุทธรณ์ของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ จำนวน 89 เรื่อง ดังนี้ (1) คำสั่งชอบด้วยกฎหมาย จำนวน 47 เรื่อง (ยกอุทธรณ์) (2) คำสั่งไม่ชอบด้วยกฎหมาย จำนวน 25 เรื่อง (เพิกถอนคำสั่ง) (3) จำหน่ายอุทธรณ์ จำนวน 5 เรื่อง (4) ไม่รับอุทธรณ์ จำนวน 6 เรื่อง

3) ข้อมูลการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครอง ปี พ.ศ. 2563

ซึ่งเป็นไปตามข้อมูลในภาคผนวก 6 สรุปได้ว่า จำนวนเรื่องอุทธรณ์มีจำนวน 84 เรื่อง ดังนี้ โดย (1) เป็นเหตุรำคาญ จำนวน 25 เรื่อง (2) คำสั่งไม่ออกใบอนุญาต จำนวน 27 เรื่อง (3) คำสั่งให้แก้ไขปรับปรุง จำนวน 30 เรื่อง (4) คำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต จำนวน 2 เรื่อง

โดยผลการพิจารณาอุทธรณ์ของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ จำนวน 84 เรื่อง ดังนี้ (1) คำสั่งชอบด้วยกฎหมาย จำนวน 33 เรื่อง (ยกอุทธรณ์) (2) คำสั่งไม่ชอบด้วยกฎหมาย จำนวน 16 เรื่อง (เพิกถอนคำสั่ง) (3) ขอลถอนอุทธรณ์ จำนวน 8 เรื่อง (4) ไม่รับอุทธรณ์ จำนวน 13 เรื่อง (5) อื่นๆ (ไม่มีข้อมูล) จำนวน 12 เรื่อง

2.3 สถิติการพิจารณาอุทธรณ์เกินกว่าระยะเวลาเก้าสิบวัน ระหว่าง ปี พ.ศ. 2561 - 2563

ซึ่งเป็นไปตามข้อมูลในภาคผนวก 8 สรุปได้ว่า จำนวนเรื่องที่มีการพิจารณาอุทธรณ์ เกินกว่าระยะเวลาเก้าสิบวัน รวมจำนวน 4 เรื่อง ดังนี้

- 1) ปี พ.ศ. 2562 จำนวน 3 เรื่อง โดยเป็นการขอออกใบอนุญาต จำนวน 2 เรื่อง และการแก้ไขเหตุรำคาญจำนวน 1 เรื่อง
- 2) ปี พ.ศ. 2563 จำนวน 1 เรื่อง โดยเป็นการขอออกใบอนุญาต จำนวน 1 เรื่อง



บทที่ 4

บทวิเคราะห์ปัญหาการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองของเจ้าพนักงาน ท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 เป็นกฎหมายของราชการส่วนกลางเป็นกฎหมายเกี่ยวกับการควบคุมดูแลการอนามัยสิ่งแวดล้อม สุขาภิบาลสิ่งแวดล้อม และการอาชีวอนามัย ซึ่งเกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิตประจำวันของประชาชนใช้บังคับในพื้นที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและเป็นกฎหมายที่รัฐบาลส่วนกลางได้มอบหมายให้แก่ราชการส่วนท้องถิ่นเป็นผู้บังคับใช้กฎหมายเพื่อควบคุม ดูแล คุ้มครองประชาชนเกี่ยวกับสุขลักษณะที่มีผลกระทบต่อสาธารณสุข ซึ่งได้กำหนดให้การประกอบกิจการ จำนวน 7 กลุ่มกิจการที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องมีการควบคุมให้มีการดำเนินการแจ้งหรือต้องขอรับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นก่อนจึงจะดำเนินการได้ ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจควบคุมให้มีการปฏิบัติให้ถูกต้องตามระเบียบกฎหมาย กฎกระทรวง ประกาศข้อกำหนดท้องถิ่นหรือข้อบัญญัติอย่างเคร่งครัดโดยให้มีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณาออกใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้งให้แก่ผู้ประกอบการ ซึ่งในขั้นตอนการพิจารณาของเจ้าพนักงานท้องถิ่นต้องมีการตรวจสอบ แสวงหาข้อเท็จจริง การเข้าตรวจค้นและดำเนินการอื่น เพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงมาประกอบการพิจารณา แต่หากเจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่ดำเนินการตามขั้นตอนที่กฎหมายบัญญัติไว้ และได้มีคำสั่งทางปกครองที่จะกระทบต่อประชาชนหรือผู้ประกอบการทำให้ได้รับความเดือดร้อนไม่ได้รับใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้งทำให้เกิดการร้องทุกข์และเกิดปัญหาในการบริหารราชการและปัญหาอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับการประกอบกิจการที่ไม่ได้รับใบอนุญาตทำให้มีผลกระทบต่อสาธารณสุข สิ่งแวดล้อม ชุมชน และคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่ท้องถิ่นนั้น

ดังนั้น กฎหมายจึงให้อำนาจราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีหน้าที่ร่วมกันในการควบคุม ดูแล การดำเนินการต่าง ๆ ในเขตพื้นที่เพื่อให้ประชาชนสามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างสงบสุขโดยให้อำนาจเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 ได้แก่ อธิบดีกรมอนามัย คณะกรรมการสาธารณสุข เจ้าพนักงานท้องถิ่น เจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น คณะกรรมการสาธารณสุขจังหวัดหรือคณะกรรมการสาธารณสุขกรุงเทพมหานคร เป็นผู้ที่มีหน้าที่ในการให้คำแนะนำการออกกฎระเบียบ การออกคำสั่งทางปกครอง การออกข้อบัญญัติท้องถิ่น และการตรวจสอบสถานประกอบการ คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์มีหน้าที่รับอุทธรณ์กรณีออกคำสั่งไม่ถูกต้องตามกฎหมายเพื่อให้ประชาชน เอกชน ผู้ประกอบการ หรือผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการกระทำของบุคคลอื่นกฎหมายจึงบัญญัติให้บุคคลหรือคณะบุคคล

ดังกล่าวมีอำนาจหน้าที่แตกต่างกันเพื่อร่วมกันบังคับใช้กฎหมายมีความสมบูรณ์เป็นธรรมกับทุกคน และสอดคล้องกับเจตนารมณ์ของกฎหมายฉบับนี้ที่มีวัตถุประสงค์ในการควบคุมการกระทำของหน่วยงานรัฐ ประชาชน เอกชน ผู้ประกอบกิจการ เพื่อไม่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนหรือเป็นอันตรายกับสาธารณสุข

ในบทนี้จะได้นำประเด็นปัญหาที่เกี่ยวกับการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองของเจ้าพนักงานท้องถิ่นและการพิจารณาอุทธรณ์ของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 โดยศึกษาจากการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองของประชาชน เอกชน และผู้ประกอบกิจการที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในปี พ.ศ. 2559 (ซึ่งในระยะเวลาดังกล่าวตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 ได้กำหนดให้การอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองต้องอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข และให้อำนาจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข เป็นผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์โดยไม่ชักช้า) จากการศึกษาการพิจารณาอุทธรณ์ในช่วงระยะเวลาดังกล่าวเมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นออกคำสั่งทางปกครองให้แก่ประชาชนหรือผู้ประกอบกิจการ บุคคลดังกล่าวไม่พอใจคำสั่งแต่เมื่อมีการรับคำอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองแล้วมีการดำเนินการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งซึ่งการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ไม่ได้กำหนดระยะเวลาไว้

แต่หลังจากวันที่ 19 ธันวาคม 2560 พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 มีการแก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 3 พ.ศ. 2560 ได้กำหนดให้การอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองต้องอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ มีหน่วยงานประจำที่สำนักงานกรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข และมีการกำหนดระยะเวลาให้พิจารณาอุทธรณ์ภายในเก้าสิบวันแต่เนื่องจากการพิจารณาอุทธรณ์ต้องมีขั้นตอนการตรวจสอบข้อเท็จจริงจากในพื้นที่จริงจึงทำให้ระยะเวลาเกินกว่าเก้าสิบวันในบทนี้จะได้ศึกษาเกี่ยวกับความเหมาะสมขององค์กรที่มีอำนาจในการพิจารณาอุทธรณ์ประกอบกับระยะเวลาพิจารณาอุทธรณ์ สถิติระยะเวลาที่ใช้ในการพิจารณาอุทธรณ์ ซึ่งปรากฏว่ามีจำนวนเพิ่มมากขึ้นทุกปี และบางเรื่องใช้ระยะเวลาเกินเก้าสิบวัน ผู้ศึกษาจึงจะได้วิเคราะห์ประกอบกับแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

1. ปัญหาความเหมาะสมขององค์กรพิจารณาอุทธรณ์ตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข ซึ่งเป็นกฎหมายของราชการส่วนกลาง

จากการศึกษาไว้ในบทที่ 2 และบทที่ 3 แล้วว่ากฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขเป็นกฎหมายของราชการส่วนกลางที่ได้มอบหมายให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้บังคับใช้กฎหมาย ซึ่งตามหลักการแบ่งอำนาจหน้าที่ของราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น ราชการส่วนกลาง

จะเป็นองค์กรในระดับที่วางหลักเกณฑ์ด้านมาตรฐานการดำเนินงานหรือการกำกับดูแล การประกอบกิจการของเอกชนให้มีความปลอดภัย ไม่เป็นอันตรายต่อสุขอนามัยหรือก่อเหตุเดือดร้อนรำคาญแก่ประชาชน แต่เนื่องจากกิจการที่อาจเป็นอันตรายต่อสุขอนามัยหรือก่อเหตุเดือดร้อนรำคาญมีจำนวนมากและกระจายทั่วประเทศราชการส่วนกลางแต่เพียงฝ่ายเดียวจึงไม่มีกำลังพลที่จะบังคับใช้กฎหมายได้อย่างทั่วถึงจึงจำเป็นต้องมอบอำนาจบางส่วนให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้ช่วยบังคับใช้กฎหมายโดยเป็นเจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกใบอนุญาต พักใช้ใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาต และสั่งให้หยุดดำเนินกิจการได้

โดยในการออกคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นดังกล่าวอาจมีข้อโต้แย้งเรื่องความไม่ชอบด้วยกฎหมายหรือความไม่เหมาะสมต่างๆ กฎหมายจึงได้ยึดหลักการให้มีคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ชุดหนึ่งเพื่อทำหน้าที่พิจารณาอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าว โดยมีองค์ประกอบของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญด้านการสาธารณสุขและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องโดยมุ่งหมายให้เป็นคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านการสาธารณสุขเพื่อสร้างมาตรฐานในการบังคับใช้กฎหมาย โดยในระยะแรกจะรับเรื่องพิจารณาอุทธรณ์จากทั่วประเทศ

ปัญหาที่พบคือคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 มีอยู่ชุดเดียวในส่วนกลาง ดังนั้น จึงมีข้อพิจารณาว่าการกำหนดให้มีองค์กรพิจารณาอุทธรณ์ตามกฎหมายเพียงชุดเดียวดังกล่าว ในขณะที่เริ่มมีจำนวนเรื่องอุทธรณ์เพิ่มมากขึ้นนั้นจะยังมีความเหมาะสมอยู่หรือไม่ ในการศึกษาวิเคราะห์ประเด็นนี้ ผู้ศึกษาได้วิเคราะห์ประกอบกับแนวคิดเกี่ยวกับหลักการตรวจสอบความชอบด้วยกฎหมายขององค์กรภายในฝ่ายปกครองในลักษณะของการพิจารณาอุทธรณ์โดยองค์กรผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านเนื่องจากกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขเป็นกฎหมายในลักษณะที่ต้องวินิจฉัยเกี่ยวกับเหตุเดือดร้อนรำคาญหรือกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขอนามัยอันมีลักษณะเป็นเรื่องทางวิชาการซึ่งต้องอาศัยความรู้ความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวโดยเฉพาะ จึงต้องพิจารณาประกอบกับองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ขององค์กรพิจารณาอุทธรณ์ในปัจจุบันว่ายังมีความเหมาะสมหรือไม่ ซึ่งองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ มีดังนี้

1.1 คุณสมบัติของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ตามมาตรา 66/1 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 บัญญัติถึงคุณสมบัติของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ซึ่งมีองค์ประกอบ ดังนี้

- | | |
|----------------------------------|---------------|
| 1. อธิบดีกรมอนามัย | ประธานกรรมการ |
| 2. ผู้แทนกรมควบคุมมลพิษ | กรรมการ |
| 3. ผู้แทนกรมปศุสัตว์ | กรรมการ |
| 4. ผู้แทนกรมโยธาธิการและผังเมือง | กรรมการ |

มาตรฐานเดียวกันทั่วประเทศซึ่งผู้ศึกษาได้รวบรวมข้อดี ข้อเสีย ของการมีคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ชุดเดียว ดังนี้

(1) ข้อดีของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ชุดเดียว

- 1) เป็นผู้แทนที่มาจากหน่วยงานที่มีความรู้ ความสามารถมาจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับกิจการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535
- 2) การพิจารณาอุทธรณ์มีมาตรฐานเดียวกันทั่วประเทศ
- 3) การปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหลักเกณฑ์การปฏิบัติเดียวกัน
- 4) หลักเกณฑ์การอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองมีขั้นตอนการปฏิบัติที่ชัดเจน

(2) ข้อเสียของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ชุดเดียว

- 1) การพิจารณาอุทธรณ์อาจได้รับข้อมูลไม่ครบถ้วน เนื่องจากเรื่องที่เกิดขึ้นอยู่ในพื้นที่ท้องถิ่นซึ่งต้องส่งเรื่องตามลำดับชั้น
- 2) การประสาน ติดต่อ เพื่อดำเนินการอุทธรณ์ของผู้อุทธรณ์ไม่สะดวกรวดเร็ว
- 3) หากมีจำนวนเรื่องอุทธรณ์เพิ่มมากขึ้นอาจปฏิบัติหน้าที่ได้ไม่ทันภายในกำหนดระยะเวลา

จากหลักเกณฑ์การอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 ซึ่งการอุทธรณ์คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นต้องอุทธรณ์ภายในสามสิบวันนับตั้งแต่วันที่ได้รับคำสั่งโดยให้อุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ซึ่งเป็นองค์กรพิจารณาอุทธรณ์เพียงชุดเดียวสังกัดส่วนกลาง กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข ทำหน้าที่พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งและหน้าที่อื่นตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 โดยคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ต้องพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวัน นับตั้งแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์

อย่างไรก็ดีเมื่อพิจารณาประกอบสถิติจำนวนเรื่องอุทธรณ์และผลการพิจารณาอุทธรณ์ผู้ศึกษาพบว่าจากการมีขั้นตอนวิธีปฏิบัติที่บัญญัติให้การสอบถามข้อเท็จจริงเพื่อประกอบ การพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ต้องขอข้อมูลจากพื้นที่เกิดเหตุ และเนื่องจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีจำนวนมากและตั้งอยู่ในสถานที่ห่างไกลซึ่งการสอบถามข้อเท็จจริงหรือการตรวจสอบข้อเท็จจริงอาจไม่ได้ข้อเท็จจริงที่ถูกต้องหรือทำให้เกิดความล่าช้าในขั้นตอนการปฏิบัติ

จากผลการรวบรวมข้อมูลตั้งแต่ปี พ.ศ. 2561 - 2563 มีผลการพิจารณาอุทธรณ์บางกรณีมีเพียง 4 เรื่อง ที่ล่าช้ากว่ากำหนดระยะเวลาเก้าสิบวัน⁵⁷ ซึ่งทำให้การดำเนินการของหน่วยงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความล่าช้าด้วยแต่ก็มีจำนวนไม่มากเมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองในแต่ละปี

ดังนั้น จึงเห็นว่าการมีคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์เพียงชุดเดียวอยู่ในส่วนกลางน่าจะยังเหมาะสมในการดำเนินงานเนื่องจากกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขมีลักษณะเป็นกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับเรื่องทางวิชาการ เช่น การพิจารณาเหตุเดือดร้อนรำคาญซึ่งเป็นอำนาจหน้าที่ของราชการส่วนกลาง คือ กรมอนามัยผู้ทรงคุณวุฒิ โดยยังมีต้องปรับแก้ไขรูปแบบขององค์กรพิจารณาอุทธรณ์ให้มีองค์กรระดับจังหวัดเหมือนเช่นที่เป็นอยู่ในกฎหมายของราชการส่วนกลางในเรื่องอื่น ๆ เช่น กฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารที่เป็นการควบคุมเกี่ยวกับความมั่นคงแข็งแรง ความปลอดภัย การป้องกันอัคคีภัย การสาธารณสุข การรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม การผังเมือง การสถาปัตยกรรมและการอำนวยความสะดวกแก่การจราจร ที่มี การจัดตั้งคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ในเขตกรุงเทพมหานคร และในเขตเทศบาล เขตเมืองพัทยาหรือในเขตราชการท้องถิ่น อันให้มีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณาอุทธรณ์ แต่อย่างไรก็ดีอาจใช้กลไกคณะอนุกรรมการ เพื่อช่วยพิจารณาตามที่จะได้วิเคราะห์ต่อไป

1.2 การมีกลไกช่วยพิจารณาโดยคณะอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์

ในการดำเนินงานของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์นั้นมีหลักการบริหารราชการเพื่อช่วยแบ่งเบาภาระงานของคณะกรรมการชุดใหญ่ได้คือการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อช่วยเหลือในการพิจารณาอุทธรณ์ ซึ่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 มาตรา 66/3 ให้สามารถแต่งตั้งคณะอนุกรรมการและตามที่คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้พิจารณาแต่งตั้งคณะอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ที่ 1/2561 เรื่อง แต่งตั้งคณะอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ลงวันที่ 13 มีนาคม 2561 ให้ทำหน้าที่พิจารณากลับกรองข้อกฎหมายหรือข้อเท็จจริงในการอุทธรณ์เพื่อทำข้อเสนอความเห็นต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ประกอบด้วย

⁵⁷ จากสถิติจำนวนเรื่องที่พิจารณาขององค์กรพิจารณาอุทธรณ์ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 กฎหมายกำหนดให้ผู้ได้รับคำสั่งทางปกครองจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยการออกคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น ซึ่งผู้ศึกษาได้รวบรวมตั้งแต่ปี พ.ศ. 2557 - พ.ศ. 2563 พบว่ามีการออกคำสั่งทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายและมีจำนวนมากขึ้น เช่น ปี พ.ศ. 2561 จำนวนการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองจำนวน 81 เรื่อง เป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย จำนวน 25 เรื่อง ปี พ.ศ. 2562 จำนวนการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองจำนวน 89 เรื่อง เป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย จำนวน 25 เรื่อง และปี พ.ศ. 2563 จำนวนการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองจำนวน 84 เรื่อง เป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย จำนวน 16 เรื่อง.

1. รองอธิบดีกรมอนามัย (เลขานุการคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์) ประธาน
อนุกรรมการ

2. ผู้อำนวยการศูนย์บริหารกฎหมายสาธารณสุข กรมอนามัยอนุกรรมการ

3. ผู้แทนกรมควบคุมมลพิษ อนุกรรมการ

4. ผู้แทนกรมโยธาธิการและผังเมือง อนุกรรมการ

5. ผู้แทนกรมโรงงานอุตสาหกรรม อนุกรรมการ

6. ผู้แทนสำนักอนามัยสิ่งแวดล้อม กรมอนามัย อนุกรรมการ

7. หัวหน้ากลุ่มคุ้มครองสิทธิ ศูนย์บริการกฎหมายสาธารณสุข กรมอนามัย

อนุกรรมการ และเลขานุการ

8. ข้าราชการหรือพนักงานราชการ ศูนย์บริหารกฎหมายสาธารณสุขกรม
อนามัย อนุกรรมการ ซึ่งผู้อำนวยการศูนย์บริหารและผู้ช่วยเลขานุการกฎหมายสาธารณสุข
มอบหมายจำนวนสองคน ให้คณะอนุกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

1. กลับกรองประเด็นข้อกฎหมายและข้อเท็จจริงในการอุทธรณ์ เพื่อทำข้อเสนอ
ความเห็นต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์

2. ปฏิบัติงานอื่นใดตามที่คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์มอบหมาย⁵⁸

วิเคราะห์ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 มาตรา 15 มาตรา
16 และมาตรา 66/3 บัญญัติให้การแต่งตั้งคณะอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์เพื่อพิจารณาหรือ
ปฏิบัติหน้าที่ตามที่คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์มอบหมายซึ่งได้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการจาก
หน่วยงานเดียวกับคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ โดยให้มีหน้าที่กลับกรองประเด็นข้อกฎหมายและ
ข้อเท็จจริงนำเสนอในการประชุมคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์เพื่อพิจารณามีมติในคำวินิจฉัย
อุทธรณ์และแจ้งให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและผู้อุทธรณ์ทราบพร้อมทั้งแจ้งให้ทราบเกี่ยวกับ
ระยะเวลาการฟ้องคดีด้วย ซึ่งผู้ศึกษามีความเห็นว่าในด้านคุณสมบัติของคณะอนุกรรมการพิจารณา
อุทธรณ์ว่ามีความเหมาะสมเนื่องจากประกอบด้วยบุคคลที่มีความเชี่ยวชาญในด้านการสาธารณสุขและ
สิ่งแวดล้อม แต่ในอนาคตหากจำนวนเรื่องอุทธรณ์มีจำนวนมากขึ้นอาจมีปัญหาในการพิจารณาอุทธรณ์
ได้ เนื่องจากคณะอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ยังคงเป็นคณะอนุกรรมการในรูปแบบช่วยกลับกรอง
เรื่อง แต่มิใช่คณะอนุกรรมการที่มีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณาแบบเบ็ดเสร็จได้ ซึ่งหากมีการ
อุทธรณ์คำสั่งทางปกครองของเจ้าพนักงานท้องถิ่นเพิ่มมากขึ้นอาจทำให้ขั้นตอนและระยะเวลาการ
พิจารณาอุทธรณ์ล่าช้าได้ จึงอาจมีข้อพิจารณาเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของคณะอนุกรรมการให้มี

⁵⁸ เรื่องเดียวกัน.

ประสิทธิภาพยิ่งขึ้นโดยนำหลักการเกี่ยวกับ รูปแบบของคณะกรรมการที่มีอำนาจหน้าที่เชิงเบ็ดเสร็จ มีคุณสมบัติเทียบเท่าคณะกรรมการชุดใหญ่และพิจารณาเรื่องที่ได้รับมอบหมายโดยให้มีผลผูกพันทางกฎหมายและรายงานต่อคณะกรรมการชุดใหญ่เพื่อทราบ ทั้งนี้จะได้พิจารณาประกอบในประเด็นที่สองต่อไป

2. ปัญหาเกี่ยวกับขั้นตอนและระยะเวลาการพิจารณาอุทธรณ์

2.1 สรุปหลักเกณฑ์และขั้นตอนการพิจารณาอุทธรณ์

ตามหลักเกณฑ์และขั้นตอนการพิจารณาอุทธรณ์ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 มาตรา 66 บัญญัติให้รองอธิบดีกรมอนามัยซึ่งอธิบดีกรมอนามัยมอบหมาย เป็นกรรมการ และเลขานุการเป็นผู้เตรียมการประชุม โดยขั้นตอนการเตรียมการพิจารณาอุทธรณ์จะเริ่มเมื่อเลขานุการคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้พิจารณาหนังสืออุทธรณ์และดำเนินการจัดประชุมคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ในสัปดาห์ที่สองของทุกเดือนจะมีหนังสือสั่งการไปยังศูนย์อนามัยที่รับผิดชอบพื้นที่ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกคำสั่งออกตรวจสอบข้อเท็จจริงในพื้นที่ (เหตุแห่งการออกคำสั่ง ผลกระทบที่เกิดขึ้น กรณีจำเป็นต้องตรวจวัดด้วยเครื่องมือทางวิทยาศาสตร์ด้วย) และจัดทำรายงานสรุปข้อเท็จจริงที่พบตามประเด็นที่เจ้าของสำนวนกำหนดส่งให้กรมอนามัยทราบภายในระยะเวลาที่กำหนด

ขั้นตอนการเสนอข้อมูลการอุทธรณ์ในที่ประชุมคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์เมื่อเจ้าหน้าที่ตรวจสอบนำเสนอข้อมูลและตอบข้อซักถามในที่ประชุมคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ โดยการจัดประชุมประจำทุกเดือน เดือนละหนึ่งครั้ง หากคณะกรรมการเห็นว่าข้อมูลไม่ชัดเจนจะมอบหมายให้ศูนย์อนามัยแต่ละพื้นที่ที่รับผิดชอบออกตรวจสอบข้อเท็จจริงอีกครั้ง รวมถึงประสานกับผู้อุทธรณ์และเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้ส่งข้อมูลเพิ่มเติม โดยกำหนดประเด็นการประชุม ดังนี้

1. เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งหรือไม่ อย่างไร
2. รูปแบบของคำสั่งถูกต้องตามที่กฎหมายกำหนดไว้หรือไม่ อย่างไร
3. มาตรการที่กำหนดในคำสั่งมีความชัดเจน ถูกต้อง เหมาะสม (หลักความเป็นธรรม หลักความจำเป็น หลักความได้สัดส่วน) หรือไม่ อย่างไร

ขั้นตอนการติดต่อประสานผู้อุทธรณ์เพื่อชี้แจงข้อกฎหมายกรณีปรากฏว่าหนังสืออุทธรณ์ที่ผู้อุทธรณ์ยื่นมีความคลาดเคลื่อนในข้อกฎหมายจะมีการติดต่อประสานเพื่อเจรจาพูดคุยกับผู้อุทธรณ์ในหลักการที่เกี่ยวกับระเบียบกฎหมายหรืออำนาจหน้าที่ของผู้อุทธรณ์ ซึ่งทำให้

ผู้อุทธรณ์เข้าใจข้อกฎหมายได้ถูกต้องและหากผู้อุทธรณ์ยื่นอุทธรณ์ไม่ถูกต้องก็ทำให้มีการถอนอุทธรณ์ไปก่อนมีการพิจารณาของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ซึ่งทำให้ผู้อุทธรณ์มีความเข้าใจในกระบวนการออกคำสั่งทางปกครองและการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองมากยิ่งขึ้น

ขั้นตอนการตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีศูนย์อนามัยในพื้นที่เกิดเหตุได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงและได้มีการสอบถามข้อเท็จจริงกับผู้อุทธรณ์แล้ว หากปรากฏว่าผู้อุทธรณ์ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามระเบียบกฎหมาย กฎกระทรวง หรือข้อบัญญัติท้องถิ่นจะดำเนินการชี้แจงให้ผู้อุทธรณ์ทราบ ซึ่งทำให้ผู้อุทธรณ์มีความเข้าใจและอาจขอถอนอุทธรณ์ก่อนหรือในระหว่างที่คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์จะมีมติการประชุมคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ โดยในการประชุมคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์จะประชุมในสัปดาห์ที่สี่ของทุกเดือน หลังจากประชุมเสร็จประมาณหนึ่งสัปดาห์จะแจ้งคำวินิจฉัย

ให้ผู้อุทธรณ์และเจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบ

2.2 การวิเคราะห์ขั้นตอนของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการพิจารณาอุทธรณ์

ในการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งที่เกี่ยวข้องมีหน่วยงานตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขทั้งที่เป็นราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แต่ละหน่วยงานมีส่วนเกี่ยวข้องในการตรวจสอบข้อเท็จจริงประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการอุทธรณ์ตามที่คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์สั่งมา ดังนี้

2.2.1 กรมอนามัย

เป็นหน่วยงานราชการส่วนกลาง สังกัด กระทรวงสาธารณสุข ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 8 พ.ศ. 2553 มีภารกิจส่งเสริมให้ประชาชนมีสุขภาพดี จัดการปัจจัยเสี่ยงต่อสุขภาพและจัดการอนามัยสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการมีสุขภาพดี ตลอดจนการสนับสนุนให้หน่วยงานส่วนภูมิภาค องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีส่วนร่วมในการสร้างเสริมสุขภาพและจัดการอนามัยสิ่งแวดล้อม โดยมีอำนาจหน้าที่ที่สำคัญเกี่ยวกับการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองของเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมสุขภาพและอนามัยสิ่งแวดล้อม โดยมีศูนย์อนามัยเป็นหน่วยงานส่วนภูมิภาคสังกัดกรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข จำนวน 13 แห่ง ซึ่งมีการกิจด้านการพัฒนาอนามัยสิ่งแวดล้อมตามที่ได้รับมอบหมายจากกรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข และเป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่ตรวจสอบข้อเท็จจริงตามความเห็นของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ซึ่งทำให้การพิจารณาอุทธรณ์ได้ข้อเท็จจริงที่ถูกต้องครบถ้วน แต่ในขั้นตอนการตรวจสอบข้อเท็จจริงอาจมีระยะเวลาที่ไม่แน่นอนขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมในพื้นที่

เกิดเหตุและวิธีการสืบหาข้อมูลอื่น ๆ เพื่อนำมาเปรียบเทียบจึงต้องใช้ระยะเวลามากขึ้นทำให้การพิจารณาอุทธรณ์เกินกว่าระยะเวลาเก้าสิบวัน

2.2.2 สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด

เป็นหน่วยงานส่วนภูมิภาคปฏิบัติงานของหน่วยงานสาธารณสุขในเขตพื้นที่จังหวัด เพื่อให้การปฏิบัติงานเป็นไปตามกฎหมาย ส่งเสริม สนับสนุน และประสานงานเกี่ยวกับงานสาธารณสุขในเขตพื้นที่จังหวัดให้เป็นไปตามนโยบายของกระทรวงสาธารณสุข และตามพระราชบัญญัติ การสาธารณสุข พ.ศ. 2535 โดยเมื่อคณะกรรมการสาธารณสุขจังหวัดได้รับเรื่องร้องเรียนหรือร้องทุกข์จากศูนย์ดำรงธรรมจังหวัดและดำเนินการเข้าตรวจสอบสถานประกอบกิจการตามเหตุร้องเรียนร่วมกับศูนย์ดำรงธรรมจังหวัด และดำเนินการตรวจสอบร่วมกับหน่วยงานอื่น เช่น สำนักงานเจ้าท่าส่วนภูมิภาค สำนักงานควบคุมมลพิษ และนำข้อมูลที่ได้จากการตรวจสอบเสนอต่อคณะกรรมการสาธารณสุขจังหวัด เจ้าพนักงานท้องถิ่นในพื้นที่เกิดเหตุและผู้ประกอบกิจการที่เกี่ยวข้อง ซึ่งในการประชุมได้มีการชี้แจงข้อเท็จจริงข้อกฎหมายและข้อเสนอแนะให้ผู้ประกอบกิจการนำไป แก้ไขปรับปรุง ซึ่งในการจัดให้มีคณะกรรมการสาธารณสุขจังหวัดทำให้การตรวจสอบข้อเท็จจริงมีความน่าเชื่อถือเป็นที่ยอมรับของผู้ประกอบกิจการมากยิ่งขึ้นและทำให้เกิดความเข้าใจระหว่าง ผู้ประกอบกิจการหน่วยงานราชการและประชาชนในพื้นที่โดยการแต่งตั้งคณะกรรมการสาธารณสุขจังหวัดประกอบด้วยบุคคล ดังนี้

1) คณะกรรมการสาธารณสุขจังหวัด ประกอบด้วย

(1) ผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นประธานกรรมการ
 (2) อัยการจังหวัด ปลัดจังหวัด เกษตรจังหวัด ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัด ผู้อำนวยการสำนักงานทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมจังหวัด ท้องถิ่นจังหวัด ปศุสัตว์จังหวัด โยธาธิการและผังเมืองจังหวัด สวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัด อุตสาหกรรมจังหวัด และนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด เป็นกรรมการ

(3) นายกเทศมนตรี จำนวนหนึ่งคน นายองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวนหนึ่งคน เป็นกรรมการ และผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษให้ผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้ง เป็นกรรมการ

(4) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ที่มีความรู้ด้านการสาธารณสุขและการอนามัยสิ่งแวดล้อม จำนวนไม่เกินสี่คน และผู้แทนภาคประชาชนจำนวนไม่เกินสองคน เป็นกรรมการ

(5) นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด เป็นกรรมการและเลขานุการ⁵⁹

พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 มาตรา 17/3 บัญญัติอำนาจหน้าที่คณะกรรมการสาธารณสุขจังหวัด มีหน้าที่ให้ความเห็นแก่ราชการส่วนท้องถิ่นในการออกข้อบัญญัติ ท้องถิ่น และให้คำปรึกษาหรือสนับสนุนราชการส่วนท้องถิ่นและเจ้าพนักงานท้องถิ่นในการปฏิบัติ การ และสอดคล้องกับแนวทางที่คณะกรรมการกำหนดสอดคล้องหรือกำกับดูแลการปฏิบัติหน้าที่ของส่วนราชการที่มีอำนาจหน้าที่ในการปฏิบัติการตามกฎหมายเกี่ยวกับการสาธารณสุขเพื่อรายงานต่อคณะกรรมการส่งเสริมและสนับสนุนการรณรงค์และสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการสาธารณสุข และการอนามัยสิ่งแวดล้อม ตรวจสอบข้อเท็จจริงหรือให้ความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาของอธิบดีกรมอนามัยออกคำสั่งเป็นหนังสือเรียกให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดมาให้ถ้อยคำ หรือให้ส่งเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องหรือวัตถุใดๆ มาเพื่อใช้ประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการ

การแต่งตั้งคณะกรรมการสาธารณสุขจังหวัดทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ได้ถูกต้องและลดปัญหาการร้องเรียนหรือร้องทุกข์ลดการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองของเจ้าพนักงานท้องถิ่น และทำให้การเจรจาไกล่เกลี่ยระหว่างผู้ประกอบกิจการกับประชาชนในพื้นที่ได้รับความเป็นธรรมมากยิ่งขึ้น

2) คณะกรรมการสาธารณสุขกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย

(1) ปลัดกรุงเทพมหานคร เป็นประธาน
(2) รองปลัดกระทรวงสาธารณสุขซึ่งปลัดกระทรวงสาธารณสุขมอบหมาย รองปลัดกรุงเทพมหานคร ซึ่งปลัดกรุงเทพมหานครมอบหมายผู้อำนวยการสำนักเทศกิจ กรุงเทพมหานคร ผู้อำนวยการสำนักสิ่งแวดล้อม กรุงเทพมหานคร ผู้แทนกรมควบคุมมลพิษ ผู้แทนกรมควบคุมโรค ผู้แทนกรมปศุสัตว์ ผู้แทนกรมโยธาธิการและผังเมือง ผู้แทนกรมโรงงานอุตสาหกรรม ผู้แทนกรมวิชาการเกษตร ผู้แทนกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ผู้แทนกรมสนับสนุนบริการสุขภาพ ผู้แทนกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ผู้แทนกรมอนามัย ผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด เป็นกรรมการ

(3) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ แต่งตั้งจากผู้มีความรู้ความสามารถหรือประสบการณ์ในด้านการสาธารณสุขและการอนามัยสิ่งแวดล้อม จำนวนไม่เกินสี่คน และผู้แทนภาคประชาชนไม่เกินสองคน เป็นกรรมการ⁶⁰

⁵⁹พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 มาตรา 17/1.

⁶⁰พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 มาตรา 17/2.

(4) ผู้อำนวยการสำนักอนามัยกรุงเทพมหานคร เป็นกรรมการ

และเลขานุการ⁶¹

ทั้งนี้ ในบางกรณีศูนย์อนามัยส่วนภูมิภาคได้ขอความร่วมมือเพื่อตรวจสอบร่วมกับหน่วยงานสาธารณสุขจังหวัดในแต่ละพื้นที่ด้วย สรุปได้ว่าพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 กำหนดให้หน่วยงานภายในกรมอนามัยเพื่อปฏิบัติหน้าที่ตรวจสอบข้อเท็จจริงตามความเห็นของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ เช่น ศูนย์อนามัยส่วนภูมิภาค คณะกรรมการสาธารณสุขจังหวัดและคณะกรรมการสาธารณสุขกรุงเทพมหานคร เพื่อจะได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงได้อย่างรวดเร็วและให้ความเป็นธรรมกับคู่กรณี โดยศูนย์อนามัยเป็นหน่วยงานส่วนภูมิภาคที่ดูแลรับผิดชอบงานสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมหลายพื้นที่ทำให้การตรวจสอบข้อเท็จจริงต้องใช้ระยะเวลาประมาณสี่สิบวันเป็นอย่างมาก ซึ่งการใช้มาตรการทางการบริหารเพื่อเร่งรัดการดำเนินงานการตรวจสอบข้อเท็จจริงในส่วนภูมิภาค จากขั้นตอนการพิจารณาอุทธรณ์กำหนดให้ส่วนภูมิภาคมีหน้าที่ตรวจสอบข้อเท็จจริงของสถานประกอบการและเสนอให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์เพื่อพิจารณามีมติคำวินิจฉัยอุทธรณ์ แต่อย่างไรก็ดีอาจใช้มาตรการเร่งรัดไว้ด้วย เนื่องจากเวลานี้เป็นระยะเวลาเร่งรัดการดำเนินงาน ถ้าไม่ทันอาจขอขยายระยะเวลาได้

กรณีคณะกรรมการสาธารณสุขจังหวัดเป็นหน่วยงานสังกัดส่วนภูมิภาคตั้งอยู่ในสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดทั่วประเทศและสำนักอนามัยกรุงเทพมหานครโดยคณะกรรมการสาธารณสุขกรุงเทพมหานครมีหน้าที่ตรวจสอบข้อเท็จจริงเพื่อช่วยเหลือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 ซึ่งทำให้การปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นและเจ้าพนักงานสาธารณสุขในการออกคำสั่งทางปกครองมีความถูกต้องและเป็นธรรม ทำให้ลดข้อขัดแย้งและข้อพิพาทในพื้นที่คู่กรณีมีความเข้าใจในระเบียบกฎหมายได้ดียิ่งขึ้น โดยการใช้กลไกของคณะกรรมการกรุงเทพมหานครและคณะกรรมการจังหวัดเป็นองค์กรที่สามารถให้คำแนะนำแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้มากยิ่งขึ้น และเป็นหน่วยงานที่อยู่ใกล้ชิดกับองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นหากมีข้อสงสัยอาจหารือไปยังองค์กรนี้ซึ่งประจำอยู่ในสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดทุกจังหวัดและประจำที่ว่าการกรุงเทพมหานคร

2.3 การวิเคราะห์ขั้นตอนการพิจารณาอุทธรณ์ประกอบสถิติการพิจารณาอุทธรณ์เกินกว่าระยะเวลาเก้าสิบวัน

จากขั้นตอนและระยะเวลาการพิจารณาอุทธรณ์ข้างต้น ประกอบกับสถิติการพิจารณาพบว่าส่วนใหญ่ทำได้ทันภายในกำหนดระยะเวลาเก้าสิบวัน แต่บางเรื่องมีการพิจารณาอุทธรณ์แล้ว

⁶¹ เรื่องเดียวกัน.

เสร็จเกินกว่าเก้าสิบวัน ทำให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของเจ้าพนักงานท้องถิ่น และผู้อุทธรณ์ที่จะต้องดำเนินการเพื่อแก้ไขปัญหาให้กับประชาชนในพื้นที่ที่ได้รับความเป็นธรรม โดยเร็ว ซึ่งผู้ศึกษาได้รวบรวมสถิติการพิจารณาอุทธรณ์ที่ใช้ระยะเวลาเกินกว่าเก้าสิบวัน โดยพบว่า ในการพิจารณาอุทธรณ์ของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์เกินกว่าระยะเวลาเก้าสิบวัน(90 วัน) ตาม บทบัญญัติ มาตรา 67 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 ซึ่งจากการศึกษาคำวินิจฉัย ของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2561 - พ.ศ. 2563 ผู้ศึกษาได้รวบรวมวิเคราะห์จาก คำวินิจฉัยของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ จำนวน 4 เรื่อง ซึ่งผลของการพิจารณาอุทธรณ์มีผล ทำให้คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นต้องถูกเพิกถอน ดังนี้

1. การขอออกใบอนุญาตจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหาร มาตรา 56 ตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ที่ 29/2562 ลงวันที่ 29 เมษายน 2562 โดยเจ้าพนักงานท้องถิ่นออกคำสั่งวันที่ 24 ธันวาคม 2561 และรับอุทธรณ์วันที่ 23 มกราคม 2562 และแจ้งคู่กรณีหรือหน่วยตรวจสอบส่วนภูมิภาคดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงในวันที่ 22 กุมภาพันธ์ 2562 และได้รับรายงานข้อมูล วันที่ 4 เมษายน 2562 ซึ่งใช้ระยะเวลาการตรวจสอบ ข้อเท็จจริงจำนวน 41 วัน รวมระยะเวลาการพิจารณาอุทธรณ์จำนวน 96 วัน ผลการพิจารณาอุทธรณ์ ให้เพิกถอนคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น

2. การออกใบอนุญาตประกอบกิจการตลาด มาตรา 56 ตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ที่ 32/2562 ลงวันที่ 29 เมษายน 2562 โดยเจ้าพนักงานท้องถิ่นออกคำสั่งวันที่ 24 ธันวาคม 2561 และรับอุทธรณ์วันที่ 21 มกราคม 2562 และแจ้งคู่กรณีหรือหน่วยตรวจสอบส่วน ภูมิภาคดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงในวันที่ 22 กุมภาพันธ์ 2562 และได้รับรายงานข้อมูล วันที่ 4 เมษายน 2562 ซึ่งใช้ระยะเวลาการตรวจสอบข้อเท็จจริงจำนวน 40 วัน รวมระยะเวลาการพิจารณา อุทธรณ์จำนวน 98 วัน ผลการพิจารณาอุทธรณ์ให้เพิกถอนคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น

3. การสั่งให้แก้ไขเพื่อระงับเหตุรำคาญ มาตรา 45 ตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ที่ 60/2562 ลงวันที่ 8 สิงหาคม 2562 โดยเจ้าพนักงานท้องถิ่นออกคำสั่งวันที่ 1 พฤษภาคม 2562 รับคำสั่งวันที่ 3 พฤษภาคม 2562 และรับอุทธรณ์วันที่ 7 พฤษภาคม 2562 แจ้งคู่กรณี หรือ หน่วยตรวจสอบส่วนภูมิภาคดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงในวันที่ 28 พฤษภาคม 2562 และ ได้รับรายงานข้อมูล วันที่ 10 กรกฎาคม 2562 ซึ่งใช้ระยะเวลาการตรวจสอบข้อเท็จจริง จำนวน 42 วัน รวมระยะเวลาการพิจารณาอุทธรณ์จำนวน 91 วัน ผลการพิจารณาอุทธรณ์ให้เพิกถอนคำสั่งเจ้าพนักงาน ท้องถิ่น

4. การออกใบอนุญาตกิจการตลาด มาตรา 56 ตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการพิจารณา

อุทธรณ์ ที่ 6/2563 ลงวันที่ 17 กุมภาพันธ์ 2563 โดยเจ้าพนักงานท้องถิ่นออกคำสั่งวันที่ 10 ตุลาคม 2562 และรับอุทธรณ์วันที่ 8 พฤศจิกายน 2562 แจ้งคู่กรณีหรือหน่วยตรวจสอบส่วนภูมิภาคดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงในวันที่ 19 พฤศจิกายน 2562 และได้รับรายงานข้อมูล วันที่ 7 มกราคม 2563 ซึ่งใช้ระยะเวลาการตรวจสอบข้อเท็จจริงจำนวน 49 วัน รวมระยะเวลาการพิจารณาอุทธรณ์จำนวน 99 วัน ผลการพิจารณาอุทธรณ์ให้เพิกถอนคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ดังรายละเอียดตามข้อมูลในภาคผนวก 7 สรุปได้ว่าจำนวนเรื่องอุทธรณ์ที่คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์เกินกว่าระยะเวลาเก้าสิบวัน มีจำนวน 4 เรื่อง โดยเป็นคำสั่งไม่ออกใบอนุญาต จำนวน 3 เรื่อง และเป็นคำสั่งให้แก้ไขเหตุรำคาญ จำนวน 1 เรื่อง

ดังนั้น เมื่อวิเคราะห์ขั้นตอนของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการพิจารณาอุทธรณ์ตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 ประกอบพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 ได้กำหนดว่าการฟ้องคดีปกครองจะต้องยื่นฟ้องภายใน 90 วันนับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดีหรือนับแต่วันที่พ้นกำหนด 90 วันนับแต่วันที่ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือร้องขอต่อหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐเพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดและไม่ได้รับหนังสือชี้แจงจากหน่วยงานทางปกครอง หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือ ได้รับแต่เป็นคำชี้แจงที่ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าไม่มีเหตุผลแล้วแต่กรณีเว้นแต่จะมีบทกฎหมายเฉพาะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น และพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 ได้กำหนดระยะเวลาการพิจารณาอุทธรณ์ให้เสร็จสิ้นภายใน 90 วันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์ ซึ่งระยะเวลาการพิจารณาอุทธรณ์ 90 วันเป็นระยะเวลาที่เหมาะสมแล้วและเป็นระยะเวลาเร่งรัด แต่หากการพิจารณาอุทธรณ์เกินกว่าระยะเวลา 90 วันควรจะต้องแสดงเหตุผลถึงความจำเป็นซึ่งอาจทำให้การพิจารณาอุทธรณ์ได้รอบคอบมากยิ่งขึ้น

2.4 การแบ่งเบาภาระการพิจารณาอุทธรณ์โดยคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์

จากขั้นตอนการพิจารณาอุทธรณ์ สถิติการพิจารณาอุทธรณ์และอำนาจหน้าที่ขององค์กรที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาอุทธรณ์แล้วจะพบว่า การพิจารณาอุทธรณ์ส่วนใหญ่ยังคงพิจารณาอุทธรณ์ได้ทันภายในกำหนดระยะเวลา แต่มีเพียงบางส่วนที่พิจารณาเกินกว่าเก้าสิบวัน ซึ่งเมื่อพิจารณาสาเหตุที่เกินกว่าเก้าสิบวันนั้นเป็นสาเหตุจากการต้องใช้ระยะเวลาในการตรวจสอบข้อเท็จจริงของหน่วยงานในส่วนภูมิภาคที่ไม่ได้เร่งรัดระยะเวลาในการดำเนินการไว้อย่างเคร่งครัด

ผู้ศึกษาจึงเห็นว่าหากมีเรื่องอุทธรณ์ไม่มากนัก โครงสร้างองค์กรพิจารณาอุทธรณ์ตามกฎหมายปัจจุบันที่ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์เพียงชุดเดียวอยู่ในส่วนกลางตามหลักการของกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขซึ่งเป็นกฎหมายของราชการส่วนกลางที่ต้องมีการบัญญัติคณะกรรมการ

พิจารณาอุทธรณ์ไว้เป็นพิเศษโดยเฉพาะยังสามารถดำเนินการได้ แต่อย่างไรก็ดีหากปริมาณเรื่องอุทธรณ์เพิ่มมากขึ้น

ผู้ศึกษาจึงเห็นควรแก้ไขเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ให้เป็นคณะกรรมการเพื่อช่วยเหลือในการพิจารณาของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์แบบเบ็ดเสร็จตามที่มอบหมายได้

โดยการแต่งตั้งและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์เป็นไปตามมาตรา 66/3 ซึ่งปัจจุบันบัญญัติว่า

“การประชุมคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ตามมาตรา 66/1 และการแต่งตั้งและการประชุมคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ให้นำมาตรา 15 และมาตรา 16 มาใช้บังคับโดยอนุโลม”

ควรแก้ไขอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ซึ่งเดิมมีอำนาจหน้าที่กลั่นกรองเท่านั้น โดยแก้ไขให้สามารถพิจารณาอุทธรณ์และมีมติได้ตามที่มอบหมาย และเมื่อพิจารณาแล้วให้รายงานคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ทราบ เพื่อแบ่งเบาภารกิจของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ในลักษณะที่เป็นคณะกรรมการแบบเบ็ดเสร็จ⁶² โดยหากเป็นการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองของเจ้าพนักงานท้องถิ่นบางเรื่องไม่ได้เกี่ยวข้องกับระเบียบข้อกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข หรือไม่มีข้อพิจารณาที่ซับซ้อนมากเกินไปหรือไม่ต้องมีการตรวจสอบข้อเท็จจริงเพิ่มเติม โดยสามารถมอบอำนาจให้คณะกรรมการดำเนินการพิจารณาและวินิจฉัยแล้วเสนอให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ทราบก็ได้แล้วแต่กรณี

⁶² ตัวอย่าง เช่น การใช้ถ้อยคำของการกำหนดอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการตามกฎหมายบางฉบับ เช่น “พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2547 มาตรา 16 วรรคหนึ่งและวรรคสอง ดังนี้ วรรคหนึ่ง “ก.พ.อ. จะตั้งคณะกรรมการเพื่อปฏิบัติการตามที่ ก.พ.อ. มอบหมายก็ได้” และวรรคสอง “การตั้งคณะกรรมการตามวรรคหนึ่ง ก.พ.อ. จะกำหนดให้คณะกรรมการคณะใดปฏิบัติการตามที่มอบหมาย แล้วเสนอ ก.พ.อ. เพื่อพิจารณาหรือเพื่อทราบ แล้วแต่กรณีก็ได้”

บทที่ 5

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

1. สรุปการศึกษา

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 กำหนดให้หน่วยงานภาครัฐต้องเข้ามาดูแลส่งเสริมสิ่งแวดล้อม ค้ำครองสุขภาพของประชาชนในการจัดระบบการประกอบกิจการต่างๆ ให้ถูกสุขลักษณะ ปลอดภัย ไม่เกิดผลกระทบต่อประชาชนในพื้นที่และพื้นที่ใกล้เคียง โดยมีการตรากฎหมายต่าง ๆ เพื่อวางหลักเกณฑ์และการกำกับ ดูแลกิจการที่อาจกระทบต่อสุขอนามัยหรือก่อเหตุเดือดร้อนรำคาญให้แก่ประชาชน โดยมีหลักการให้หน่วยงานราชการส่วนกลางเป็นผู้กำหนดนโยบายและมาตรฐานการดำเนินงานและมอบอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่เป็นผู้บังคับใช้กฎหมาย ดูแล ควบคุม สั่งการให้การดำเนินกิจการต่างๆ เป็นไปตามหลักเกณฑ์และมาตรฐานที่กฎหมายกำหนดประกอบกับข้อบัญญัติกฎหมายที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบัญญัติไว้ ซึ่งอาจเปลี่ยนแปลงไปตามสภาพแวดล้อมพื้นที่หรือความต้องการของประชาชนในพื้นที่นั้นๆ โดยมีกฎหมายที่บัญญัติให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการตามที่ได้รับมอบหมาย ได้แก่ พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเมื่อวันที่ 5 เมษายน 2535 และให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

หลักการสำคัญตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 เป็นการบัญญัติเกี่ยวกับ (1) การควบคุมและการกำจัดสิ่งปฏิกูล (อุจจาระ ปัสสาวะ สิ่งโสโครก) และมูลฝอย (ขยะ) ที่เกิดจากครัวเรือน หรือชุมชน (2) การดูแลอาคารให้ถูกสุขลักษณะ สะอาด ไม่สกปรก รกรุงรัง โครงสร้างไม่แตกร้าวหรือปล่อยให้คนอยู่มากเกินไป คือ มีคนอาศัยอยู่เกินกว่าหนึ่งคนต่อพื้นที่สามตารางเมตร (3) การควบคุมดูแลกิจการที่เกี่ยวข้องกับอาหาร ได้แก่ ตลาดสด กิจการร้านอาหาร การขายของชำ หาบเร่ แผงลอย ให้ถูกสุขลักษณะ คือ อาหาร ภาชนะ อุปกรณ์ สะอาดปลอดภัย ประคบประหงมจำหน่าย ถูกสุขลักษณะ สถานที่สะอาดเป็นระเบียบ (4) การควบคุมดูแลกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ หมายถึง กิจการที่มีกระบวนการผลิตหรือให้บริการที่อาจก่อให้เกิดมลพิษ หรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพของประชาชนที่อยู่บริเวณข้างเคียงหรือผู้ที่ใช้บริการกิจการนั้น ซึ่งมีทั้งหมด 141 ประเภท กิจการ โดยให้มีระบบหรือเครื่องมือ หรือวิธีการขจัดหรือป้องกัน มลพิษหรืออันตรายต่อสุขภาพ และไม่ก่อเหตุเดือดร้อนรำคาญ (5) การกำหนดเป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ เช่น ช้าง ม้า โค กระบือ ฯลฯ หรือห้ามเลี้ยงสัตว์เกินกว่าจำนวนที่กำหนด หรือให้เลี้ยงได้โดยต้องปฏิบัติตามใด

อย่างหนึ่ง เพื่อการป้องกันปัญหาด้านสุขลักษณะและไม่ก่อเหตุเดือดร้อนรำคาญ (6) ตลาด สถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่เสวยอาหาร (7) การกำหนดเขตจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ เพื่อให้มีความเป็นระเบียบไม่เป็นปัญหาต่อชุมชน ซึ่งกฎหมายฉบับนี้บัญญัติให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขรักษาการตามพระราชบัญญัติ และมีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อใช้บังคับในท้องถิ่น ทั้งบัญญัติให้หน่วยงานภายในกระทรวงสาธารณสุข เช่น กรมอนามัย ศูนย์อนามัยส่วนภูมิภาค สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด สำนักงานสาธารณสุขกรุงเทพมหานคร องค์การพิชิตโรค อุทธรณ์ มีอำนาจหน้าที่ตามที่พระราชบัญญัตินี้กำหนดไว้อย่างเคร่งครัดเพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดความเป็นธรรมทุกภาคส่วน

ในการบังคับใช้พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 บัญญัติให้หน่วยงานส่วนกลาง ส่วนภูมิภาคข้างต้นมีอำนาจหน้าที่ตามที่กฎหมายบัญญัติไว้เพื่อวางนโยบาย ให้คำแนะนำ ออกระเบียบข้อกฎหมาย หลักเกณฑ์ให้กับหน่วยงานองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ถูกต้อง เหมาะสมกับสภาพท้องถิ่นนั้น ๆ โดยในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ บัญญัติให้มีคณะกรรมการสาธารณสุข จำนวนหนึ่งคณะ ประกอบด้วย บุคคลที่มาจากหลายหน่วยงานภายในกระทรวงสาธารณสุข และกระทรวงอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น กระทรวงแรงงาน กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงเกษตร เป็นต้น โดยสังกัดราชการส่วนกลาง (กรมอนามัย) มีอำนาจหน้าที่เสนอ นโยบาย แผนงาน มาตรการด้านการสาธารณสุขต่อรัฐมนตรีให้คำปรึกษาแนะนำแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่น ควบคุมดูแลการปฏิบัติราชการขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นให้เป็นไปโดยถูกต้องตามระยะเวลาที่กำหนด ตามพระราชบัญญัตินี้ ในส่วนภูมิภาค พระราชบัญญัตินี้ได้บัญญัติให้มีคณะกรรมการสาธารณสุขจังหวัด และคณะกรรมการสาธารณสุขกรุงเทพมหานคร ทำหน้าที่ดำเนินงานตามนโยบาย แผน และเสนอ ความเห็นเกี่ยวกับการแก้ไขปรับปรุงกฎหมาย ให้ความเห็นแก่ราชการส่วนท้องถิ่น ในการออกข้อบัญญัติท้องถิ่น ให้คำปรึกษาหรือสนับสนุนราชการส่วนท้องถิ่นและเจ้าพนักงานท้องถิ่นในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 และประสานงาน สนับสนุน และพัฒนาศักยภาพในการดำเนินการของส่วนราชการและราชการส่วนท้องถิ่น ส่งเสริมสนับสนุนการณรงค์และสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับการสาธารณสุขและอนามัยสิ่งแวดล้อม ตรวจสอบข้อเท็จจริงหรือให้ความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาของอธิบดีกรมอนามัย ออกคำสั่งเป็นหนังสือเรียกให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดมาให้ถ้อยคำ หรือให้ส่งเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องหรือวัตถุใด ๆ มาเพื่อประกอบการพิจารณาและปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ได้รับมอบหมาย โดยในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการสาธารณสุขจังหวัดให้ปฏิบัติหน้าที่อยู่ในสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดและคณะกรรมการสาธารณสุขกรุงเทพมหานครซึ่งเป็นหน่วยงานที่ใกล้ชิดกับองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นทำให้สามารถส่งเสริม

สนับสนุนสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับการสาธารณสุขและการอนามัยสิ่งแวดล้อมและสามารถตรวจสอบข้อเท็จจริงในพื้นที่ได้อย่างรวดเร็วและมีความน่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้น

โดยการบังคับใช้พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 เป็นหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งหมายความถึง องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่กฎหมายกำหนดให้เป็นราชการส่วนท้องถิ่นและได้มีการกำหนดให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นซึ่งได้แก่ นายกององค์การบริหารส่วนจังหวัด นายกเทศมนตรี นายกององค์การบริหารส่วนตำบล ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร และนายกเมืองพัทยา เป็นบุคคลที่ใช้อำนาจตามพระราชบัญญัตินี้เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์และเพื่อความสงบเรียบร้อยภายในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยแต่ละองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะมีเขตพื้นที่แตกต่างกันตามลักษณะพื้นที่ ภูมิประเทศ สภาพอากาศ จำนวนประชากรและการประกอบอาชีพ จึงทำให้แต่ละพื้นที่เกิดปัญหาแตกต่างกัน เช่น กรุงเทพมหานครและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งในเขตเทศบาลจะมีประชากรหนาแน่นมีการประกอบอาชีพที่แตกต่างกันทำให้เกิดการกระทบกระทั่งเป็นเหตุให้เกิดการร้องเรียนหรือร้องทุกข์และกระทบต่อสุขภาพด้านสุขอนามัยและสิ่งแวดล้อมซึ่งพระราชบัญญัตินี้ได้บัญญัติให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่สำคัญหลายอย่างเพื่อให้ความคุ้มครองด้านสุขอนามัยและสิ่งแวดล้อมแก่ประชาชนอย่างเคร่งครัด โดยได้บัญญัติขึ้นตอนหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการการออกข้อบัญญัติให้ถือปฏิบัติและการใช้อำนาจของเจ้าพนักงานท้องถิ่นเพื่อเกิดความเป็นธรรมและลดข้อขัดแย้งในชุมชน ซึ่งในกระบวนการรับเรื่องร้องเรียนหรือร้องทุกข์เจ้าหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องดำเนินการเสนอปัญหาให้ผู้บริหารท้องถิ่นทราบและผู้บริหารท้องถิ่นในฐานะเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะต้องมีการเตรียมการให้มีการออกคำสั่งทางปกครองอย่างใด ๆ เพื่อแก้ไขปัญหาให้กับผู้ได้รับผลกระทบอย่างเร่งด่วน เช่น การออกคำสั่งให้หยุดการประกอบกิจการ ซึ่งเมื่อออกคำสั่งดังกล่าวแล้วเอกชนเจ้าของผู้ประกอบการได้รับความเดือดร้อนไม่สามารถดำเนินการหรือประกอบกิจการต่อไปได้ หรือหากการไม่ออกคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นทำให้ผู้ได้รับผลกระทบไม่ได้รับการแก้ไข ผู้ถูกกระทบสิทธิก็สามารถใช้สิทธิอุทธรณ์คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ซึ่งอยู่ในส่วนกลาง (กรมอนามัย) ภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับคำสั่ง

ในการอุทธรณ์คำสั่งนั้นจากการที่กฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขเป็นกฎหมายของราชการส่วนกลางซึ่งมีภารกิจสำคัญส่วนหนึ่งคือการสร้างมาตรฐานและการกำกับดูแลการบังคับใช้กฎหมายดังนั้นเดิมกฎหมายจึงให้อุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขซึ่งเป็นผู้รักษาการตามกฎหมายและต่อมาตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2560 ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเมื่อวันที่ 22 มิถุนายน 2560 ใช้บังคับเมื่อวันที่ 19

ธันวาคม 2560 ได้ปรับเปลี่ยนองค์การพิจารณาอุทธรณ์จากบุคคลคนเดียวเป็นคณะบุคคลโดยกำหนดให้
 อุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ โดยคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ซึ่งประกอบด้วย
 อธิบดีกรมอนามัย เป็นประธานกรรมการ ผู้แทนกรมควบคุมมลพิษ ผู้แทนกรมศุสัตว์ ผู้แทนกรม
 โยธาธิการและผังเมือง ผู้แทนกรมโรงงานอุตสาหกรรม ผู้แทนกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ผู้แทน
 สำนักงานอัยการสูงสุดเป็นกรรมการ และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งแต่งตั้งโดยรัฐมนตรีเป็นกรรมการ และ
 รองอธิบดีกรมอนามัยเป็นกรรมการและเลขานุการ เพื่อให้ตรวจสอบการออกคำสั่งของเจ้าพนักงาน
 ท้องถิ่นว่าชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ซึ่งการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์กฎหมายได้บัญญัติให้ผู้มี
 สิทธิอุทธรณ์ ยื่นอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ภายในสามสิบวันนับแต่
 วันที่ทราบคำสั่งและบัญญัติให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์พิจารณาให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวัน
 นับแต่วันได้รับอุทธรณ์ เมื่อคณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์เสร็จแล้วให้แจ้งคำวินิจฉัยไปยัง
 ผู้อุทธรณ์ทราบ แต่หากเห็นว่าคำสั่งขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นถูกต้องแล้วก็ให้ดำเนินการตามที่
 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้ออกคำสั่งแต่เมื่อผู้อุทธรณ์ไม่เห็นด้วยกับคำวินิจฉัยอุทธรณ์ก็
 สามารถนำเรื่องเข้าสู่กระบวนการยุติธรรม โดยการยื่นฟ้องคดีต่อศาลปกครองภายในเก้าสิบวัน
 นับแต่วันที่ได้รับหรือควรรู้เพื่อให้ศาลปกครองพิจารณาตามกระบวนการของศาลปกครองต่อไป

การใช้สิทธิอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองเป็นกลไกการตรวจสอบความชอบด้วยกฎหมายของ
 คำสั่งทางปกครองที่ออกโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535
 กฎหมายได้ให้อำนาจเจ้าหน้าที่ของรัฐมีอำนาจในการออกคำสั่งทางปกครองไว้ ดังนี้ คือ 1) เจ้าพนักงาน
 ท้องถิ่น และ 2) เจ้าพนักงานสาธารณสุข เพื่อสั่งการอนุญาต อนุมัติ หรือให้แก้ไขปรับปรุงในเรื่อง
 ใด ซึ่งในการออกคำสั่งใด ๆ ที่อาจกระทบกับเอกชน ผู้ประกอบกิจการหรือประชาชน ก็จะต้องปฏิบัติ
 ตามระเบียบกฎหมายในเรื่องนั้นตามขั้นตอนและภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดโดยองค์กร
 ปกครองส่วนท้องถิ่นต้องตราข้อบัญญัติหรือข้อกำหนดในการที่จะให้บุคคลใดปฏิบัติตามในเรื่องใด
 ก็ต้องพิจารณาให้เป็นไปตามขั้นตอนนั้นก่อน ซึ่งหากไม่มีการปฏิบัติตามคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น
 ก็ต้องใช้มาตรการที่สูงขึ้นตามลำดับในการสั่งให้หยุดดำเนินกิจการหรือห้ามกระทำการนั้นโดย
 เด็ดขาด แต่ถ้าผู้รับคำสั่งไม่เห็นด้วยกับคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุข
 ก็มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งนั้นได้ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้ เช่น กรณีเหตุเดือดร้อน

โดยในขั้นตอนการพิจารณาอุทธรณ์กฎหมายบัญญัติให้การพิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จ
 ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันได้รับอุทธรณ์แต่ในกระบวนการพิจารณาอุทธรณ์มีหลักการที่คณะกรรมการ
 พิจารณาอุทธรณ์ต้องปฏิบัติเพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงมาประกอบการพิจารณาว่าการออกคำสั่งของเจ้า
 พนักงานท้องถิ่นชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ อย่างไร เช่น การเรียกบุคคลมาให้ถ้อยคำ การขอเอกสาร
 หลักฐานเกี่ยวกับการออกคำสั่งทางปกครอง การตรวจสอบข้อเท็จจริงในพื้นที่เกิดเหตุหรือสถาน

ประกอบกิจการ ซึ่งในกระบวนการนี้จะต้องอาศัยหน่วยงานในพื้นที่ คือ ศูนย์อนามัยในส่วนภูมิภาค ดำเนินการเข้าตรวจสอบและรายงานให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ทราบเพื่อประกอบการพิจารณาอุทธรณ์ จึงทำให้การพิจารณาอุทธรณ์บางกรณีอาจล่าช้าเกินกว่าระยะเวลาเก้าสิบวัน แต่อย่างไรก็ดี คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์จะต้องพิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จตามกระบวนการและแจ้งผลคำวินิจฉัยอุทธรณ์พร้อมเหตุผลเป็นหนังสือให้ผู้อุทธรณ์และเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุขทราบต่อไป

จากข้อเท็จจริงดังกล่าวประกอบกับ โครงสร้างของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 พบว่าคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ตามกฎหมายฉบับนี้มีอยู่คณะเดียวในส่วนกลางซึ่งต่างจากกฎหมายอื่น ๆ ที่มีการมอบหมายให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้บังคับใช้ เช่น พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 และพระราชบัญญัติชุดดินถมดิน พ.ศ. 2543 โดยกฎหมายดังกล่าวมีองค์กรผู้พิจารณาในระดับจังหวัดด้วยการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครอง ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 ได้กำหนดให้ผู้อุทธรณ์คำสั่งต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ซึ่งมีอยู่คณะเดียวในส่วนกลางภายในระยะเวลาสามสิบวันนับตั้งแต่วันรับคำสั่ง โดยกำหนดให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ให้เสร็จสิ้นภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำอุทธรณ์ เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบกันแล้วพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 และพระราชบัญญัติชุดดินถมดิน พ.ศ. 2543 มีการบัญญัติให้การอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองต่อผู้ว่าราชการจังหวัด หรือคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์แล้วแต่กรณี จึงเป็นการมอบหมายอำนาจหน้าที่ให้แก่ผู้กำกับดูแลเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองหรือแก่องค์กรพิจารณาอุทธรณ์ในระดับจังหวัด ซึ่งทำให้การพิจารณาหรือการตรวจสอบข้อเท็จจริงมีความสะดวก รวดเร็ว และผู้รับคำสั่งทางปกครองสามารถอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองและแจ้งข้อเท็จจริงได้ด้วยตนเอง ทำให้มีการปฏิสัมพันธ์กันระหว่างหน่วยงานรัฐและเอกชนหรือผู้ประกอบการลดปัญหาการโต้แย้งในชุมชนได้รวดเร็วและสามารถชี้แจงข้อกฎหมายและข้อเท็จจริงให้ชุมชนทราบได้โดยตรง

กลไกการตรวจสอบการดำเนินงานของรัฐ โดยในการบริหารงานของรัฐนั้นมีหน้าที่สำคัญในการดำเนินการบริการสาธารณะและกำกับดูแลการกระทำของเอกชนให้เป็นไปด้วยความสงบเรียบร้อยไม่ให้เป็นอันตรายต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน จึงได้มีการจัดระเบียบการปกครองรัฐในทางปกครอง หรือการจัดระเบียบราชการบริหารและการวางระเบียบเกี่ยวกับกิจกรรมของฝ่ายปกครอง หน่วยงานทางปกครองจึงได้จัดให้มีหลักเกณฑ์การออกคำสั่งทางปกครองซึ่งเป็นวิธีการที่ให้อำนาจฝ่ายปกครองมีคำสั่งหรือสั่งการให้หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ปฏิบัติตามคำสั่งภายใต้ข้อบังคับตามกฎหมายและสามารถบังคับใช้กับประชาชนได้ ซึ่งคำสั่งทางปกครองมีองค์ประกอบที่สำคัญหลายประการเช่นเดียวกับการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองที่ให้สิทธิผู้ที่ได้รับ

คำสั่งทางปกครองสามารถโต้แย้งสิทธิของตนเองได้โดยการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนดไว้ โดยมีหลักการสำคัญเป็นพื้นฐานในการพิจารณาออกคำสั่งทางปกครองได้แก่ หลักการใช้อำนาจ หลักความชอบด้วยกฎหมาย หลักความเสมอภาค หลักสุจริต และหลักความเป็นกลาง โดยหลักการดังกล่าวมีการพัฒนามาในหลายประเทศที่สำคัญ เช่น ประเทศฝรั่งเศสและประเทศสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี ซึ่งประเทศไทยได้รับอิทธิพลจากแนวคิดและหลักกฎหมายของประเทศดังกล่าวและมีการนำหลักการมาบัญญัติไว้ในกฎหมายหลายฉบับและการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองเป็นส่วนหนึ่งของกฎหมายปกครองและถือกำเนิดเกิดขึ้นในต่างประเทศ โดยประเทศต่าง ๆ นำมาบัญญัติเป็นกฎหมายเพื่อใช้บังคับภายในประเทศ ซึ่งได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองของต่างประเทศ 2 ประเทศ คือ ประเทศฝรั่งเศสและประเทศสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี โดยการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองของประเทศฝรั่งเศส สรุปได้ว่าคำสั่งทางปกครองเป็นคำสั่งที่มาจากองค์กรทางปกครอง และเป็นนิติกรรมทางปกครอง ฝ่ายเดียวซึ่งหมายถึง เป็นการกระทำที่ก่อให้เกิดผลทางกฎหมาย และมีผลบังคับเฉพาะบุคคล ซึ่งบุคคลผู้ได้รับผลกระทบจากคำสั่งดังกล่าวอาจฟ้องขอให้เพิกถอนต่อศาลปกครองได้ คำสั่งทางปกครองเป็นเครื่องมือของฝ่ายปกครองที่ใช้มากที่สุดในการดำเนินกิจการทางปกครองและคำสั่งทางปกครองซึ่งถือเป็นการกระทำทางปกครองอย่างหนึ่ง ดังนั้น จึงต้องชอบด้วยกฎหมาย หากเป็นการกระทำอันไม่ชอบด้วยกฎหมายแล้วผู้ถูกกระทบสิทธิย่อมสามารถอุทธรณ์คำสั่งต่อองค์กรพิจารณาอุทธรณ์ หรือผู้เกี่ยวข้องย่อมร้องขอต่อศาลปกครองให้มีคำสั่งเพิกถอนการกระทำดังกล่าวนั้นเสียได้ ดังนั้น การกระทำทางปกครองต้องชอบด้วยกฎหมาย หรือหลักความชอบด้วยกฎหมายของคำสั่งทางปกครอง” หมายความว่า การตรวจสอบความถูกต้องของการออกคำสั่งทางปกครองต้องดำเนินการทั้งองค์กรภายในของฝ่ายปกครองเองและองค์กรภายนอก ได้แก่ องค์กรฝ่ายตุลาการ การอุทธรณ์เป็นมาตรการเยียวยาทางปกครองเพื่อประโยชน์ของประชาชนในกรณีที่ไม่พอใจต่อคำสั่งทางปกครองเพื่อให้เพิกถอนหรือเปลี่ยนแปลงคำสั่งทางปกครองและให้ฝ่ายปกครองรับรู้และแก้ไขคำสั่งที่ผิดพลาดหรือไม่ชอบด้วยกฎหมาย จึงเป็นมาตรการตรวจสอบและแก้ไขความบกพร่องหรือผิดพลาดของฝ่ายปกครองเพื่อให้การบริหารงานของรัฐมีประสิทธิภาพ และการให้อุทธรณ์คำสั่งทางปกครองนั้นเพื่อให้คดีขึ้นสู่องค์กรวินิจฉัยคดีปกครองมีลักษณะข้อพิพาททางเรื่องอาจะระงับลงในชั้นอุทธรณ์และเป็นมาตรการอย่างหนึ่งในการบริหารงานยุติธรรมทางปกครองที่ดี

การอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองตามกฎหมายที่มอบอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เช่น พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 บังคับใช้โดยใช้หลักการกระจายอำนาจทางปกครองได้แก่ การบริหารราชการแบบรวมอำนาจการบริหารราชการแบบแบ่งอำนาจ และการบริหารราชการแบบกระจายอำนาจ เมื่อได้แบ่งอำนาจหรือมอบอำนาจไปแล้วราชการส่วนกลางมีอำนาจหน้าที่ เช่น

การส่งเสริมสนับสนุนทางวิชาการเป็นการดำเนินการส่งเสริมสนับสนุนทางวิชาการ โดยการหาความรู้ เทคนิค และวิธีการพัฒนา และดำเนินการใหม่ ๆ และถ่ายทอดให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น งานพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เป็นการให้ความรู้กับเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติในท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่น และประชาชนในท้องถิ่น งานกำกับ ตรวจสอบการใช้อำนาจของท้องถิ่นในการกำกับ ดูแล ตรวจสอบ เป็นการตรวจสอบในเชิงมาตรฐาน ซึ่งจะต้องมีมาตรฐานกลาง อันเป็น มาตรฐานพื้นฐานที่มีความจำเป็น เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นปฏิบัติให้ได้อย่างน้อยให้ถึงมาตรฐานขั้นต่ำ การสร้างระบบสนับสนุน (Back up) ให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และด้านการสนับสนุนซึ่งเป็นการสนับสนุนให้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นการสร้างระบบประกัน ให้กับผู้รับบริการหรือประชาชนว่าจะได้รับการบริการที่ดี

การออกคำสั่งและการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 หลักเกณฑ์การปฏิบัติเพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจควบคุมผู้ประกอบการและประชาชนให้ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติฉบับนี้เพื่อให้ความคุ้มครองสุขอนามัยของประชาชนซึ่งสามารถแยกได้ 7 ลักษณะ คือ 1) การจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย 2) การดูแลสุขลักษณะของอาคาร 3) การควบคุมเหตุรำคาญ 4) การควบคุมการเลี้ยงสัตว์ 5) การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ 6) การควบคุมตลาด สถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร และ 7) การจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ ซึ่งพระราชบัญญัตินี้บัญญัติอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานและคณะกรรมการที่เกี่ยวข้องในการบังคับใช้กฎหมายโดยให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ในการควบคุม ดูแล การดำเนินกิจการใด ๆ ของประชาชนในท้องถิ่นให้มีการปฏิบัติที่ถูกต้องตามระเบียบกฎหมาย และอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานสาธารณสุขผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติราชการตามพระราชบัญญัตินี้ โดยมีเจ้าพนักงานสาธารณสุขทั้งในส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำนาจหน้าที่ของผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ข้าราชการหรือพนักงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้มีอำนาจปฏิบัติตรวจกำกับดูแลตามพระราชบัญญัตินี้ในเขตอำนาจของราชการส่วนท้องถิ่นที่รับผิดชอบ และให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการบังคับใช้กฎหมายเนื่องจากพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 เป็นกฎหมายของราชการส่วนกลางที่มอบหมายให้ ราชการส่วนท้องถิ่นบังคับใช้กฎหมายในพื้นที่แต่ละจังหวัดหรือแต่ละองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แล้วแต่กรณีจึงมีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค ซึ่งเป็นหน่วยงานภายในกรมอนามัย เป็นหน่วยงานราชการส่วนกลาง สังกัด กระทรวงสาธารณสุข ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหาร ราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 8 พ.ศ. 2553 มีภารกิจส่งเสริมให้ประชาชนมีสุขภาพดี จัดการปัจจัยเสี่ยงต่อสุขภาพและจัดการอนามัยสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการมีสุขภาพดี ตลอดถึง

การสนับสนุนให้หน่วยงานส่วนภูมิภาคและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการสร้างเสริมสุขภาพและจัดการอนามัยสิ่งแวดล้อม โดยมีอำนาจหน้าที่ที่สำคัญเกี่ยวกับการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองของเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมสุขภาพและอนามัยสิ่งแวดล้อม

จากการรวบรวมสถิติเกี่ยวกับการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 ระหว่างปี พ.ศ. 2557 - พ.ศ. 2559 บัญญัติให้อุทธรณ์คำสั่งทางปกครองต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ซึ่งได้รวบรวมข้อมูลการอุทธรณ์ไว้ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2557 - พ.ศ. 2559 และพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 3 พ.ศ. 2560 ให้อุทธรณ์คำสั่งทางปกครองต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ โดยได้รวบรวมสถิติการอุทธรณ์คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น ระหว่างปี พ.ศ. 2561 - พ.ศ. 2563 พบว่า มีการออกคำสั่งทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายและมีจำนวนมากขึ้น เช่น ปี พ.ศ. 2561 จำนวนการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครอง จำนวน 81 เรื่อง เป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย จำนวน 25 เรื่อง ปี พ.ศ. 2562 จำนวนการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองจำนวน 89 เรื่อง เป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย จำนวน 25 เรื่อง และปี พ.ศ. 2563 จำนวนการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองจำนวน 84 เรื่อง เป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย จำนวน 16 เรื่อง

จากสถิติการอุทธรณ์คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์เพิ่มมากขึ้น ปัญหาที่พบคือคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 มีอยู่ชุดเดียวในส่วนกลาง ดังนั้น จึงมีข้อพิจารณาว่าการกำหนดให้มีองค์กรพิจารณาอุทธรณ์ตามกฎหมายเพียงชุดเดียวดังกล่าว ในขณะที่เริ่มมีจำนวนเรื่องอุทธรณ์เพิ่มมากขึ้นนั้นจะยังมีความเหมาะสมอยู่หรือไม่ และการวิเคราะห์ขั้นตอนของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการพิจารณาอุทธรณ์ เช่น กรมอนามัยเป็นหน่วยงานราชการส่วนกลาง สังกัดกระทรวงสาธารณสุข ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 4 พ.ศ. 2534 มีภารกิจส่งเสริมให้ประชาชนมีสุขภาพดี จัดการปัจจัยเสี่ยงต่อสุขภาพและจัดการอนามัยสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการมีสุขภาพดี ตลอดจนการสนับสนุนให้หน่วยงานส่วนภูมิภาค องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีส่วนร่วมในการสร้างเสริมสุขภาพและจัดการอนามัยสิ่งแวดล้อม โดยมีอำนาจหน้าที่ที่สำคัญเกี่ยวกับการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองของเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมสุขภาพและอนามัยสิ่งแวดล้อม โดยมีศูนย์อนามัยเป็นหน่วยงานส่วนภูมิภาค สังกัดกรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข จำนวน 13 แห่ง และสำนักงานสาธารณสุขจังหวัด และสำนักงานสาธารณสุขกรุงเทพมหานครเป็นหน่วยงานส่วนภูมิภาค ปฏิบัติงานของหน่วยงานสาธารณสุขในเขตพื้นที่จังหวัด เพื่อให้การปฏิบัติงานเป็นไปตามกฎหมาย ส่งเสริม สนับสนุน และประสานงานเกี่ยวกับงานสาธารณสุขในเขตพื้นที่จังหวัดให้เป็นไปตามนโยบายของกระทรวง

สาธารณสุข และตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 และเพื่อให้การแบ่งเบาภาระการพิจารณาอุทธรณ์ของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ซึ่งจากสถิติการพิจารณาอุทธรณ์และอำนาจหน้าที่ขององค์กรที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาอุทธรณ์แล้วจะพบว่าตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ จำนวน 4 เรื่อง ซึ่งผลของการพิจารณาอุทธรณ์มีผลทำให้คำสั่งทางปกครองของเจ้าพนักงานท้องถิ่นต้องถูกเพิกถอนคำสั่งและต้องดำเนินการตามพระราชบัญญัติ การสาธารณสุข พ.ศ. 2535 ซึ่งการพิจารณาอุทธรณ์ส่วนใหญ่ยังคงพิจารณาทันภายในกำหนดระยะเวลา แต่มีเพียงบางส่วนที่พิจารณาเกินกว่าเก้าสิบวัน และเมื่อพิจารณาสาเหตุที่เกินเก้าสิบวันนั้น เป็นสาเหตุจากการต้องใช้ระยะเวลาในการตรวจสอบข้อเท็จจริงของหน่วยงานในส่วนภูมิภาคที่ไม่ได้เร่งรัดระยะเวลาในการดำเนินการไว้อย่างเคร่งครัด

สรุปผลการศึกษาพบว่าปัญหาการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 มีประเด็นปัญหาอาจแยกพิจารณาได้ดังต่อไปนี้

ปัญหาที่พบคือคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 มีอยู่ชุดเดียวในส่วนกลาง ดังนั้น จึงมีข้อพิจารณาว่าการกำหนดให้มีองค์กรพิจารณาอุทธรณ์ตามกฎหมายเพียงชุดเดียวดังกล่าว ในขณะที่เริ่มมีจำนวนเรื่องอุทธรณ์เพิ่มมากขึ้นนั้นจะยังมีความเหมาะสมอยู่หรือไม่ ในการศึกษาวิเคราะห์ประเด็นนี้ ผู้ศึกษาได้วิเคราะห์ประกอบกับแนวคิดเกี่ยวกับหลักการตรวจสอบความชอบด้วยกฎหมายขององค์กรภายในฝ่ายปกครองในลักษณะของการพิจารณาอุทธรณ์ โดยองค์กรเชี่ยวชาญเฉพาะด้านเนื่องจากกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขเป็นกฎหมายในลักษณะที่ต้องวินิจฉัยเกี่ยวกับเหตุเดือดร้อนรำคาญหรือกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขอนามัยอันมีลักษณะเป็นเรื่องทางวิชาการซึ่งต้องอาศัยความรู้ความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว โดยเฉพาะ

มาตรา 66 มาตรา 66/1 มาตรา 66/2 มาตรา 66/3 และมาตรา 67 บัญญัติให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นตามความหมายที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ คือ นายกอง்கการบริหารส่วนจังหวัด นายเทศมนตรี นายกอง்கการบริหารส่วนตำบล นายกองเมืองพัทยา และผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นบุคคลที่กฎหมายให้อำนาจในการออกคำสั่งทางปกครองไว้หลายประการด้วยกันในการบริหารราชการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามที่กฎหมายให้อำนาจไว้้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องเป็นอิสระ แต่ก็ได้บัญญัติให้อำนาจหน่วยงานราชการส่วนกลางให้มีอำนาจกำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแตกต่างกัน คือ ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นสังกัดสำนักงานเทศบาลบัญญัติให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้มีอำนาจกำกับดูแล เจ้าพนักงานท้องถิ่นสังกัดกอง்கการบริหารส่วนตำบลบัญญัติให้นายอำเภอมีอำนาจกำกับดูแล เจ้าพนักงานท้องถิ่นสังกัดเมืองพัทยาบัญญัติให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยและผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจกำกับดูแล เจ้าพนักงานท้องถิ่นสังกัดกอง்கการบริหารส่วนจังหวัดบัญญัติให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้มีอำนาจกำกับดูแล และกรุงเทพมหานคร

บัญญัติให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเป็นผู้มีอำนาจกำกับดูแล ซึ่งตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 บัญญัติให้การอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองของเจ้าพนักงานท้องถิ่นทุกพื้นที่ให้อุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่ง ซึ่งคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ประกอบด้วย อธิบดีกรมอนามัย เป็นประธานกรรมการ ผู้แทนกรมควบคุมมลพิษ ผู้แทนกรมปศุสัตว์ ผู้แทนกรมโยธาธิการและผังเมือง ผู้แทนกรมโรงงานอุตสาหกรรม ผู้แทนกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นและผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุดเป็นกรรมการ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งโดยคำแนะนำของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์จากผู้มีความรู้ความสามารถหรือประสบการณ์ในด้านสาธารณสุขและการอนามัยสิ่งแวดล้อมอีกไม่เกินสามคนเป็นกรรมการ ในจำนวนนี้ให้มีผู้ทรงคุณวุฒิจากภาคเอกชนอย่างน้อยหนึ่งคน รองอธิบดีกรมอนามัย ซึ่งอธิบดีกรมอนามัยมอบหมายเป็นกรรมการและเลขานุการ และผู้ช่วยเลขานุการจำนวนสองคน ในการดำเนินการของผู้อุทธรณ์คำสั่งก็ต้องจัดทำคำอุทธรณ์เป็นหนังสือยื่นต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ซึ่งประจำ ณ สำนักงานกรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข

การอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 และพระราชบัญญัติขุดดินถมดิน พ.ศ. 2543 ที่ให้อำนาจหน่วยงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งมีจำนวนมากที่กระจายไปตามส่วนภูมิภาคและที่ตั้งอยู่ในพื้นที่ห่างไกลความเจริญ ทุรกันดาร บัญญัติให้การอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองให้ผู้อุทธรณ์ต่อผู้ว่าราชการจังหวัด ซึ่งมีอำนาจกำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและตั้งอยู่ในส่วนภูมิภาค แต่ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 กำหนดให้การอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองของเจ้าพนักงานท้องถิ่นทั่วประเทศให้ผู้อุทธรณ์คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ จำนวนหนึ่งคณะ ซึ่งตั้งอยู่ในหน่วยงานราชการส่วนกลางทำให้การใช้ดุลพินิจของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์มีมาตรฐานเดียวกัน และมีความน่าเชื่อถืออีกทั้งสามารถให้ความเป็นธรรมกับผู้อุทธรณ์ได้เท่าเทียมกันทั่วประเทศ

จากการศึกษาพบว่าคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ชุดนี้เป็นไปตามหลักการของกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขซึ่งเป็นกฎหมายของราชการส่วนกลางซึ่งบัญญัติให้มีคณะกรรมการซึ่งประกอบด้วยผู้แทนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องตามลักษณะกิจการที่ต้องควบคุมตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 ซึ่งคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ประกอบด้วยบุคคลที่มาจากหลายหน่วยงานได้แก่ ผู้แทนกรมอนามัย ผู้แทนกรมควบคุมมลพิษ ผู้แทนกรมปศุสัตว์ ผู้แทนกรมโยธาธิการและผังเมือง ผู้แทนกรมโรงงานอุตสาหกรรม ผู้แทนกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุดและผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งเป็นบุคคลที่มีความรู้ความสามารถมีประสบการณ์เกี่ยวกับการสาธารณสุขและอนามัยสิ่งแวดล้อมทำให้สามารถพิจารณาอุทธรณ์ให้มีความน่าเชื่อถือโดยในระยะแรกของการปรับปรุงกฎหมายที่เปลี่ยนจากการอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีมาเป็นระบบคณะกรรมการได้

กำหนดให้มีคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์เพียงชุดเดียวอยู่ในส่วนกลางซึ่งการที่มีคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์เพียงชุดเดียวทำให้คำวินิจฉัยอุทธรณ์ มีมาตรฐานเดียวกันทั่วประเทศ

จึงเห็นว่าการมีคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์เพียงชุดเดียวอยู่ในส่วนกลางน่าจะยังเหมาะสมในการดำเนินงาน โดยยังมีต้องปรับแก้ไขรูปแบบขององค์กรพิจารณาอุทธรณ์ให้มีองค์กรระดับจังหวัดเหมือนเช่นที่เป็นอยู่ในกฎหมายของราชการส่วนกลางในเรื่องอื่น ๆ เช่น กฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารที่เป็นการควบคุมเกี่ยวกับความมั่นคงแข็งแรง ความปลอดภัย การป้องกันอัคคีภัย การสาธารณสุข การรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม การผังเมือง การสถาปัตยกรรมและการอำนวยความสะดวกแก่การจราจร ที่มีการจัดตั้งคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ในเขตกรุงเทพมหานครและในเขตเทศบาล เขตเมืองพัทยาหรือในเขตราชการท้องถิ่นอื่นให้มีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณาอุทธรณ์

ในการที่กฎหมายกำหนดให้มีคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ชุดเดียวไว้แล้วนั้นซึ่งหากมีเรื่องอุทธรณ์ไม่มากนักโครงสร้างองค์กรพิจารณาอุทธรณ์ ตามกฎหมายปัจจุบันที่ให้มีคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์เพียงชุดเดียวอยู่ในส่วนกลางตามหลักการของกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขซึ่งเป็นกฎหมายของราชการส่วนกลางที่ต้องมีการบัญญัติคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ไว้เป็นพิเศษโดยเฉพาะยังสามารถดำเนินการได้ แต่อย่างไรก็ดีหากปริมาณเรื่องอุทธรณ์เพิ่มมากขึ้น ผู้ศึกษาจึงเห็นควรแก้ไขเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ให้เป็นคณะกรรมการเพื่อช่วยเหลือในการพิจารณาของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ โดยเรื่องอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ตามมาตรา 66/3 ซึ่งบัญญัติว่า “การประชุมคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ตามมาตรา 66/1 และการแต่งตั้งและการประชุมคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ให้นำมาตรา 15 และมาตรา 16 มาใช้บังคับโดยอนุโลม” ควรใช้หลักเกณฑ์ในการแก้ไขซึ่งจากเดิมคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์มีหน้าที่กลั่นกรองเท่านั้น แต่ให้แก้ไขเป็นสามารถพิจารณาอุทธรณ์และมีมติได้เฉพาะเรื่อง และเมื่อพิจารณาแล้วให้รายงานคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ทราบ เพื่อแบ่งเบาภารกิจของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ในลักษณะที่เป็นคณะกรรมการแบบเบ็ดเสร็จโดยหากเรื่องใดที่มีความซับซ้อนก็ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ซึ่งกรณีตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขซึ่งเป็นกฎหมายของราชการส่วนกลางและมีการบัญญัติให้มีคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ขึ้นไว้เป็นพิเศษโดยเฉพาะก็สามารถใช้รูปแบบของคณะกรรมการในลักษณะนี้มาช่วยเหลือให้งานเสร็จโดยเร็วไปได้ โดยหากเป็นการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองของเจ้าพนักงานท้องถิ่นบางเรื่องไม่ได้เกี่ยวข้องกับระเบียบข้อกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขหรือไม่มีข้อพิจารณาที่ซับซ้อนมากเกินไปหรือไม่ต้องมีการตรวจสอบข้อเท็จจริงเพิ่มเติม โดยสามารถมอบอำนาจให้คณะกรรมการดำเนินการพิจารณาและวินิจฉัยแล้วเสนอให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ทราบก็ได้แล้วแต่กรณี

พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 มาตรา 66/2 มาตรา 66/3 และมาตรา 67 บัญญัติในเรื่องวิธีการ ขั้นตอนการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองของเจ้าพนักงานท้องถิ่น โครงสร้างของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ และอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ที่มีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองของเจ้าพนักงานท้องถิ่นซึ่งมีบางกรณีมีการพิจารณาอุทธรณ์ไม่แล้วเสร็จภายในระยะเวลาเก้าสิบวัน โดยเฉพาะในขั้นตอนการตรวจสอบข้อเท็จจริงในเรื่องที่เป็นปัญหาเกี่ยวกับสุขภาพอนามัยและสิ่งแวดล้อมของชุมชน เช่น เหตุรำคาญ กิจกรรมที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

จากผลการศึกษาผู้ศึกษาจึงขอเพิ่มเติมในหลักการตามมาตรา 66/3 โดยเพิ่มเติมเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์โดยให้สามารถมีมติในการพิจารณาอุทธรณ์ได้ทันทีแล้วเสนอให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ทราบ โดยแก้ไขบทบัญญัติเป็นวรรคสอง ดังนี้ “คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์จะตั้งคณะกรรมการเพื่อปฏิบัติการตามที่คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์มอบหมายก็ได้และการตั้งคณะกรรมการตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์จะกำหนดให้คณะกรรมการคณะใดปฏิบัติการตามที่มอบหมาย แล้วเสนอคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์เพื่อพิจารณาหรือเพื่อทราบ แล้วแต่กรณีก็ได้” ทั้งนี้ เพื่อให้คณะกรรมการได้ทำหน้าที่ช่วยเหลือ คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ให้มีการดำเนินการที่เหมาะสม สะดวก รวดเร็ว และแล้วเสร็จตามระยะเวลาที่กำหนดไว้และเพื่อให้ความเป็นธรรมกับประชาชน เอกชนผู้ประกอบการในพื้นที่ขององค์กรปกครองท้องถิ่น ได้อย่างรวดเร็ว ลดข้อขัดแย้งในชุมชน

1.2 ปัญหาเกี่ยวกับขั้นตอนและระยะเวลาการพิจารณาอุทธรณ์

พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 มาตรา 67 บัญญัติให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์พิจารณาวินิจฉัยให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวัน โดยให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์มีอำนาจหน้าที่ในการเรียกบุคคลที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องหรือสอบถามข้อเท็จจริงหรือกระทำการใดเท่าที่จำเป็นในการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองที่เกี่ยวข้องกับข้อเท็จจริง และให้หน่วยงานในสังกัด เช่น ศูนย์อนามัยประจำราชการส่วนภูมิภาค ดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงเพื่อรายงานคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์นำไปประกอบการพิจารณาอุทธรณ์ ซึ่งในกระบวนการตรวจสอบข้อเท็จจริงทำให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับระยะเวลาการตรวจสอบสถานประกอบการ และการรวบรวมข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอโดยศูนย์อนามัย แต่ละพื้นที่ไม่ได้กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับระยะเวลาการปฏิบัติที่ชัดเจนทำให้การตรวจสอบข้อเท็จจริงอาจล่าช้า และนำเสนอคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ล่าช้าเกินกว่าระยะเวลาเก้าสิบวัน

โดยขั้นตอนของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการพิจารณาอุทธรณ์ตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 ประกอบพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 ได้กำหนดการฟ้องคดีปกครองจะต้องยื่นฟ้องภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึง

เหตุแห่งการฟ้องคดีหรือนับแต่วันที่พ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือร้องขอต่อหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐเพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดและไม่ได้รับหนังสือชี้แจงจากหน่วยงานทางปกครอง หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือ ได้รับแต่เป็นคำชี้แจงที่ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า ไม่มีเหตุผลแล้วแต่กรณีเว้นแต่จะมีบทกฎหมายเฉพาะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น และพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 ได้กำหนดระยะเวลาการพิจารณาอุทธรณ์ให้เสร็จสิ้นภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์ ซึ่งระยะเวลาการพิจารณาอุทธรณ์เก้าสิบวันเป็นระยะเวลาที่เหมาะสมแล้วและเป็นระยะเวลาเร่งรัด แต่หากการพิจารณาอุทธรณ์เกินกว่าระยะเวลาเก้าสิบวันควรจะต้องแสดงเหตุผลถึงความจำเป็นซึ่งอาจทำให้การพิจารณาอุทธรณ์ได้รอบคอบมากยิ่งขึ้น

2. ข้อเสนอแนะ

จากการวิเคราะห์ประเด็นปัญหาแบ่งเป็น 2 ประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่ 1 ปัญหาเกี่ยวกับองค์การพิจารณาอุทธรณ์ผู้ศึกษาขอเพิ่มเติมในหลักการตามมาตรา 66/3 โดยเพิ่มเติมเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์โดยให้สามารถมีมติในการพิจารณาอุทธรณ์ได้ทันทีแล้วเสนอให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ทราบโดยแก้ไขบทบัญญัติเป็นสองวรรค ดังนี้

“มาตรา 66/3 การประชุมคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ตามมาตรา 66/1 และการแต่งตั้งและการประชุมคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ให้นำมาตรา 15 และมาตรา 16 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

“ในการแต่งตั้งคณะกรรมการตามวรรคหนึ่งพิจารณาอุทธรณ์จะตั้งคณะกรรมการเพื่อปฏิบัติการตามที่คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์มอบหมายก็ได้และการตั้งคณะกรรมการดังกล่าว คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์จะกำหนดให้คณะกรรมการคณะใดปฏิบัติการตามที่มอบหมาย แล้วเสนอคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์เพื่อพิจารณาหรือเพื่อทราบ แล้วแต่กรณีก็ได้”

ประเด็นที่ 2 ระยะเวลาการพิจารณาอุทธรณ์กำหนดไว้เก้าสิบวันให้คงเดิมโดยไม่มีแก้ไข แต่กรณีที่มีการพิจารณาอุทธรณ์เกินกว่าระยะเวลาเก้าสิบวันให้ใช้ระยะเวลาเร่งรัดในการดำเนินงานตามหลักการบริหารราชการตามปกติพร้อมแสดงเหตุผลไว้ด้วย

ทั้งนี้ เป็นไปตามตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัตินี้ และตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560



บรรณานุกรม

- กมลชัย รัตนสกาวงศ์. (2557). “คำสั่งทางปกครอง,” ใน *เอกสารแนวการศึกษาชุดวิชากฎหมายปกครอง* *ชั้นสูง*. (พิมพ์ครั้งที่ 3). หน่วยที่ 6, นนทบุรี : มหาวิทยาลัย สุโขทัยธรรมราชา.
- กรมควบคุมมลพิษ. *คู่มือการตรวจวัดความสิ้นสะอาดเพื่อป้องกันผลกระทบต่ออาคาร*. สืบค้นเมื่อ วันที่ 10 ตุลาคม 2562 จาก <https://www.pcd.go.th/publication/13881>
- กรมอนามัย (สำนักอนามัยสิ่งแวดล้อม). *คู่มือวิชาการเรื่องแนวทางการตรวจสอบกลิ่นรบกวน สำหรับเจ้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข*. สืบค้นเมื่อวันที่ 10 ตุลาคม 2562 จาก <https://env.anamai.moph.go.th/th/kitjakan/download/?did=207008&id=80483&reload=>
- กรมอนามัย (สำนักอนามัยสิ่งแวดล้อม). *หลักเกณฑ์และวิธีการตรวจสอบกลิ่นรบกวนที่เกิดจากการประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. 2560*. สืบค้นเมื่อวันที่ 5 ตุลาคม 2562 จาก [https://env.anamai.moph.go.th/th/disturbing-smell/download?id=76991&mid=35770 &mkey=m_document&lang=th&did=24843](https://env.anamai.moph.go.th/th/disturbing-smell/download?id=76991&mid=35770&mkey=m_document&lang=th&did=24843)
- _____ . *ฝุ่นละออง PM2.5 คืออะไร มีสาเหตุมาจากอะไร?*. สืบค้นเมื่อวันที่ 10 ตุลาคม 2562 จาก <https://www.pollutionclinic.com/home/faq/faq1-1.html>
- _____ . *โครงสร้างและระบบการกำกับดูแลของกรมอนามัย*. สืบค้นเมื่อวันที่ 10 ตุลาคม 2562 จาก <https://www.anamai.moph.go.th/th/structure2>
- กรมอนามัย. (2557). *ข้อมูลภายในหน่วยงาน*. ทะเบียนงานอุทธรณ์ตั้งแต่ปี 2557- 2563.
- _____ . (สำนักอนามัยสิ่งแวดล้อม). (2557). *คู่มือระบบการจัดการเหตุรำคาญและกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ*. พิมพ์ครั้งที่ 4 . นครปฐม : สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ.
- _____ . *ข้อมูลภายในหน่วยงาน*. (2561). *คำสั่งคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ที่ 1/2561 เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์*. ลงวันที่ 13 มีนาคม 2561.
- พัชรัช หิรัญเรือ. *เทคนิคการตรวจวัดระดับเสียงรบกวน*. สำนักอนามัยสิ่งแวดล้อม กรมอนามัย. สืบค้นเมื่อวันที่ 5 ตุลาคม 2562 จาก http://203.157.109.15/nont/file_upload/subforms/2019_465a1ca129fb97edbecccd2adf68034/%E0%B8%81%E0%B8%B2%E0%B8%A3%E0%B8%95%E0%B8%A3%E0%B8%A7%E0%B8%88%E0%B8%A7%E0%B8

%B1%E0%B8%94%E0%B9%80%E0%B8%AA%E0%B8%B5%E0%B8%A2%E0
%B8%87_201902200808.pdf

วสิน กล้าวิกรณ์. (2557). *วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง : ศึกษากรณีการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครอง*.
งานนิพนธ์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยบูรพา.

วุฒิสาร ตันไชย. *การกระจายภารกิจหน้าที่ไปสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยุคใหม่*. สืบค้นเมื่อวันที่
4 พฤษภาคม 2565 จาก <http://www.local.moi.go.th/webst/botfam1.htm>

ศุภวัฒน์ สิงห์สุวรรณ. *การอุทธรณ์คำสั่งทางปกครอง*. สืบค้นเมื่อวันที่ 5 พฤศจิกายน 2562 จาก
<http://www.public-law.net/publaw/view.aspx?id=1866>

ศุภสวัสดิ์ ชัชवाल. *โครงสร้างการบริหารราชการแผ่นดินกับการปกครองท้องถิ่น*. สืบค้นเมื่อวันที่ 2
ตุลาคม 2562

[https://kpi.ac.th/uploads/files/RmtFcnbjhvMMDkS6xiKUgQ4XsVRFPmwoX4IIY
HRj.pdf](https://kpi.ac.th/uploads/files/RmtFcnbjhvMMDkS6xiKUgQ4XsVRFPmwoX4IIYHRj.pdf)

ศูนย์บริการกฎหมายสาธารณสุข. (2558). *แนวทางการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.*
2535. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพมหานคร : ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.

สถาบันวิจัยสภาวะแวดล้อมจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. “มลพิษทางแสง,” *วารสารสิ่งแวดล้อม*.

สืบค้นเมื่อวันที่ 2 ตุลาคม 2562 จาก <http://www.ej.eric.chula.ac.th/content/6119/133>

สถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน (องค์การมหาชน). *ความ*
ร้อนกับการทำงาน. สืบค้นเมื่อวันที่ 10 ตุลาคม 2562 [https://www.tosh.or.th/index.php](https://www.tosh.or.th/index.php/blog/item/901-2021-06-02-06-54-17#:~:text=%E0%B8%84%E0%B8%A7%E0%B8%B2%E0%B8%A1%E0%B8%A3%E0%B9%89%E0%B8%AD%E0%B8%99%E0%B9%80%E0%B8%9B%E0%B9%87%E0%B8%99%E0%B8%9E%E0%B8%A5%E0%B8%B1%E0%B8%87%E0%B8%87%E0%B8%B2%E0%B8%99%E0%B8%A3%E0%B8%B9%E0%B8%9B,%E0%B8%AD%E0%B8%B7%E0%B9%88%E0%B8%99%E0%B9%84%E0%B8%94%E0%B9%89%20%E0%B9%81%E0%B8%A5%E0%B8%B0%E0%B8%84%E0%B8%A7%E0%B8%B2%E0%B8%A1%E0%B8%A3%E0%B9%89%E0%B8%AD%E0%B8%99)

[/blog/item/901-2021-06-02-06-54-17#:~:text=%E0%B8%84%E0%B8%A7%E0%B8%B2%E0%B8%A1%E0%B8%A3%E0%B9%89%E0%B8%AD%E0%B8%99%E0%B9%80%E0%B8%9B%E0%B9%87%E0%B8%99%E0%B8%9E%E0%B8%A5%E0%B8%B1%E0%B8%87%E0%B8%87%E0%B8%B2%E0%B8%99%E0%B8%A3%E0%B8%B9%E0%B8%9B,%E0%B8%AD%E0%B8%B7%E0%B9%88%E0%B8%99%E0%B9%84%E0%B8%94%E0%B9%89%20%E0%B9%81%E0%B8%A5%E0%B8%B0%E0%B8%84%E0%B8%A7%E0%B8%B2%E0%B8%A1%E0%B8%A3%E0%B9%89%E0%B8%AD%E0%B8%99](https://www.tosh.or.th/index.php/blog/item/901-2021-06-02-06-54-17#:~:text=%E0%B8%84%E0%B8%A7%E0%B8%B2%E0%B8%A1%E0%B8%A3%E0%B9%89%E0%B8%AD%E0%B8%99%E0%B9%80%E0%B8%9B%E0%B9%87%E0%B8%99%E0%B8%9E%E0%B8%A5%E0%B8%B1%E0%B8%87%E0%B8%87%E0%B8%B2%E0%B8%99%E0%B8%A3%E0%B8%B9%E0%B8%9B,%E0%B8%AD%E0%B8%B7%E0%B9%88%E0%B8%99%E0%B9%84%E0%B8%94%E0%B9%89%20%E0%B9%81%E0%B8%A5%E0%B8%B0%E0%B8%84%E0%B8%A7%E0%B8%B2%E0%B8%A1%E0%B8%A3%E0%B9%89%E0%B8%AD%E0%B8%99)

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. *แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม*
แห่งชาติฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2530-2534). สืบค้นเมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 2564 จาก

https://www.nesdc.go.th/ewt_w3c/more_news.php?cid=230&filename=index

สำนักงานคณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น. *สรุปสำหรับผู้บริหารเรื่อง
การกระจายอำนาจการปกครองท้องถิ่นไทย*. สืบค้นเมื่อวันที่ 2 มกราคม 2561 จาก

<http://www.local.moi.go.th/webst/decon.htm>

สำนักงานปรมาณูเพื่อสันติ. *ความรู้เบื้องต้นนิวเคลียร์และรังสี*. สืบค้นเมื่อวันที่ 5 ตุลาคม 2562 จาก

<https://www.oap.go.th/images/documents/offices/baea/proap/training/>

[basic_for_radiation.pdf](#)

สุรชัย รัตนกรกุล. (2553). *อำนาจดุลพินิจในการสั่งย้ายข้าราชการ*. วิทยานิพนธ์ ปริญญานิติศาสตร์
มหาบัณฑิต คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.



ประวัติผู้ศึกษา

ชื่อ	นางสาววรินพร พันธนิยะ
วัน เดือน ปีเกิด	7 กรกฎาคม 2520
สถานที่เกิด	อำเภอสิงหนคร จังหวัดสงขลา
ประวัติการศึกษา	นิติศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง 2543
สถานที่ทำงาน	องค์การบริหารส่วนตำบลวัดขนุน จังหวัดสงขลา
ตำแหน่ง	นิติกร ระดับชำนาญการ





ภาคผนวก



ภาคผนวก ก

สถิติการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครอง ปี พ.ศ. 2557

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

สกลนคร

ก) ตารางแสดงข้อมูล จำนวน 10 เรื่อง ดังนี้

ลำดับที่	เรื่อง/รายละเอียดการอุทธรณ์	หน่วยงาน/อปท.ที่ยื่นอุทธรณ์คำสั่ง					วันที่รับอุทธรณ์ คำสั่ง	วันที่พิจารณา อุทธรณ์แล้ว เสร็จ	ผลการพิจารณา อุทธรณ์
		กทม.	เมืองพัทยา	อบจ.	เทศบาล	อบค.			
1.	คำสั่งให้แก้ไขปรับปรุงรูปแบบและขนาดแผง ลอยกิจการจำหน่ายสินค้าในที่ทางสาธารณะ ให้เหมาะสมตามที่กำหนดไว้ มาตรา 45				/		26 กุมภาพันธ์ 2557	8 มีนาคม 2557 (10 วัน)	คำสั่งชอบด้วย กฎหมาย ให้ยกอุทธรณ์
2.	คำสั่งไม่ออกใบอนุญาตประกอบกิจการชุดร่อน และคัดขนาดทราย มาตรา 56				/		21 มีนาคม 2557	7 สิงหาคม 2557 (137 วัน)	เจ้าพนักงาน ท้องถิ่นเพิกถอน คำสั่งจำหน่าย อุทธรณ์
3.	คำสั่งให้ระงับเหตุรำคาญเรื่องเสียงดังจาก กิจการ ร้านอาหารและเครื่องดื่ม มาตรา 28				/		6 พฤษภาคม 2557	21 เมษายน 2558 (315 วัน)	คำสั่งชอบ ด้วยกฎหมาย ให้ยกอุทธรณ์
4.	คำสั่งให้แก้ไขระงับเหตุรำคาญจากรถบรรทุก ขนส่งสินค้า ก่อให้เกิดฝุ่นละอองถนนชำรุด ก่อให้เกิดเหตุรำคาญ มาตรา 27	/					16 กรกฎาคม 2557	17 มีนาคม 2558 (241 วัน)	เป็นคำสั่งที่ชอบ ด้วยกฎหมายและ ไม่ชอบด้วย กฎหมาย

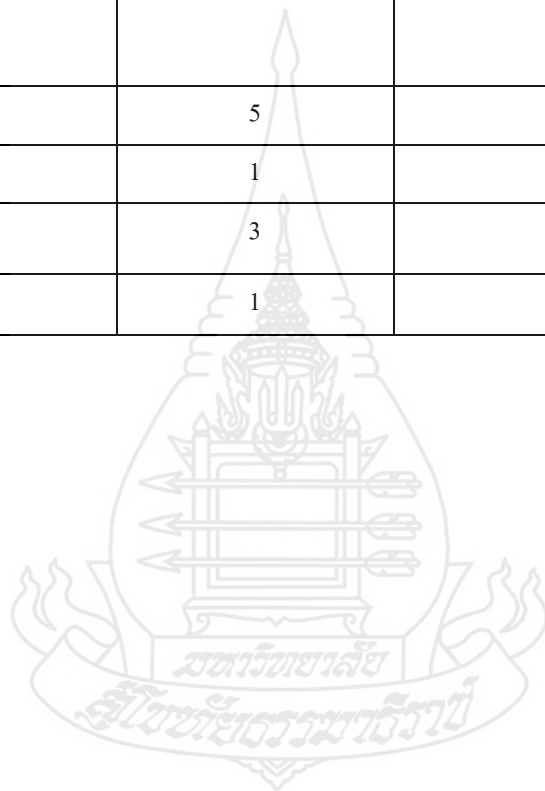
ลำดับที่	เรื่อง/รายละเอียดการอุทธรณ์	หน่วยงาน/อปท.ที่ยื่นอุทธรณ์คำสั่ง					วันที่รับ อุทธรณ์คำสั่ง	วันที่พิจารณา อุทธรณ์แล้วเสร็จ	ผลการพิจารณา อุทธรณ์
		กทม.	เมืองพัทยา	อบจ.	เทศบาล	อบต.			
5.	คำสั่งให้ระงับเหตุรำคาญจากการผลิต คาร์บอนแบล็ค มีเขม่าสีดำ มาตรา 28				/		15 สิงหาคม 2557	21 เมษายน 2558 (216 วัน)	คำสั่งชอบด้วย กฎหมายบางส่วน และไม่ชอบด้วย กฎหมายบางส่วน
6.	คำสั่งให้ระงับเหตุรำคาญจากการประกอบ กิจการอยู่เคาะฟันสิริรถยนต์ ก่อให้เกิดเสียงดัง และสั่งให้หยุดดำเนินกิจการ มาตรา 28	/					28 สิงหาคม 2557	25 กันยายน 2558 (393 วัน)	คำสั่งชอบด้วย กฎหมาย (ยกอุทธรณ์)
7.	คำสั่งให้แก้ไขปรับปรุงการขายสินค้าใน ตลาดไม่เป็นหมวดหมู่มาตรา 45				/		8 กันยายน 2557	6 พฤษภาคม 2558 (238 วัน)	ยกอุทธรณ์ที่ให้ ปรับปรุงแก้ไข การขายสินค้าเป็น หมวดหมู่และ เพิกถอนในส่วน ที่ไม่ให้ขายสินค้า ตามหมวดหมู่
8.	คำสั่งไม่ออกใบอนุญาตให้ประกอบกิจการ สะสมของเก่าเนื่องจากติดกฎหมายผังเมือง มาตรา 56				/		3 พฤศจิกายน 2557	30 ธันวาคม 2558 (392 วัน)	คำสั่งชอบด้วย กฎหมาย (ยกอุทธรณ์)

ลำดับที่	เรื่อง/รายละเอียดการอุทธรณ์	หน่วยงาน/อปท.ที่ยื่นอุทธรณ์คำสั่ง					วันที่รับ อุทธรณ์คำสั่ง	วันที่พิจารณา อุทธรณ์แล้วเสร็จ	ผลการพิจารณา อุทธรณ์
		กทม.	เมืองพัทยา	อบจ.	เทศบาล	อบต.			
9.	คำสั่งให้หยุดดำเนินกิจการผลิต สะสมปุ๋ย เคมี มาตรา 65					/	4 ธันวาคม 2557	22 มกราคม 2559 (414 วัน)	คำสั่งไม่ชอบด้วย กฎหมาย ให้เพิก ถอนคำสั่ง
10.	คำสั่งห้ามมิให้จำหน่ายสินค้าในที่หรือทาง สาธารณะ มาตรา 41	/					8 สิงหาคม 2557	24 ธันวาคม 2558 (501 วัน)	คำสั่งชอบด้วย กฎหมาย ยกอุทธรณ์



ข) ตารางสรุปผลการพิจารณาอุทธรณ์

ลักษณะคำสั่งทางปกครอง	จำนวน/เรื่อง	คิดเป็นร้อยละ (%)	ผลการพิจารณา
คำสั่งชอบด้วยกฎหมาย	5	50	ยกอุทธรณ์
คำสั่งไม่ชอบด้วยกฎหมาย	1	10	เพิกถอนคำสั่ง
คำสั่งชอบด้วยกฎหมายบางส่วนและคำสั่งไม่ชอบด้วยกฎหมาย	3	30	เพิกถอนคำสั่ง
จำหน่ายอุทธรณ์	1	10	-





ภาคผนวก ข

สถิติการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครอง ปี พ.ศ. 2558

ก) ตารางแสดงข้อมูล จำนวน 26 เรื่อง ดังนี้

ลำดับ ที่	เรื่อง/รายละเอียดการอุทธรณ์	หน่วยงาน/อปท.ที่ยื่นอุทธรณ์คำสั่ง					วันที่รับอุทธรณ์ คำสั่ง	วันที่พิจารณา อุทธรณ์แล้วเสร็จ	ผลการพิจารณาอุทธรณ์
		กทม.	เมือง พัทยา	อบจ.	เทศบาล	อบต.			
1.	คำสั่งไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตประกอบ กิจการมาตรา 56					/	13 มกราคม 2558	7 ตุลาคม 2558 (273 วัน)	คำสั่งไม่ชอบด้วยกฎหมาย ให้เพิกถอนคำสั่ง
2.	คำสั่งให้แก้ไขเพื่อระงับเหตุรำคาญน้ำทิ้ง จากอาคารหอพักนักศึกษา มาตรา 28 วรรค 1					/	19 มกราคม 2558	29 เมษายน 2559 (463 วัน)	คำสั่งไม่ชอบด้วยกฎหมาย ให้เพิกถอนคำสั่ง
3.	คำสั่งไม่ออกใบอนุญาตประกอบกิจการที่ขออนุญาต จัดตั้งตลาด มาตรา 56					/	12 กุมภาพันธ์ 2558	28 เมษายน 2559 (441 วัน)	คำสั่งชอบด้วยกฎหมาย ให้ยกอุทธรณ์
4.	คำสั่งให้หยุดดำเนินกิจการโรงงานหมัก ผักกาดคอง ไม่มีบ่อบำบัดน้ำเสีย และขนวัตถุคิบ โดยไม่ได้รับอนุญาต มาตรา 45					/	20 กุมภาพันธ์ 2558	7 ตุลาคม 2558 (225 วัน)	คำสั่งไม่ชอบด้วยกฎหมาย ให้ยกอุทธรณ์
5.	คำสั่งไม่อนุญาตให้ประกอบกิจการโรงงานผสม ซีเมนต์ หิน ทราช หรือวัตถุที่คล้ายคลึง มาตรา 56	/					25 กุมภาพันธ์ 2558	3 กุมภาพันธ์ 2559 102 (343 วัน)	คำสั่งชอบด้วยกฎหมาย ให้ยกอุทธรณ์
6.	คำสั่งให้แก้ไขและปรับปรุงการประกอบกิจการ โลหะและพิมพ์สีก่อให้เกิดเสียงดังและกลิ่นเหม็น มาตรา 45	/					3 มีนาคม 2558	29 กุมภาพันธ์ 2559 (363 วัน)	คำสั่งชอบด้วยกฎหมาย ให้ยกอุทธรณ์

ลำดับที่	เรื่อง/รายละเอียดการอุทธรณ์	หน่วยงาน/อปท.ที่ยื่นอุทธรณ์คำสั่ง					วันที่รับ อุทธรณ์คำสั่ง	วันที่พิจารณา อุทธรณ์แล้วเสร็จ	ผลการพิจารณา อุทธรณ์
		กทม.	เมืองพัทยา	อบจ.	เทศบาล	อบต.			
7.	คำสั่งให้ระงับเหตุรำคาญกลิ่นควันไฟรบกวนจากการเผาถ่านมาตรา 27และมาตรา 28					/	9 มีนาคม 2558	24 ธันวาคม 2558 (255 วัน)	เพิกถอนคำสั่งมาตรา 27 และ ยกอุทธรณ์มาตรา 28
8.	คำสั่งให้แก้ไขปรับปรุงสถานที่จำหน่ายอาหาร ติดตั้งปล่องระบายควันก่อให้เกิดกลิ่นเหม็นรบกวน มาตรา 28	/					13 มีนาคม 2558	30 ธันวาคม 2558 (287 วัน)	ขอถอนอุทธรณ์จำหน่ายคดี
9.	คำสั่งให้ระงับการประกอบกิจการเนื่องจากไม่มีใบอนุญาต มาตรา 71 มาตรา 72				/		30 มีนาคม 2558	29 กันยายน 2558 (179 วัน)	ไม่เป็นคำสั่งทางปกครองไม่รับอุทธรณ์
10.	คำสั่งให้ปรับปรุงแก้ไขลานตากมันสำปะหลังก่อให้เกิดกลิ่นเหม็นและฝุ่นละออง มาตรา 45					/	15 พฤษภาคม 2558	7 เมษายน 2559 (322 วัน)	คำสั่งชอบด้วยกฎหมาย
11.	คำสั่งให้ระงับเหตุรำคาญได้รับฝุ่นละอองจากดินทรายและหินที่มีการบรรทุกและขนส่งสินค้า มาตรา 28					/	15 พฤษภาคม 2558	16 กุมภาพันธ์ 2559 (271 วัน)	เพิกถอนคำสั่ง
12.	คำสั่งให้ระงับเหตุรำคาญการประกอบกิจการร้านอาหารและแสดงดนตรีสดเสียงดัง มาตรา 28				/		2 มิถุนายน 2558	26 มกราคม 2559 (234 วัน)	คำสั่งไม่ชอบด้วยกฎหมายเพิกถอนคำสั่ง

ลำดับที่	เรื่อง/รายละเอียดการอุทธรณ์	หน่วยงาน/อปท.ที่ยื่นอุทธรณ์คำสั่ง					วันที่รับ อุทธรณ์คำสั่ง	วันที่พิจารณา อุทธรณ์แล้วเสร็จ	ผลการพิจารณา อุทธรณ์
		กทม.	เมืองพัทยา	อบจ.	เทศบาล	อบต.			
13.	คำสั่งไม่ออกใบอนุญาตประกอบกิจการเลี้ยง สุกร มาตรา 45					/	9 กรกฎาคม 2558	11 กุมภาพันธ์ 2559 (368 วัน)	คำสั่งชอบด้วย กฎหมาย
14.	คำสั่งไม่อนุญาตให้ประกอบกิจการทำ ซ่อม อัดแบตเตอรี่ โกสัหมชน โรงเรียน วัด มาตรา 56					/	17 สิงหาคม 2558	3 สิงหาคม 2559 (352 วัน)	คำสั่งไม่ชอบ ด้วยกฎหมาย เพิกถอนคำสั่ง
15.	คำสั่งไม่อนุญาตให้ประกอบกิจการเลี้ยงสุกร ก่อนได้รับใบอนุญาตและมูลสุกรส่งกลิ่นเหม็น มาตรา 56					/	9 กันยายน 2558	1 เมษายน 2559 (202 วัน)	คำสั่งไม่ชอบ ด้วยกฎหมาย เพิกถอน คำสั่ง
16.	คำสั่งไม่อนุญาตให้ประกอบกิจการผลิต ถังพลาสติก ไม่ดำเนินการให้เป็นไปตาม ข้อกำหนดของท้องถิ่น มาตรา 56					/	19 ตุลาคม 2558	4 กรกฎาคม 2559 (255 วัน)	คำสั่งไม่ชอบ ด้วยกฎหมาย เพิกถอน คำสั่ง
17.	คำสั่งไม่อนุญาตให้ประกอบกิจการที่เป็น อันตรายต่อสุขภาพประเภทตู้แช่เย็น มาตรา 56					/	21 ตุลาคม 2558	25 กุมภาพันธ์ 2559 (124 วัน)	เจ้าพนักงาน ท้องถิ่นเพิก ถอนคำสั่ง จำหน่าย อุทธรณ์

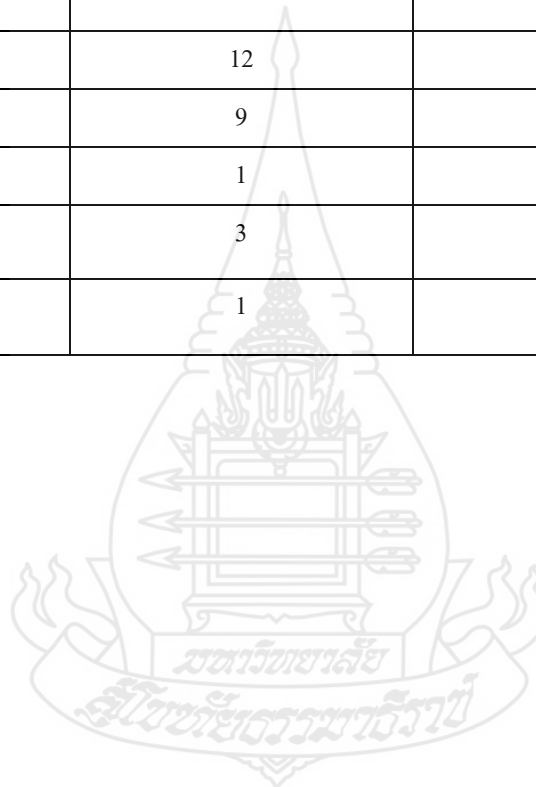
ลำดับที่	เรื่อง/รายละเอียดการอุทธรณ์	หน่วยงาน/อปท.ที่ยื่นอุทธรณ์คำสั่ง					วันที่รับ อุทธรณ์คำสั่ง	วันที่พิจารณา อุทธรณ์แล้วเสร็จ	ผลการพิจารณา อุทธรณ์
		กทม.	เมืองพัทยา	อบจ.	เทศบาล	อบต.			
18.	คำสั่งให้ระงับเหตุรำคาญที่ได้รับกลิ่นเหม็นและเสียงของสุนัข มาตรา 28					/	22 ตุลาคม 2558	3 สิงหาคม 2559 (281 วัน)	คำสั่งชอบด้วย กฎหมาย (ยกอุทธรณ์)
19.	คำสั่งให้ระงับเหตุรำคาญกลิ่นเหม็นจากฟาร์มสุกร มาตรา 28					/	28 ตุลาคม 2558	26 กันยายน 2559 (268 วัน)	คำสั่งชอบด้วย กฎหมาย
20.	คำสั่งไม่อนุญาตให้ประกอบกิจการเคาะการปะผุ และการพ่นสีรถยนต์ มาตรา 56				/		2 พฤศจิกายน 2558	14 มีนาคม 2559 (132 วัน)	คำสั่งชอบ ด้วยกฎหมาย
21.	คำสั่งให้ระงับเหตุรำคาญสถานประกอบการเลี้ยงสุกรก่อให้เกิดกลิ่นเหม็น มาตรา 28					/	20 พฤศจิกายน 2558	4 พฤษภาคม 2559 (134 วัน)	ผู้อุทธรณ์ ถอนอุทธรณ์ (จำหน่าย อุทธรณ์)
22.	คำสั่งไม่อนุญาตให้ประกอบกิจการเลี้ยงสุกรไม่เป็นไปตามข้อบัญญัติมาตรา 56					/	6 พฤศจิกายน 2558	21 ตุลาคม 2559 (345 วัน)	ผู้อุทธรณ์ ถอนอุทธรณ์ (จำหน่าย อุทธรณ์)

ลำดับที่	เรื่อง/รายละเอียดการอุทธรณ์	หน่วยงาน/อปท.ที่ยื่นอุทธรณ์คำสั่ง					วันที่รับ อุทธรณ์คำสั่ง	วันที่พิจารณา อุทธรณ์แล้วเสร็จ	ผลการพิจารณา อุทธรณ์
		กทม.	เมืองพัทยา	อบจ.	เทศบาล	อบต.			
23.	คำสั่งให้แก้ไขเหตุรำคาญร้านอาหารก่อให้เกิด น้ำเสียจากเศษอาหาร คว้นจากการย่างกลิ่น เหม็นรบกวนมาตรา 28				/		6 พฤศจิกายน 2558	3 สิงหาคม2559 (267 วัน)	คำสั่งชอบด้วย กฎหมาย (ยกอุทธรณ์)
24.	คำสั่งไม่อนุญาตให้ประกอบกิจการสะสม น้ำมันปิโตรเลียมหรือผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม ต่าง ๆ มาตรา 56	/					18 พฤศจิกายน 2558	28 ตุลาคม2559 (340 วัน)	คำสั่งชอบด้วย กฎหมาย (ยกอุทธรณ์)
25.	คำสั่งไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต ร้านอาหารและมีการแสดงดนตรีที่ก่อให้เกิด เสียงดัง มาตรา 64				/		3 ธันวาคม 2558	20 มิถุนายน2559 (197 วัน)	คำสั่งชอบ ด้วยกฎหมาย
26.	คำสั่งให้ระงับเหตุรำคาญชาวประมงนำปลา ปลดริมหาดก่อให้เกิดกลิ่นเหม็น มาตรา 27					/	3 ธันวาคม 2558	3 สิงหาคม2559 (240 วัน)	คำสั่งชอบ ด้วยกฎหมาย



ข) ตารางสรุปผลการพิจารณาอุทธรณ์

ลักษณะคำสั่งทางปกครอง	จำนวน/เรื่อง	คิดเป็นร้อยละ(%)	ผลการพิจารณา
คำสั่งชอบด้วยกฎหมาย	12	46	ยกอุทธรณ์
คำสั่งไม่ชอบด้วยกฎหมาย	9	34	เพิกถอนคำสั่ง
จำหน่ายอุทธรณ์	1	4	เพิกถอนคำสั่ง
ขอถอนอุทธรณ์	3	11	จำหน่ายอุทธรณ์
ไม่รับอุทธรณ์	1	4	-





ภาคผนวก ค

สถิติการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครอง ปี พ.ศ. 2559

ก) ตารางแสดงข้อมูล จำนวน 32 เรื่อง ดังนี้

ลำดับที่	เรื่อง/รายละเอียดการอุทธรณ์	หน่วยงาน/อปท.ที่ออกคำสั่ง					วันที่รับอุทธรณ์ คำสั่ง	วันที่พิจารณา อุทธรณ์แล้ว เสร็จ	ผลการพิจารณา อุทธรณ์
		กทม.	เมืองพัทยา	อบจ.	เทศบาล	อบต.			
1.	คำสั่งให้หยุดดำเนินกิจการรับซื้อ ยางพาราดิบมีกลิ่นเหม็นและน้ำเสีย มาตรา 45				/		5 มกราคม 2559	21 ตุลาคม 2559 (286 วัน)	คำสั่งชอบ ด้วยกฎหมาย (ให้ยกอุทธรณ์)
2.	คำสั่งให้หยุดดำเนินกิจการเผาถ่าน สะสมถ่านก่อให้เกิดเหตุรำคาญ มาตรา 28					/	21 มกราคม 2559	21 ตุลาคม 2559 (300 วัน)	หนังสืออุทธรณ์ ไม่เป็นไปตาม มาตรา 44 วรรค 2
3.	คำสั่งให้หยุดดำเนินการเลี้ยงสุกร มูลสุกรก่อให้เกิดกลิ่นเหม็น มาตรา 28					/	26 มกราคม 2559	1 ธันวาคม 2559 (335 วัน)	ยกอุทธรณ์ บางส่วน เพิกถอน อุทธรณ์บางส่วน
4.	คำสั่งให้ระงับเหตุรำคาญบ่อเกรอะ บ่อซึมชำรุด ส่งกลิ่นเหม็น มาตรา 28	/					5 กุมภาพันธ์ 2559 109	23 มกราคม 2560 (348 วัน)	คำสั่งชอบ ด้วยกฎหมาย (ยกอุทธรณ์)
5.	คำสั่งให้หยุดดำเนินกิจการ ขायปลีกหิน ดิน ทราช ลูกกรัง ก่อเหตุรำคาญเรื่องฝุ่น ละอองและเสียง จึงให้หยุดดำเนินกิจการ มาตรา 45					/	12 กุมภาพันธ์ 2559	25 สิงหาคม 2559 (193 วัน)	คำสั่งชอบ ด้วยกฎหมาย (ยกอุทธรณ์)

ลำดับที่	เรื่อง/รายละเอียดการอุทธรณ์	หน่วยงาน/อปท.ที่ออกคำสั่ง					วันที่รับอุทธรณ์ คำสั่ง	วันที่พิจารณา อุทธรณ์แล้ว เสร็จ	ผลการพิจารณา อุทธรณ์
		กทม.	เมืองพัทยา	อบจ.	เทศบาล	อบต.			
6.	คำสั่งให้เพิกถอนใบอนุญาตประกอบ กิจการหลอมโลหะ ไม่สามารถปรับปรุง ปัญหาเรื่องกลิ่นได้ มาตรา 60				/		23 กุมภาพันธ์ 2559	17 พฤษภาคม 2559 (85 วัน)	คำสั่งไม่ชอบด้วย กฎหมาย (เพิกถอนคำสั่ง)
7.	1. คำสั่งไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต กิจการแสดงดนตรีมาตรา 45 2. คำสั่งให้หยุดดำเนินกิจการตัดแปลง อาคารและไม่ได้รับอนุญาตให้ใช้อาคาร				/		15 กุมภาพันธ์ 2559	21 ตุลาคม 2559 (246 วัน)	คำสั่งไม่ชอบ ด้วยกฎหมาย (เพิกถอนคำสั่ง)
8.	คำสั่งให้ระงับเหตุรำคาญเสียงไก่ไข่ตั้งอยู่ ในเขตชุมชน มาตรา 28					/	26 กุมภาพันธ์ 2559	19 ธันวาคม 2559 (293 วัน)	ผู้อุทธรณ์ ถอนอุทธรณ์ (จำหน่ายอุทธรณ์)
9.	คำสั่งให้หยุดดำเนินกิจการเปิดบริการ สนามแข่งรถโกคาร์ทก่อให้เกิดเหตุ รำคาญ มาตรา 45				/		4 มกราคม 2559	9 ธันวาคม 2559 (325 วัน)	คำสั่งชอบ ด้วยกฎหมาย (ยกอุทธรณ์)
10.	คำสั่งให้ระงับเหตุรำคาญเสียงแมว จำนวน 80 ตัว มีกลิ่นเหม็นมูลแมว มาตรา 28				/		3 มีนาคม 2559	23 มกราคม 2560 (320 วัน)	เจ้าพนักงาน ท้องถิ่นเพิกถอน (คำสั่งจำหน่าย อุทธรณ์)

ลำดับที่	เรื่อง/รายละเอียดการอุทธรณ์	หน่วยงาน/อปท.ที่ออกคำสั่ง					วันที่รับอุทธรณ์ คำสั่ง	วันที่พิจารณา อุทธรณ์แล้ว เสร็จ	ผลการพิจารณา อุทธรณ์
		กทม.	เมืองพัทยา	อบจ.	เทศบาล	อบต.			
11.	คำสั่งให้พักใช้ใบอนุญาตแสดงดนตรี ก่อให้เกิดเสียงดัง มาตรา 59				/		14 มีนาคม 2559	15 กรกฎาคม 2559 (121 วัน)	เป็นคำสั่งใช้ ใบอนุญาต ไม่มีอำนาจรับไว้ พิจารณา (ไม่รับอุทธรณ์)
12.	คำสั่งให้หยุดดำเนินกิจการจำหน่าย อาหารพื้นที่ไม่เกิน 200 ตร.เมตร โดยไม่มีหนังสือรับรองการแจ้งให้หยุด ดำเนินกิจการโดยทันที มาตรา 45	/					11 เมษายน 2559	9 ธันวาคม 2559 (238 วัน)	ผู้อุทธรณ์ถอน อุทธรณ์ (จำหน่ายอุทธรณ์)
13.	คำสั่งให้แก้ไขเหตุรำคาญเสียงม้า ก่อให้เกิดกลิ่นเหม็นและน้ำเสียจากการ เลี้ยงม้า มาตรา 28 วรรค 1	/					24 พฤษภาคม 2559	19 กันยายน 2559 (115 วัน)	ผู้อุทธรณ์ ถอนอุทธรณ์ (จำหน่ายอุทธรณ์)
14.	คำสั่งให้ปรับปรุงแก้ไขปัญหาเหตุ เดือดร้อนรำคาญเรื่องเสียงดังจากห้อง ซ้อมดนตรีและพักใช้ใบอนุญาต มาตรา 28				/		19 พฤษภาคม 2559	20 ธันวาคม 2559 (209 วัน)	ผู้อุทธรณ์ ถอนอุทธรณ์ (จำหน่ายอุทธรณ์)

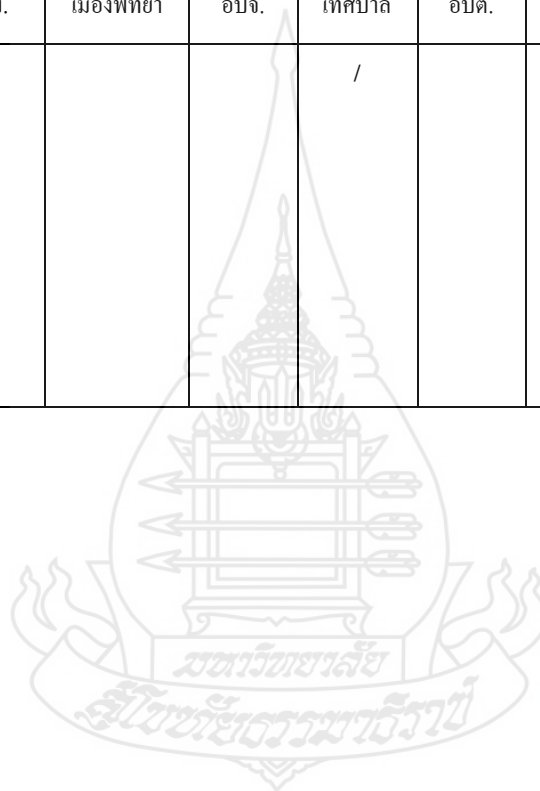
ลำดับที่	เรื่อง/รายละเอียดการอุทธรณ์	หน่วยงาน/อปท.ที่ออกคำสั่ง					วันที่รับอุทธรณ์ คำสั่ง	วันที่พิจารณา อุทธรณ์แล้ว เสร็จ	ผลการพิจารณา อุทธรณ์
		กทม.	เมืองพัทยา	อบจ.	เทศบาล	อบต.			
15.	คำสั่งให้แก้ไขปัญหาระงับเหตุรำคาญจัดให้มีการแสดงดนตรีก่อให้เกิดเหตุเสียงดัง มาตรา 28	/					19 พฤษภาคม 2559	9 มกราคม2560 (230 วัน)	ผู้อุทธรณ์ ถอนอุทธรณ์ (จำหน่ายอุทธรณ์)
16.	คำสั่งไม่อนุญาตให้จัดตั้งตลาดเนื่องจากเป็นทางการจำยอม	/					23 พฤษภาคม 2559	26 กันยายน 2559 (123 วัน)	ผู้อุทธรณ์ ถอนอุทธรณ์ (จำหน่ายอุทธรณ์)
17.	คำสั่งให้แก้ไขระงับเหตุรำคาญผลิตเต้าหู้โดยใช้เครื่องจักรในเวลากลางคืน ทำให้เกิด เสียงดัง น้ำเสีย มาตรา 28 วรรค 1	/					30 พฤษภาคม 2559	30 ธันวาคม 2559 (210 วัน)	คำสั่งชอบ ด้วยกฎหมาย (ยกอุทธรณ์)
18.	คำสั่งให้ระงับเหตุรำคาญบ่อเกรอะบ่อซึมชำรุด สังกัดเหม็น มาตรา 28 วรรค 1	/					31 พฤษภาคม 2559	23 มกราคม2560 (232 วัน)	คำสั่งชอบ ด้วยกฎหมาย (ยกอุทธรณ์)
19.	คำสั่งให้ปรับปรุงแก้ไขปัญหาเหตุเดือดร้อนรำคาญเรื่องเสียงดังจากห้องซ้อมดนตรีและพักใช้ใบอนุญาต 3 เดือน มาตรา 45				/		14 มิถุนายน 2559	9 ธันวาคม 2559 (175 วัน)	ผู้อุทธรณ์ ถอนอุทธรณ์ (จำหน่ายอุทธรณ์)

ลำดับที่	เรื่อง/รายละเอียดการอุทธรณ์	หน่วยงาน/อปท.ที่ออกคำสั่ง					วันที่รับอุทธรณ์ คำสั่ง	วันที่พิจารณา อุทธรณ์แล้ว เสร็จ	ผลการพิจารณา อุทธรณ์
		กทม.	เมืองพัทยา	อบจ.	เทศบาล	อบต.			
20.	คำสั่งให้แก้ไขปัญหาระงับเหตุรำคาญจัดให้มีการแสดงดนตรีก่อให้เกิดเหตุเสียงดัง มาตรา 28				/		24 มิถุนายน 2559	1-2มกราคม 2560 (188 วัน)	ผู้อุทธรณ์ ถอนอุทธรณ์ (จำหน่ายอุทธรณ์)
21.	คำสั่งให้เพิกถอนใบอนุญาตหลอมแร่หรือโลหะก่อให้เกิดกลิ่นเหม็น撲臭 มาแล้ว 2 ครั้ง มาตรา 59				/		28 มิถุนายน 2559	25 พฤศจิกายน 2559 (147 วัน)	คำสั่งไม่ชอบ ด้วยกฎหมาย (เพิกถอนคำสั่ง)
20.	คำสั่งให้แก้ไขปัญหาระงับเหตุรำคาญจัดให้มีการแสดงดนตรีก่อให้เกิดเหตุเสียงดัง มาตรา 28				/		24 มิถุนายน 2559	1-2มกราคม 2560 (188 วัน)	ผู้อุทธรณ์ ถอนอุทธรณ์ (จำหน่ายอุทธรณ์)
21.	คำสั่งให้เพิกถอนใบอนุญาตหลอมแร่หรือโลหะก่อให้เกิดกลิ่นเหม็น撲臭 มาแล้ว 2 ครั้ง มาตรา 59				/		28 มิถุนายน 2559	25 พฤศจิกายน 2559 (147 วัน)	คำสั่งไม่ชอบ ด้วยกฎหมาย (เพิกถอนคำสั่ง)
22.	คำสั่งให้ระงับเหตุรำคาญไม่ต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการผลิตเต้าหู้ มาตรา 56	/					5 กรกฎาคม 2559	28 ธันวาคม 2559 (173 วัน)	เจ้าพนักงาน ท้องถิ่นเพิกถอน คำสั่ง (จำหน่าย อุทธรณ์)

ลำดับที่	เรื่อง/รายละเอียดการอุทธรณ์	หน่วยงาน/อปท.ที่ออกคำสั่ง					วันที่รับอุทธรณ์ คำสั่ง	วันที่พิจารณา อุทธรณ์แล้ว เสร็จ	ผลการพิจารณา อุทธรณ์
		กทม.	เมืองพัทยา	อบจ.	เทศบาล	อบต.			
23.	คำสั่งให้แก้ไขระงับเหตุรำคาญประกอบ กิจการผลิตเรซลก่อนให้เกิดกากของเสีย มาตรา 28 วรรค 1				/		6 กรกฎาคม 2559	23 ธันวาคม 2559 (167 วัน)	ผู้อุทธรณ์ ถอนอุทธรณ์ (จำหน่ายอุทธรณ์)
24.	คำสั่งให้หยุดดำเนินการแสดงดนตรี คาราโอเกะ ก่อให้เกิดเสียงดัง มาตรา 28 วรรค 1	/					6 กรกฎาคม 2559	6 ตุลาคม 2560 (90 วัน)	คำสั่งชอบ ด้วยกฎหมาย (ยกอุทธรณ์)
25.	คำสั่งให้แก้ไขระงับเหตุรำคาญผลิต แอสฟัลท์คอนกรีต ปล่อยฝุ่นละออง และส่งกลิ่นเหม็น มาตรา 28					/	12 กรกฎาคม 2559	19 ธันวาคม 2559 (157 วัน)	ผู้อุทธรณ์ ถอนอุทธรณ์ (จำหน่ายอุทธรณ์)
26.	คำสั่งไม่อนุญาตให้ประกอบกิจการ สถานที่จำหน่ายอาหาร ไม่มีใบอนุญาต ก่อสร้างอาคารและผังเมือง มาตรา 56					/	4 สิงหาคม 2559	9 มกราคม 2560 (155 วัน)	เจ้าพนักงาน ท้องถิ่นเพิกถอน คำสั่ง (จำหน่าย อุทธรณ์)
27.	คำสั่งให้หยุดดำเนินการเลี้ยงสุกร ก่อให้เกิดกลิ่นเหม็นมีแมลงวัน มาตรา 45				/		5 สิงหาคม 2559	28 ธันวาคม 2559 (143 วัน)	ผู้อุทธรณ์ ถอนอุทธรณ์ (จำหน่ายอุทธรณ์)

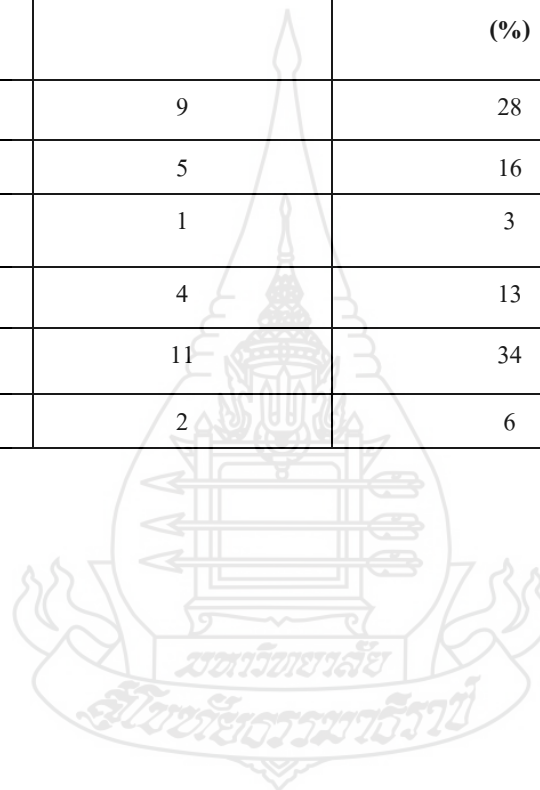
ลำดับที่	เรื่อง/รายละเอียดการอุทธรณ์	หน่วยงาน/อปท.ที่ออกคำสั่ง					วันที่รับอุทธรณ์ คำสั่ง	วันที่พิจารณา อุทธรณ์แล้ว เสร็จ	ผลการพิจารณา อุทธรณ์
		กทม.	เมืองพัทยา	อบจ.	เทศบาล	อบต.			
28.	คำสั่งไม่อนุญาตให้ประกอบกิจการสะสม หินทราย ไม่สามารถแก้ไขปัญหาเหตุ ราคาสูงได้ มาตรา 56					/	8 สิงหาคม 2559	8 สิงหาคม 2560 (365 วัน)	คำสั่งไม่ชอบด้วย กฎหมาย (เพิกถอนคำสั่ง)
29.	คำสั่งให้แก้ไขและระงับเหตุราคาสูง เลี้ยงสุนัข 10 ตัว ก่อให้เกิดกลิ่นเหม็น เสียงดัง มาตรา 28 วรรค 1					/	26 สิงหาคม 2559	9 ตุลาคม 2560 (403 วัน)	คำสั่งชอบด้วย กฎหมาย (ยกอุทธรณ์)
30.	คำสั่งให้แก้ไขระงับเหตุราคาสูงผลิต เรซิด ปลั๊กยสารเคมีลง แหล่งน้ำ มาตรา 28 วรรค 1					/	29 สิงหาคม 2559	6 ตุลาคม 2560 (397 วัน)	คำสั่งชอบ ด้วยกฎหมาย (ยกอุทธรณ์)
31.	คำสั่งให้แก้ไขเพื่อระงับเหตุราคาสูง เลี้ยงสุนัข จำนวน 7 ตัว ไม่รักษา ความสะอาดสถานที่เลี้ยงสุนัขทำให้มี กลิ่นเหม็น มาตรา 28					/	15 กันยายน 2559	23 ธันวาคม 2559 (98 วัน)	ผู้อุทธรณ์ ถอนอุทธรณ์ (จำหน่ายอุทธรณ์)

ลำดับที่	เรื่อง/รายละเอียดการอุทธรณ์	หน่วยงาน/อปท.ที่ออกคำสั่ง					วันที่รับอุทธรณ์ คำสั่ง	วันที่พิจารณา อุทธรณ์แล้ว เสร็จ	ผลการพิจารณา อุทธรณ์
		กทม.	เมืองพัทยา	อบจ.	เทศบาล	อบต.			
32.	คำสั่งไม่อนุญาตให้ประกอบกิจการผลิต อาหารสัตว์ และไม่แก้ไขเหตุรำคาญ ให้ระงับสิ้นไป มาตรา 45				/		27 กันยายน2559	2 มีนาคม 2560 (154 วัน)	ประเด็นที่อุทธรณ์ คำสั่งไม่ออก ใบอนุญาตแต่ ภายหลังออก ใบอนุญาตแล้ว จึงไม่มีประเด็น ที่จะพิจารณา



ข) ตารางสรุปผลการพิจารณาอุทธรณ์

ลักษณะคำสั่งทาง ปกครอง	จำนวน/เรื่อง	คิดเป็นร้อยละ (%)	ผลการพิจารณา
คำสั่งชอบด้วยกฎหมาย	9	28	ยกอุทธรณ์
คำสั่งไม่ชอบด้วยกฎหมาย	5	16	เพิกถอนคำสั่ง
คำสั่งชอบด้วยกฎหมายและคำสั่งไม่ชอบด้วยกฎหมาย	1	3	ยกอุทธรณ์/เพิกถอนคำสั่ง
จำหน่ายอุทธรณ์	4	13	เพิกถอนคำสั่ง
ขอถอนอุทธรณ์	11	34	จำหน่ายอุทธรณ์
ไม่รับอุทธรณ์	2	6	-





ภาคผนวก ง

สถิติการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครอง ปี พ.ศ. 2561

ก) ตารางแสดงข้อมูล จำนวน 81 เรื่อง ดังนี้

ลำดับที่	เรื่อง/รายละเอียดการอุทธรณ์	หน่วยงาน/อปท.ที่ออกคำสั่ง					ขอทุเลาคำสั่ง	วันที่รับอุทธรณ์คำสั่ง	วันที่พิจารณาอุทธรณ์แล้วเสร็จ	ผลการพิจารณาอุทธรณ์
		กทม.	เมืองพัทยา	อบจ.	เทศบาล	อบต.				
1.	เสียงดังจากล้อรถเสียดสีกับพื้นทางวิ่งขึ้นลงอาคารเหตุรำคาญ มาตรา 28	เขตทวีวัฒนา						15 ก.ย. 60	15 ม.ค. 61 (162 วัน)	ถอนอุทธรณ์/จำหน่ายอุทธรณ์
2.	กลิ่นเหม็นจากขี้ขางและน้ำเสีย ไม่มีใบอนุญาต เหตุรำคาญ มาตรา 28				เทศบาลตำบลต.วังสมบูรณ์ จ.สระแก้ว			5 ต.ค.60	10 เม.ย. 61 (182 วัน)	คำสั่งไม่ชอบด้วยกฎหมาย/เพิกถอนคำสั่ง
3.	เสียงดังจากคอมเพลกซ์เซอร์แอร์และปล่องดูดควัน เหตุรำคาญมาตรา 28					อบต.บางรักน้อย จ.นนทบุรี		17 ต.ค.60	10 เม.ย. 61 (167 วัน)	ยกอุทธรณ์/ก่อให้เกิดเสียงดังจริง
4.	ไม่ปฏิบัติตามคำแนะนำให้ปรับปรุงแก้ไขปัญหากลิ่นเหม็นและฝุ่นละอองผลิตรวมกับประตูหน้าต่าง มาตรา 45				เทศบาลตำบลดอนไถ่ จ.สมุทรสาคร		ไม่อนุญาตให้ทุเลาคำสั่ง	13 พ.ย.60	10 เม.ย.61 (140 วัน)	ยกอุทธรณ์/ไม่ปฏิบัติตามกฎ/ข้อบัญญัติ

ลำดับที่	เรื่อง/รายละเอียดการอุทธรณ์	หน่วยงาน/อปท.ที่ออกคำสั่ง					ขอทุเลา คำสั่ง	วันที่รับ อุทธรณ์ คำสั่ง	วันที่ พิจารณา อุทธรณ์แล้ว เสร็จ	ผลการพิจารณา อุทธรณ์
		กทม.	เมือง พัทยา	อบจ.	เทศบาล	อบต.				
5.	คำสั่งไม่ออกใบอนุญาตประกอบกิจการสะสมวัตถุ/ที่ของที่ชำรุด/เหลือใช้ มาตรา 56				เทศบาลตำบล ป่าคอก จ.ภูเก็ต			27 พ.ย.60	25 เม.ย.61 (142 วัน)	คำสั่งไม่ชอบด้วยกฎหมาย/ เพิกถอนคำสั่ง
6.	คำสั่งให้หยุดดำเนินการเป็นการชั่วคราว ไม่ปรับปรุงร้านอาหารตามคำสั่งเจ้าพนักงาน มาตรา 45	เขต บางเขน						29 ต.ค.60	25 เม.ย.61 (138 วัน)	ยกอุทธรณ์/ไม่ปฏิบัติตามกฎ/ ข้อบัญญัติ
7.	คำสั่งให้หยุดกิจการรับซื้อยางก้อน มาตรา 28 วรรคหนึ่ง					อบต. ทรายขาว จ.เลย		29 พ.ย.60	25 เม.ย.61 (138 วัน)	ถอนอุทธรณ์/ จำหน่าย อุทธรณ์
8.	เหตุรำคาญ มาตรา 25,26,28				เทศบาลตำบล หินกอง จ.ร้อยเอ็ด		ไม่อนุญาต ให้ทุเลา คำสั่ง	24 พ.ย.60	15 มี.ค.61 (86 วัน)	ถอนอุทธรณ์/ จำหน่าย อุทธรณ์
9.	คำสั่งให้แก้ไข ปรับปรุงระบับเหตุรำคาญ มาตรา 45					อบต. หุ่งใหญ่ จ. ศรีสะเกษ		4 ม.ค.61	25 เม.ย.61 (111 วัน)	คำสั่งไม่ชอบด้วยกฎหมาย/ เพิกถอนคำสั่ง

ลำดับที่	เรื่อง/รายละเอียดการอุทธรณ์	หน่วยงาน/อปท.ที่ออกคำสั่ง					ขอทูลเกล้า คำสั่ง	วันที่รับ อุทธรณ์ คำสั่ง	วันที่ พิจารณา อุทธรณ์แล้ว เสร็จ	ผลการพิจารณา อุทธรณ์
		กทม.	เมือง พัทยา	อบจ.	เทศบาล	อบต.				
10.	คำสั่งไม่ออกใบอนุญาตประกอบกิจการเลี้ยงสุกรจำนวน 600 ตัว มาตรา 56					อบต.อิเซ จ. ศรีสะเกษ	ไม่อนุญาตให้ทูลเกล้า คำสั่ง	15 ม.ค.61	25 เม.ย.61 (96 วัน)	คำสั่งไม่ชอบด้วยกฎหมาย/ เพิกถอนคำสั่ง
11.	คำสั่งห้ามใช้หรือยินยอมบุคคลใดใช้สถานที่มาตรา 28,33	เขตบาง ขุนเทียน						15 ธ.ค. 60	25 เม.ย. 61 (120 วัน)	คำสั่งไม่ชอบ ด้วยกฎหมาย/ เพิกถอนคำสั่ง
12.	คำสั่งห้ามกระทำการเลี้ยงสัตว์/รักษา มาตรา 28 วรรคหนึ่ง	เขตบึงกุ่ม						29 ม.ค.61	25 เม.ย.61 (89 วัน)	ยกอุทธรณ์/ ก่อให้เกิดความ เดือดร้อนจริง
13.	คำสั่งให้ระงับเหตุรำคาญปล่อยน้ำเสีย/ให้กำจัดน้ำเสีย มาตรา 28					อบต. นครชุม จ.กำแพง เพชร		1 ก.พ.61	25 เม.ย.61 (82 วัน)	ยกอุทธรณ์ ก่อให้เกิดความ เดือดร้อนจริง
14.	คำสั่งห้ามมิให้ใช้สถานที่ จนกว่าจะระงับเหตุรำคาญ มาตรา 28 วรรคสาม					อบต.ชาติ ตระการ จ.พิษณุโลก		1 ก.พ.61	25 เม.ย.61 (79 วัน)	คำสั่งไม่ชอบ ด้วยกฎหมาย/ เพิกถอนคำสั่ง

ลำดับที่	เรื่อง/รายละเอียดการอุทธรณ์	หน่วยงาน/อปท. ที่ออกคำสั่ง					ขอทุเลา คำสั่ง	วันที่รับ อุทธรณ์ คำสั่ง	วันที่ พิจารณา อุทธรณ์แล้ว เสร็จ	ผลการพิจารณา อุทธรณ์
		กทม.	เมือง พัทยา	อบจ.	เทศบาล	อบต.				
15.	คำสั่งให้หยุดดำเนินการ เป็นการชั่วคราว/ไม่แก้ไข ปรับปรุงตามคำสั่งเจ้า พนักงานท้องถิ่น มาตรา 45					อบต.สุเทพ จ.เชียงใหม่		8 ก.พ.61	30 พ.ค.61 (106 วัน)	ยกอุทธรณ์/ ปฏิบัติไม่ ถูกต้องจริง
16.	คำสั่งให้ปรับปรุงแก้ไขเพื่อ ระงับเหตุรำคาญ ให้จัดทำที่ พักขยะ จัดเก็บมูลสุนัข มาตรา 28 วรรคหนึ่ง	เขต จตุจักร						12 ก.พ. 61	25 เม.ย. 61 (72 วัน)	คำสั่งไม่ชอบ ด้วยกฎหมาย/ เพิกถอนคำสั่ง บางส่วน
17.	คำสั่งไม่อนุญาตให้ต่อ ใบอนุญาตให้ประกอบ กิจการเลี้ยงไก่ มาตรา 56					อบต. ผางาม จ. เชียงราย		15 ก.พ.61	30 พ.ค.61 (104 วัน)	ถอนอุทธรณ์
18.	คำสั่งไม่อนุญาตให้ ต่อใบอนุญาตให้ประกอบ กิจการเลี้ยงสุกร มาตรา 56				เทศบาลตำบล ท่าช้าง จ.สงขลา		อนุญาต ให้ทุเลา	15 ก.พ.61	30 พ.ค.61 (99 วัน)	คำสั่งไม่ชอบ ด้วยกฎหมาย/ เพิกถอนคำสั่ง
19.	คำสั่งให้แก้ไขปรับปรุงและ ระงับเหตุรำคาญกิจการเลี้ยง ไก่ มาตรา 25, 45				เทศบาลตำบล เมืองเก่า จ.ขอนแก่น		อนุญาต ให้ทุเลา	2 มี.ค.61	10 เม.ย.61 (39 วัน)	ไม่รับอุทธรณ์/ ผู้อุทธรณ์ไม่ได้ โต้แย้งคำสั่ง

ลำดับที่	เรื่อง/รายละเอียดการอุทธรณ์	หน่วยงาน/อปท. ที่ออกคำสั่ง					ขอทุเลาคำสั่ง	วันที่รับอุทธรณ์คำสั่ง	วันที่พิจารณาอุทธรณ์แล้วเสร็จ	ผลการพิจารณาอุทธรณ์
		กทม.	เมืองพัทยา	อบจ.	เทศบาล	อบต.				
20.	คำสั่งให้แก้ไข ปรับปรุงตามเงื่อนไขใบอนุญาตเลี้ยงเป็ดไก่ สุกกร มาตรา 45				เทศบาลตำบลห้วยใหญ่ จ.มุกดาหาร		22 ก.พ.61	30 พ.ค.61 (97 วัน)	ยกอุทธรณ์/ ไม่ปฏิบัติตามเทศบัญญัติ	
21.	คำสั่งให้หยุดดำเนินกิจการตัดเชื่อมเคาะผลิตเหล็กไว้ทันทีเป็นการชั่วคราว จนกว่าจะได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการ มาตรา 45				เทศบาลตำบลพะวง จ.สงขลา		22 ก.พ. 61	30 พ.ค.61 (97 วัน)	ยกอุทธรณ์/ ไม่มีใบอนุญาต	
22.	คำสั่งให้ระงับเหตุรำคาญเช่าที่ดินเพื่อประกอบกิจการอื่น ๆ มาตรา 28				เทศบาลเมืองบางบัวทอง จ.นนทบุรี		23 ก.พ.61	25 เม.ย.61 (50 วัน)	ยกเลิกคำสั่ง/ผู้อุทธรณ์เสียชีวิต	
23.	คำสั่งไม่ออกใบอนุญาตประกอบกิจการเลี้ยงสุกร มาตรา 56				เทศบาลตำบลดอกพัฒนา จ.เชียงใหม่		23 ก.พ.61	30 พ.ค.61 (85 วัน)	คำสั่งไม่ชอบด้วยกฎหมาย/ เพิกถอนคำสั่ง	
24.	คำสั่งให้ปรับปรุงระบบน้ำเสียการจัดสรรที่ดิน มาตรา 28	เขตสาทร					26 ก.พ. 61	4 มิ.ย.61 (90 วัน)	ยกอุทธรณ์/ ก่อให้เกิดความเดือดร้อนจริง	

ลำดับที่	เรื่อง/รายละเอียดการอุทธรณ์	หน่วยงาน/อปท. ที่ออกคำสั่ง					ขอทุเลา คำสั่ง	วันที่รับ อุทธรณ์ คำสั่ง	วันที่ พิจารณา อุทธรณ์แล้ว เสร็จ	ผลการพิจารณา อุทธรณ์
		กทม.	เมือง พัทยา	อบจ.	เทศบาล	อบต.				
25.	คำสั่งให้ปรับปรุงแก้ไขระเบียบ เหตुरาคาญ มาตรา 28	เขต จตุจักร						28 ก.พ.61	30 พ.ค.61 (91 วัน)	คำสั่งไม่ชอบ ด้วยกฎหมาย/ เพิกถอนคำสั่ง
26.	คำสั่งให้แก้ไขเหตुरาคาญ รักษาความสะอาดและกำจัด มูลแมว มาตรา 28				เทศบาลนคร รังสิต จ.ปทุมธานี			28 ก.พ.61	30 พ.ค.61 (91 วัน)	ยกอุทธรณ์ บางส่วนและ เพิกถอนคำสั่ง บางส่วน
27.	คำสั่งให้แก้ไขเหตुरาคาญ มาตรา 28				เทศบาล เมืองศิลา จ.ขอนแก่น	อนุญาต ให้ทุเลา		8 มี.ค. 61	30 พ.ค.61 (83 วัน)	คำสั่งไม่ชอบ ด้วยกฎหมาย/ เพิกถอนคำสั่ง
28.	คำสั่งให้ควบคุมเหตुरาคาญ ควบคุมสุนัขมิให้ส่งเสียงดัง มาตรา 28	เขต ประเวศ						7 มี.ค.61	30 พ.ค.61 (84 วัน)	คำสั่งไม่ชอบ ด้วยกฎหมาย/ เพิกถอนคำสั่ง
29.	คำสั่งให้หยุดประกอบกิจการ จำหน่ายอาหารภายใน 30 วันมาตรา 45	เขต ราชเทวี						20 มี.ค.61	4 มิ.ย.61 (76 วัน)	ยกอุทธรณ์/ ไม่ปฏิบัติ ตามกฎหมาย

ลำดับที่	เรื่อง/รายละเอียดการอุทธรณ์	หน่วยงาน/อปท.ที่ออกคำสั่ง					ขอทุเลา คำสั่ง	วันที่รับ อุทธรณ์ คำสั่ง	วันที่ พิจารณา อุทธรณ์แล้ว เสร็จ	ผลการพิจารณา อุทธรณ์
		กทม.	เมือง พัทยา	อบจ.	เทศบาล	อบต.				
30.	คำสั่งไม่ต่อใบอนุญาตประกอบกิจการเลี้ยงสุกร มาตรา 56					อบต. บ้านลาน จ. ขอนแก่น		21 มี.ค. 61	30 พ.ค.61 (65 วัน)	คำสั่งไม่ชอบด้วยกฎหมาย/ เพิกถอนคำสั่ง
31.	คำสั่งไม่ออกใบอนุญาตประกอบกิจการเผาถ่าน มาตรา 56				เทศบาลตำบล หนองบัวบาน จ.อุดรธานี			30 มี.ค.61	14 มิ.ย.61 (76 วัน)	ยกอุทธรณ์/ ไม่ปฏิบัติตาม กฎและคำสั่ง
32.	คำสั่งให้หยุดประกอบกิจการเลี้ยงสุกร มาตรา 45					อบต. ผางาม จ. เชียงราย	ไม่อนุญาต ให้ทุเลา	30 มี.ค.61	14 มิ.ย.61 (71 วัน)	ถอนอุทธรณ์/ ได้รับ ใบอนุญาต/ จำหน่าย อุทธรณ์
33.	คำสั่งไม่อนุญาตจัดตั้งตลาด มาตรา 56				เทศบาลตำบล ยางบาง วัชรินทร์ จ.ฉะเชิงเทรา		ไม่อนุญาต ให้ทุเลา	4 เม.ย.61	14 มิ.ย.61 (71 วัน)	ยกอุทธรณ์/ ไม่ปฏิบัติตาม กฎและคำสั่ง

ลำดับที่	เรื่อง/รายละเอียดการอุทธรณ์	หน่วยงาน/อปท. ที่ออกคำสั่ง					ขอทุเลา คำสั่ง	วันที่รับ อุทธรณ์ คำสั่ง	วันที่ พิจารณา อุทธรณ์แล้ว เสร็จ	ผลการพิจารณา อุทธรณ์
		กทม.	เมือง พัทยา	อบจ.	เทศบาล	อบต.				
34.	คำสั่งให้ปรับปรุงแก้ไขระเบียบ เหตुरาคาญ มาตรา 28 วรรคหนึ่ง	เขตลาด กระบัง						27 มี.ค. 61	14 มิ.ย.61 (70 วัน)	คำสั่งไม่ ชอบด้วย กฎหมาย/ เพิกถอน คำสั่ง
35.	คำสั่งให้หยุดดำเนินการ เลี้ยงไก่ไว้ชั่วคราว มาตรา 45				เทศบาลตำบล ท่าข้ามเปลือก จ.เชียงราย			17 เม.ย. 61	30 พ.ค.61 (43 วัน)	ผู้อุทธรณ์ไม่ โต้แย้งคำสั่ง/ ไม่รับอุทธรณ์
36.	คำสั่งให้แก้ไขเพื่อระงับเหตุ ราคาญกิจการซ่อมรถ มาตรา 28	เขต ลาดพร้าว					อนุญาต ให้ทุเลา	23 เม.ย.61	14 มิ.ย.61 (52 วัน)	คำสั่งไม่ ชอบด้วย กฎหมาย/ เพิกถอน คำสั่ง
37.	คำสั่งไม่อนุญาตให้ประกอบ กิจการขายพารา มาตรา 56				เทศบาลตำบล ดอนตาล ผาสุก จ.มุกดาหาร			30 เม.ย.61	11 ก.ค.61 (72 วัน)	ยกอุทธรณ์/ ไม่ปฏิบัติตาม กฎหมาย/คำสั่ง

ลำดับที่	เรื่อง/รายละเอียดการอุทธรณ์	หน่วยงาน/อปท. ที่ออกคำสั่ง					ขอทุเลา คำสั่ง	วันที่รับ อุทธรณ์ คำสั่ง	วันที่ พิจารณา อุทธรณ์แล้ว เสร็จ	ผลการพิจารณา อุทธรณ์
		กทม.	เมืองพัทยา	อบจ.	เทศบาล	อบต.				
38.	คำสั่งไม่อนุญาตจัดตั้งตลาด มาตรา 56				เทศบาลตำบล บางวัว คนารักษ์ จ.ฉะเชิงเทรา		ไม่อนุญาต ให้ทุเลา	4 เม.ย.61	14 มิ.ย.61 (71 วัน)	ยกอุทธรณ์/ ไม่ปฏิบัติตาม กฎและคำสั่ง
39.	คำสั่งให้หยุดดำเนินกิจการ โรงพิมพ์ไว้ทันทีเป็นการ ชั่วคราว จนกว่าจะได้รับ อนุญาตให้ประกอบกิจการ มาตรา 45				เทศบาลนคร เชียงใหม่ จ.เชียงใหม่			8 พ.ค. 61	6 ส.ค.61 (90 วัน)	ยกอุทธรณ์/ ปฏิบัติไม่ ถูกต้อง ตามกฎหมาย/ คำสั่ง
40.	คำสั่งไม่ต่อใบอนุญาต กิจการตลาดประเภท 2 มาตรา 56				เทศบาลตำบล ลานหอย จ.สุโขทัย			15 พ.ค. 61	11 ก.ค.61 (90 วัน)	ผู้อุทธรณ์ยกเลิก การประกอบ กิจการ/จำหน่าย อุทธรณ์
41.	คำสั่งให้แก้ไข/ระงับเหตุ ราคาขงกิจการชูปโลหะ มาตรา 28 วรรคหนึ่ง	เขตบาง คอแหลม						11 พ.ค.61	11 ก.ย.61 (61 วัน)	คำสั่งไม่ชอบ ด้วยกฎหมาย/ เพิกถอนคำสั่ง

ลำดับที่	เรื่อง/รายละเอียดการอุทธรณ์	หน่วยงาน/อปท. ที่ออกคำสั่ง					ขอทุเลา คำสั่ง	วันที่รับ อุทธรณ์ คำสั่ง	วันที่ พิจารณา อุทธรณ์แล้ว เสร็จ	ผลการพิจารณา อุทธรณ์
		กทม.	เมือง พัทยา	อบจ.	เทศบาล	อบต.				
42.	คำสั่งให้ลดจำนวนการเลี้ยง สุกรจาก 300 ตัว เหลือ 100 ตัว มาตรา 28					อบต. มะเกลือเก่า จ.นคร ราชสีมา		15 พ.ค.61	14 ส.ค.61 (91 วัน)	ยกอุทธรณ์/ ตามข้อบัญญัติ เลี้ยงได้ 100 ตัว/ ไม่ปฏิบัติ ตามกฎหมาย
43.	คำสั่งให้หยุดดำเนินการ ซักรีด ไว้ทันทีเป็นการ ชั่วคราว จนกว่าจะได้รับ อนุญาตให้ประกอบกิจการ มาตรา 45				เทศบาลนคร หาดใหญ่ จ.สงขลา			15 พ.ค. 61	6 ส.ค.61 (77 วัน)	ยกอุทธรณ์/ ผู้อุทธรณ์ไม่มี ใบอนุญาต ประกอบกิจการ
44.	คำสั่งไม่ต่อใบอนุญาต กิจการ โลหะหรือแร่ มาตรา 56				เทศบาลเมือง สามพราน จ.นครปฐม			15 พ.ค. 61	14 มิ.ย.61 (24 วัน)	จำหน่ายคดี/ จพท.ออกคำสั่ง เพิกถอน
45.	คำสั่งให้แก้ไข/ระงับเหตุ รำคาญเสียงสุนัข มาตรา 28 วรรคหนึ่ง	เขตสวน หลวง						11 พ.ค.61	11 ก.ย.61 (51 วัน)	คำสั่งไม่ ชอบด้วย กฎหมาย/ เพิกถอนคำสั่ง

ลำดับที่	เรื่อง/รายละเอียดการอุทธรณ์	หน่วยงาน/อปท. ที่ออกคำสั่ง					ขอทุเลา คำสั่ง	วันที่รับ อุทธรณ์ คำสั่ง	วันที่ พิจารณา อุทธรณ์แล้ว เสร็จ	ผลการพิจารณา อุทธรณ์
		กทม.	เมือง พัทยา	อบจ.	เทศบาล	อบต.				
46.	คำสั่งไม่ออกไปอนุญาตประกอบกิจการเลี้ยงสุกร มาตรา 56				เทศบาลตำบล หนองดอง พัฒนา จ.เชียงใหม่		อนุญาต ให้ทุเลา	18 พ.ค.61	29 ส.ค.61 (96 วัน)	ยกอุทธรณ์/ ผู้อุทธรณ์ ไม่แก้ไข ตามคำสั่ง
47.	คำสั่งให้ระงับการประกอบกิจการรับกำจัดขยะมูลฝอย มาตรา 45				เทศบาลตำบล ป่าคอก จ.ภูเก็ต			28 พ.ค.61	11 ก.ค.61 (44 วัน)	ไม่รับอุทธรณ์/ อยู่ระหว่าง พิจารณา
48.	คำสั่งให้หยุดดำเนินกิจการตลาดประเภท 2 มาตรา 45				เทศบาลตำบล ลานหอย จ.สุโขทัย			24 พ.ค. 61	11 ก.ค.61 (48 วัน)	เป็นหนังสือ สั่งการ/ ไม่รับอุทธรณ์
49.	คำสั่งให้หยุดดำเนินกิจการโรงงานประเภท 2 ผลิตเปลนอน รถเข็นผู้ป่วยฯ มาตรา 45				เทศบาลตำบล ธัญบุรี จ.ปทุมธานี		ไม่อนุญาต ให้ทุเลา	4 มิ.ย. 61	14 มิ.ย.61 (71 วัน)	ยกอุทธรณ์/ ไม่ปฏิบัติตาม กฎหมาย

ลำดับที่	เรื่อง/รายละเอียดการอุทธรณ์	หน่วยงาน/อปท. ที่ออกคำสั่ง					ขอทุเลา คำสั่ง	วันที่รับ อุทธรณ์ คำสั่ง	วันที่ พิจารณา อุทธรณ์แล้ว เสร็จ	ผลการพิจารณา อุทธรณ์
		กทม.	เมือง พัทยา	อบจ.	เทศบาล	อบต.				
50.	คำสั่งไม่ออกใบอนุญาตประกอบกิจการซ่อมรถ มาตรฐาน 56 วรรคสอง					อบต. บางพลีใหญ่ จ.สมุทร ปราการ	ไม่อนุญาต ให้ทุเลา	6 มิ.ย.61	14 ส.ค.61 (69 วัน)	ยกอุทธรณ์/ ปฏิบัติไม่ ถูกต้องตาม กฎหมาย/ ข้อบัญญัติ
51.	คำสั่งให้หยุดประกอบ กิจการเลี้ยงไก่ มาตรฐาน 45					อบต.เวียง จ.เชียงใหม่	อนุญาต ให้ทุเลา	6 มิ.ย.61	14 ส.ค.61 (84 วัน)	ยกอุทธรณ์/ ไม่ปฏิบัติตาม กฎหมาย
52.	คำสั่งให้หยุดประกอบ กิจการเลี้ยงไก่ มาตรฐาน 45				เทศบาลตำบล สันผีเสื้อ จ.เชียงใหม่			6 มิ.ย.61	31 ส.ค.61 (64 วัน)	เพิกถอนคำสั่ง/ ไม่ได้เดือดร้อน
53.	คำสั่งให้ปรับปรุงแก้ไขเหตุ ราคาสูงเกินสมควร มาตรฐาน 27,28	เขตมีนบุรี						8 มิ.ย.61	14 ส.ค.61 (67 วัน)	ยกอุทธรณ์/ คำสั่งชอบ ด้วยกฎหมาย

ลำดับที่	เรื่อง/รายละเอียดการอุทธรณ์	หน่วยงาน/อปท. ที่ออกคำสั่ง					ขอทุเลา คำสั่ง	วันที่รับ อุทธรณ์ คำสั่ง	วันที่ พิจารณา อุทธรณ์แล้ว เสร็จ	ผลการพิจารณา อุทธรณ์
		กทม.	เมือง พัทยา	อบจ.	เทศบาล	อบต.				
54.	คำสั่งให้หยุดดำเนินการ เลี้ยงสุกรมาตรา 45					อบต.พลูด จ.ชลบุรี	ไม่อนุญาต ให้ทุเลา	15 มิ.ย. 61	13 ก.ย.61 (90 วัน)	ยกอุทธรณ์/ ก่อให้เกิด ความเดือดร้อน จริง
55.	คำสั่งให้หยุดดำเนินการ ขายอาหารทะเล มาตรา 45				เทศบาล นครลำปาง จ.ลำปาง		อนุญาต ให้ทุเลา	19 มิ.ย.61	13 ก.ย.61 (86 วัน)	ยกอุทธรณ์ บางส่วน/เพิก ถอนคำสั่งให้ หยุดกิจการ
56.	คำสั่งให้หยุดดำเนินการ ขายของเก่าไว้ทันที มาตรา 45				เทศบาลตำบล ไชยมงคล จ.นคร ราชสีมา			20 มิ.ย.61	31 ส.ค.61 (72 วัน)	ยกอุทธรณ์/ผู้ อุทธรณ์ ไม่ปฏิบัติตาม กฎกระทรวง/ ข้อบัญญัติ
57.	คำสั่งให้หยุดประกอบ กิจการโลหะหรือแร่ มาตรา 45				เทศบาลเมือง สามพราน จ.นครปฐม			29 มิ.ย.61	28 ก.ย.61 (86 วัน)	ยกอุทธรณ์/ ประกอบกิจการ โดยไม่ได้รับ อนุญาต

ลำดับที่	เรื่อง/รายละเอียดการอุทธรณ์	หน่วยงาน/อปท.ที่ออกคำสั่ง					ขอทุเลา คำสั่ง	วันที่รับ อุทธรณ์ คำสั่ง	วันที่ พิจารณา อุทธรณ์แล้ว เสร็จ	ผลการพิจารณา อุทธรณ์
		กทม.	เมือง พัทยา	อบจ.	เทศบาล	อบต.				
58.	คำสั่งห้ามไม่ให้อาหารนกหรือลักษณะเป็นการให้อาหารนกเหตุรำคาญ มาตรา 28	เขตจตุจักร						29 มิ.ย.61	28 ก.ย.61 (91 วัน)	เพิกถอนคำสั่ง/ ออกคำสั่ง ไม่ปรากฏ ข้อเท็จจริง
59.	คำสั่งให้หยุดดำเนินกิจการร้านขายอาหาร มาตรา 45	เขต สายไหม						29 มิ.ย. 61	14 ส.ค.61 (46 วัน)	ยกอุทธรณ์/ ไม่มีใบอนุญาต
60.	คำสั่งไม่อนุญาตประกอบกิจการเลี้ยงสุกร มาตรา 56				เทศบาล ตำบล เมืองเก่า จ.สระบุรี			2 ก.ค.61	28 ก.ย.61 (88 วัน)	ยกอุทธรณ์ผู้ อุทธรณ์ปฏิบัติ ไม่ถูกต้อง
61.	คำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตประกอบกิจการโรงแรม มาตรา 60					อบต. หินเหล็กไฟ จ.ประจวบ คีรีขันธ์		27 มิ.ย.61	13 ก.ย.61 (72 วัน)	จำหน่าย อุทธรณ์/จพด. เพิกถอนคำสั่ง

ลำดับที่	เรื่อง/รายละเอียดการอุทธรณ์	หน่วยงาน/อปท. ที่ออกคำสั่ง					ขอทุเลา คำสั่ง	วันที่รับ อุทธรณ์ คำสั่ง	วันที่ พิจารณา อุทธรณ์แล้ว เสร็จ	ผลการพิจารณา อุทธรณ์
		กทม.	เมือง พัทยา	อบจ.	เทศบาล	อบต.				
62.	คำสั่งให้หยุดประกอบ กิจการเลี้ยงสุกร มาตรา 45					อบต.บ้านร่อง จ.ลำปาง		12 ก.ค.61	28 ก.ย.61 (78 วัน)	เพิกถอนคำสั่ง/ จพด.ออกคำสั่ง ไม่ครบถ้วน
63.	คำสั่งให้หยุดดำเนินกิจการ โรงกลึง มาตรา 45					อบต.ท่าดอน จ.เชียงใหม่	อนุ ญาติให้ ทุเลา	19 ก.ค.61	28 ก.ย.61 (71 วัน)	เพิกถอนคำสั่ง/ จพด.ออกคำสั่ง ไม่ถูกต้อง
64.	คำสั่งไม่อนุญาตประกอบ กิจการเลี้ยงสุกร มาตรา 56				เทศบาล ตำบล หินกอง จ.ร้อยเอ็ด			21 ก.ค. 61	26 ต.ค.61 (97 วัน)	ยกอุทธรณ์/ ก่อให้เกิดความ เดือดร้อนจริง
65.	คำสั่งไม่ออกใบอนุญาตเผา ขยะติดเชื้อ มาตรา 56					อบต.ขม้น จ.สกลนคร		1 ส.ค.61	28 ก.ย.61 (58 วัน)	เพิกถอนคำสั่ง/ ผู้อุทธรณ์ ขออนุญาต ประกอบกิจการ
66.	คำสั่งให้แก้ไขระงับเหตุ รำคาญเสียงสุนัข มาตรา 28					อบต.จอหอ จ.นคร ราชสีมา		7 ส.ค.61	26 ต.ค.61 (80 วัน)	ยกอุทธรณ์/ไม่มี มาตรการ ในการเลี้ยง

ลำดับที่	เรื่อง/รายละเอียดการอุทธรณ์	หน่วยงาน/อปท. ที่ออกคำสั่ง					ขอทุเลา คำสั่ง	วันที่รับ อุทธรณ์ คำสั่ง	วันที่ พิจารณา อุทธรณ์แล้ว เสร็จ	ผลการพิจารณา อุทธรณ์
		กทม.	เมือง พัทยา	อบจ.	เทศบาล	อบต.				
67.	คำสั่งให้แก้ไขระงับเหตุ รำคาญเสียงรบกวนทางแอ่น มาตรา 28				เทศบาล ตำบล มาบอำมฤต จ.ชุมพร			10 ส.ค.61	28 ก.ย.61 (78 วัน)	ยกอุทธรณ์/ ก่อให้เกิดความ เดือดร้อนจริง
68.	คำสั่งไม่อนุญาตให้ประกอบ กิจการเก็บ ขน สิ่งปฏิกูล มาตรา 56				เทศบาล ตำบล ป่าคลอก จ.ภูเก็ต			14 ส.ค.61	29 ต.ค.61 (73 วัน)	เพิกถอนคำสั่ง/ ข้อเท็จจริงรับ ฟังไม่ได้
69.	คำสั่งให้ระงับเหตุรำคาญ/ ให้หยุดดำเนินกิจการ/ ไม่อนุญาตให้ประกอบ กิจการเลี้ยงสุกร มาตรา 28,45,56				เทศบาล ตำบล ดอนแก้ว จ.เชียงใหม่		ไม่อนุญาต ให้ทุเลา	20 ส.ค. 61	28 พ.ย.61 (100 วัน)	ยกอุทธรณ์/ ไม่มีมาตรการ ป้องกันมลพิษ กลิ่น
70.	คำสั่งให้ระงับการเลี้ยงแมว มาตรา 28					อบต. บึงคำพร้อย จ.ปทุมธานี		24 ส.ค.61	29 ต.ค.61 (66 วัน)	ยกอุทธรณ์/ การเลี้ยงแมว ก่อให้เกิดเหตุ รำคาญจริง

ลำดับที่	เรื่อง/รายละเอียดการอุทธรณ์	หน่วยงาน/อปท. ที่ออกคำสั่ง					ขอทุเลา คำสั่ง	วันที่รับ อุทธรณ์ คำสั่ง	วันที่ พิจารณา อุทธรณ์แล้ว เสร็จ	ผลการพิจารณา อุทธรณ์
		กทม.	เมือง พัทยา	อบจ.	เทศบาล	อบต.				
71.	คำสั่งให้หยุดดำเนินกิจการ ร้านกาแฟ มาตรา 45				เทศบาล เมือง ศรีราชา จ.ชลบุรี		ไม่อนุญาต ให้ทุเลา	10 ก.ย.61	12 ต.ค.61 (30 วัน)	-
72.	คำสั่งไม่อนุญาตประกอบ กิจการเลี้ยงสุกร มาตรา 56					อบต.วังทอง จ.สุโขทัย		11 ก.ย.61	28 พ.ย.61 (78 วัน)	ยกอุทธรณ์/ ไม่ปฏิบัติ ตามกฎหมาย
73.	คำสั่งไม่อนุญาตให้ประกอบ กิจการซ่อมรถยนต์ มาตรา 56				เทศบาล เมืองลำปาง จ.ลำปาง			18 ก.ย.61	28 พ.ย.61 (71 วัน)	จำหน่าย อุทธรณ์/ ผู้อุทธรณ์ ขอถอนอุทธรณ์
74.	คำสั่งให้ระงับเหตุรำคาญ จากการระบายน้ำหมู่บ้าน จัดสรร มาตรา 28				เทศบาล นคร นนทบุรี จ.นนทบุรี		อนุญาต ให้ทุเลา	14 ก.ย. 61	28 พ.ย.61 (75 วัน)	เพิกถอนคำสั่ง/ ผู้อุทธรณ์ไม่ใช่ เจ้าของสถานที่

ลำดับที่	เรื่อง/รายละเอียดการอุทธรณ์	หน่วยงาน/อปท. ที่ออกคำสั่ง					ขอทุเลา คำสั่ง	วันที่รับ อุทธรณ์ คำสั่ง	วันที่ พิจารณา อุทธรณ์แล้ว เสร็จ	ผลการพิจารณา อุทธรณ์
		กทม.	เมือง พัทยา	อบจ.	เทศบาล	อบต.				
75.	คำสั่งให้ปรับปรุงแก้ไขเพื่อ ระงับเหตุรำคาญเสียงดังจาก คอมเพรสเซอร์แอร์ (โรงเรียน) มาตรา 28	เขตวัฒนา						18 ก.ย.61	26 ธ.ค.61 (99 วัน)	ยกอุทธรณ์/ "ไม่มีมาตรการ ป้องกันมลพิษ ทางเสียง"
76.	คำสั่งให้หยุดดำเนินกิจการ เลี้ยงสุกร มาตรา 45					อบต.เสาเกา จ.นคร ศรีธรรมราช	"ไม่อนุญาต ให้ทุเลา"	13 ก.ย.61	28 พ.ย.61 (76 วัน)	ยกอุทธรณ์/ "ผู้อุทธรณ์ "ไม่ปฏิบัติ ตามกฎหมาย"
77.	คำสั่งให้ปฏิบัติตามคำสั่งค้าขาย มวย มาตรา 45	เขต สะพาน สูง					อนุญาต ให้ทุเลา	24 ก.ย.61	27 พ.ย.61 (65 วัน)	เพิกถอนคำสั่ง/ กิจการผู้อุทธรณ์ ถูกต้องตามกฎหมาย
78.	คำสั่งให้ระงับเหตุรำคาญ เลี้ยงสุนัข มาตรา 28					อบต.สบตุ๋ย จ.ลำปาง		24 ก.ย.61	27 พ.ย.61 (65 วัน)	จำหน่าย อุทธรณ์/ผู้ อุทธรณ์ขัดถอน อุทธรณ์

ลำดับที่	เรื่อง/รายละเอียดการอุทธรณ์	หน่วยงาน/อปท.ที่ออกคำสั่ง					ขอทุเลา คำสั่ง	วันที่รับ อุทธรณ์ คำสั่ง	วันที่พิจารณา อุทธรณ์แล้ว เสร็จ	ผลการ พิจารณา อุทธรณ์
		กทม.	เมือง พัทยา	อบจ.	เทศบาล	อบต.				
79.	คำสั่งไม่ออกใบอนุญาตเลี้ยง สุกร มาตรา 56					อบต. ทรายขาว จ.เลย		27 ก.ย. 61	29 ต.ค.61 (32 วัน)	ไม่รับอุทธรณ์/ ไม่ใช่คำสั่งที่ พิจารณา ออกใบอนุญาต
80.	คำสั่งให้แก้ไขเพื่อระงับเหตุ เดือดร้อนรำคาญกิจการ โรง พิมพ์ มาตรา 28	เขต บางซื่อ						28 ก.ย.61	24 ธ.ค.61 (87 วัน)	ยกอุทธรณ์/ ก่อให้เกิด ความเดือดร้อน จริง
81.	คำสั่งให้หยุดดำเนินกิจการ เลี้ยงสุกร มาตรา 45					อบต. เสาเกา จ.นคร ศรีธรรมราช	ไม่อนุญาต ให้ทุเลา	13 ก.ย.61	28 พ.ย.61 (76 วัน)	ยกอุทธรณ์/ ผู้อุทธรณ์ไม่ ปฏิบัติตาม กฎหมาย

ข) ตารางสรุปผลการพิจารณาอุทธรณ์

ลำดับที่	หน่วยงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	จำนวนเรื่องที่อุทธรณ์	คิดเป็นร้อยละ (%)	ระยะเวลาพิจารณาอุทธรณ์				ผลการพิจารณาอุทธรณ์				ลักษณะการอุทธรณ์ (มาตรา)			
				น้อยกว่า 60 วัน	มากกว่า 60 วัน แต่ไม่เกิน 90 วัน	มากกว่า 90 วัน แต่ไม่เกิน 120 วัน	มากกว่า 120 วัน	ชอบด้วยกฎหมาย	ไม่ชอบด้วยกฎหมาย	ถอนอุทธรณ์	ไม่ใช่คำสั่งจพถ.	28	44,45	56	48,60
1	กรุงเทพมหานคร	19	23	3	10	3	2	8	10	1	-	14	4	-	-
2	เทศบาล	37	46	7	20	6	3	20	7	3	7	9	16	15	-
3	องค์การบริหารส่วนตำบล	25	31	2	17	5	2	12	8	4	1	8	9	6	1
4	องค์การบริหารส่วนจังหวัด	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
5	เมืองพัทยา	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	รวม	81	100	12	47	15	7	40	25	8	8	30	29	21	1

หมายเหตุ

- (1) การอุทธรณ์คำสั่งตามมาตรา 28 เหตุรำคาญ จำนวน 30 เรื่อง
 (เหตุเสียงดัง =6,กลิ่น= 2,น้ำเสีย =4,ฝุ่น =1,เสียงสัตว์=11,
 ใช้สถานที่ไม่ถูกสุขลักษณะ= 3, อื่น ๆ =3) คิดเป็น 37 %
- (2) การอุทธรณ์คำสั่งตามมาตรา 45 กรณีปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติ
 กฎกระทรวง ข้อบัญญัติท้องถิ่น จำนวน 29 เรื่อง
 (สั่งให้หยุดดำเนินการเป็นการชั่วคราว=6,
 สั่งให้หยุดดำเนินการทันที=18,สั่งให้แก้ไขหรือปรับปรุง = 5)
 คิดเป็น 35 %
- (3) การอุทธรณ์คำสั่งตามมาตรา 56 การออกใบอนุญาต, การต่อใบอนุญาต,
 (ไม่ออกใบอนุญาต = 16, ไม่ต่อใบอนุญาต = 5
 จำนวน 21 เรื่อง คิดเป็น 26 %
- (4) การอุทธรณ์คำสั่งตามมาตรา 60 การเพิกถอนใบอนุญาต
 จำนวน 1 เรื่อง คิดเป็น 1 %





ภาคผนวก จ

สถิติการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครอง ปี พ.ศ. 2562

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

สกลนคร

ก) ตารางแสดงข้อมูล จำนวน 89 เรื่อง ดังนี้

ลำดับที่	เรื่อง/รายละเอียดการอุทธรณ์	หน่วยงาน/อปท.ที่ออกคำสั่ง					ขอทุเลาคำสั่ง	วันที่รับอุทธรณ์คำสั่ง	วันที่พิจารณาอุทธรณ์แล้วเสร็จ	ผลการพิจารณาอุทธรณ์
		กทม.	เมืองพัทยา	อบจ.	เทศบาล	อบต.				
1.	คำสั่งให้แก้ไขระดับเหตุรำคาญ กิจการเลี้ยงไก่ มาตรา 28				เทศบาลเมือง บ้านสวน จ.ชลบุรี			1 ต.ค.61	27 ธ.ค.61 (87 วัน)	ถอนอุทธรณ์/ จำหน่ายอุทธรณ์
2.	คำสั่งให้หยุดดำเนินกิจการ ทำเรซิ่น มาตรา 45				เทศบาลตำบล บ้านบางม่วง จ.นนทบุรี			2 ต.ค.61	27 พ.ย.61 (86 วัน)	ยกอุทธรณ์/ไม่มี ใบอนุญาต ประกอบกิจการ
3.	คำสั่งไม่อนุญาตประกอบ กิจการเลี้ยงสุกร มาตรา 56				เทศบาลตำบล วาริชภูมิ จ.สกลนคร			2 ต.ค. 61	27 ต.ค.61 (86 วัน)	เพิกถอนคำสั่ง/ ไม่ปรากฏว่า ผู้อุทธรณ์ปฏิบัติ ไม่ถูกต้อง
4.	คำสั่งให้หยุดดำเนินกิจการ ร้านจำหน่ายอาหาร มาตรา 45				เทศบาลเมือง บ้านไผ่ จ.ขอนแก่น		ไม่ อนุญาต ให้ทุเลา	8 ต.ค.61		เพิกถอนคำสั่ง/ ไม่ปรากฏ ข้อเท็จจริงว่า ผู้ปฏิบัติ ไม่ถูกต้อง

ลำดับที่	เรื่อง/รายละเอียดการอุทธรณ์	หน่วยงาน/อปท.ที่ออกคำสั่ง					ขอทุเลาคำสั่ง	วันที่รับอุทธรณ์คำสั่ง	วันที่พิจารณาอุทธรณ์แล้วเสร็จ	ผลการพิจารณาอุทธรณ์
		กทม.	เมืองพัทยา	อบจ.	เทศบาล	อบต.				
5.	คำสั่งไม่อนุญาตให้ประกอบกิจการผลิตแอสฟัลต์ติกคอนกรีต มาตรา 56				เทศบาลตำบลเอราวัณ จ.เลย		5 ต.ค.61	27 ธ.ค.61 (83 วัน)	ยกอุทธรณ์/ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมาย	
6.	คำสั่งไม่อนุญาตประกอบกิจการเลี้ยงไก่ไข่ มาตรา 56				เทศบาลตำบลเขาสัจจรรย์ จ.ชลบุรี		11 ต.ค.61	27 ธ.ค.61 (77 วัน)	เพิกถอนคำสั่ง/ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าผู้ปฏิบัติไม่ถูกต้อง	
7.	คำสั่งไม่อนุญาตประกอบกิจการเลี้ยงเป็ดไข่ มาตรา 56				เทศบาลตำบลหัวช้าง จ.ร้อยเอ็ด		18 ต.ค.61	15 ม.ค.62 (89 วัน)	เพิกถอนคำสั่ง/คำสั่งไม่ถูกต้องตามขั้นตอน	
8.	คำสั่งให้แก้ไข ระเบียบเหตุรำคาญที่ดินว่างเปล่ามีการทิ้งขยะ มาตรา 28				เทศบาลนครปากเกร็ด จ.นนทบุรี		17 ต.ค.61	27 ธ.ค.61 (71 วัน)	เพิกถอนคำสั่ง/รองนายกฯไม่มีอำนาจออกคำสั่ง	
9.	คำสั่งให้แก้ไขเหตุรำคาญกิจการซ่อมรถ มาตรา 28				เทศบาลเมืองยโสธร จ.ยโสธร		22 ต.ค.61	16 ม.ค.62 (86 วัน)	ยกอุทธรณ์/ผู้อุทธรณ์ก่อให้เกิดความเดือดร้อนจริง	

ลำดับที่	เรื่อง/รายละเอียดการอุทธรณ์	หน่วยงาน/อปท.ที่ออกคำสั่ง					ขอทูลเกล้า คำสั่ง	วันที่รับ อุทธรณ์ คำสั่ง	วันที่พิจารณา อุทธรณ์แล้ว เสร็จ	ผลการพิจารณา อุทธรณ์
		กทม.	เมือง พัทยา	อบจ.	เทศบาล	อบต.				
10.	สั่งให้หยุดดำเนินการตลาด มาตรา 45				เทศบาลตำบล โพธิ์กลาง จ.นครราชสีมา		ไม่ อนุญาต ให้ทูลเกล้า	24 ต.ค.61	16 ม.ค.62 (84 วัน)	ยกอุทธรณ์/ผู้ อุทธรณ์ปฏิบัติ ไม่ถูกต้องตาม กฎกระทรวง
11.	สั่งให้ระงับเหตุรำคาญให้ อาหารนกพิราบ มาตรา 28	เขต ห้วยขวาง						8 พ.ย. 61	27 ธ.ค.61 (49 วัน)	ไม่รับอุทธรณ์/ขอ ทูลเกล้าฯบังคับ ตามคำสั่ง
12.	สั่งให้ปรับปรุงแก้ไขเหตุ รำคาญกิจการขายอาหาร มาตรา 45				เทศบาล เมืองทุ่งสง จ. นคร ศรีธรรมราช			15 พ.ย.61	16 ม.ค.62 (62 วัน)	ยกอุทธรณ์/ ผู้อุทธรณ์ไม่ปฏิบัติ ตามเทศบัญญัติ
13.	สั่งให้หยุดประกอบกิจการ จำหน่ายอะไหล่และอุปกรณ์ รถจักรยานยนต์ มาตรา 45	เขต สายไหม						3 ธ.ค.61	20 มี.ค.62 (107 วัน)	ยกอุทธรณ์/ ผู้อุทธรณ์ไม่ปฏิบัติ ตามพ.ร.บ.และ ข้อบัญญัติ

ลำดับที่	เรื่อง/รายละเอียดการอุทธรณ์	หน่วยงาน/อปท.ที่ออกคำสั่ง					ขอทูลเกล้า คำสั่ง	วันที่รับ อุทธรณ์ คำสั่ง	วันที่พิจารณา อุทธรณ์แล้ว เสร็จ	ผลการพิจารณา อุทธรณ์
		กทม.	เมือง พัทยา	อบจ.	เทศบาล	อบต.				
14.	คำสั่งให้ปรับปรุงแก้ไขเหตุ รำคาญกิจการเลี้ยงสุกร มาตรา 45					อบต.อีเซ จ.ศรีสะเกษ		4 ธ.ค.61	4 มี.ค.62 (90 วัน)	ยกอุทธรณ์/ผู้ อุทธรณ์ปฏิบัติ ไม่ถูกต้องตาม ข้อบัญญัติ
15.	คำสั่งให้แก้ไขระงับเหตุรำคาญ กิจการ โรงงานลูกชิ้น มาตรา 28				เทศบาล เมืองเสนา จ.พระนครศรีอยุธยา อยุธยา			4 ธ.ค.61	20 มี.ค.62 (106 วัน)	เพิกถอนคำสั่ง/ผู้ อุทธรณ์ไม่ได้ก่อ เหตุรำคาญ
16.	คำสั่งให้การแจ้งเป็นอันสิ้นสุด กิจการร้านแผงค้าจำหน่าย อาหารและเครื่องดื่ม มาตรา 48	เขต ห้วยขวาง						7 ธ.ค. 61	20 มี.ค.62 (103 วัน)	เพิกถอนคำสั่ง/ จพด. ไม่สั่งให้ แก้ไขปรับปรุง ก่อนออกคำสั่ง

ลำดับที่	เรื่อง/รายละเอียดการอุทธรณ์	หน่วยงาน/อปท.ที่ออกคำสั่ง					ขอทุเลา คำสั่ง	วันที่รับ อุทธรณ์ คำสั่ง	วันที่พิจารณา อุทธรณ์แล้ว เสร็จ	ผลการพิจารณา อุทธรณ์
		กทม.	เมือง พัทยา	อบจ.	เทศบาล	อบต.				
17.	คำสั่งไม่อนุญาตให้ประกอบ กิจการเลี้ยงไก่เนื้อ มาตรา 56				เทศบาลตำบล หนองโน จ.ขอนแก่น			13 ธ.ค.61	20 มี.ค.62 (97 วัน)	ยกอุทธรณ์/ ผู้อุทธรณ์ไม่ ปฏิบัติตามเทศ บัญญัติ
18.	คำสั่งให้ปรับปรุงแก้ไขเหตุ รำคาญคาร์แค มาตรา 45				เทศบาลเมือง ทุ่งสง จ.นครศรี ธรรมราช			17 ธ.ค.61	2 เม.ย.62 (106 วัน)	ยกอุทธรณ์/ ผู้อุทธรณ์ไม่ ปฏิบัติตามเทศ บัญญัติ
19.	คำสั่งให้หยุดดำเนินกิจการ เลี้ยงสุกร มาตรา 45				เทศบาลตำบล ท่าช้าง จ.สงขลา			4 ธ.ค.61	4 มี.ค.62 (90 วัน)	ไม่รับอุทธรณ์ ยื่นอุทธรณ์ เกิน 30 วัน/ ยกอุทธรณ์
20.	คำสั่งให้แก้ไขระงับเหตุ รำคาญเลี้ยงสุนัข มาตรา 28				เทศบาลนคร ลำปาง จ.ลำปาง	อนุญาต ให้ทุเลา		24 ธ.ค.61	27 มี.ค.62 (93 วัน)	ถอนอุทธรณ์/ จำหน่ายอุทธรณ์

ลำดับที่	เรื่อง/รายละเอียดการอุทธรณ์	หน่วยงาน/อปท.ที่ออกคำสั่ง					ขอทุเลา คำสั่ง	วันที่รับ อุทธรณ์ คำสั่ง	วันที่พิจารณา อุทธรณ์แล้ว เสร็จ	ผลการพิจารณา อุทธรณ์
		กทม.	เมือง พัทยา	อบจ.	เทศบาล	อบต.				
21.	คำสั่งให้แก้ไขระงับเหตุ รื้อคาถุกิจการร้านอาหาร มาตรา 28				เทศบาลนคร ลำปาง จ.ลำปาง		ขอทุเลา	2 ม.ค.62	5 เม.ย.62 (93 วัน)	ยกอุทธรณ์/ ก่อให้เกิดความ เดือดร้อนรำคาญ จริง
22.	คำสั่งให้เพิกถอนใบอนุญาต เลี้ยงไก่ไข่ มาตรา 60					อบต. โศก คอน จ. หนองคาย		8 ม.ค.62	5 เม.ย.62 (87 วัน)	เพิกถอนคำสั่ง/จพด. ไม่ได้ยื่นข้อเท็จจริง และมีรายการไม่ ครบถ้วน
23.	คำสั่งให้พักใบอนุญาต เก็บ ขนและกำจัดขยะ มาตรา 59	เขต บางกะปิ					ขอทุเลา	14 ม.ค.62	20 มี.ค.62 (65 วัน)	ไม่รับอุทธรณ์/ผู้ อุทธรณ์ไม่ได้ระบุ ข้อเท็จจริงข้อ โต้แย้ง
24.	คำสั่งไม่อนุญาตให้ประกอบ กิจการสะสมยางดิบ มาตรา 56					อบต. ป่าล้มพัฒนา จ.สตูล		16 ม.ค.62	5 เม.ย.62 (79 วัน)	ยกอุทธรณ์/ยื่น ขอรับใบอนุญาต ไม่ถูกต้อง

ลำดับที่	เรื่อง/รายละเอียดการอุทธรณ์	หน่วยงาน/อปท.ที่ออกคำสั่ง					ขอทุเลาคำสั่ง	วันที่รับอุทธรณ์คำสั่ง	วันที่พิจารณาอุทธรณ์แล้วเสร็จ	ผลการพิจารณาอุทธรณ์
		กทม.	เมืองพัทยา	อบจ.	เทศบาล	อบต.				
25.	คำสั่งให้ชะลอการออกใบอนุญาต มาตรา 56	เขตประเวศ						23 ม.ค.62	27 มี.ค.62 (93 วัน)	เพิกถอนคำสั่ง/จพด. ออกคำสั่งไม่ปรากฏข้อเท็จจริง
26.	คำสั่งให้หยุดประกอบกิจการประกอบหรือซ่อมเครื่องจักรเครื่องยนต์ การปะยาง มาตรา 45				อบต. บางพลีใหญ่ จ.สมุทรปราการ	ขอทุเลา	24 ม.ค.62	5 เม.ย.62 (71 วัน)	จำหน่ายอุทธรณ์/จพด. ทบทวนคำสั่ง/สั่งเพิกถอนคำสั่ง	
27.	คำสั่งไม่ต่อใบอนุญาตประกอบกิจการผลิตปูนขาว มาตรา 56				เทศบาลตำบลสีมามงคล จ.นครราชสีมา	ขอทุเลา	24 ม.ค.62	4 เม.ย.62 (70 วัน)	เพิกถอนคำสั่ง/จพด. ออกคำสั่งไม่เป็นไปตามรูปแบบ	
28.	คำสั่งให้ชะลอการออกใบอนุญาตกิจการตลาด มาตรา 56	เขตสวนหลวง						21 ม.ค.62	2 พ.ค.62 (101 วัน)	เพิกถอนคำสั่ง/จพด. ไม่ระบุข้อเท็จจริงให้ครบถ้วน

ลำดับที่	เรื่อง/รายละเอียดการอุทธรณ์	หน่วยงาน/อปท.ที่ออกคำสั่ง					ขอทูลเกล้า คำสั่ง	วันที่รับ อุทธรณ์ คำสั่ง	วันที่พิจารณา อุทธรณ์แล้ว เสร็จ	ผลการพิจารณา อุทธรณ์
		กทม.	เมือง พัทยา	อบจ.	เทศบาล	อบต.				
29.	คำสั่งไม่อนุญาตให้ออก ใบอนุญาตกิจการเลี้ยง สัตว์ปีก (เลี้ยงไก่) มาตรา 56				เทศบาลตำบล ตาตทอง จ.ยโสธร		29 พ.ย.61	26 ก.พ.62 (89 วัน)	ยกอุทธรณ์/ผู้ อุทธรณ์ไม่ปฏิบัติ ตาม พ.ร.บ. การสาธารณสุข พ.ศ. 2535	
30.	คำสั่งให้ปรับปรุงและระงับ เหตุรำคาญ กิจการเลี้ยงไก่ มาตรา 28	เขต บางรัก					4 ก.พ.62	1 พ.ค.62 (86 วัน)	เพิกถอนคำสั่ง/ ไม่เข้าของ/ ผู้ครอบครอง สถานที่	
31.	คำสั่งให้แก้ไข ระเบียบเหตุ รำคาญ โรงไฟฟ้าชีวมวล มาตรา 28					อบต. เหนือเมือง จ.ร้อยเอ็ด	8 ก.พ.62	2 พ.ค.62 (83 วัน)	ผู้อุทธรณ์ขอถอน อุทธรณ์/จำหน่าย อุทธรณ์	
32.	คำสั่งให้แก้ไขเหตุรำคาญ เลี้ยงสุนัข มาตรา 28				เทศบาลนคร สุราษฎร์ธานี จ.สุราษฎร์ ธานี		ขอทูลเกล้า	11 ก.พ.62	2 พ.ค.62 (80 วัน)	ยกอุทธรณ์/ ก่อให้เกิดความ เดือดร้อนรำคาญ แก่ผู้อาศัยจริง

ลำดับที่	เรื่อง/รายละเอียดการอุทธรณ์	หน่วยงาน/อปท.ที่ออกคำสั่ง					ขอทุเลา คำสั่ง	วันที่รับ อุทธรณ์ คำสั่ง	วันที่พิจารณา อุทธรณ์แล้ว เสร็จ	ผลการพิจารณา อุทธรณ์
		กทม.	เมือง พัทยา	อบจ.	เทศบาล	อบต.				
33.	คำสั่งให้หยุดประกอบกิจการ สะสมอุปกรณ์ยานยนต์/ เครื่องจักรเก่า มาตรา 45				เทศบาลนคร นนทบุรี จ.นนทบุรี			11 ก.พ.62	2 พ.ค.62 (80 วัน)	ยกอุทธรณ์/ผู้ อุทธรณ์ไม่มี ใบอนุญาต ประกอบกิจการ
34.	คำสั่งให้ระงับเหตุรำคาญ กิจการโรงแรม มาตรา 28	เขต คลองเตย						1 มี.ค.62	2 พ.ค.62 (62 วัน)	ยกอุทธรณ์/ผู้ อุทธรณ์ก่อให้เกิด เหตุรำคาญจริง
35.	คำสั่งให้หยุดการใช้เสียงใน กิจการโรงแรมเกินกว่าที่ กฎหมายกำหนดมาตรา 45				เทศบาล เมืองชะอำ จ.เพชรบุรี	ขอทุเลา		1 มี.ค.62	28 พ.ค.62 (88 วัน)	ยกอุทธรณ์/ผู้ อุทธรณ์ก่อให้เกิด เหตุรำคาญจริง/ ไม่ปฏิบัติ คำแนะนำ
36.	คำสั่งให้หยุดดำเนินกิจการ สนามฟุตบอล มาตรา 45					อบต. บางเตย จ.นครปฐม		4 มี.ค.62	29 พ.ค.62 (86 วัน)	ถอนอุทธรณ์/ จำหน่ายอุทธรณ์

ลำดับที่	เรื่อง/รายละเอียดการอุทธรณ์	หน่วยงาน/อปท.ที่ออกคำสั่ง					ขอทุเลา คำสั่ง	วันที่รับ อุทธรณ์ คำสั่ง	วันที่พิจารณา อุทธรณ์แล้ว เสร็จ	ผลการพิจารณา อุทธรณ์
		กทม.	เมือง พัทยา	อบจ.	เทศบาล	อบต.				
37.	คำสั่งให้หยุดดำเนินการ ขายอาหารและเครื่องดื่ม ทั่วไป มาตรา 45	เขต บางบอน					ขอทุเลา	28 ก.พ.62	28 พ.ค.62 (89 วัน)	ยกอุทธรณ์
38.	คำสั่งไม่อนุญาตและหยุด ประกอบกิจการหลอมโลหะ มาตรา 56				เทศบาลตำบล ลาดบัวหลวง จ.พระนครศรีอยุธยา			1 มี.ค.62	28 พ.ค.62 (88 วัน)	เพิกถอนคำสั่ง/ ขาดเหตุผล ข้อเท็จจริงในการ ตรวจสอบ
39.	คำสั่งให้แก้ไขเหตุรำคาญ โรงงานอุตสาหกรรมผลิต ภาชนะที่ทำด้วยพลาสติก แก้ว โลหะ กระจกอื่น ๆ มาตรา 28 วรรคหนึ่ง				เทศบาลนคร แหลมฉบัง จ.ชลบุรี	ขอทุเลา	28 ก.พ.62	28 พ.ค.62 (89 วัน)	ขอถอนอุทธรณ์/ จำหน่ายอุทธรณ์	
40.	คำสั่งให้แก้ไข ระเบียบเหตุ รำคาญปรุงอาหาร มาตรา 28 วรรคหนึ่ง	เขต สายไหม						6 มี.ค.62	29 พ.ค.62 (84 วัน)	ยกอุทธรณ์/ผู้ อุทธรณ์ก่อให้เกิด เหตุรำคาญจริง

ลำดับที่	เรื่อง/รายละเอียดการอุทธรณ์	หน่วยงาน/อปท.ที่ออกคำสั่ง					ขอทุเลา คำสั่ง	วันที่รับ อุทธรณ์ คำสั่ง	วันที่พิจารณา อุทธรณ์แล้ว เสร็จ	ผลการพิจารณา อุทธรณ์
		กทม.	เมือง พัทยา	อบจ.	เทศบาล	อบต.				
41.	คำสั่งไม่อนุญาตประกอบ กิจการฟาร์มสุกร มาตรา 56					อบต.หนอง สำหรับ จ.นคร ราชสีมา		8 มี.ค.62	29 พ.ค.62 (82 วัน)	ยกอุทธรณ์
42.	คำสั่งให้แก้ไขข้อผิดพลาด ตลาดเคลื่อนในใบอนุญาต ประกอบกิจการตลาด มาตรา 56				เทศบาลตำบล ปากคาด จ.บึงกาฬ	ขอทุเลา		7 มี.ค.62	29 พ.ค.62 (83 วัน)	ยกอุทธรณ์/จพด. คำสั่งเพื่อให้ ใบอนุญาต มีความชัดเจน
43.	คำสั่งให้หยุดดำเนินกิจการเผา ถ่านไว้ทันที มาตรา 45				เทศบาลตำบล ป่าคลอก จ.กระบี่			14 มี.ค.62	29 พ.ค.62 (76 วัน)	ขอถอนอุทธรณ์/ จำหน่ายอุทธรณ์
44.	คำสั่งไม่ต่อใบอนุญาตกิจการ ฟาร์มเลี้ยงไก่ มาตรา 56				เทศบาลตำบล โลกพุทธา จ.อ่างทอง			20 มี.ค.62	29 พ.ค.62 (70 วัน)	ยกอุทธรณ์/ผู้ อุทธรณ์ไม่ปฏิบัติ ตาม พ.ร.บ.และ คำสั่ง จพด.

ลำดับที่	เรื่อง/รายละเอียดการอุทธรณ์	หน่วยงาน/อปท.ที่ออกคำสั่ง					ขอทุเลา คำสั่ง	วันที่รับ อุทธรณ์ คำสั่ง	วันที่พิจารณา อุทธรณ์แล้ว เสร็จ	ผลการพิจารณา อุทธรณ์
		กทม.	เมือง พัทยา	อบจ.	เทศบาล	อบต.				
45.	คำสั่งไม่อนุญาตประกอบ กิจการซ่อมรถจักรยานยนต์ มาตรา 56				เทศบาล นครราชสีมา จ.นคร ราชสีมา			25 มี.ค.62	29 พ.ค.62 (65 วัน)	ยกอุทธรณ์/ผู้ อุทธรณ์ไม่ปฏิบัติ ตามพ.ร.บ.และ คำสั่ง จพล.
46.	คำสั่งให้หยุดดำเนินการ ซ่อม ปรับ แต่งเครื่องยนต์ เครื่องกล ระบบไฟฟ้า ระบบ อากาศ มาตรา 45	เขต สายไหม						27 มี.ค.62	24 มิ.ย.62 (89 วัน)	ยกอุทธรณ์
47.	คำสั่งให้ระงับเหตุรำคาญ เครื่องยานยนต์ เครื่องจักรกล การต่อประกอบรถยนต์ มาตรา 28 วรรคแรก				เทศบาล เมืองสีคิ้ว จ.นคร ราชสีมา	ขอทุเลา		1 เม.ย.62	27 มิ.ย.62 (87 วัน)	ยกอุทธรณ์/ ก่อให้เกิดความ เดือดร้อน เสียหายจริง
48.	คำสั่งให้ระงับเหตุรำคาญ ขายเหล็กเส้น มาตรา 28 วรรคแรก				เทศบาลนคร นนทบุรี จ.นนทบุรี			27 มี.ค.62	21 มิ.ย.62 (86 วัน)	ยกอุทธรณ์/ ก่อให้เกิดความ เดือดร้อนเสียหาย จริง

ลำดับที่	เรื่อง/รายละเอียดการอุทธรณ์	หน่วยงาน/อปท.ที่ออกคำสั่ง					ขอทูลเกล้า คำสั่ง	วันที่รับ อุทธรณ์ คำสั่ง	วันที่ พิจารณา อุทธรณ์ แล้วเสร็จ	ผลการพิจารณา อุทธรณ์
		กทม.	เมือง พัทยา	อบจ.	เทศบาล	อบต.				
49.	คำสั่งให้แก้ไขและระงับเหตุ รำคาญรับซื้อขางพารา มาตรา 28 วรรคสาม				เทศบาลตำบล ดอนศิลา จ.เชียงราย		ขอทูลเกล้า	3 เม.ย.62	27 มิ.ย.62 (85 วัน)	เพิกถอนคำสั่ง/ขณะ ออกคำสั่ง/ผู้อุทธรณ์ ไม่ได้ก่อให้เกิดความ เดือดร้อนรำคาญ อย่างร้ายแรง
50.	คำสั่งให้หยุดดำเนินการ เผาถ่าน มาตรา 45				เทศบาลตำบล คำขวาง จ.อุบล ราชธานี			01 เม.ย.62	29 พ.ค.62 (65 วัน)	ยกอุทธรณ์/ผู้อุทธรณ์ ไม่ปฏิบัติตามพ.ร.บ. และคำสั่ง จพถ.
51.	คำสั่งให้หยุดดำเนินการ ซ่อม ปรับ แต่งเครื่องยนต์ เครื่องกล ระบบไฟฟ้า ระบบ อากาศ มาตรา 45	เขต สายไหม						27 มี.ค.62	28 มิ.ย.62 (88 วัน)	ยกอุทธรณ์/ประกอบ กิจการ ไม่มี ใบอนุญาต/ไม่มีการ ป้องกันมลพิษ
52.	คำสั่งให้ระงับเหตุรำคาญ ซ่อมเครื่องยนต์ มาตรา 28 วรรคแรก				เทศบาล เมืองสัทธิ์ จ.ชลบุรี		ขอทูลเกล้า	5 เม.ย.62	28 มิ.ย.62 (82 วัน)	ยกอุทธรณ์/ก่อให้เกิด ความเดือดร้อน เสียหายจริง

ลำดับที่	เรื่อง/รายละเอียดการอุทธรณ์	หน่วยงาน/อปท.ที่ออกคำสั่ง					ขอทูลเกล้า คำสั่ง	วันที่รับ อุทธรณ์ คำสั่ง	วันที่พิจารณา อุทธรณ์แล้ว เสร็จ	ผลการพิจารณา อุทธรณ์
		กทม.	เมือง พัทยา	อบจ.	เทศบาล	อบต.				
53.	คำสั่งให้หยุดดำเนินกิจการ โรงงานผลิตถ่านอัดแท่งจาก กะลามะพร้าวและแบ่งบรรจุ มาตรา 45					อบต. บางขันแตก จ.สมุทร สงคราม	ขอทูลเกล้า	11 เม.ย.62	27 มิ.ย.62 (77 วัน)	จำหน่ายอุทธรณ์/ จพด.ยกเลิกคำสั่ง ข้อความไม่ ถูกต้อง
54.	คำสั่งให้แก้ไขและระงับเหตุ รำคาญกิจการค้าขมวโยไทย มาตรา 28	เขต สะพาน สูง					ขอทูลเกล้า	10 พ.ค.62	8 ส.ค.62 (90 วัน)	ยกอุทธรณ์/ผู้ อุทธรณ์ไม่ปฏิบัติ ตามพ.ร.บ.และ คำสั่ง จพด.
55.	คำสั่งไม่ออกใบอนุญาต ประกอบกิจการตลาด มาตรา 56					อบต. ม่วงเหล็ก จ.สระบุรี		13 พ.ค.62	8 ส.ค.62 (87 วัน)	ยกอุทธรณ์
56.	คำสั่งให้แก้ไขและระงับเหตุ รำคาญการผลิตเครื่องประดับ เครื่องใช้ด้วยโลหะ มาตรา 28 วรรคสาม				เทศบาล นครราชสีมา จ.นครราชสีมา		ขอทูลเกล้า	15 พ.ค.62	8 ส.ค.62 (85 วัน)	เพิกถอนคำสั่ง

ลำดับที่	เรื่อง/รายละเอียดการอุทธรณ์	หน่วยงาน/อปท.ที่ออกคำสั่ง					ขอทุเลาคำสั่ง	วันที่รับอุทธรณ์คำสั่ง	วันที่พิจารณาอุทธรณ์แล้วเสร็จ	ผลการพิจารณาอุทธรณ์
		กทม.	เมืองพัทยา	อบจ.	เทศบาล	อบต.				
57.	คำสั่งให้หยุดดำเนินการสวนยาง ชั่วคราว มาตรา 45					อบต.ป่าแดง จ.พิจิตรโลก		17 พ.ค.62	8 ส.ค.62 (83 วัน)	ยกอุทธรณ์
58.	คำสั่งให้หยุดดำเนินการตลาด มาตรา 45				เทศบาลตำบล อ้อดอนชัย จ.เชียงราย		ขอทุเลา	23 พ.ค.62	8 ส.ค.62 (77 วัน)	ยกอุทธรณ์
59.	คำสั่งให้หยุดดำเนินการเลี้ยงวัว มาตรา 45				เทศบาลตำบล มะขามคู จ.ระยอง		ขอทุเลา	24 พ.ค.62	15 ส.ค.62 (83 วัน)	ยกอุทธรณ์
60.	คำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตโรงงานเส้นใยมะพร้าว มาตรา 60				เทศบาลตำบล เพชรพะงัน จ.สุราษฎร์ธานี			24 พ.ค.62	8 ส.ค.62 (76 วัน)	เพิกถอนคำสั่ง
61.	คำสั่งให้หยุดดำเนินการตลาด มาตรา 45				เทศบาลโพธิ์ กลาง จ. นครราชสีมา			30 พ.ค.62	8 ส.ค.62 (70 วัน)	ยกอุทธรณ์

ลำดับที่	เรื่อง/รายละเอียดการอุทธรณ์	หน่วยงาน/อปท.ที่ออกคำสั่ง					ขอทุเลาคำสั่ง	วันที่รับอุทธรณ์คำสั่ง	วันที่พิจารณาอุทธรณ์แล้วเสร็จ	ผลการพิจารณาอุทธรณ์
		กทม.	เมืองพัทยา	อบจ.	เทศบาล	อบต.				
62.	คำสั่งให้แก้ไขและระงับเหตุรำคาญรับซื้อเศษเหล็กเก่า มาตรา 28				เทศบาลตำบลบ้านกรด จ.พระนครศรีอยุธยา		ขอทุเลา	4 มิ.ย.62	9 ก.ย.62 (97 วัน)	เพิกถอนคำสั่ง
63.	คำสั่งให้แก้ไขและระงับเหตุรำคาญโรงกลึง มาตรา 28				เทศบาลนครศรีธรรมราช จ.นครศรีธรรมราช		ขอทุเลา	4 มิ.ย.62	9 ก.ย.62 (97 วัน)	เพิกถอนคำสั่ง
64.	คำสั่งไม่อนุญาตประกอบกิจการเลี้ยงสุกร มาตรา 56							4 มิ.ย.62	9 ก.ย.62 (97 วัน)	เพิกถอนคำสั่ง
65.	คำสั่งให้แก้ไขและระงับเหตุรำคาญเลี้ยงนกนางแอ่น มาตรา 28				เทศบาลนครลำปาง จ.ลำปาง			10 มิ.ย.62	9 ก.ย.62 (91 วัน)	ยกอุทธรณ์

ลำดับที่	เรื่อง/รายละเอียดการอุทธรณ์	หน่วยงาน/อปท.ที่ออกคำสั่ง					ขอทุเลาคำสั่ง	วันที่รับอุทธรณ์คำสั่ง	วันที่พิจารณาอุทธรณ์แล้วเสร็จ	ผลการพิจารณาอุทธรณ์
		กทม.	เมืองพัทยา	อบจ.	เทศบาล	อบต.				
66.	คำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเผาถ่าน มาตรา 60					อบต.นาจิก จ.อำนาจเจริญ	ขอทุเลา	10 มิ.ย.62	9 ก.ย.62 (91 วัน)	เพิกถอนคำสั่ง
67.	คำสั่งให้หยุดประกอบกิจการเคาะปูนตี ฟันสารกันสนิม มาตรา 45	เขตยานนาวา					ขอทุเลา	21 มิ.ย.62	23 ก.ย.62 (94 วัน)	จำหน่ายอุทธรณ์
68.	คำสั่งให้ปรับปรุงกิจการบ้านไทยล้านนาพัทยา มาตรา 45				เทศบาลตำบลบางเสร่ จ.ชลบุรี			2 มิ.ย.62	23 ก.ย.62 (99 วัน)	ยกอุทธรณ์
69.	คำสั่งไม่ออกใบอนุญาตพิมพ์หนังสือหรือสิ่งพิมพ์อื่นด้วยเครื่องจักร มาตรา 56	เขตทวีวัฒนา						27 มิ.ย.62	23 ก.ย.62 (88 วัน)	ยกอุทธรณ์
70.	คำสั่งให้ป้องกันและระงับเหตุรำคาญกิจการโรงงานฟักกาดอง มาตรา 28				เทศบาลนครราชสีมา จ.นครราชสีมา			1 ก.ค.62	23 ก.ย.62 (84 วัน)	ยกอุทธรณ์

ลำดับที่	เรื่อง/รายละเอียดการอุทธรณ์	หน่วยงาน/อปท.ที่ออกคำสั่ง					ขอทุเลา คำสั่ง	วันที่รับ อุทธรณ์ คำสั่ง	วันที่พิจารณา อุทธรณ์แล้ว เสร็จ	ผลการพิจารณา อุทธรณ์
		กทม.	เมือง พัทยา	อบจ.	เทศบาล	อบต.				
71.	คำสั่งให้ระงับเหตุรำคาญ มาตรา 28					อบต.หนอง ชุมพล จ.เพชรบุรี		27 มิ.ย.62	31 ต.ค.62 (126 วัน)	ยกอุทธรณ์
72.	คำสั่งไม่ต่อใบอนุญาต ประกอบกิจการให้ประกอบ กิจการผลิต การบรรจุ บรรจุ สะสมก๊าซ มาตรา 56					อบต. เวียงตาล จ.เชียงใหม่	ขอทุเลา	3 ก.ค.62	27 ก.ย.62 (86 วัน)	ยกอุทธรณ์
73.	คำสั่งให้แก้ไขและระงับเหตุ รำคาญ กิจการผลิตขุดน้ำ มาตรา 28				เทศบาลนคร หาดใหญ่ จ.สงขลา			19 มิ.ย.62	23 ก.ย.62 (96 วัน)	จำหน่ายอุทธรณ์
74.	คำสั่งไม่อนุญาตให้ประกอบ กิจการตลาด มาตรา 56				เทศบาลตำบล ท่าอุเทน จ.นครพนม			5 ก.ค.62	23 ก.ย.62 (80 วัน)	ยกอุทธรณ์
75.	คำสั่งไม่อนุญาตให้ประกอบ กิจการเลี้ยงสัตว์ปีก มาตรา 56					อบต. หนองแก้ว จ.ร้อยเอ็ด		15 ก.ค.62	23 ก.ย.62 (70 วัน)	เพิกถอนคำสั่ง

ลำดับที่	เรื่อง/รายละเอียดการอุทธรณ์	หน่วยงาน/อปท. ที่ออกคำสั่ง					ขอทูลเกล้า คำสั่ง	วันที่รับ อุทธรณ์ คำสั่ง	วันที่พิจารณา อุทธรณ์แล้ว เสร็จ	ผลการพิจารณา อุทธรณ์
		กทม.	เมือง พัทยา	อบจ.	เทศบาล	อบต.				
76.	คำสั่งไม่อนุญาตประกอบ กิจการเลี้ยงสุกร มาตรา 56				เทศบาลตำบล ท่าช้าง จ.อ่างทอง		ขอทูลเกล้า	12 ก.ย.62	27 ก.ย.62 (77 วัน)	ยกอุทธรณ์
77.	คำสั่งไม่ต่อใบอนุญาต ประกอบกิจการให้ประกอบ กิจการผลิต การบรรจุ บรรจุ สะสมก๊าซ มาตรา 56				เทศบาลตำบล ท่าช้าง จ.สงขลา			18 ก.ค.62	9 ก.ย.62 (53 วัน)	ไม่รับอุทธรณ์
78.	คำสั่งไม่อนุญาตให้ประกอบ กิจการก๊าซหุงต้ม มาตรา 56				เทศบาลเมือง สุพรรณบุรี จ.สุพรรณบุรี			25 ก.ค.62	30 ต.ค.62 (97 วัน)	ยกอุทธรณ์
79.	คำสั่งให้ชี้แจงแนวทางในการ แก้ไขเพื่อระงับเหตุรำคาญ กิจการ โรงเรียน มาตรา 45	เขตวัฒนา						9 ก.ค.62	30 ต.ค.62 (82 วัน)	ไม่รับอุทธรณ์

ลำดับที่	เรื่อง/รายละเอียดการอุทธรณ์	หน่วยงาน/อปท.ที่ออกคำสั่ง					ขอทูลเกล้า คำสั่ง	วันที่รับ อุทธรณ์ คำสั่ง	วันที่พิจารณา อุทธรณ์แล้ว เสร็จ	ผลการพิจารณา อุทธรณ์
		กทม.	เมือง พัทยา	อบจ.	เทศบาล	อบต.				
80.	คำสั่งให้แก้ไขและระงับ เหตุรำคาญ มาตรา 28				เทศบาลตำบล สันผีเสื้อ จ.เชียงใหม่		13 ส.ค.62	30 ต.ค.62 (78 วัน)	ยกอุทธรณ์	
81.	คำสั่งให้ปรับปรุงแก้ไข เหตุรำคาญกิจการเพาะเห็ด มาตรา 45				อบต. บางรักน้อย จ.นนทบุรี	ไม่อนุญาต ให้ทูลเกล้า	16 ส.ค.62	30 ต.ค.62 (75 วัน)	จำหน่ายอุทธรณ์	
82.	คำสั่งให้งดการประกอบ กิจการ โกดังเก็บของเก่า มาตรา 56				อบต. บางบุตร จ.ระยอง	ไม่อนุญาต ให้ทูลเกล้า	16 ส.ค.62	30 ต.ค.62 (75 วัน)	ยกอุทธรณ์	
83.	คำสั่งไม่ออกใบอนุญาตให้ ประกอบกิจการตลาด มาตรา 56 วรรคสอง	เขตสวน หลวง					22 ส.ค.62	30 ต.ค.62 (69 วัน)	ยกอุทธรณ์	
84.	คำสั่งให้แก้ไขและระงับเหตุ รำคาญ มาตรา 28				เทศบาลนคร หาดใหญ่ จ.สงขลา		8 ก.ย.62	2 ธ.ค.62 (85 วัน)	เพิกถอนคำสั่ง	

ลำดับที่	เรื่อง/รายละเอียดการอุทธรณ์	หน่วยงาน/อปท.ที่ออกคำสั่ง					ขอทุเลา คำสั่ง	วันที่รับ อุทธรณ์ คำสั่ง	วันที่พิจารณา อุทธรณ์แล้ว เสร็จ	ผลการพิจารณา อุทธรณ์
		กทม.	เมือง พัทยา	อบจ.	เทศบาล	อบต.				
85.	คำสั่งห้ามกิจการ โรงแรม ใช้พื้นที่บริเวณหน้าชายทะเล ที่อาจส่งเสียงรบกวน มาตรา 28				เทศบาลเมือง ชะอำ จ.เพชรบุรี		4 ก.ย.62	4 ธ.ค.62 (91 วัน)	ยกอุทธรณ์	
86.	คำสั่งให้แก้ไขและระงับ เหตุรำคาญกิจการ หลอมโลหะ มาตรา 28				เทศบาลตำบล ลาดบัวหลวง จ.พระนครศรี ศรีอยุธยา		10 ก.ย.62	4 ธ.ค.62 (85 วัน)	เพิกถอนคำสั่ง	
87.	คำสั่งไม่ต่อใบอนุญาตกิจการ จำหน่ายหรือสะสมอาหาร มาตรา 56	เขต ปทุมวัน					18 ก.ย.62	4 ธ.ค.62 (77 วัน)	ยกอุทธรณ์	
88.	คำสั่งให้แก้ไขและระงับเหตุ รำคาญกิจการเลี้ยงสัตว์ มาตรา 28				เทศบาลตำบล หนองบัว จ.นครสวรรค์		24 ก.ย.62	4 ธ.ค.62 (71 วัน)	ไม่รับอุทธรณ์	

ลำดับที่	เรื่อง/รายละเอียดการอุทธรณ์	หน่วยงาน/อปท.ที่ออกคำสั่ง					ขอทุเลา คำสั่ง	วันที่รับ อุทธรณ์ คำสั่ง	วันที่พิจารณา อุทธรณ์แล้ว เสร็จ	ผลการพิจารณา อุทธรณ์
		กทม.	เมือง พัทยา	อบจ.	เทศบาล	อบต.				
89.	คำสั่งให้ระงับเหตุรำคาญ กิจการเลี้ยงกระบือ มาตรา 28					อบต. พรหมพิราม จ.พิษณุโลก		27 ก.ย.62	4 ธ.ค.62 (68 วัน)	เพิกถอนคำสั่ง

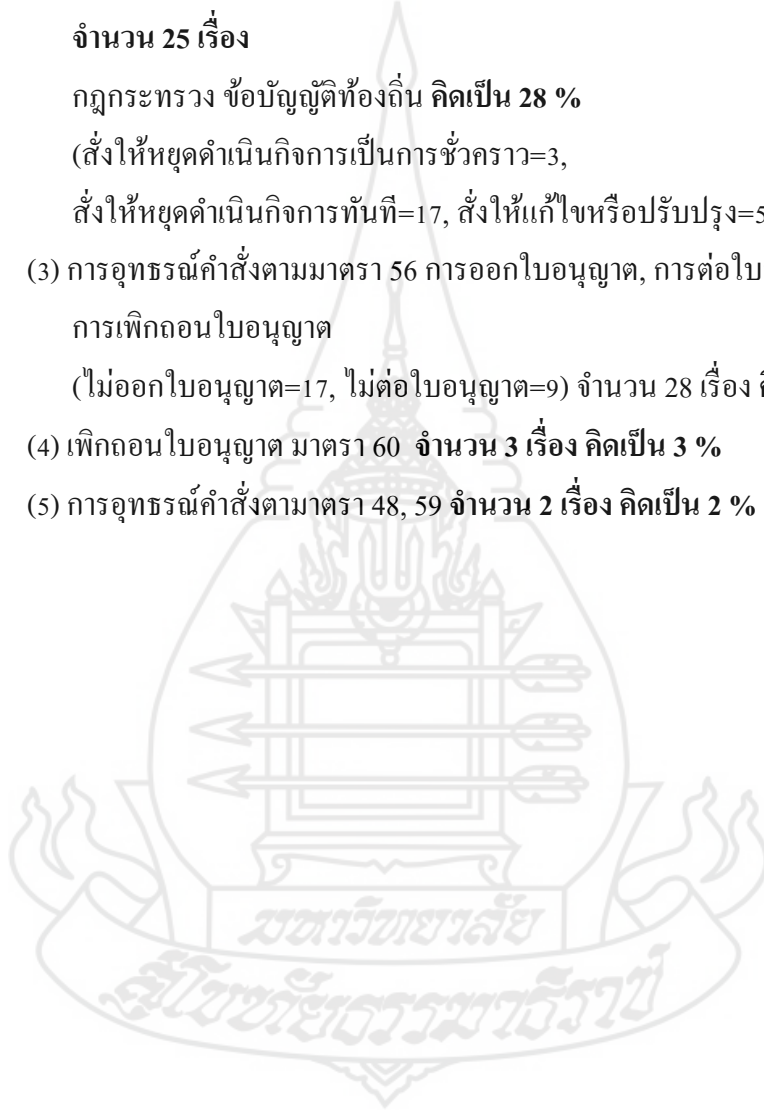


ข) ตารางสรุปผลการพิจารณาอุทธรณ์

ลำดับ ที่	หน่วยงานองค์กร ปกครองส่วน ท้องถิ่น	จำนวน เรื่องที่ อุทธรณ์	คิด เป็น ร้อยละ (%)	ระยะเวลาพิจารณาอุทธรณ์				ผลการพิจารณาอุทธรณ์					ลักษณะการอุทธรณ์ (มาตรา)			
				น้อย กว่า 60 วัน	มากกว่า 60 วัน แต่ไม่ เกิน 90 วัน	มากกว่า 90 วัน แต่ไม่ เกิน 120 วัน	มากกว่า 120 วัน	ชอบด้วย กฎหมาย (ยก อุทธรณ์)	ไม่ชอบด้วย กฎหมาย (เพิกถอน คำสั่ง)	ถอน อุทธรณ์	จำ หน่าย อุทธร ณ์	ไม่ รับ อุทธรณ์				
													28	44, 45	56	48,59, 60
1	กรุงเทพมหานคร	18	20	1	12	5	-	10	4	-	1	3	4	5	5	2
2	เทศบาล	53	60	1	40	12	-	30	15	4	1	3	23	14	15	1
3	องค์การบริหาร ส่วนตำบล	18	20	-	15	2	1	7	6	2	3	-	4	6	7	2
4	องค์การบริหาร ส่วนจังหวัด	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
5	เมืองพัทยา	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	รวม	89	100	2	67	19	1	47	25	6	5	6	31	25	28	5

หมายเหตุ

- (1) การอุทธรณ์คำสั่งตามมาตรา 28 เหตุรำคาญ จำนวน 31 เรื่อง
(เหตุเสียงดัง =10,กลิ่น= 6,ขยะมูลฝอย =1,เสียงสัตว์=9,อื่นๆ =6)
คิดเป็น 35 %
- (2) การอุทธรณ์คำสั่งตามมาตรา 45 กรณีปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติ
จำนวน 25 เรื่อง
กฎกระทรวง ข้อบัญญัติท้องถิ่น คิดเป็น 28 %
(สั่งให้หยุดดำเนินกิจการเป็นการชั่วคราว=3,
สั่งให้หยุดดำเนินกิจการทันที=17, สั่งให้แก้ไขหรือปรับปรุง=5)
- (3) การอุทธรณ์คำสั่งตามมาตรา 56 การออกใบอนุญาต, การต่อใบอนุญาต,
การเพิกถอนใบอนุญาต
(ไม่ออกใบอนุญาต=17, ไม่ต่อใบอนุญาต=9) จำนวน 28 เรื่อง คิดเป็น 32%
- (4) เพิกถอนใบอนุญาต มาตรา 60 จำนวน 3 เรื่อง คิดเป็น 3 %
- (5) การอุทธรณ์คำสั่งตามมาตรา 48, 59 จำนวน 2 เรื่อง คิดเป็น 2 %





ภาคผนวก จ

สถิติการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครอง ปี พ.ศ. 2563

ก) ตารางแสดงข้อมูล จำนวน 84 เรื่อง ดังนี้

ลำดับที่	เรื่อง/รายละเอียดการอุทธรณ์	หน่วยงาน/อปท.ที่ออกคำสั่ง					ขอ ทุเลา คำสั่ง	วันที่รับ อุทธรณ์ คำสั่ง	วันที่พิจารณา อุทธรณ์แล้ว เสร็จ	ผลการพิจารณา อุทธรณ์
		กทม.	เมือง พัทยา	อบจ.	เทศบาล	อบต.				
1.	คำสั่งไม่ออกใบอนุญาต จนกว่าจะได้รับอนุญาตให้ ประกอบกิจการเลี้ยงสุกร มาตรา 45					อบต. ในควน จ.ตรัง		7 ต.ค.62	20 ก.พ.63 (133 วัน)	ยกอุทธรณ์/ไม่ ปฏิบัติตามที่ กฎหมายบัญญัติ
2.	คำสั่งให้แก้ไขปรับปรุงระบบ น้ำทิ้งกิจการอพาร์ทเมนท์ มาตรา 27,28				เทศบาลนคร เชียงใหม่ จ.เชียงใหม่			10 ต.ค.62	10 ม.ค.63 (92 วัน)	ขอถอนอุทธรณ์/ จำหน่ายอุทธรณ์
3.	คำสั่งให้ระงับเหตุรำคาญ กิจการเลี้ยงสุกร มาตรา 28					อบต.คลอง ตะเกรา จ.ฉะเชิงเทรา		24 ต.ค.62 166	10 ม.ค.63 (78 วัน)	เพิกถอนคำสั่ง/ ออกคำสั่งเกิน กว่าข้อเท็จจริง
4.	คำสั่งให้หยุดดำเนินกิจการ ตลาด มาตรา 45				เทศบาลนคร นนทบุรี จ.นนทบุรี			30 ต.ค.62	10 ม.ค.63 (72 วัน)	ไม่รับอุทธรณ์/ อุทธรณ์เกินกว่า 30 วัน

ลำดับที่	เรื่อง/รายละเอียดการอุทธรณ์	หน่วยงาน/อปท.ที่ออกคำสั่ง					ขอ ทุเลา คำสั่ง	วันที่รับ อุทธรณ์ คำสั่ง	วันที่พิจารณา อุทธรณ์แล้ว เสร็จ	ผลการพิจารณา อุทธรณ์
		กทม.	เมือง พัทยา	อบจ.	เทศบาล	อบต.				
5.	คำสั่งให้หยุดดำเนินการ จำหน่ายหรือสะสมอาหาร มาตรา 56				เทศบาลตำบล ป่าคอก จ.ภูเก็ต		7 พ.ค.62	19 ก.พ.63 (104 วัน)	ยกอุทธรณ์/ ประกอบกิจการ ไม่ได้รับอนุญาต	
6.	คำสั่งให้ระงับเหตุรำคาญ เสียงดังจากสุนัข มาตรา 28 วรรคแรก	เขต สายไหม				ขอ ทุเลา	8 พ.ย.62	19 ก.พ.63 (103 วัน)	เพิกถอนคำสั่ง	
7.	คำสั่งไม่ออกใบอนุญาต ประกอบกิจการรับกำจัดสิ่ง ปฏิกูลหรือมูลฝอย มาตรา 56	เขต บางกะปิ					13 พ.ย.62	19 ก.พ.63 (98 วัน)	ยกอุทธรณ์	
8.	คำสั่งให้ปรับปรุงและระงับ เหตุรำคาญการเลี้ยงสุกรเกิน จำนวน มาตรา 28				เทศบาลนคร นนทบุรี จ.นนทบุรี		13 พ.ย.62	19 ก.พ.63 (98 วัน)	ยกอุทธรณ์	
9.	คำสั่งให้การแจ้งเป็นอัน สิ้นสุด ให้หยุดดำเนินการ จำหน่ายอาหาร มาตรา 45	เขต สายไหม, บางแค					20 พ.ย.62	19 ก.พ.63 (91 วัน)	ยกอุทธรณ์	

ลำดับที่	เรื่อง/รายละเอียดการอุทธรณ์	หน่วยงาน/อปท.ที่ออกคำสั่ง					ขอ ทุเลา คำสั่ง	วันที่รับ อุทธรณ์ คำสั่ง	วันที่พิจารณา อุทธรณ์แล้ว เสร็จ	ผลการพิจารณา อุทธรณ์
		กทม.	เมือง พัทยา	อบจ.	เทศบาล	อบต.				
10.	คำสั่งให้หยุดประกอบกิจการ แสดงดนตรีสถานที่จำหน่าย อาหาร บาร์(ไม่มีใบอนุญาต) มาตรา 45 วรรคแรก				เทศบาลนคร อุดรธานี จ.อุดรธานี		21 พ.ย.62	19 ก.พ.63 (90 วัน)	ยกอุทธรณ์	
11.	คำสั่งให้ปรับปรุงและระงับ เหตุรำคาญขยะมีพิษ จากอุตสาหกรรม มาตรา 28 วรรคแรก					อบต. หนองชุมพล จ.สมุทร สาคร	25 พ.ย.62	19 ก.พ.63 (86 วัน)	ยกอุทธรณ์	
12.	คำสั่งให้หยุดดำเนินกิจการ สะสมก๊าซปิโตรเลียม (ไม่มีใบอนุญาต) มาตรา 45					อบต. เวียงตาล จ.เชียงใหม่	25 พ.ย.62	19 ก.พ.63 (86 วัน)	ยกอุทธรณ์	
13.	คำสั่งไม่ต่อใบอนุญาต ประกอบกิจการเลี้ยงไก่ มาตรา 56					อบต. เจริญผล จ.นคร สวรรค์	25 พ.ย.62	19 ก.พ.63 (86 วัน)	ยกอุทธรณ์	

ลำดับที่	เรื่อง/รายละเอียดการอุทธรณ์	หน่วยงาน/อปท.ที่ออกคำสั่ง					ขอ ทุเลา คำสั่ง	วันที่รับ อุทธรณ์ คำสั่ง	วันที่พิจารณา อุทธรณ์แล้ว เสร็จ	ผลการพิจารณา อุทธรณ์
		กทม.	เมือง พัทยา	อบจ.	เทศบาล	อบต.				
14.	คำสั่งไม่อนุญาตเปลี่ยนแปลงประเภทสินค้าแผงตลาด มาตรา 56				เทศบาลนครภูเก็ต จ.ภูเก็ต			21 พ.ย.62	10 ม.ค.63 (50 วัน)	ไม่รับอุทธรณ์
15.	คำสั่งให้ปรับปรุงและระงับเหตุรำคาญกิจการฟาร์มเลี้ยงสุกร มาตรา 45					อบต.ยางสีสุราช จ.มหาสารคาม		3 ธ.ค.62	3 มี.ค.63 (90 วัน)	ไม่รับอุทธรณ์
16.	คำสั่งให้หยุดดำเนินการอยู่ซ่อมรถเหตุรำคาญส่งเสียงดัง มาตรา 28 วรรคแรก				เทศบาลเมืองบางกรวย จ.นนทบุรี			20 ธ.ค.62	19 ก.พ.63 (62 วัน)	ไม่รับอุทธรณ์
17.	คำสั่งให้หยุดดำเนินการทันที มาตรา 28 วรรคแรก				เทศบาลตำบลท่าศาลา จ.ลพบุรี			25 ธ.ค.62	6 มี.ค.63 (73 วัน)	เพิกถอนคำสั่ง
18.	คำสั่งไม่ต่อใบอนุญาตประกอบกิจการเลี้ยงไก่ มาตรา 56 วรรคสอง					อบต.โนนหอม จ.สกลนคร		25 ธ.ค.62	17 มี.ค.63 (84 วัน)	ยกอุทธรณ์

ลำดับที่	เรื่อง/รายละเอียดการอุทธรณ์	หน่วยงาน/อปท.ที่ออกคำสั่ง					ขอ ทุเลา คำสั่ง	วันที่รับ อุทธรณ์ คำสั่ง	วันที่พิจารณา อุทธรณ์แล้ว เสร็จ	ผลการพิจารณา อุทธรณ์
		กทม.	เมืองพัทยา	อบจ.	เทศบาล	อบต.				
19.	คำสั่งให้หยุดดำเนินการ รับซื้อขี้ยางและห้ามมิให้ใช้ หรือยินยอมให้บุคคลใดใช้ สถานที่เพื่อระงับเหตุรำคาญ มาตรา 28					อบต.คุระ จ.พังงา		25 ธ.ค.62	6 ม.ค.63 (73 วัน)	เพิกถอนคำสั่ง
20.	คำสั่งให้แก้ไขและระงับเหตุ รำคาญเสียงสุนัข มาตรา 28 วรรคแรก				เทศบาลนคร สุราษฎร์ธานี จ.สุราษฎร์ธานี			3 ม.ค.63	31 มี.ค.63 (88 วัน)	เพิกถอนคำสั่ง
21.	คำสั่งให้ปรับปรุงแก้ไข ปัญหาฝุ่นละออง แกลบดำ โรงไฟฟ้าชีวมวล มาตรา 28 วรรคแรก					อบต. เหนือเมือง จ.ร้อยเอ็ด		3 ม.ค.63	31 มี.ค.63 (88 วัน)	เพิกถอนคำสั่ง
23.	คำสั่งให้หามาตรการในการ ป้องกันกลิ่นเหม็นและเสียง ดังรบกวนจากการเลี้ยงสุนัข มาตรา 28 วรรคแรก				เทศบาลนคร สุราษฎร์ธานี จ.สุราษฎร์ธานี			13 ม.ค.63	1 เม.ย.63 (79 วัน)	ไม่รับอุทธรณ์

ลำดับที่	เรื่อง/รายละเอียดการอุทธรณ์	หน่วยงาน/อปท.ที่ออกคำสั่ง					ขอทูลเกล้า คำสั่ง	วันที่รับ อุทธรณ์ คำสั่ง	วันที่พิจารณา อุทธรณ์แล้ว เสร็จ	ผลการพิจารณา อุทธรณ์
		กทม.	เมือง พัทยา	อบจ.	เทศบาล	อบต.				
24.	คำสั่งไม่ต่อใบอนุญาตประกอบกิจการเพาะพันธุ์สุกร มาตรา 56					อบต.แม่ฮ้อย จ.เชียงราย		16 ม.ค.63	1 เม.ย.63 (81 วัน)	ยกอุทธรณ์
25.	คำสั่งให้แก้ไขและระงับเหตุรำคาญเลี้ยงสุกร มาตรา 28 วรรคแรก					อบต.หนอง กิ้นเพล จ.อุบล ราชธานี		27 ม.ค.63	1 เม.ย.63 (93 วัน)	ยกอุทธรณ์/ ก่อเหตุรำคาญ จริง
26.	คำสั่งให้ปรับปรุงและแก้ไขเหตุรำคาญกิจการโรงงานแปรรูปผลไม้ มาตรา 28					อบต. เชียงบาน จ.พะเยา		28 ม.ค.63	30 มี.ค.63 (62 วัน)	ยกอุทธรณ์/ ผู้อุทธรณ์ ไม่ปฏิบัติตาม คำสั่ง จพ.ถ.
27.	คำสั่งให้หยุดดำเนินการจนกว่าจะได้รับอนุญาตประกอบกิจการสถานที่จำหน่ายอาหาร มาตรา 45	เขตห้วย ขวาง						29 ม.ค.63	30 ม.ค.63 (61 วัน)	จพ.ถ.ยกเลิก คำสั่ง/จำหน่าย อุทธรณ์

ลำดับที่	เรื่อง/รายละเอียดการอุทธรณ์	หน่วยงาน/อปท.ที่ออกคำสั่ง					ขอทุเลาคำสั่ง	วันที่รับอุทธรณ์คำสั่ง	วันที่พิจารณาอุทธรณ์แล้วเสร็จ	ผลการพิจารณาอุทธรณ์
		กทม.	เมืองพัทยา	อบจ.	เทศบาล	อบต.				
28.	คำสั่งให้ปรับปรุงและแก้ไขเหตุรำคาญกิจการรับจ้างเฟอร์นิเจอร์ไม้ มาตรการ 28					อบต.ควนปริง จ.ตรัง		29 ม.ค.63	28 เม.ย.63 (89 วัน)	เพิกถอนคำสั่ง/ การออกคำสั่ง ไม่ชอบด้วย กฎหมาย
29.	คำสั่งให้หยุดดำเนินกิจการรับกำจัดมูลฝอยติดเชื้อไว้เป็นการชั่วคราวจนกว่าจะได้ดำเนินการให้ปราศจากอันตราย มาตรการ 45					อบต.นาฝาย จ.ชัยภูมิ		31 ม.ค.63	20 เม.ย.63 (80 วัน)	ยกอุทธรณ์
30.	คำสั่งให้ปรับปรุงและระงับเหตุรำคาญกิจการรับกำจัดมูลฝอยติดเชื้อ มาตรการ 28 วรรคแรก					อบต.ขมิ้น จ.นครพนม	ขอทุเลา	4 ก.พ.63	9 พ.ค.63 (95 วัน)	ยกอุทธรณ์/ก้อเหตุรำคาญจริง

ลำดับที่	เรื่อง/รายละเอียดการอุทธรณ์	หน่วยงาน/อปท.ที่ออกคำสั่ง					ขอทุเลาคำสั่ง	วันที่รับอุทธรณ์คำสั่ง	วันที่พิจารณาอุทธรณ์แล้วเสร็จ	ผลการพิจารณาอุทธรณ์
		กทม.	เมืองพัทยา	อบจ.	เทศบาล	อบต.				
31.	คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตประกอบกิจการหลอมโลหะเป็นเวลา 15 วัน มาตรา 56				เทศบาลตำบลบึงหวง จ.พระนครศรีอยุธยา			4 ก.พ.63	2 มี.ค.63 (28 วัน)	ไม่รับอุทธรณ์/ ไม่อยู่ในอำนาจพิจารณา
32.	คำสั่งให้ชี้แจงแนวทางในการแก้ไขปัญหาลีภัยดังที่เกิดจากเครื่องปรับอากาศคอมเพรสเซอร์ในโรงเรียน 6 ชั้น มาตรา 45	เขตวัฒนา						14 ก.พ.63	-	ไม่รับอุทธรณ์/ ไม่อยู่ในอำนาจพิจารณา
33.	คำสั่งให้หยุดดำเนินการไว้เป็นการชั่วคราวจนกว่าจะได้ดำเนินการให้ปราศจากอันตราย กิจการกำจัดมูลฝอยติดเชื้อ มาตรา 45					อบต.นาฝาย จ.ชัยภูมิ		14 ก.พ.63	-	ยกอุทธรณ์

ลำดับที่	เรื่อง/รายละเอียดการอุทธรณ์	หน่วยงาน/อปท.ที่ออกคำสั่ง					ขอทูลเกล้า คำสั่ง	วันที่รับ อุทธรณ์ คำสั่ง	วันที่พิจารณา อุทธรณ์แล้ว เสร็จ	ผลการพิจารณา อุทธรณ์
		กทม.	เมือง พัทยา	อบจ.	เทศบาล	อบต.				
34.	คำสั่งให้หยุดดำเนินกิจการ กระดาษจนกว่าจะได้รับ อนุญาต มาตรา 45	เขต สายไหม					ขอทูลเกล้า	13 มี.ค.63	12 พ.ค.63 (61 วัน)	ขอถอนอุทธรณ์/ จำหน่ายอุทธรณ์
35.	คำสั่งให้แก้ไขและระงับเหตุ รำคาญกิจการคอนโด มาตรา 28 วรรคแรก	เขต บางนา					ขอทูลเกล้า	25 ก.พ.63	20 พ.ค.63 (85 วัน)	ยกอุทธรณ์/ก่อ เหตุรำคาญจริง
36.	คำสั่งให้หยุดกิจการเลี้ยงสุกร ไว้ทันทีเป็นการชั่วคราวไว้ จนกว่าจะได้ดำเนินการให้ ปราศจากอันตราย มาตรา 45				เทศบาล ตำบลท่าม่วง จ.ร้อยเอ็ด		ขอทูลเกล้า	6 มี.ค.63	2 มิ.ย.63 (89 วัน)	เพิกถอนคำสั่ง/ รูปแบบคำสั่ง ไม่ถูกต้อง
37.	คำสั่งไม่อนุญาตออก ใบอนุญาต และสั่งให้ยุติการ ประกอบกิจการเลี้ยงสุกร มาตรา 45				เทศบาล ตำบลจี้ว จ.เชียงราย			12 มี.ค.63	-	เพิกถอนคำสั่ง/ คำสั่งไม่ถูกต้อง
38.	คำสั่งให้หยุดดำเนินกิจการ เลี้ยงสุกรเป็นการชั่วคราว จนกว่าจะได้ปรับปรุงแก้ไข มาตรา 45					อบต. ช่องสะแก จ.เพชรบุรี	ขอทูลเกล้า	17 มี.ค.63	12 มิ.ย.63 (88 วัน)	ยกอุทธรณ์

ลำดับที่	เรื่อง/รายละเอียดการอุทธรณ์	หน่วยงาน/อปท.ที่ออกคำสั่ง					ขอทูลเกล้า คำสั่ง	วันที่รับ อุทธรณ์ คำสั่ง	วันที่พิจารณา อุทธรณ์แล้ว เสร็จ	ผลการพิจารณา อุทธรณ์
		กทม.	เมือง พัทยา	อบจ.	เทศบาล	อบต.				
39.	คำสั่งให้หยุดดำเนินกิจการ เลี้ยงสุกรไว้ทันทีจนกว่าจะ ได้รับอนุญาต มาตรา 45				เทศบาลเมือง คลองแห จ.สงขลา		ขอทูลเกล้า	19 มี.ค.63	-	ยกอุทธรณ์
40.	คำสั่งให้หยุดดำเนินการรับ ซื้อยางพาราไว้ทันทีเป็นการ ชั่วคราวจนกว่าจะได้แก้ไข ปรับปรุง มาตรา 45					อบต.ปาก่อ จ.อำนาจ เจริญ	ขอทูลเกล้า	27 มี.ค.63	15 มี.ย.63 (81 วัน)	-
41.	คำสั่งให้แก้ไขและระงับเหตุ รำคาญเสียงสุนัข มาตรา 28					อบต.ตำบล นครสวรรค์ จ.นคร สวรรค์	ขอทูลเกล้า	30 มี.ค.63	12 มี.ย.63 (75 วัน)	ยกอุทธรณ์
42.	คำสั่งให้แก้ไขระงับเหตุ รำคาญกิจการเผาถ่าน มาตรา 28				เทศบาล ตำบลปี่วี จ.จันทบุรี			30 มี.ค.63	-	เพิกถอนคำสั่ง/ ใช้อำนาจ ทางปกครอง ไม่ถูกต้อง

ลำดับที่	เรื่อง/รายละเอียดการอุทธรณ์	หน่วยงาน/อปท.ที่ออกคำสั่ง					ขอทุเลาคำสั่ง	วันที่รับอุทธรณ์คำสั่ง	วันที่พิจารณาอุทธรณ์แล้วเสร็จ	ผลการพิจารณาอุทธรณ์
		กทม.	เมืองพัทยา	อบจ.	เทศบาล	อบต.				
43.	คำสั่งให้หยุดดำเนินกิจการเผาเปลือกหอยไว้ทันทีเป็นการชั่วคราว มาตรา 45					อบต.บ่อน้ำร้อนจ.ตรัง		2 เม.ย.63	12 มิ.ย.63 (86 วัน)	-
44.	คำสั่งให้ปฏิบัติตามข้อบัญญัติ กทม. การเลี้ยงสุนัข มาตรา 45	เขตวังทองหลาง						7 เม.ย.63	-	จพ.ถ.ยกเลิกคำสั่ง/จำหน่ายอุทธรณ์
45.	คำสั่งไม่ออกใบอนุญาตให้ประกอบกิจการจำหน่ายสินค้า(ร้านอาหาร) มาตรา 56				เทศบาลตำบลบางตะบูนจ.เพชรบุรี		ขอทุเลา	13 เม.ย.63	10 ก.ค.63 (89 วัน)	ยกอุทธรณ์
46.	คำสั่งให้ระงับเหตุรำคาญให้ดำเนินการแก้ไข ปรับปรุงพื้นที่เช่าที่ดิน มาตรา 28				เทศบาลเมืองปู่เจ้าสมิงพรายจ.สมุทรปราการ			10 เม.ย.63	-	ไม่รับอุทธรณ์/เป็นหนังสือขอขยายระยะเวลาอุทธรณ์

ลำดับที่	เรื่อง/รายละเอียดการอุทธรณ์	หน่วยงาน/อปท. ที่ออกคำสั่ง					ขอทูลเกล้า คำสั่ง	วันที่รับ อุทธรณ์ คำสั่ง	วันที่พิจารณา อุทธรณ์แล้ว เสร็จ	ผลการพิจารณา อุทธรณ์
		กทม.	เมือง พัทยา	อบจ.	เทศบาล	อบต.				
47.	คำสั่งไม่ต่อใบอนุญาตประกอบกิจการเลี้ยงกบ มาตรา 56					อบต. ย่านยาว จ.สุโขทัย		13 เม.ย.63	13 ก.ค.63 (90 วัน)	-
48.	คำสั่งให้หยุดดำเนินกิจการสถานที่จำหน่ายอาหารไว้ทันทีเป็นการชั่วคราว มาตรา 45				เทศบาล ตำบลหลัก หก จ.ปทุมธานี			17 เม.ย.63	15 ก.ค.63 (90 วัน)	ขอถอนอุทธรณ์/ จำหน่ายอุทธรณ์
49.	คำสั่งให้เพิกถอนใบอนุญาตให้ประกอบกิจการรับกำจัดมูลฝอยติดเชื้อที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ มาตรา 60					อบต.ขมิ้น จ.นครพนม	ขอทูลเกล้า	14 ก.พ.63	-	ไม่รับอุทธรณ์/ อุทธรณ์โดยไม่มี อำนาจ
50.	คำสั่งหยุดกิจการเลี้ยงแพะ มาตรา 45				เทศบาล ตำบลช่อแฮ จ.แพร่			24 เม.ย.63	18 ก.ค.63 (86 วัน)	-

ลำดับที่	เรื่อง/รายละเอียดการอุทธรณ์	หน่วยงาน/อปท. ที่ออกคำสั่ง					ขอทุเลาคำสั่ง	วันที่รับอุทธรณ์คำสั่ง	วันที่พิจารณาอุทธรณ์แล้วเสร็จ	ผลการพิจารณาอุทธรณ์
		กทม.	เมืองพัทยา	อบจ.	เทศบาล	อบต.				
51.	คำสั่งให้หยุดประกอบกิจการเลี้ยงสุกร มาตรา 45				เทศบาลเมืองใหม่โคกกรวด จ.นครราชสีมา		29 เม.ย.63	-	ไม่รับอุทธรณ์/ขอขยายระยะเวลาปฏิบัติตามคำสั่ง	
52.	คำสั่งไม่อนุญาตประกอบกิจการแสดงดนตรีและจำหน่ายอาหาร(ตามเทศบัญญัติ) มาตรา 56				เทศบาลตำบลสร้างโคก จ.สระบุรี		1 พ.ค.63	-	ขอถอนอุทธรณ์/จำหน่ายอุทธรณ์	
53.	คำสั่งไม่อนุญาตให้ประกอบกิจการตลาด มาตรา 56				เทศบาลตำบลจตุรัส จ.ชัยภูมิ		7 พ.ค.63	8 ส.ค.63 (94 วัน)	-	
54.	คำสั่งให้ปฏิบัติตามเงื่อนไขฯ ตามข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร มาตรา 45	เขตวังทองหลาง					7 พ.ค.63	(89 วัน)	-	

ลำดับที่	เรื่อง/รายละเอียดการอุทธรณ์	หน่วยงาน/อปท. ที่ออกคำสั่ง					ขอทูลเกล้า คำสั่ง	วันที่รับ อุทธรณ์ คำสั่ง	วันที่พิจารณา อุทธรณ์แล้ว เสร็จ	ผลการพิจารณา อุทธรณ์
		กทม.	เมือง พัทยา	อบจ.	เทศบาล	อบต.				
55.	คำสั่งไม่ออกใบอนุญาตให้ประกอบกิจการเลี้ยงสุกร มาตรา 56				เทศบาล ตำบลจิ้ว จ.เขียงราย		ขอทูลเกล้า	12 พ.ค.63	-	เพิกถอนคำสั่ง/ จพ.ถ.ออกคำสั่ง ไม่ชัดเจน
56.	คำสั่งให้เพิกถอนใบอนุญาตประกอบกิจการเลี้ยงสุกร มาตรา 60				เทศบาล ตำบลแม่ข่า จ.เชียงใหม่			15 พ.ค.63	15 ส.ค.63 (93 วัน)	-
57.	คำสั่งให้แก้ไขและระงับเหตุรำคาญเลี้ยงแมว มาตรา 28				เทศบาล เมือง แพรกษา ใหม่ จ.สมุทร ปราการ			19 พ.ค.63	-	-
58.	คำสั่งไม่อนุญาตให้ประกอบกิจการตลาด (ข้อบัญญัติตำบล) มาตรา 56					อบต. หมวกเหล็ก จ.สระบุรี		21 พ.ค.63	-	-

ลำดับที่	เรื่อง/รายละเอียดการอุทธรณ์	หน่วยงาน/อปท. ที่ออกคำสั่ง					ขอทุเลา คำสั่ง	วันที่รับ อุทธรณ์ คำสั่ง	วันที่พิจารณา อุทธรณ์แล้ว เสร็จ	ผลการพิจารณา อุทธรณ์
		กทม.	เมือง พัทยา	อบจ.	เทศบาล	อบต.				
59.	คำสั่งให้แก้ไขและระงับเหตุ เร่งด่วนกิจการรับซื้อของเก่า มาตรา 46				เทศบาล ตำบลม่วง เตี้ย จ. อ่างทอง			21 พ.ค.63	22 ก.ค.63 (62 วัน)	ไม่รับอุทธรณ์/ จพ.ถ.เพิกถอน คำสั่ง
60.	คำสั่งให้แจ้งผลการตรวจวัด ระดับเสียงรบกวนกิจการ โรงกลึง มาตรา 56				เทศบาล ตำบล ท่าวังตาล จ.เชียงใหม่			26 พ.ค.63	-	-
61.	คำสั่งไม่ออกใบอนุญาตให้ ประกอบกิจการผลิตพริกป่น มาตรา 56				เทศบาล ตำบล โคกเหล็ก จ.บุรีรัมย์		ขอทุเลา	1 มิ.ย.63	-	-
62.	คำสั่งให้หยุดดำเนินการ เลี้ยงสุกร มาตรา 45					อบต. โคกกลาง จ.นคร ราชสีมา		1 มิ.ย.63	24 ก.ค.63 (53 วัน)	ไม่รับอุทธรณ์/ เป็นเพียง หนังสือแจ้งให้ ทราบ

ลำดับที่	เรื่อง/รายละเอียดการอุทธรณ์	หน่วยงาน/อปท.ที่ออกคำสั่ง					ขอทูลเกล้า คำสั่ง	วันที่รับ อุทธรณ์ คำสั่ง	วันที่พิจารณา อุทธรณ์แล้ว เสร็จ	ผลการพิจารณา อุทธรณ์
		กทม.	เมือง พัทยา	อบจ.	เทศบาล	อบต.				
63.	คำสั่งให้ปรับปรุงแก้ไข กิจการเลี้ยงกระต่ายบริเวณ อาคารและกำจัดกลิ่น มาตรา 45					อบต. ไทรน้อย จ.นนทบุรี	ขอทูลเกล้า	9 มิ.ย.63		
64.	คำสั่งให้หยุดดำเนินกิจการ โรงงานสุรากลิ่น มาตรา 45					อบต.นาพูน จ.แพร่		12 มิ.ย.63	-	เพิกถอนคำสั่ง
65.	คำสั่งให้ปรับปรุงแก้ไข ปัญหากลิ่นเหม็นกิจการ ซื้อขายยางแผ่นดิบและ เศษยาง มาตรา 56					อบต.นาพละ จ.ตรัง	ขอทูลเกล้า	18 มิ.ย.63	15 ส.ค.63 (58 วัน)	จพ.ถ.เพิกถอน คำสั่ง/จำหน่าย อุทธรณ์
66.	คำสั่งไม่อนุญาตให้ประกอบ กิจการเลี้ยงสุนัข, เลี้ยงแมว มาตรา 45				เทศบาล ตำบลแม่ทะ จ.ลำปาง		ขอทูลเกล้า	23 มิ.ย.63	19 ก.ย.63 (89 วัน)	เพิกถอนคำสั่ง/ จพ.ถ.ไม่ปฏิบัติ ตามพ.ร.บ.วิธี ปฏิบัติราชการ ทางปกครอง พ.ศ. 2539

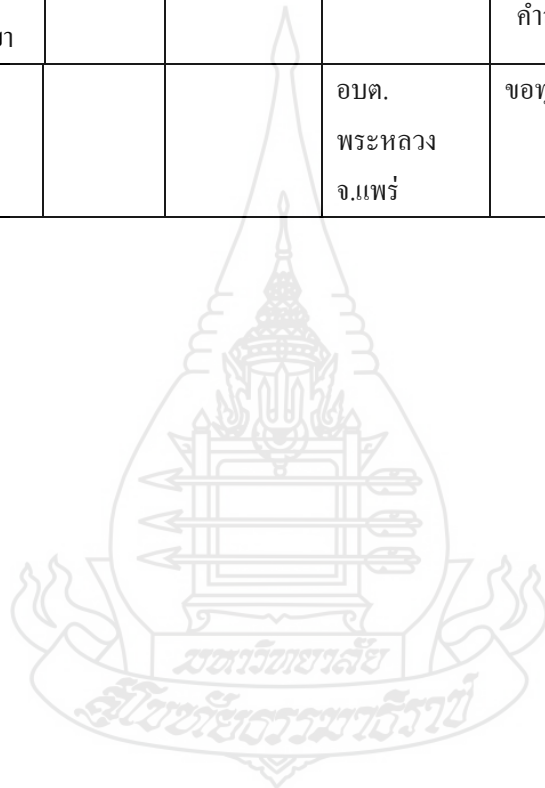
ลำดับที่	เรื่อง/รายละเอียดการอุทธรณ์	หน่วยงาน/อปท.ที่ออกคำสั่ง					ขอทุเลาคำสั่ง	วันที่รับอุทธรณ์คำสั่ง	วันที่พิจารณาอุทธรณ์แล้วเสร็จ	ผลการพิจารณาอุทธรณ์
		กทม.	เมืองพัทยา	อบจ.	เทศบาล	อบต.				
67.	คำสั่งแจ้งผลไม่ต่อใบอนุญาตให้ประกอบกิจการผลิตโลหะ/ไม่ปฏิบัติตามคำแนะนำ มาตรา 56	เขตภาษีเจริญ						29 มิ.ย.63	-	ไม่รับอุทธรณ์/เป็นเพียงหนังสือแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบ/ไม่ใช่คำสั่งทางปกครอง
68.	คำสั่งให้หยุดดำเนินกิจการค้าของเก่า ประกอบกิจการโดยไม่ได้รับอนุญาต มาตรา 45					อบต.บางม่วง จ.นครสวรรค์	ขอทุเลา	29 มิ.ย.63	-	ยกอุทธรณ์
69.	คำสั่งให้ปรับปรุงแก้ไขและระงับเหตุรำคาญกิจการเตาเผาอิฐ มาตรา 28				เทศบาลตำบลปัว จ.น่าน			10 ก.ค.63	-	ขอถอนอุทธรณ์/จำหน่ายอุทธรณ์
70.	คำสั่งให้ปรับปรุงแก้ไขและระงับเหตุรำคาญบ้านที่อยู่อาศัย มาตรา 28	เขตบางขุนเทียน						20 ก.ค.63	(73 วัน)	ยกอุทธรณ์/การปล่อยน้ำเสียทำให้เกิดกลิ่นเหม็นจริง

ลำดับที่	เรื่อง/รายละเอียดการอุทธรณ์	หน่วยงาน/อปท.ที่ออกคำสั่ง					ขอทุเลาคำสั่ง	วันที่รับอุทธรณ์คำสั่ง	วันที่พิจารณาอุทธรณ์แล้วเสร็จ	ผลการพิจารณาอุทธรณ์
		กทม.	เมืองพัทยา	อบจ.	เทศบาล	อบต.				
71.	คำสั่งให้ระงับเหตุรำคาญจากการเลี้ยงสุนัข มาตรา 28				เทศบาลเมืองหัวหิน จ.ประจวบคีรีขันธ์			21 ก.ค.63	(87 วัน)	ยกอุทธรณ์/ ก่อให้เกิดเหตุรำคาญจริง
72.	คำสั่งไม่ต่อใบอนุญาตประกอบกิจการห้องแถว มาตรา 56					อบต.นาโพธิ์ จ.นครศรีธรรมราช	ขอทุเลา	23 ก.ค.63	23 ก.ย.63 (68 วัน)	ขอถอนอุทธรณ์/ จำหน่ายอุทธรณ์
73.	คำสั่งให้แก้ไขและระงับเหตุรำคาญกิจการเลี้ยงโค มาตรา 28				เทศบาลเมืองกำแพงเพชร จ.กำแพงเพชร			24 ก.ค.63	(84 วัน)	ยกอุทธรณ์/ ก่อให้เกิดกลิ่นเหม็นจริง
74.	คำสั่งให้หยุดดำเนินการถมที่/สั่งให้แก้ไขและระงับเหตุรำคาญถมที่ดินด้วยขยะมูลฝอย มาตรา 56				เทศบาลเมืองบางกร่าง จ.นนทบุรี			7 ส.ค.63	(85 วัน)	ยกอุทธรณ์/ผู้อุทธรณ์ไม่ชี้แจงเพิ่มเติม

ลำดับที่	เรื่อง/รายละเอียดการอุทธรณ์	หน่วยงาน/อปท.ที่ออกคำสั่ง					ขอทุเลา คำสั่ง	วันที่รับ อุทธรณ์ คำสั่ง	วันที่พิจารณา อุทธรณ์แล้ว เสร็จ	ผลการพิจารณา อุทธรณ์
		กทม.	เมือง พัทยา	อบจ.	เทศบาล	อบต.				
75.	คำสั่งไม่ออกใบอนุญาตให้ประกอบกิจการกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย มาตรา 56					อบต.อุทัย จ.พระนครศรี อยุธยา		10 ส.ค.63	22 ต.ค.63 (89 วัน)	ยกอุทธรณ์/ไม่ ปฏิบัติตาม ข้อกำหนด
76.	คำสั่งไม่อนุญาตให้ประกอบกิจการตลาดประเภท 2 มาตรา 56				เทศบาล ตำบล หนองหิน จ.เลย			18 ส.ค.63	22 ต.ค.63 (88 วัน)	เพิกถอนคำสั่ง/ จพ.ถ. อาศัย เหตุผลในการ ออกคำสั่ง ไม่ถูกต้อง
77.	คำสั่งให้หยุดดำเนินการร้านขายของชำ เหล้าเบียร์และสระว่ายน้ำ มาตรา 45					อบต.ด่านช้าง จ.นคร ราชสีมา	ขอทุเลา	28 ส.ค.63	22 ต.ค.63 (80 วัน)	ยกอุทธรณ์
78.	คำสั่งให้หยุดดำเนินการเลี้ยงไก่ มาตรา 45				เทศบาล ตำบล หัวทะเล จ.นคร ราชสีมา			15 ก.ย.63	25 พ.ย.63 (80 วัน)	ยกอุทธรณ์/ คำสั่งชอบด้วย กฎหมาย

ลำดับที่	เรื่อง/รายละเอียดการอุทธรณ์	หน่วยงาน/อปท.ที่ออกคำสั่ง					ขอทุเลาคำสั่ง	วันที่รับอุทธรณ์คำสั่ง	วันที่พิจารณาอุทธรณ์แล้วเสร็จ	ผลการพิจารณาอุทธรณ์
		กทม.	เมืองพัทยา	อบจ.	เทศบาล	อบต.				
79.	คำสั่งให้งดใช้สถานที่ชั่วคราว 28				เทศบาลเมืองพะเยา จ.พะเยา		18 ก.ย. 63	25 พ.ย. 63 (78 วัน)	ขอถอนอุทธรณ์/จำหน่ายอุทธรณ์	
80.	คำสั่งให้แก้ไขปรับปรุงกิจการเลี้ยงสุกร 45				อบต.เลาขวัญ จ.กาญจนบุรี		18 ก.ย. 63	22 ต.ค. 63 (43 วัน)	จพ.ถ.เพิกถอนคำสั่ง/จำหน่ายอุทธรณ์	
81.	คำสั่งให้หยุดกิจการเลี้ยงไก่ชน 45				อบต.ในเมือง จ.นครราชสีมา		18 ก.ย. 63	25 พ.ย. 63 (89 วัน)	ยกอุทธรณ์/ไม่มีมาตรการป้องกันเลี้ยงตั้ง	
82.	คำสั่งให้แก้ไขปัญหาเสียงดังเพื่อระงับเหตุเดือดร้อนรำคาญกิจการโรงเรียน 28	เขตวัฒนา					22 ก.ย. 63	25 พ.ย. 63 (85 วัน)	ยกอุทธรณ์/เสียงคอมเพรสเซอร์เครื่องปรับอากาศเสียงดังจริง	
83.	คำสั่งไม่อนุญาตประกอบกิจการกระชาย 56	เขตสายไหม					ขอทุเลา	23 ก.ย. 63	25 พ.ย. 63 (83 วัน)	ยกอุทธรณ์/ผู้อุทธรณ์ไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง

ลำดับที่	เรื่อง/รายละเอียดการอุทธรณ์	หน่วยงาน/อปท.ที่ออกคำสั่ง					ขอทุเลาคำสั่ง	วันที่รับอุทธรณ์คำสั่ง	วันที่พิจารณาอุทธรณ์แล้วเสร็จ	ผลการพิจารณาอุทธรณ์
		กทม.	เมืองพัทยา	อบจ.	เทศบาล	อบต.				
84.	คำสั่งให้ระงับเหตุรำคาญ กิจการเฟอร์นิเจอร์ มาตรา 28					อบต. พระหลวง จ.แพร่	ขอทุเลา	25 ก.ย.63	25 พ.ย.63 (69 วัน)	ขอถอนอุทธรณ์/ จำหน่ายอุทธรณ์ ¹



¹กรมอนามัย. ข้อมูลภายในหน่วยงาน. ทะเบียนงานอุทธรณ์ตั้งแต่ปี 2557- 2563.

ข) ตารางสรุปผลการพิจารณาอุทธรณ์

ลำดับ ที่	หน่วยงานองค์กร ปกครองส่วน ท้องถิ่น	จำนวน เรื่องที่ อุทธรณ์	คิด เป็น ร้อยละ (%)	ระยะเวลาพิจารณาอุทธรณ์				ผลการพิจารณาอุทธรณ์						ลักษณะการอุทธรณ์ (มาตรา)			
				น้อย กว่า 60 วัน	มาก กว่า 60 วัน แต่ ไม่เกิน 90 วัน	มาก กว่า 90 วัน แต่ไม่ เกิน 120 วัน	มาก กว่า 120 วัน	ยก อุทธรณ์	เพิก ถอน คำสั่ง	ถอน อุทธรณ์	ไม่รับ คำสั่ง จพด.	จำหน้ ย อุทธรณ์	อื่น ๆ	28	45	56	60
1	กรุงเทพ มหานคร	14	17	3	7	4	-	6	3	1	2	1	1	5	6	3	-
2	เทศบาล	36	43	13	18	5	-	9	7	5	8	1	6	10	11	14	1
3	องค์การบริหาร ส่วนตำบล	34	40	9	21	3	1	18	6	2	3	-	5	10	13	10	1
4	องค์การบริหาร ส่วนจังหวัด	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
5	เมืองพัทยา	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	รวม	84	100	25	46	12	1	33	16	8	13	2	12	25	30	27	2

ภาคผนวก ข

สถิติการพิจารณาอุทธรณ์เกินกว่าระยะเวลาเก้าสิบวัน ปี พ.ศ. 2561 - 2563



1) ปี พ.ศ. 2563 จำนวน 3 เรื่อง

ลำดับ ที่	ลักษณะการ ประกอบ กิจการ	คำวินิจฉัย อุทธรณ์	วันที่ เจ้าพนักงาน ท้องถิ่นออกคำสั่ง	วันที่รับ อุทธรณ์	วันที่แจ้งคู่กรณี/ หน่วยตรวจสอบ ส่วนภูมิภาค ดำเนินการ	วันที่หน่วย ตรวจสอบ ข้อเท็จจริง รายข้อมูล	ระยะเวลาการ ตรวจสอบ ข้อเท็จจริง	ผลการ พิจารณา อุทธรณ์
1.	การขออนุญาต ใบอนุญาตจัดตั้งสถานที่ จำหน่ายอาหารหรือ สถานที่สะสมอาหาร มาตรา 56	ที่ 29/2562 ลงวันที่ 29 เมษายน 2562	24 ธันวาคม 2561	23 มกราคม 2562	22 กุมภาพันธ์ 2562	4 เมษายน 2562	41 วัน รวม ระยะเวลาการ พิจารณาอุทธรณ์ 96 วัน	เพิกถอน คำสั่งเจ้า พนักงาน ท้องถิ่น
2.	การออกใบอนุญาต ประกอบกิจการ ตลาด มาตรา 56	ที่ 32/2562 ลงวันที่ 29 เมษายน 2562	24 ธันวาคม 2561	21 มกราคม 2562	22 กุมภาพันธ์ 2562	4 เมษายน 2562	40 วัน รวมระยะเวลา การพิจารณา อุทธรณ์ 98 วัน	เพิกถอน คำสั่งเจ้า พนักงาน ท้องถิ่น
3.	การสั่งให้แก้ไขเพื่อ ระงับเหตุรำคาญ มาตรา 45	ที่ 60/2562 ลงวันที่ 8 สิงหาคม 2562	1 พฤษภาคม 2562 <u>รับคำสั่ง</u> 3 พฤษภาคม 2562	7 พฤษภาคม 2562	28 พฤษภาคม 2562	10 กรกฎาคม 2562	42 วัน รวมระยะเวลา การพิจารณา อุทธรณ์ 91 วัน	เพิกถอน คำสั่งเจ้า พนักงาน ท้องถิ่น

2) ปี พ.ศ. 2563 จำนวน 1 เรื่อง

ลำดับ ที่	ลักษณะการประกอบ กิจการ	คำวินิจฉัย อุทธรณ์	วันที่เจ้าพนักงาน ท้องถิ่น ออกคำสั่ง	วันที่รับ อุทธรณ์	วันที่แจ้งคู่กรณี/ หน่วยตรวจสอบ ส่วนภูมิภาค ดำเนินการ	วันที่หน่วย ตรวจสอบ ข้อเท็จจริง รายข้อมูล	ระยะเวลาการ ตรวจสอบ ข้อเท็จจริง	ผลการ พิจารณา อุทธรณ์
1.	การออกไปอนุญาตกิจการ ตลาด มาตรา 56	ที่ 6/2563 ลงวันที่ 17 กุมภาพันธ์ 2563	10 ตุลาคม 2562	8 พฤศจิกายน 2562	19 พฤศจิกายน 2562	7 มกราคม 2563	49 วัน รวม ระยะเวลาการ พิจารณาอุทธรณ์ 99 วัน	เพิกถอน คำสั่งเจ้า พนักงาน ท้องถิ่น

